Futbol Federasyonu Başkanı kim olacak

Sedat Tunalı 11.06.2011

Öncelikle anlamakta güçlük çektiğim bir "ayrıntı" ile başlamak istiyorum. Federasyon ve MHK başkanlığı için adı geçen ya da geçirtilen **Lütfi Arıboğan** ve **Kemal Dinçer** basketbol kökenli iki isim. Ne kişilikleri ne de işe uygunluklarına dair herhangi bir sorgulamaya gerek duymadan şu soruyu sorarak başlayalım:

Futbol dünyamızda "adam" eksikliği mi var da, bu iki isim pompalanıyor? Nasıl bir lobi faaliyetidir anlamak ve saygı duymamak imkânsız.

Şimdi adı geçen isimlere kısaca bir göz atalım;

Lütfi Arıboğan: Halen Futbol Federasyonu Genel Sekreteri. Daha önce bazı federasyon başkanlıklarına aday oldu ama seçilemedi, bu seçilemeyişleri kayıp hanesine yazdırmama becerisini göstererek şu andaki çok önemli göreve gelmeyi "başardı". Galatasaray kökenli. Bir dönem görev aldığı Ülker Grubu tarafından destekleniyor. Ancak delege üzerinde bir ağırlığı olduğu söylenemez.

Göksel Gümüşdağ: Sayın Başbakan'ın eşi Emine Erdoğan'ın ablasının kızıyla evli olması şüphesiz en büyük avantajı. Ancak Futbol Federasyonu gibi milyar dolarlık olduğu kadar siyaseti de belirleme potansiyeli taşıyan bir göreve gelmek için akrabalık ilişkilerinden çok daha fazlasına ihtiyaç duyulacağı da çok açık. Kaldı ki Başbakan'ın hiçbir kritik göreve akrabalık ilişkisi içinde bulunduğu kişileri getirmediği, liyakati ön planda tuttuğu gerçeği de orta yerde duruyor. Aziz Yıldırım'a yakın durması ve neredeyse Yıldırım'ın olduğu her fotoğrafta Gümüşdağ'ın da bulunması kendisi açısından aşılması zor handikaplardan biri olarak öne çıkıyor. Azizi Yıldırım'ın kendisi adına destek görüşmelerine çıkması da futbolu yorumlayanlar için oldukça öğretici bir ayrıntı.

Mahmut Özerdem: Merhum Hasan Doğan'ın listesinden Yönetim Kurulu'na giren ve sonrasındaki gelişmelerle kendini başkanlık koltuğunda bulan Mahmut Özgener, bu ülkede Başbakan'a "rağmen" Federasyon başkanlığı yapılamayacağını, özerkliğin de "bir yere kadar" olduğunu başkanlığı döneminde yaşayarak öğrenmiştir. Özellikle Trabzonsporlular açısından tarihin en başarısız federasyonlarından birine başkanlık eden Özerdem'in Başbakan'dan beklediği işareti alması zor görünüyor. Trabzonsporlular açısından ironi defterine kaydı düşmesi gereken ayrıntı ise, başkanları Sadri Şener ve bakanları Faruk Özak'ın, Özerdem'i destekleyici duruşları ve açıklamaları olsa gerek. Bilmeyen de, Trabzonspor'un hak ettiği şampiyonluğa kavuştuğunu ve şampiyonluğunun türlü ayak oyunlarıyla çalınmadığını zanneder!

Mehmet Atalay: Edebiyat Fakültesi mezuniyeti, gazeteci geçmişi, hükümete yakın olması ve "Trabzonluluğu" öne çıkıyor. "Trabzonlu başkan Trabzon için çalışır" haksızlığının önüne geçelim ve hemen şunu hatırlatalım. Trabzonspor'un liglerdeki en kötü ve en çok haksızlığa uğradığı dönem, Trabzonlu başkan Haluk Ulusoy dönemi olmuştur, tarih, sayfalarını aralamak isteyen namuslu yüreklere kapılarını ardına kadar açık tutuyor.

Atalay'ın bir AKP bürokratı olması ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ni profesyonel spora "bulaştırması" kişisel olarak hiçbir zaman kabul edemeyeceğim bir sakalet olarak duruyor. Katıldığı bir televizyon programında sergilediği ikircikli tavır ve "işarete" dair yüksek sadakat, eminim ki benim gibi başkanı belirleyecek olan 302

delegeyi de etkilemiştir. Atalay'ın "işaret" edilmesi halinde seçileceğine kesin gözüyle bakılıyor, ancak bu işareti taşımanın ne kadar zor olacağı da herkesin malumu olmalı.

Mehmet Atalay'ın en büyük avantajının, uysal görünümü altında saklı durduğuna inandığımız güçlü adalet duygusu ve son tahlilde doğru bildiği yolda asla biat etmeyen ve bedel ödemeye hazır kişiliği olduğu söylenebilir.

Futbol Federasyonu Başkanı seçilmek için 302 delegenin 152'sinin oyunu almak yeterli olacak. Beşiktaş, Galatasaray ve Trabzon ile "duygusal" bağları olan ve aday olması "henüz" beklenmeyen Haluk Ulusoy'un destek vermesi halinde **Mehmet Atalay'ın seçimin galibi olacağına neredeyse "kesin" gözüyle bakılıyor**. Aksi durumda **Göksel Gümüşdağ ve** "kararını vermesi" halinde mevcut başkan **Özerdem'in de seçilme şansı bulunuyor**. Trabzonlu bir aday dururken, delegeler üzerinde önemli bir ağırlığı olan Trabzon'un bir başka adaya destek vermesi de ilginç ve kabul edilmesi zor bir sonuç doğurabilir. Ve böyle bir durumda Trabzon'da kaynamaya başlayan kazan tüm futbolu sarabilir ve o kazanda başta Sadri Şener ve Faruk Özak olmak üzere birçok isim "kaynayabilir".

Türküsü bile var hoş, "oy Tirabzon tirabzooon / içi kalayli kazan".

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

El öperek nereye kadar!

Sedat Tunalı 15.06.2011

Gümüşdağ hakkında çok fazla bir şey bildiğimi söyleyemem, klavye başında şöyledir böyledir gibi niteleme yapmayı da en azından 23 yılımı verdiğim mesleğime yakıştıramam.

Ama şunu yapabilirim misal;

Kendisinin bendeki yansımalarını ve bir sağlık sorunu nedeniyle bir özel hastanede yatarken ziyaretine gittiği ünlü bir sportif figüre yönelik "hürmetinin" altında ne yatıyor sorusunun muhtemel nedenleri hakkında düşüncelerimi paylaşabilirim.

Göksel Gümüşdağ'ın en büyük sorununun, kendisi açısından "avantaj" olarak görünen kudretli Başbakanımıza yakınlığı olduğu görüşündeyim. Daha dumanı tüten geçmiş futbol sezonunun tartışmaları bitmemişken ve resmî kanallardan şikâyet yollarına girildiği için daha uzun bir süre bitmeyeceği belli olan bir sahaya Başbakan hiçbir şekilde dahlolmak istemeyecektir. Recep Tayyip Erdoğan düzeyindeki bir zekânın bu hataya düşmeyeceği kanısındayım. Trabzon'da beklendiği kadar olmasa da bir bedel ödeyen AKP (AKP'nin Trabzon'daki tepkiler üzerine tüm gücüyle ve her yolu deneyerek özellikle son üç günde Trabzon'da seçmenlerin üzerine "yüklendiğini" ve en azından beş vekil hedeflendiğini, Erdoğan Bayraktar figürünün her "yolu" kullanarak partisini hezimetten kurtardığını ekleyelim) futboldaki sisler dağılmadan Gümüşdağ ya da bir başka adaya yakın durmayacaktır.

Göksel Gümüşdağ'ın, Sayın Emine Erdoğan'ın eniştesi olmak dışında ne tür bir artısı olduğu tartışmasına girecek verilere de sahip değilim. Kendisini Kulüpler Birliği toplantılarında Aziz Yıldırım'ın "epey bir" yakınında ya da canlı yayınlanan futbol maçlarında "şerefsiz" tribünlerden ayrılma ihtiyacı duyulan "şeref" tribününde

gördüm en çok. Ama bir kez de canlı canlı görme şansım oldu, yanılıyor olabilirim, eğer böyle bir durum varsa da kendisinden özür dileriz.

Bir "gereklilik" için Acıbadem Hastanesi'nin "orijinal" binasına gitmiştim, 2010 yılı haziran ayı olmalı, ve benim bu hesapsız ziyaretim Sayın Yıldırım'ın geçici bir sağlık sorunu nedeniyle adı geçen hastanede yattığı döneme rastlamıştı. Ben de kendi hastamı ziyarete gitmiştim ve koridorda beklerken bir grup dikkatimi çekti ve bu grup içinde şimdinin başkan adayı bir genç ve yakışıklı adam (Göksel Gümüşdağ) da vardı.

Manzara şuydu; Genç adam kendisinden yaşça büyük olan ve hastanede kontrol altında tutulan adamın (A.Y.) elini öpüp büyük bir huşu içinde alnına koyuyordu. Tabii ki bunda o koşullar altında anlaşılmayacak hiçbir şey yoktur. Anadolu kültürümüzde bir büyüğün elini öpüp alnına götürmenin de kimseyi rahatsız edeceğine ihtimal vermiyorum.

Soru şudur;

Katma değerleriyle milyar dolara yakın bir bütçeyi, bu sektörün belki de en etkin isminin elini öpüp alnına taşımaktan haz duyan bir isme teslim edebilir misiniz? Üstelik bu isim sektörün şu veya bu nedenlerle en çok tartışılan figürü ise! Sayın Gümüşdağ ile hiçbir hesabım ya da anlaşmazlığım yoktur, ama kendisini güneşsiz günlerde bile terk etmeyecek olan bu "gölge"nin altındayken böylesine büyük bir sorumluluğu taşıyamayacaktır.

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sadri Şener

Sedat Tunalı 18.06.2011

Çok tonton biri olduğu konusunda neredeyse hiç kimsenin bir kuşkusu yok, hatta zaman zaman Türk sinemasının unutulmaz iyilik sembolleri Ali Şen ve yer yer de Nubar Terziyan hissi vermiyor da değil. Kendisine yönelik orta zekâ ürünü birçok soruya verdiği ironik yanıtlarla gergin futbol ilkimimize yumuşatıcı etkisi de yadsınamaz, yadsınmıyor da zaten...

Gazetecilik mesleğimde bana en çok heyecan veren ilk röportajımı kendisinin Acıbadem bürosunda yapmış ve bana gösterdiği "yakınlık" için, içime kendisi adına çeşit çeşit tolere çiçeği ekmiştim. Ve başkanlığı süresince her eleştiri isteğinde bu çiçeklerden birini kopararak teselli bulmuş, kendimi frenlemiştim.

Ama futbol sezonunun ve cebinden çalınan şampiyonluk duygusunun sonunca ben faniniz de anladım ki, Sayın Şener'i tolere edecek bahçemde tek bir çiçek kalmamış.

Spor kulübü yöneticiliğinin bir "gönül" işi olduğu konusunda sık sık vurgu yapılır. Futboldaki endüstrileşme bu düzeyleri görmeseydi bu tanımlama bugün de geçerliliğini koruyor olabilir, Nubar Terziyan ile Önder Somer arasındaki tatlı atışmalardan kendi payımıza düşen hüznü ve coşkuyu aklımızın arka odalarına saplanıp kalmadan hakkıyla yaşayabilirdik. Bir "gönül adamı" hissi veren Sadri Şener'in de Trabzonspor gibi bir markanın başkanlık görevini sadece "gönül" için yaptığına artık ben de inanamıyorum.

Zira, eğer Sadri Bey başkanlığı "gönülden" yapıyor olsaydı, Sayın Başbakan'ın şampiyonluk yarışının en kızgın ânında rengini alenen belli etmesine ve çoğu devlet memuru olan etkili ve yetkili kişilere sarılacivert lehine mesaj vermesine sessiz kalmaz ve camiayı temsil ederdi. Ancak Sayın Şener öyle yapmamış ve Başbakan'la görüşmesinin ardından verdiği mesajlarla Trabzonspor'u gönülden seven ve marka üzerinden hiçbir kişisel ikbal hesabı yapmayan kişilerin ağzını bir karış açık bırakmıştır. Şimdi okuyucu bunu neden o zaman yazmadınız diyecektir haklı olarak, ben de içimdeki son çiçeklere atacağım topu...

Sayın Başkan'ın sık sık dostluğunu dile getirdiği "rakip" kulüp başkanlarına yönelik tesbitlerindeki yanılgıları kendisinde ne tür düş kırıklıkları doğurmuştur bilemeyiz elbette, ama bildiğimiz şu ki; durum hiç de öyle değilmiş.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Emenike'den Sezer Öztürk'e bir ahlak yolculuğu

Sedat Tunalı 22.06.2011

Dünyanın başka herhangi bir ülkesinde Emenike vakası yaşansaydı hiç kuşkusuz bizim hiç alışık olmadığımız sonuçlar yaşanır ve çok ağır cezalar verilebilirdi, ama bizim ülkemiz Türkiye ve burada hukukun gücü değil güçlülerin hukuku hâkimdir.

Dünyanın başka herhangi bir ülkesinde Sezer Öztürk vakası yaşansaydı hiç kuşkusuz bizim hiç alışık olmadığımız sonuçlar yaşanır ve Sezer Öztürk kamu vicdanında mahkûm edilerek en azından kör parmağım gözüne yoluna gidilmeden ar duygusunun henüz ölmediği kanıtlanabilirdi, ama bizim ülkemiz Türkiye ve burada günlük hayatın ahlak terazisi Sinyor Makyavel'in torunlarının kontrolünde.

Lefter Küçükandonyadis'in ya da unutulmaz sol bek ve insan efendisi Alpaslan Eratlı gibi bu ülkede herkesin sevgilisi olabilmiş sembol isimlerin gözlerinin içine bakabilen hiçbir Fenerbahçelinin bu transferleri onaylamadığını; sportif rekabetin olmazsa olmazının asgari bir ahlaki zaviye gerektirdiğini içten içe tekrarladığını ve şaibelere bulanmış hiçbir başarıdan haz duymadıklarını biliyorum. Onlarca Fenerbahçeli arkadaşım var ve hepsinin hayatımda en az diğer arkadaşlarım kadar kıymeti elbette.

Mustafa Kemal Atatürk'ün Fenerbahçeli olduğu totemine bu kadar sıkıca bağlı olan bir camianın, sporcunun zeki, çevik ve ahlaklısını seven bu büyük öndere ironi yaptığını düşünebiliriz, ve fakat ölüler ironiden anlamaz.

Ve bir gün ahlakın sıfır noktasına indiğinizde yalnızlığın dramına ortak edecek yeni Emenikeler ve Sezerler bile bulamazsınız. Hâsılı, sorunun kaynağı Fenerbahçe'yi idare edenlerin yönetim felsefesi olabilir lakin bu felsefenin sonu felsefenin sefaletidir. Biri Marx mı dedi?? Hatırlatayım, alakası yok...

Mehmet Ali Aydınlar nereden çıktı?

Sayın Aydınlar'ın adını ilk kez oğlunu kaybettiğinde duydum ve hiç tanımadığım bir adamın duyduğu evlat acısı benim içimi de fena halde sızlattı ve hatta daha fazlası oldu, birkaç damla gözyaşı...

O süreçte kendisine ait birçok yeni bilgiye ulaştım.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Haluk Ulusoy'un planı ne

Sedat Tunalı 26.06.2011

Türk futbol tarihinin "istatistiki" olarak en başarılı dönemlerinin Haluk Ulusoy'un Federasyon Başkanlığı sırasında yaşandığını herkes biliyor; ve bu dönemin, yeniden başkan olma hayalleri kuran bir "eski başkan" için "vazgeçilebilemez" bir referans olarak sürekli hatırlatılmasının da anlaşılır olduğu konusunda bir mutabakat olacaktır, haliyle... Biz konuya dalalım

Önce kısa bir özet:

Federasyon Başkanlığı kakofonisi, Sayın Mahmut Özgener'in yeniden aday olmayacağını beyanıyla başladı. Haluk Ulusoy'un "74 milyon içinde Federasyon Başkanlığı yapabilecek sonuncu kişi" tesbitiyle övgü tarihine ismini teneke harflerle yazdırdığı Göksel Gümüşdağ, Aziz Yıldırım gölgesinin altında ezilip, "tutmayacağı" belli olunca bir anda adaylıktan çekildi. Sonra nasıl olduysa bir anda voleybol ağırlıklı spor ve işadamı Mehmet Ali Aydınlar ismi üzerinde jet bir uzlaşı sağlandı. Ardından yıllardır sporun içinde olan Mehmet Atalay adaylığını, daha açıklayamadan kendi elleriyle boğdu, sonunda başkan adayı Gümüşdağ "jet kabul" Aydınlar'ın yardımcısı rolüne uygun görüldü, herşey halloldu, hatta o kadar "halloldu ki", jet aday Aydınlar, özerk olduğunu unuttuğu Federasyon Başkanlığı seçiminde karşısına aday çıkmaması gerektiği de "deklare" ederek eksiklik hissi veren tüy dikimini de tamamlamış oldu.

Seçim sürecine müdahil olmak için pek aceleci olmayan Haluk Ulusoy'un, tam da bir Karadenizliden beklendiği gibi konuya "bodoslamadan" dalması, Gümüşdağ'ı 74 milyonluk zincirin "son halkasına" dönüştürmesi, Aydınlar'a çok sevdiği voleybolun başkanlığını önermesi, Federasyon'un "kesinlikle" özerk olmadığını vurgulaması, mali tablodaki eksi bakiyeye, personel sayısındaki inanılmaz artışa ve Hiddink'e yönelik "ince" eleştiriler yönelmesi; hepsi birden aslında şu sorunun yapıtaşlarıydılar:

Haluk Ulusoy mademki yeniden başkan olup kendisine göre "yarım kalan" işlerini tamamlamak istiyor, bugüne kadar neden sustu?

İhtimaller sıralamak, kafaları karıştırmak, "hımm doğru valla" ya da "ulan amma komplocular olduk ha, herşeyde bir şey, her öküzün altında gergedan armaya başladık" ünlemleri yaratmak mümkün.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kâzım Koyuncu

Sedat Tunali 29.06.2011

Kâzım Koyuncu Üzerine binlerce yazı yazıldı, efendi aramayan ruhunun ve tarifsiz sevgi bahçesi kalbinin eşsiz ürünlerini notalarla buluşturup çok farklı karakterlerden milyonlarca insanı kendi türküsünde

buluşturmuştu Kâzım Koyuncu. Hopalı bir berberin romantik oğluydu, içi sevgi ve şarkı doluydu, ne sevgisini doya doya bölüşebildi ne de türkülerini, zamansız bir baharın ortasında çekip gitti ardında sonsuz bir ıssızlık bırakıp...

Bir devrimciydi Kâzım Koyuncu, söylemleriyle de, eylemleriyle de... Hiç kimseyle kavga etmeye niyeti yoktu, sadece işini yapıyordu, kardeşliğe, pastoral hayata ve devrime dair türküler söylüyordu, herkesi kucaklayarak... Ahmet Kaya'nın başardığını o da başarmış, her türden siyasi görüşten insanı sesi, kalbi ve yorumunda birleştirmeyi başarmıştı.

Hopa'da doğmuştu Kâzım Koyuncu. İstanbul takımlarından özellikle birine yönelik "anlaşılabilemez" sevgi ve sempati ortamına doğmuş, çocukken sorgulamadığı bu garabetin büyüdükçe farkına varmış ve hesapsız devrimci ruhu devreye girince de, bu ülkenin en büyük ihtilalcı takımına gönül düşürmüştü.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nuri Albayrak'la Sadri Şener arasındaki fark

Sedat Tunalı 02.07.2011

Çok değil birkaç yıl önce Trabzonspor Başkanı olan Sayın Nuri Albayrak, Federasyon seçimleri sözkonusu olduğunda "hemşehrilik" dışında hiçbir ortak yanları olmamasına rağmen Haluk Ulusoy'a destek vermiş ve başta kendisine AKP'li diyenler olmak üzere herkesi şaşkına çevirmişti. Zira o dönemde karşı listenin hükümet destekli olduğu biliniyordu ve üstelik Haluk Ulusoy iktidar ile açık açık kavga etmekten de geri durmuyordu.

O dönem Nuri Albayrak'ın dik duruşu ile Haluk Ulusoy Federasyon Başkanlığına seçiliyor, aynı Ulusoy Federasyonunun, uzatma dakikalarının sonunda Trabzon'un katli ile biten Trabzon-Sivas maçını Sivas lehine hükmen tescil etmesi üzerine de Albayrak "Ulusoy bir daha başkan olamayacak" diyordu. Her iki durumda da dik duruş gösteren Nuri Albayrak'ı acımasızca eleştirenlere selam olsun.

Sayın Sadri Şener'i o dönemin Nuri Albayrak'ı ile kıyaslayarak afişe etmek gibi bir derdim yok. Ancak iki başkan arasındaki bu duruş farkı tüm camia için öğretici olmalıdır. Bir tarafta gönüldaşı olduğu iktidar partisini ve Başbakan'ı külliyen karşısına almaktan çekinmeyen bir başkan, diğer yanda varlığı ve yokluğu belli olmayan bir siyasinin yörüngesinde takılı kalarak kendini de camiayı da temsil zafiyeti gösteren bir başka başkan. Gelinen nokta acıdan fazlasıdır artık.

Yeni Federasyon İstanbul'a hayırlı olsun!

Futbol Federasyonu Genel Kurulu'nda öyle şeyler yaşandı ki, tarih, yazarken utanır. Melih Gökçek ve ekibi, futbolu idare etme iddiasındaki gurupla kedi fare oyunu oynadı desek abartmış olmayız.

Ankaralılar muhataplarını öyle hallere soktular ve olmayacak işi "olur" kılarak Ankaraspor'u tekrar Bank Asya Ligi'ne çıkardılar ki, kendileri açısından alkışlanan, muhatapları açısından karakter zafiyeti doğuran sonuçlar yarattılar. Tarih bu kongrede Futbol Federasyonu'nun 39. başkanını seçmesini değil, genel kurulu parmağında oynatan Melih Gökçek'i yazacaktır.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Emenike'den Sezer Öztürk'e bir etik yolculuk*

Sedat Tunalı 06.07.2011

Dünyanın başka herhangi bir ülkesinde Emenike vakası yaşansaydı hiç kuşkusuz bizim hiç alışık olmadığımız sonuçlar yaşanır ve çok ağır cezalar verilebilirdi, ama bizim ülkemiz Türkiye ve burada hukukun gücü değil güçlülerin hukuku hâkimdir.

Dünyanın başka herhangi bir ülkesinde Sezer Öztürk vakası yaşansaydı hiç kuşkusuz bizim hiç alışık olmadığımız sonuçlar yaşanır ve Sezer Öztürk kamu vicdanında mahkûm edilerek en azından kör parmağım gözüne yoluna gidilmeden ar duygusunun henüz ölmediği kanıtlanabilirdi, ama bizim ülkemiz Türkiye ve burada günlük hayatın ahlak terazisi Sinyor Makyavel'in torunlarının kontrolünde.

Lefter Küçükandonyadis'in ya da unutulmaz solbek ve insan efendisi Alpaslan Eratlı gibi bu ülkede herkesin sevgilisi olabilmiş sembol isimlerin gözlerinin içine bakabilen hiçbir Fenerbahçelinin bu transferleri onaylamadığını; sportif rekabetin olmazsa olmazının asgari bir ahlaki zaviye gerektirdiğini içten içe tekrarladığını ve şaibelere bulanmış hiçbir başarıdan haz duymadıklarını biliyorum.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hürriyet gazetesinin telaşı niye

Sedat Tunalı 07.07.2011

Yıllardır Türk sporuna ve özellikle futbola istediği gibi yön veren İstanbul spor basını, Namık Sevik gibi İslam Çupi gibi meslek, ahlak ve kalem erbabının da sahadan çekilmeleriyle gemi azıya almış ve ilk iş olarak "rakip" kavramını iğdiş ederek "düşman"a dönüştürmüştür. Türk gençliğine ve sportif rekabete vurulmuş en ağır darbedir.

Fenerbahçe Başkanı'nın da gözaltına alınmasıyla başlatılan temizlig operasyonu sonrası bir şok dalgasının ve bunun sonucu olarak da bir algı tutukluğunun yaşanması normal karşılanabilir. Söz konusu olan bu ülkenin en "hacimli" gazetesi bile olsa, insani ilişkiler referansından bakarak mesleki zafiyet görmezden gelinebilirdi.

Ancak Hürriyet gazetesinin "ne istediğini" anlamak en azından benim tarafımdan mümkün olamıyor.

Operasyonun başladığı gün gazetenin en afili sayfasında, Altan Tanrıkulu imzasıyla operasyonda gözaltına alınan Sezer Öztürk'e türlü övgüler diziliyor, ama yakın geçmişin "en azından ahlaki olarak" sorgulanması gereken bu sporcusuna yönelik tek bir eleştiri cümlesi veya "ama şunu da yapmasa iyi olurdu" türü bir serzeniş bile okunamıyordu.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şansal Büyüka Okuma Kılavuzu!

Sedat Tunali 09.07.2011

Şansal Büyüka'nın kim olduğunu soranlar için yazı başlamadan bitmiş demektir, burada bıraksınlar biz bilenlerle devam edelim klavyeden kayığımızla, viya viya...

Kendisi meslekten büyüğüm sayılır, mesleğe spor muhabiri olarak başlamıştım ve daha 90'lı yılların başında Şansal Büyüka ismi kendi çapında bir efsaneydi. Fenerbahçeli ve çalışanlarına karşı hep "iyi" olduğu ortak görüş olarak öne çıkardı.

Son skandalımız sonrası ortalık toz duman içinde ve herkes bir şekilde görüş beyan ederken, futbol 'puzzel'ımızın en önemli 'lego'larından biri olarak Büyüka'nın sesinin hiç çıkmaması benim de dikkatimi çekti. Zira Şansal Büyüka'nın görüşleri gerçekten çok önemliydi.

Kısa bir arşiv turu yaptım, şampiyonluk mücadelesinin en ateşli son iki ayında (nisan-mayıs) *Akşam* gazetesindeki köşesindeki yazılarını bir kez daha okudum

Büyüka'dan seçmeler

- 1- "Fenerbahçe, Gaziantepspor'u da, hakem Hüseyin Göçek'i de yendi..."
- 2- "Fenerbahçe için, bu kadar dağınık, bu kadar isteksiz futbolun ardından 3-1'den yaşama dönmek bazılarınca 'destansı bir galibiyet' olarak yorumlanırsa, bu Fenerbahçe'yi kandırmış olur... Gerçekçi olalım... Bu dönüş, bir faciadan, bir hezimetten dönüştür...

Dönüşün başladığı penaltıyı soruyorsanız, herkes bir yorum yapacaktır... Yani gri bölgenin penaltısı gibi... Verse de olur, vermese de olur penaltısı..."

- 3- "Futbol terörü bağıra bağıra geldi. Resmen rüzgâr ektik, fırtına biçiyoruz. Kini, nefreti, öfkeyi yeşertmek için tarlaya gübre atanlar, umarım hiç olmazsa bundan sonrası için ders almış olurlar. Duymuyorlar mı, ortalık 'pislik' kokuyor!"
- 4- "Elbette bu 'inanılmaz geri dönüşte' Aykut Hoca'nın inkâr edilemez katkıları var. Ancak ben 'Aslan Payı'nı gene de Başkan'a veriyorum... Devre arasından başlayarak, bir başka tanımlama ile kupadaki Yeni Malatya maçı sonrası 'Dozu arttırılmış bir Azizsilin' uygulamasına geçti.

<u>Yazının devamını okumak için tıklayın.</u>

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Devekuşu Futbol Federasyonu

Sedat Tunal: 13.07.2011

Hikâyeyi herkes bilir;

İki devekuşu ordusu çarpışıyormuş, savaşı kaybedeceğini anlayan ordunun komutanı askerlerine ricat emri vermiş ve karşı tepenin ardına kadar kaçarak kafalarını kuma görerek saklanmışlar!

Kaçan orduyu takip eden komutan ve kurmay heyeti tepenin ardına ulaştıklarında binlerce devekuşunu mabatları gökyüzüne bakar ve kafalarını kuma gömmüş halde bulurlar ve komutan hiddetle bağırır: Nereye kayboldu bu korkaklarrrr!!!

Futbolumuzda yaşanan çirkin ilişkileri yaklaşık bir yıllık takip sonucu belgeleriyle ortaya çıkarıp başta Fenerbahçe Başkanı ve yöneticileri olmak üzere birçok şüpheliyi delilleriyle birlikte önce savcı sonra da hâkim karşısına, oradan da cezaevine yollayan operasyon, yıllardır süregelen "pisliklerin" sona erdirilmesi için tarihî bir eşikti.

Ancak Aziz Yıldırım ve ekibinin delilleriyle birlikte cezaevine gönderilmesi sonrası Fenerbahçe camiasının karşı harekâtı başlamakta gecikmedi ve başta "marka değeri ve cukka kaybı" olmak üzere, ahlaka ve namusa dair tek kelimeye tahammül göstermeyen cümleler kuruldu. Üstelik bu cümlelerin pek çoğunu ülke meseleleri hakkında her akşam ekranlardan ve köşelerinden halka akıl veren figürler yaptı.

İtalya'nın ve dünyanın futbol devi Juventus'u ligden düşüren delilleri ve İtalya'daki mevcut yasayı, bizdeki tablonun yanına koysanız İtalyanlar komplekse girer. Ve fakat o düşürme kararını veren İtalyan yetkililerin yanına bizim Federasyon üyelerini koyarsak nereye girerler? Siz karar verin.

Trabzonspor ve Beşiktaş'ın da bir taraflarıyla bu soruşturmaya dahledilerek, Fenerbahçe'nin ligde tutulması için politik bir adım atıldığını görmek için akşamları evi bulacak kadar akıl yeterlidir.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bülent Ataman, İbrahim Akın ve Göksel Gümüşdağ üzerine...

Sedat Tunalı 16.07.2011

Karabükspor'un "Trabzonlu ve Trabzonsporlu" olduğunu saklamayacak kadar cesur "Eşkıya" lakaplı kalecisi Bülent Ataman (muhtemelen yeni sezonda Göztepe kalesini koruyacak), Karabükspor-Fenerbahçe maçı sonrası yaptığı açıklamalarla bir anda gündeme bomba gibi düşmüş, "Fenerbahçe saha içinde de saha dışında da iyi oynuyor" salvosu sonrası harekete geçen Aziz Yıldırım medyası Ataman'ı linç kampanyası başlatmıştı. Bu kampanyanın "önde gideni" olan Hürriyet, Fenerbahçe muhabirleri imzasıyla "Fener Ataman'a dava açıyor" haberiyle de üzerine düşen görevi yerine getirmişti! Haberi yapan Hürriyet Spor Servisi olunca çok üzerinde durmuyoruz; iletişim fakültelerinin "basın ahlakı" dersine malzeme çıkarma konusunda harıl harıl çalışmaya devam ediyorlar, yakışıyor da üstelik... İlk fırsatta "Şeftaliyi yarıp", "Skip gideceklerinden" de kuşkunuz olmasın..

Bülent Ataman'ı yakından olmasa da "iyi" tanırım, kendisi kardeşimin sınıf arkadaşı ve kankasıdır; karakteri hakkında da bilgi sahibiyim, kardeşimle "kanka" olan onun birçok özelliğini de taşır, haliyle... Yürüyen trafodur misal; meydanı boş bulunca sallayan ya da klavye marifetiyle "adam" olmaya çalışan sanal güruhun bini biraraya gelse Bülent Ataman'ın yanına yaklaşamazlar, zira yel kayadan toz alır ancak... Farkında mısınız bilmem, Bülent Ataman hiçbir yerde Trabzonsporlu olduğunu saklamadı, saklamaz, ben de ciddi bir gazetenin köşesinde kendisine duyduğum güveni ve "yakınlığı" saklamadan ve kelime oyunlarına girmeden ilan ettim.

Çünkü namuslu insanların tek mahkemeleri vicdanlarıdır ve Ataman da ben de "Bu ülkede namuslular da en az namussuzlar kadar cesur olmalıdır" şiarına inanırız.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Paris'te orospuluk güzel sanatların sekizincisidir'

Sedat Tunali 20.07.2011

Bıraktığı boşluk dolmayan, dolamayan ve muhtemeldir ki dolamayacak olan büyük yazar ve şair Attila İlhan *Zenciler Birbirine Benzemez* adlı kitabında, esas oğlan Yankoviç'in ağzında şu cümleyi savurur okurlarına: "Paris'te orospuluk güzel sanatların sekizincisidir!"

Konumuz, *Taraf* ta Neşe Düzel imzasıyla yayımlanan bir avukat, mesleki jargonla bakınca da "kiralık vicdan" röportajı. Avukatın adı Faik Işık. Şimdilerde Şike ve Çete soruşturması kapsamında tutuklu bulunan Aziz Yıldırım'ın, geçmişinde ise başta Başbakan Recep Tayyip Erdoğan olmak üzere pek çok ünlünün avukatı.

Bir avukat olarak müvekkilini savunmak için "her yolu" denemesi kadar anlaşılır bir şey olamaz. Nitekim savunduğu kişi de şampiyon olabilmek için "her yolu" denediği için bir duygu ikizliğinden de söz edebiliriz.

Neşe Düzel'in "ince" sorularını avukat hazırcevaplığı ile geçiştirmeye çalışan Işık'ın, sıkıştığı yerlerde topu taca atmasını da hoşgörü ile karşılamak, çaresizliğin ve hakkında güçlü deliller olan müvekkilini kurtarma planlarının karmakarışık ettiği bilgi ve yöntem kaosunu da anlayabiliriz.

Anlayamadığımız şu;:

Avukat Faik Işık, röportajın son cümlesinde, "Bu cümleyi iyi dinleyin" diyerek şöyle salvolamış: "Bu ülkeye şikeyi öğreten kulüpler henüz şike soruşturmasında değiller."

Biraz nefes alalım, obüs gibi sallamış zira...

Bu ülkenin neredeyse her stadında "Para, şike işte Fener işte" toplumsal uzlaşısı normalleşmişken, bu ülkeye şikeyi öğreten kulüpler kimler olabilir diye düşünmeden edemiyoruz.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir Trabzon türküsü: Ya adalet ya isyan!

Sedat Tunalı 24.07.2011

Trabzon'daki Gençlik Olimpiyatları öncesi Trabzon'a giden ve gözlemlerini okurlarıyla paylaşan usta gazeteci Yavuz Donat, kendisinden önceki yüzlerce, binlerce ziyaretçinin tesbit ettiği gibi Trabzonlular için üç şeyin yaşamın vazgeçilmezleri olduğu gözlemini paylaşmış.

Hürriyet gazetesinin tüm çabalarına rağmen "şike soruşturmasına" dâhil edilemeyen Trabzonspor ve taraftarları açısından tarihin en "sessiz ve gergin" bekleyişi yaşanıyor. Tarihiyle nanikleşen Hürriyet Spor Servisi'nden bir muhabir, "Çok sağlam yerden öğrendim Trabzon'da ligden düşürülecek" haberiyle yemeğe konan karasinek rolüne devam ederken, misal ben de "Çok sağlam yerden öğrendim, Aziz Yıldırım Hürriyet Spor Servisi'ne ödediği maaşları gereken etkiyi yaratamadıkları için yarı yarıya azalttı" diyerek sivrisinek olsam ne olur? Hiçbir şey olmaz, ikimizin de yalan söylediği çok belli oluyor...

Hürriyet'in durumunu en güzel bir Nâzım Hikmet dizesi anlatıyor aslında. Memleketimden İnsan Manzaraları'nda, Haydarpaşa Garı'ndan trene binmeye hazırlanan koca şair, kendisini izleyen sivil polisleri şöyle tarif eder; "O kadar belli olmamak istiyorlardı ki, derhal belli oluyorlardı".

Niyetin çok belli oluyor *Hürriyet*, çok... Trabzon ve Trabzonsporlular hamsiyi çok severler evet, ama hamsi hafızalı değillerdir ve habercilik kuralları bir yana, asgari bir ahlaki duruş adına tüm "militarize eylemleriniz" kaydediliyor.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Adamın biri...

Sedat Tunalı 27.07.2011

Adamın biri kırmızı ışıkta geçince biraz ileride pusulamış olan trafik ekibi tarafından durdurulmuş.

Trafik polisi sürücüye, bir önceki kırmızı ışıkta durmadığını ve kamera kayıtları ile de bu durumun belgelendiğini ifade ederek ceza tutanağını düzenlemeye başlamış.

Durumun "belgeli" olduğunu anlayınca ne yapacağını şaşıran sürücü, kurtuluşu olmadığını ve bir anlamda "suçüstü" yakalandığını anlayınca polise ne demiş biliyor musunuz:

"Ya evet ben kırmızı ışıkta geçtim ama, 15 dakika önce Berber Salih, evvelki gün hanımın görümcesi Hacer, geçen hafta da dayı oğlum Hıdır kırmızıda geçtiydiler. Hatta mahalleden arkadaşlar söyledi, Cingöz Sami her pazar düzenli olarak kırmızı ışıkta geçiyor, bir de alay eder gibi korna çalıp arabaya kıç attırıyormuş, isterseniz muhtara sorun!"

"Ee" demiş trafik polisi.

"Eesi onlara ceza yazmadınız bana neden yazıyorsunuz?"

Vakıanın ciddiyetini anlayan trafik polisi merkezi arayarak durumu anlatmış ve merkezden şu uyarıyı almış:

"Vatandaşa cezayı kestikten sonra Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'ne sevk edin.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Nereye Emenike? Daha karpuz keseceğidik!

Sedat Tunali 30.07.2011

Yılın "karanlık" adamlarından biri olan Karabükspor'un "Fenerbahçeli olamayan" oyuncusu **Emmanuel Emenike**, Rusya'nın Spartak Moskova takımına transfer oldu. Şaşıranlar çok olmuştur elbette, ama ben şaşırmayanlar tarafındayım. Hatta daha fazlası, Emenike'yi yeni "transferler" izleyebilir. İstanbul Adliyesi'nin koridorlarına "kulak kabartanlar" Fenerbahçe yönetiminin adlî makamlardan eldeki yabancıların satılabilmesi için "zaman" rica ettiklerine dair duyumlardan söz ediyordu, bu transfer de bu tabloyla anlaşılır olmuştur.

Emenike demişken, bu oyuncu her türden tartışmanın ve savcı sandalyesinin konuğu olurken kendisine "başkanlık" yapan **Feridun Tankut** nerelerde, haberi olan var mı? Keşke usta bir gazeteci kendisine sorulması gerekenleri sorabilse...

Sinan Engin haber yaptırmaya devam ediyor mu?

Dinlemelere takıldığı iddia edilen kimi konuşmalarda Beşiktaş'ın Trabzon kökenli eski futbolcusu **Sinan Engin**'in de adı geçiyor ve Engin'in, isimlerini yazmaktan hicap duyduğum kimi gazetecilere "ısmarlama" haber yaptırdığı belirtiliyordu. (Bu konuyla ilgili 21 mayıs tarihli yazımdan küçük bir alıntı şart oldu: (**Hürriyet** gazetesinin 20 mayıs tarihli nüshasının spor sayfasında ortalama zekâya sahip spor seyircisine hakaret sayılabilecek bir haber yer aldı. Çok yakın arkadaşım ve Trabzon'da annemin sofrasında o güzel elleriyle yaptığı bol tereyağlı kaymağı birlikte kaşıklayacak kadar yakınım olan F.N. imzalı bu haberi ilk okuduğumda "oha" türü bir çıkış yapıp üzerinde de pek durmamıştım. (F. kardeşimle bu konuyu elbette yüz yüze de görüşeceğiz, ve fakat yazının bekleyecek zamanı yok ve ben uzaklardayım.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

FenerbahCHEli kardeşlerime

Sedat Tunalı 03.08.2011

Dünya'nın tüm çocuklarının masumiyetine inandığım kadar emin olduğum bir şey varsa o da; Ernesto Che Guevara'nın Dünya denen yerküreye gelmiş en "güzel" birkaç insandan biri olduğuna dair sarsılmaz FenerbahCHEli inancımdır.

"Bir devrimci başkasına atılan tokadı yüzünde hissedendir" der Che, masumiyetin ortak vicdanı olmanın her devrimcinin olmazsa olmazı olduğunu hatırlatarak...

"Hiç şansın yok, bunu kullan!" diyen de bu efsane devrimci önderdir. Umutsuzluğun umudun en güçlü kıvılcımını çakan ilk adım olabileceğini fısıldar bilincimize, her türden yenilgiyi reddeden ruhunun sesiyle...

Günümüzün "devrimci söylem esnafı"nın anlayamayacağı ve asla kavrayamayacağı kadar koca bir yürek ve "bakanlık" gibi çok çok az insanın kavuşabileceği makamı elinin tersiyle iterek hiç tanımadığı insanların uğruna ölebilecek kadar "insan"dı Che. Ve ona bu kudreti veren de hiç şüphesiz ki VİCDANI ve ADALET DUYGUSUydu.

Böyle olduğuna inanan milyonlarca insanın içinde bizler de varız ki, onun şerefli adını kendi hayatlarımızın kaptan köşküne yerleştirip ilkelerini bayraklaştırıyoruz. Zira içten içe hepimiz biliyoruz ki, bu dünyanın "her türden pisliğini" temizleyebilmemiz için pek çok Che'ye ihtiyacımız var. Hayat bir filmden ibaret olsaydı eğer, kimimiz Travis (Robert De Niro- *Taxi Driver*) kimimiz John Doe (Kevin Spacey- *Se7en*) olur çözüm arardık kendimizce; değil ama...

Gelelim günümün iç yakan gerçekliklerine:

Neredeyse tüm Fenerbahçelilerin ortak kanısı, kendilerine karşı bir komplo kurulduğu ve kurban olarak seçildikleri yönünde.

Soruşturmayı bir cemaat operasyonu olarak gören Fenerbahçelilerden bazıları, Fethullah Gülen'in Galatasaraylı olduğunu iddia ederek korelatif bir bağ kurmaya bile çalıştı. (Üstelik benim bildiğim Fethullah Gülen sıkı bir Erzurumspor taraftarıdır.)

Cemaat ilintisini kuran Fenerbahçelilerin en güçlü argümanları, cemaat ilişkileri herkes tarafından konuşulan kendi futbolcuları Emre Belözoğlu ve adı şike soruşturmasında Fenerbahçe'den sonra en sık anılan takım olan İBB'nin başkanı Göksel Gümüşdağ'ın neden bu soruşturmanın dışında kaldığına dair kuşkularıdır.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Atilla Gökçe'den Hıncal Uluç'a!

Sedat Tunalı 06.08.2011

Spor yazarlığı yeni yetme muhabirler için bir düş bahçesiyse eğer, bu bahçenin her türden çiçeğini tohumlamış bir üstadın, **İslam Çupi**'nin lezzet bahçesine düşenlerden biri de ben olmuştum. Staj dönemimin spor müdürü **Nezih Alkış**'ı spor şefim **Oğuz Tongsir**'i, merhum **Değer Eraybar**'ı ve merhum **Tayfun Gündoğar**'ı sevgi ve özlemle anmadan geçersem , muhabir kelimesindeki -a- harfini kaybedenlerden farkım kalmaz..

"Şeref'inle oyna Hakkı'nla kazan" felsefesinin eli kalem tutan öncüsü gibi gördüğümüz, koca bir camiayı kalemiyle sevdiğimiz, her koşulda renk yanılsamasına düşmeden hakkın ve adaletin şövalyesi olarak her yazısını çocukluğun bayram hediyesini açar gibi okuduğumuz **Atilla Gökçe**, tarif etmekte zorlandığımız bir esrik rüzgâr gibi...

Şike ve çete soruşturması sürecindeki Atilla Gökçe duruşu, tanrının bile değiştiremeyeceği geçmişiyle örtüşmekte fena halde zorlanmakta, yüz ifadesindeki Çupivari çizgilerin derinliği kaybolmakta ve düşler bahçemizin en nadide parçası kokusunu kaybetmektedir.

İnsan ilişkileri söz konusu olduğunda elbette kimi gerçekliklerin kabulü zor, üzerine kelam etmek işkence olabilir. Hatta biraz daha ileri gidip, kalben inanmasanız bile varolan ortak paydanın (suçluluğu ispat edilene kadar herkes masumdur, misal) en bariton sesi bile olabilir, tüm "yayımcılık avantajlarınızı" dostlarınız lehine kullanabiliriniz. Mesleki olarak değilse de, insani olarak anlaşılmaz haller değildir.

Anlaşılmaz olan; Atilla Gökçe gibi bir üstadın, dostlara koltuk çıkma refleksini abartarak, geçmişine ve onu bayraklaştıran genç meslektaşlarına çok ama çok kötü örnek olmasıdır.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

FenerbahCHE

Sedat Tunal: 10.08.2011

Şike ve çete soruşturmasına yönelik bir önceki eleştiri yazımızı lütfedip ciddiye alan kimi **FenerbahCHEli taraftarlardan, özü sitem dolu eleştiriler aldık**. Dünyayı ve hayatı neredeyse aynı pencerelerden yorumladığımız bu kardeşlerimizin yazımıza verdikleri tepki, şok sonralarının en temel psikolojik hali olan "akut dönem"in henüz atlatılamadığını belgelemekten öteye gidemedi yazık ki...

Gelen eleştirilerin birçoğu dikkate alınacak kadar değerli olabilecekken, kendilerine yönelik bir komplo olduğu totemine saplanıp kalmaları maalesef acı tebessümden fazlasına izin veremiyor... Hayata emek ve onur odağından bakanların ilk yapması gereken, suçüstü yapılmış piyasa elemanları ile her türden ilişkiyi sıfırlamak, kendileri adına yapıldığı söylenen çirkinlikleri her platformda mahkûm etmek ve bu "piyasa aktörlerinin" tasfiyesi için eyleme geçmektir. Ancak ve ancak bunu yaptığınız zaman, sizlerin her türden iddianız ciddiye alınır ve üzerinde konuşulur. Aksi halde sizi temsil ettiği iddiasındaki kişiler, onların medyadaki ısmarlamaları ve avukatı ile aynı jargonu kullanıyor olmak gibi, yıllar geçse de temizlenemeyecek bir lekeyle yüzleşmek zorunda kalırsınız.

FenerbahCHE grubu adına yapılacak bir açıklama, bu sütunlarda rahatlıkla yayımlanacaktır. Hep eleştirdikleri *Taraf* Gazetesi Spor Sayfası hiçbir komplekse kapılmadan tüm düşüncelere yer verecek kadar demokratik cesaret sahibidir.

Ofli Hoca: Mersin İdman Yurdu ve Kartal düştü

Sözde ulusal özde İstanbul yerel basınının suni gündem oluşturmak için akla gelmedik senaryolar uydurabileceğinin son örneğini, sözde Beşiktaşlı özde Aziz Yıldırım'ın özel kalemi Sinan Engin'in yaptırdığı gibi "ısmarlama" haberlerle birkaç gün önce gördük.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Trabzon'a çakal yağmuru yağdı

Çocukluğumuzun yağmuruna yakalandım. Çocukluğumun yarısını geçirdiğim "Gırandaş"ın altından geçiyordum, sağımda en yakın arkadaşımı kaybettiğim Karadeniz'in Beyaztaş'ı, solumda ablamın dibini boyladığı Temel Araz Çukuru, yanımda bir insan güzeli sevdiğim, Meydan'a doğru gidiyorduk.

Değirmendere Sezai Uzay Sokak'ın üstüne yüzlerce ayna düşürmüştü yağmur, binlerce çocukluk anısı Mezarlık Düzü'nden el sallıyordu bize doğru, içlerinden geçtiğim anılar bir çelikçomak oyununa bürünmüş Gugudali Ali'nin çakmak gözleriyle hatıralar odamın kapısını ardına kadar açmıştı.

Trabzon'a çakal yağmuru yağdı. Her yağmur sonrası (şehirlilerin salyangoz dediği) goglis avına çıkar, topladığımız goglisce şıkırtısı artan bozuk paralarımızla midyeye ekmek katardık. Eğer artan para olursa ya Golden sakızına gidecektir, ya da üst üste geçirdiğimiz lastik toplardan birine.

Trabzon'da çete ve şikeye yönelik bir "adalet" beklentisi yok. Genel kanı, şikeye karışan takımların bir şekilde affedileceği ve kirliliğin devam edeceği yönünde. Türk Kızılayı'nın Somali kampanyasına verilen destek için ziyarette bulunduğum Trabzonspor Kulübü'nde de şehirdekine benzer bir beklenti var. Türk Kızılayı Genel Başkanı'nın fahri danışmanı olan Ünal Karaman'ın bir sözü her şeyi özetliyor aslında; "Elbette herkes işini yapmalı ve işine konsantre olmalı. Ancak herkes gibi futbol dünyasının mensupları da Somali dramının çözümünün parçası olmak zorundadır. İnsanlığımızı kaybedersek her şeyimizi asıl o zaman kaybederiz"

"MİY ve Kartal kesin düştü mü abi?"

Yukarıdaki ifade, Taraf'ta geçen çarşamba çıkan yazımız üzerine mail kutumuza gelen Mersin İdman Yurdu ve Kartal taraftarlarının mail mealidir.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Müstakbel Fenerbahçe başkanından büyüklere masallar

Sedat Tunalı 17.08.2011

Kamuoyunun Federasyon Başkanı olarak tanıdığı, bildiği, yakın çevresine ve basına yaptığı açıklamaların yakıcı ışığıyla değerlendirildiğinde ise tek hayalinin Fenerbahçe başkanlığı olduğu lapin gibi açık olan **Mehmet Ali Aydınlar ve onun federasyonu tarihî bir rezalete imza koydu**.

3 temmuzda başlayan operasyonun neredeyse bir buçuk ay sonrasına "şaşaalı bir basın toplantısı" koymanın, bu toplantıda uzun uzun konuşup eyyam ansiklopedisine önsöz yazmanın, çakma gazetecilerin önceden ellerine tutuşturulmuş hissi verilen sorucuklarına çakma bir heybetle cevap vermenin, hâsılı, yasaların ve toplumsal kanaatin yarattığı büyük beklentiyi bir kişinin hayaline heba eden trajikomik bir tiyatronun ikinci perdesini izlettirmenin tek bir anlamı vardı.

Bekle Türkiye! Tiyatromuzun 3. ve son perdesinde Mehmet Ali Aydınlar önce Federasyon Başkanlığı'ndan istifa edecek, ardından da o hayalini kurduğu koltuğa, Fenerbahçe Spor Kulübü Başkanlık koltuğuna oturacak!

Bundan sonrası da çok kolay olacaktır kendisi için. Ne de olsa, elde nakitle yakalanmadıktan sonra her türden teşvik ve şike güzide kasacı federasyonumuz tarafından "tolere edilebilir yaramazlıklar" sınıfına konmuş ve kendileri de bu konuda epeyce bilgi ve deneyim kazanmışlardır.

Türk futbolunu Fenerbahçe Başkanlık koltuğuna ve Fenerbahçe'ye kurban eden bu federasyon ne zamana kadar görevde kalır bilemeyiz, ama sonsuza kadar "kötülüğün federasyonlaşmış hali" olarak anılacağını söylemek mümkün.

Kemal Belgin...

Kemal Belgin'le hiç yüz yüze gelmedik, hiç konuşmadık kendisiyle, "sevimli ve huysuz ihtiyar" sınıflamasına çok yakışan bir meslek büyüğümüz ve kalem erbabı olarak, içinden geçtiği her yazıyı ve görüntüyü ciddiye aldık, okuduk, izledik.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İspanya'nın 'Anadolu Çocuğu' Güiza

Sedat Tunalı 20.08.2011

Usta sanatçı Kayahan'ın da bir şarkısıyla omuz verdiği bir delikanlı ve insancıl duruşun ifadesi olarak "Anadolu Çocuğu" tanımlamasını hepimiz sevdik, benimsedik. Zaman zaman saflık sınırlarını zorlayan bir masumiyet ve her tür katakulliden uzak saf insanlık olarak da tanımlanabilecek duruşun yeşil sahalarımızdaki en belirgin figürlerinden birini, **Fenerbahçe'nin İspanyol golcüsü Daniel Güiza'yı artık ligimizde izleyemeyeceğiz**.

Saç baş yolduran gol kaçırışlarına elbette hep birlikte tanık olduk, ancak çok üst düzey gol vuruşlarına da sıkça imzasını koydu. Antrenörüne, arkadaşlarına, tribünlere, sevgilisine, ev sahibine, temizlikçi kadına, taksi şoförüne, internet bağlantısının kopukluğuna, zamansız yağan yağmura kızıp küstüğü çok oldu, ama **bir şeye hiç küsmedi; yeşil sahalara ve o sahanın içindeki mücadeleye...**

Formasına ve mesleğine hiç ihanet etmedi. Yüksek maliyetinin suçlusuymuş gibi hep eleştirildi, ama herkeslere ders olması gereken iş ahlakı ve "bir şeyler verebilmek" çabasını, meslektaşları ve hakemlerle en küçük bir çirkinliğe bulaşmayan iyi kalbiyle sarmalayıp, kristal bir vazoya iyiliklerden derlenmiş bir çiçek buketi bırakarak gitti Güiza. Yazık ki spor iklimimiz o vazo ve o çiçekleri yaşatacak kültürden yoksundur.

Güle güle iyi kalpli çocuk...

Engin Baytar

Gençlerbirliği'nde oynarken de saha dışı olaylarıyla sık sık gündeme gelen Engin Baytar'la, ortak noktamız Trabzon ve Boztepe üzerinden iletişim kurmuş ve kendisinin bin yıldır Gençlerbirliği'ni idare eden İlhan Cavcav'la ilgili akıllara zarar yakınmalarını dinlemiştim. Sonrasında Eskişehir'e gitti, benzer olayların **"yanlış anlaşılan kahramanı"** olarak kariyerine devam ederken, memleketi Trabzonspor'da oynama arzusunu dile getirmiş, ben de "yaramazlık yapmayacağına dair söz vermesi" koşuluyla Trabzonspor Başkanı Sadri Şener'le bire bir iletişim kurmasını sağlamış ve bir "abi" olarak yardımcı olmuştum.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbolda yeni sistem!

Sedat Tunali 24.08.2011

Türk futbolunu karanlığa ve şiddete mahkûm eden Federasyon'un çete-şike soruşturmasını biraz daha sulandırmak ve gündemden düşürmek için ortaya attığı bir orta zekâ ürünü oyun daha başladı. Hiç tartışmaya gerek yok... Kararı alan bu federasyon ise ya kişisel ya da kurumsal bir çıkarlar vardır! Bu sistemin en büyük kolaylığı, "bağlanacak takım ve maç" sayısının hatırı sayılır şekilde düşmesi ve dolayısıyla da işgücü tasarrufudur. Ne de olsa Federasyonumuz, yakalanmadıktan sonra şike ve teşviki serbest bıraktı!!!

Trabzon bu Kirlilig'ten ne zaman arınacak?

Trabzonspor'u idare edenlere bir kez daha sesleniyoruz.

UEFA son kararı verene dek Trabzonspor'u bu kirli mücadelenin dışında tutun! Yasa, tüzük, yönetmelik, onur, haysiyet ve adaleti öteleyip, maddi kayıpları önceleyen bir güruhun içinde yer alarak bu kentin varoluş gerekçelerini sıfırlayamazsınız? Yoksa siz de mi "ama ekonomi" diyenlerden olacaksınız?

Trabzonspor'u idare edenler, gasp edilen hakların takibini, her platformda ve "dilde" yapabilecek bir hukuk kurulu oluşturarak ulusal ve uluslararası tüm yolları devreye sokmalıdır. Ahlak kimi iklimlerde zaman zaman figüratif rollerle ötelenebilir, ama biliyoruz ki hayat denen gaile ayakta duruyorsa ahlak ve adalet hatırınadır. Ve bu hatırı bilen mahkemeler ve vicdanlar nerede ise Trabzonspor da oraya gitmelidir!

Çete ve şike savcısının yerinde olmak

Türk futbolunun masumiyetine kan doğrayanların bir kısmını uzun bir takip sonunda suçüstü yaparak adalete teslim eden Emniyet güçleri ve soruşturmayı yürüten özel yetkili savcı hangi hisler içindedir bilmiyoruz, ama tahmin etme hakkımızı kullanabiliriz.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Popstar, megastar, Edirne'den öte kim star'

Yaşamı ve çileleriyle değerlendirdiğimizde kıymetini bilemediğimiz yüzlerce, binlerce, on binlerce güzel insandan biri; sesi ve yorumuyla değerlendirildiğinde ise "yanına yaklaşılabilemez" bir fenomen olarak bizleri müziğin öksüz çocuklarına dönüştürüp sonsuzluğa uçan **Cem Karaca**, sanatın star enflasyonuyla ucuzlayışına gösterdiği tepkiyi şu unutulmaz cümlesiyle özetlemişti: **Popstar, megastar, Edirne'den öte kim star?**

Türkiye Futbol Federasyonu'nun (TFF), 3 temmuzda patlayan "Çete ve şike soruşturması" sürecini eline yüzüne bulaştırdığını, Türk futbolunun geleceği için gerekli adımları atabilecek "iradeyi" gösteremediğini dilimizin döndüğünce yazdık. Zira görünen köy lapin gibi ortadaydı. UEFA'nın kararı sonrası düne kadar her yazdığımıza muhalif olmayı "varoluş gerekçesi" olarak gören Fenerbahçeli kardeşlerimizin bizimle aynı noktaya gelmesi için UEFA'nın devreye girmesi gerekiyormuş. Biz hâlâ aynı fikirdeyiz;

Atama ve himmet ile göreve gelenlerin, büyük sorunları çözme iradesi olamaz. Olmadı. Tosladık.

Türk futboluna ve Fenerbahçe'ye "yön" verenler, yıllardır süregelen oryantalist salınımlarla Çete ve Şike gerçeklerini olabildiğince sulandırmış ve başta Fenerbahçe'ye gönül vermiş masum yürekler olmak üzere tüm Futbol kamuoyumuz, temelsiz ve akıldışı bir beklenti içine sokulmuştur.

İşte tam burada merhum Cem Karaca tesbiti düşüyor satırlarımıza; Siz ve sizin usulleriniz Edirne'den öteye geçemiyor, "Popstar, megastar Edirne'den öte kim star?"

TFF'nin üç aydır veremediği kararı, TFF'nin tarafsızlığına inanmayan veya en hafif deyimle "çapsızlığına" inanan UEFA'nın bir müfettişi 15 dakikalık bir görüşme sonrası verebiliyorsa, kimse kusura bakmayacak ama TFF ve MAA nezdinde tüm dünyaya rezil olduğumuzu da kabul etmek zorundayız.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şark kurnazlığından Batı Rasyonalizmine

Sedat Tunalı 31.08.2011

Diyelim ki, bir köşesinde çakal beslemeyen orta alt zekâları bile ikna edecek şike ve çete diyaloglarından ve belgelerinden tutuklanarak cezaevine konan kişiler, –o her suçlunun sığındığı masumiyet karinesine göre suçu kesinleşene kadar elbette suçsuzdur– ve diyelim ki sizin zekâ düzeyiniz de bu skalalarda geziniyordur.

Adınızın ah Hakan met Hakan olması, içinden çıkılan kabuğu beğenmeyişe geçiş süresi bir Nişantaşı baharını bile nihayete erdiremeyen bir figür olması, ana haber bülteni sunarken bu ülkenin en büyük merhamet hortumuna dair salya sümük haber okurken bugün ideal adamı oynuyor olması, saklamaya çalıştığı kompleksi kendi eliyle açığa çıkarmaktan başka bir işe yaramamıştır. Recep İvedik'e muhalif olmanın ödülü olarak Nişantaşı cafelerinde "fazladan" bir gülümseme lütfedilebilir ve fakat Fenerbahçe yaranmacılığı yapacağım diye Trabzonspor camiasını küçük düşürme çabalamasının geri dönüşü aynı tebessümü acı ile yoğurabilir, aman dikkat!

Bu ülkenin polisi ve savcısında " yüksek düzeyde şike şüphesi" kanaati uyandıran ve bu ülkenin belki başbakanından bile daha etkin ismini cezaevinin soğuk duvarlarıyla buluşturan şeyler ah Hakan met Hakan için bir şey ifade etmiyor da olabilir, ama laf olsun torba dolsun ya da rüzgârın yönüne göre sallanan kalemler

sadece vicdanlara değil Google arama motoruna da kaydını düşüyor, Hakan ve O'nun gibi gerçeğin ve vicdanın değil, ikbalin ve hayalin şövalyeliğini yapanlar ya aynadaki yüzden ya da gerçeğin kendisinden utanacaklardır.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Spor Bakanı kulüp başkanlarını neden topladı, Bayram diye mi

Sedat Tunalı 05.09.2011

Yeni Spor Bakanı'nı televizyonlardaki canlı yayınlardan ve özellikle yakın arkadaşım olduğu için her programını izlemeye çalıştığım Didem Aslan'ın konuğu olduğu yayınlardan izliyorum, nicedir. Tok sesi, bağırıp çağıran "ben kendime çok güveniyorum" ünü ve kasım kasım kasılan vücut diliyle antipatiden çok sempati yarattığını rahatça söyleyebilirim. Faruk Özak'ın ardından bu makama kim gelse eleştirecek halimiz olamazdı, olmadı da zaten.

Ama; TFF'nin, Türk futbolundaki cerahati boşaltma beklentili " tarihî mıymıyı" sonrası yaptığı "TFF doğruyu yapmıştır" volesi, futbolda temizlig umudu taşıyanların doksanına takılmış ve orada asılı kalmıştır.

"Siyasi iradenin desteği olmasa Aziz Yıldırım'ı içeri atamazlardı" genel kabulü, Suat Kılıç'ın bu söylemi ve kulüp başkanlarını İstanbul'da toplayıp "ölesine toplandık, yok bişe" şakalaması ile erozyona uğramıştır.

Sayın Bakan'a göre şike , çete, ligden düşme ve benzeri şeylerin hiç konuşulmadığı (yerseniz) bu toplantı görüntülerinden bende kalan, Trabzonspor Başkanı Sayın Sadri Şener'in, araya boşluk bırakacak kadar bir uzaklığı koruyarak , sanki meselenin konuşulduğu "odak"a uzak kalma çabasıydı.

Fenerbahçe'nin bu toplantı sonrası Trabzon takımının talip olup "alamadığı" bir yabancı oyuncuyu kadrosuna katmak için harekete geçmesi, hem Trabzon hem de temizlig beklentisi içinde olanlara verilmiş önemli bir "düşürün de göreyim" mesajdır.

Anlaşılan o ki, TFF'nin başlatıp medya desteğiyle yürüttüğü sulandırma ve Fenerbahçe'yi ligde tutma Makyavelizm tez çalışmasında sahneye daha güçlü aktörler çıkacak, sportif değerler ve ahlak, para ve ranta karşı bir kez daha boynunu eğecektir.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Menfaat şövalyeleri'

Sedat Tunalı 07.09.2011

Türkiye Şike ve Çete Soruşturması çukurunun bulandırılmış suyunda çırpınadururken, TFF ve Süper Lig'deki 17 takımın idare heyetlerinin ahlak, yasa, onur ve FIFA'nın büyük önem verdiği "sokak futbolunu" bir yana bırakıp

CUKKA'dan yana tavır koyması; futboldan seyir zevki dışında bir beklentisi olmayan, belki en fazla rakip takıma gönül veren arkadaşını şakalama hesabındaki milyonlarca kişiyi bu oyundan fena halde soğutmuş durumda.

Başta, suçu ve suçluyu koruma çemberine alarak gündemi sulandırmaya ve suni gündemler yaratarak parayı ve statüsünü koruma telaşına kapılan medya, siyaset hesaplarına futbolu kurban etmekten imtina etmeyen siyasiler ve "kurulu düzenlerini koruma" peşindeki sözümona "fedakâr" kulüp başkanları el ele vererek futbolumuzun naif tarafını iğdiş etmek için "menfaat şövalyeleri" olmaktan çekinmemişlerdir.

Bugünkü tablo gönül verilen renklerin gözlüğüyle bakılamayacak kadar vahim ve acıdır.

Futbolumuz birkaç kulüp başkanı, birkaç medya leşkeri ve birkaç siyasi hesaba kurban edilmektedir.

Bu saatten sonra ne hak ederek alınan galibiyetlerin coşkusu, ne de hak edildiğine inanılmış yenilgilerin hüznü paylaşılabilecektir. Kaybettiysek Aziz Yıldırım yüzünden olacaktır, kazandıysak Aziz Yıldırım sayesinde olacaktır. Kaçınılmaz olarak bütünüyle kuşkudayız artık. Oysa futbol bir oyundu, değilmiş işte.

Bu "kirli" oyunun vazgeçilmezleri futbolseverler olarak, adı tutanaklara "bir şekilde geçmiş" herkesi futbol sahasının dışına atmak ve bu oyunu aramızda oynamak istiyoruz!

"Menfaat şövalyelerini" sahanın dışına atmak için önce Beşiktaş ardından da Trabzon taraftarları (Çarşı Grubu ve Trabzon Fikir Kulübü) ortaya bir "irade" koyarak, suça bulaşmış ya da bu yönde kanaat oluşturmuş tüm isimlerin kulüplerinden uzaklaştırılmaları ve yasalar önünde hak ettikleri cezaları almaları için tavır koymuşlardır.

Fenerbahçeliler açısından bakınca, pilav üstü de olsa "Bekâra karı boşamak kolay" ünlemlerini duyabiliyoruz.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Siz gerçekten Fenerbahçe'nin neden Şampiyonlar Ligi'ne alınmadığını bilmiyor musunuz?'

Sedat Tunalı 10.09.2011

Bu yarı alay yarı şaşkınlık dolu cümlenin sahibi UEFA Başkanı Michael Platini. Bu temsil edilen meslek sahibini utandırması gereken cümlenin muhatapları da maalesef Türkiye-Avusturya maçını izlemeleri için büyük çoğunluğu TFF tarafından Avusturya'ya götürülen Türk gazetecileri.

Önce Platini'ye yanıt verelim:

Biliyorlar Sayın Platini hem de domuzuna biliyorlar, ama gerçeği kamuoyuna anlatacak cesaretten ve meslek etiğinden yoksunlar. Bir kısmı taşra mantığının Türkiye'de olduğu gibi Avrupa'da da geçerli

olabileceği yanılgısına düşmüş Tilki Selim kıratında olsa da, himayesine girilen kurumun menfaatlerini koruma reflekslerini doğallaştırmış olanların sayısı çok daha fazlaydı şüphesiz.

Sayın Platini, sizin ülkenizde herhangi bir kulüp başkanı alenen gazeteci ya da futbolcu dövdürüp, bıçaklattı mı bilmiyoruz ve sizin bu saflığınızın nedeninin de bu olduğunu sanıyoruz. Bu sonucun suçlusunun da gazeteci ya da futbolcu-yorumcu dövdüren başkanlık portresinden çok, bu tür muamelelere sessiz kalarak mesleğini ve karakterini zafiyete uğratan gazeteci ya da olmayan kişiler olduğuna inanıyoruz. Bir liderin en büyük zaafı, ona yanlışlarını söyleme cesaretinden yoksun avenesi ya da kendisine karşı gerekli yerde gerekli tavrı gösteremeyen muhataplarıdır.

Yani özetlersek; Türk gazeteciler de Fenerbahçe'nin neden Şampiyonlar Ligi'nden ihraç edildiğini elbette biliyorlar, ama kişisel ya da kurumsal çıkarlar gereği devekuşu ordularının savaşını kamuoyuna anlatma işini onlar da başlarını kuma görerek yapmaya çalışıyor ve haliyle de komik oluyorlar. Bu gazeteci tipine şunu hatırlatmak isteriz; Türk spor gazeteciliğinin bu ahlak ve onur sınavı tarihe kaydını düşüyor ve hiç birimiz bu genel fotoğraftan kaçamayacağız.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erman Toroğlu'na zorunlu bir hatırlatma

Sedat Tunalı 14.09.2011

Futbol dünyamızın önemli figürlerinden biri olma misyonunu, ekran dili ve yaşantısıyla popüler kültürümüzün vazgeçilmezleri noktasına taşıyan **Erman Toroğlu, yarım yamalak bilgilerle kafa karıştırma sekanslarından birine bu kez Trabzonspor ve BJK takımlarını malzeme etmiş**. Ekran başındaki kişileri kolayca yanıltan bu manipülatif sallayışı kısaca hatırlarsak;

Erman Toroğlu, 1978 yılını şampiyon tamamlayan Trabzonspor'un, şampiyonluğu garantilediği son haftada, sahasında konuk ettiği BJK'ya bir puan vererek ligde kalmasını sağladığını, Ankaragücü'nün ligden düşmesine sebep olduğunu, mealen, söyledi. Ve elbette ki saf ve temiz kalpli olmakla birlikte komploya bayılan seyircinin büyük kısmı da bu iddiaya inandı.

Şimdi iki puanlı sistemin geçerli olduğu o sezonun son haftasında BJK ve Ankaragücü'nün puan ve averaj durumlarına bakalım.

BJK: Puan 26, Averaj –7

Ankaragücü: Puan 24, Averaj –15

Son hafta maçları ve sonuçları: Trabzon – BJK: 1-1

Giresun – Ankaragücü: 0-0

Tablodan da görüleceği gibi, BJK ile arasında kendi aleyhine sekiz gol fark bulunan Ankaragücü'nün ligde kalabilmesi için Trabzon'un Beşiktaş'ı yenmesi, Ankaragücü'nün de ligin son maçında o sezonun en formda takımlarından biri olan Giresunspor'a deplasmanda yemeden yedi gol atması gerekiyordu. O sezon 29 maçta

maç başına bir gol ortalaması ile oynayan Ankaragücü'nün deplasmanda rakibine bir maçta yedi gol atmasını beklemek için sanırım tek ihtimal Erman Toroğlu olmak!

Sayın Toroğlu'ndan ricamız, geçmişe dair bilgiler verirken özellikle o günleri yaşamamış gençleri manipüle etmemesi ve ayrışmaya değil bütünleşmeye dair mesajlar vermesidir, kendisine yakışan da budur.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Egemen' Türk medyasının Trabzon kompleksi

Sedat Tunal: 16.09.2011

Trabzonspor'un dünyanın en "en" organizasyonunda, bir yıl öncesinin şampiyonu karşısında ve üstelik deplasmanda üç puanlı bir başlangıç yapmasını; "bekliyordum, valla bak" ifadesiyle dile getirenler ya fazla iyi niyetliydi ya da mucizeleri sıradanlaştırma eğilimli. Ama futbolu "cazip" kılan da belki bu sürprize açık yapısı değil mi zaten. Hâsılı, beraberliğe evvelki günden razıydım.

Ancak dakikalar ilerledikçe Inter takımının harbi harbi bir sıkıntı içinde olduğunun yavaş yavaş açığa çıkmaya başladığına, başta Tolga olmak üzere tüm takımın da bu durumun farkına vararak, "buradan puansız çıkmak saflık olur" iç sesini vücut dillerine dönüştürdüğüne tanıklık ediyorduk. Eh serde asilik olduktan sonra, haddinizi de bir yere kadar biliyorsunuz!

İkinci yarıdaki bordo-mavi siluetlerin, devre arası konuşmalarından epey ders çıkardıklarını ve birbirlerine daha sıkıca bağlandıklarını, bunu yaparken de özellikle aslen **Arsin Zazana köyünden** olan **Colman** ve **Arafilboy çocuğu** olan **Zokora**'nın asi Karadenizlilik damarlarından büyük destek aldıklarını söylememiz lazım.

Tolga'nın hiçbir zaman "beklenen düzeyde bir kaleci olamayacağına" inanan biri olarak özür yazımı **ligin son maçlarındaki harika performansı** üzerine kaleme almış ve kendisine bu büyük gelişim için teşekkür etmiştim. Tolga'yı başından beri yakından izleyen pek çok futbolseverin benimle aynı duygular içinde olduğuna inanıyorum. **Kendisine bir kez daha teşekkür edersek boylarımız kısalmaz.**

Trabzon takımına bu maçı kazandıran ayağa pasa dayalı oyun felsefesiydi aslında. Özellikle Colman'ın, sıkışan oyun ve Inter baskıları sırasında topu hep takımında tutan akılcı kısa pas alış verişleri ve oyunun önünü değiştirme yeteneği, Inter'in ritmini bozan en etkin performanstı. Inter-Barcelona maçındaki topla oynama yüzdeleriyle Trabzon-Inter yüzdelerinin birbirine bu kadar yakın olmasının sebebi bu sihri çözülememiş ayaklardı biraz da.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

TFF'ye boynun var mı demişler oy!(*)

Sedat Tunalı 19.09.2011

Şike ve çete soruşturmasına adaletin, yasaların ve hakkın rehberliğinde değil de, talimatların ve cukkanın penceresinden yaklaşan ya da buna zorlanan, ve bu tavrı ile belki de en çok Fenerbahçe'yi mağdur eden - edecek olan **Türkiye'nin Özerk Futbol Federasyonu her gün yeni bir şirinlik icat ederek spor ve futbolseverlerin zekâ düzeyiyle alay etmeye devam ediyor.**

Son numaralarının adı çocuklara ve kadınlara bedava tribün(!)

Statların, adalet duygusunun ağı yara alışı sonrası boş kalacağını anlayan cukka federasyonunun şapkadan çıkan Play-Off sisteminin ardından ikinci aşırı zekâ gerektiren uygulamasının sonuç vermeyeceğini hepimiz biliyoruz.

Adama sorarlar; siz sahada adaleti sağlayamazsanız her türden küfrün doğmasının da birinci nedeni olmaz mısınız zaten? Ve küfürlerle dolu bir stada hangimiz eşimizi ya da çocuğumuzu götürür ya da gitmeleri için teşvik ederiz.

Durumuz şudur; TFF şikeyi serbest bırakmış, ama şikecileri koruma altına almıştır. Ama "sistem" hâlâ açık vermektedir. Misalen, "Şikeci Fenerbahçe" diye bağırmak yasaklanmış, ama "Fenerbahçe Şike Yapmaz" ironisine karşı ne tür tedbirler alacağını açıklamamıştır. Kendilerini uyarıyoruz, bu dalavere pazılının eksik yanları var, acilen düzeltiniz. Bence statlarımızda ironi yasaklanabilir!

Hayır, iddianamenin ligin ortasına gelmeden hazırlanacağını ve **Fenerbahçe'nin yasaya göre çok yüksek ihtimalle** (masumiyet karinesine gider yaptık) **ligden düşürüleceğini herkes gibi siz de biliyorsunuz da, bu geciktirici merakınız hangi motivasyonlardan besleniyor, anlamak zor?** Hem her sezon bir yıllık anlaşmalar yapan DIGITURK ne oldu da bu yıl tüm abonelik anlaşmalarını iki yıl üzerinden yapma çabasına gark oldu? Nedir, ne oluyor?? Yoksa masum taraftara anlatılamayan gerçekle yüzleşme öngörüsü müdür bu? Ya taraftarı kandırdığınız ortaya çıkarsa bunun hesabını kime nasıl vereceksiniz?

TFF'ye demişler ki boynun neden eğri, yok yahu benim boynum mu vardı demiş

Hıncal Uluç ve Ahmet Hakan'a selam olsun!

Taraf sütunlarında üstat Hıncal Uluç ve Ahmet Hakan'a yönelik eleştiri yazılarımızın mürekkepleri henüz kurumuş olsa da, **bu iki ismin Trabzonspor gerçeğine yönelik yazıları pastırma yazı keyfini erkenden yaşattı desek yeridir**.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Güneş 'Hürriyet'ten özür dilemeli

Tüm ülkeyi "ulusal medya" yalanıyla kandıragelen, her fırsatta ve koşulda İstanbul oligarşisinin çeşmesine su taşımayı ana varlık gerekçesi olarak kabul eden İstanbul yerel basınının, Trabzonspor'un Inter mucizesinin ardından takındığı ağlamaklı tavır, utanç belgesi olarak arşivlerindeki yerini almıştır.

Trabzon dışında başka herhangi bir Anadolu takımı da bu başarıya imza koysaydı, hatta Vefa, Pendik veya Karagümrük gibi İstanbul takımları da bu tarihî başarıyı kazansaydı, İstanbul yerel medyasının tavrı çok farklı olmayacaktı. Onların tek derdi efendilerinden "aferin" almaktır ve bu efendilerin kimler olduğunu dünya âlem biliyor. Trabzon'a yönelik "ötekileştirme" ve "yok sayma"nın daha derin olması anlaşılır bir şeydir, zira bu kendi küçük ruhu büyük kentin çocukları 37 yıldır her platformda adaletin ve onurun yıkılmaz kalesi olarak oligarşinin kumdan kalesi menfaat kardeşliğini şamar manyağına çevirmiş ve çevirmeye devam etmektedir.

Trabzonspor Teknik Direktörü, Inter gibi bir devi hem de deplasmanda yenerek, başta *Hürriyet* ve *Radikal* olmak üzere, "hazımsızlık ve farklı mağlubiyet iştahındakileri", sayfalarını yıkmak zorunda bıraktığı için özür dilemelidir. "Onlara her yer Trabzon" manşeti atan bir gazetenin, alenen bölücülük yaptığını kimse göremiyorsa, futbolumuzun ve sporumuzun "namuslu" bir geleceği olacağını kim söyleyebilir? Başta *Hürriyet* olmak üzere, Trabzonspor'u sevmeyenlere önerimiz, hazımsızlığa çok iyi gelen Kızılay Afyonkarahisar Madensuyu'na sarılmalarıdır. Kızılay tüzüğünde yeri var mı bilmiyorum ama, hazımsızlık da bir tür ruhsal afet sayılabilirse, Kızılay bu hizmetini ücretsiz de verebilir.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ali Koç'u Trabzon'a kim davet etti!

Sedat Tunalı 22.09.2011

Bu yazıyı "önyargı" ile okuyacaklara bir uyarı ile başlayalım.

Yaşanan ya da yaratılan birçok suni problem nedeniyle şimdiye kadar Trabzon'a maç izlemeye gidemeyen birçok gazeteci, yönetici oldu ve ben bu yabancılaşmaya kalemimce karşı koymaya çalıştım.

Trabzon "kavramı" ile başı pek de hoş olmayan; maalesef bir Trabzonlu mafya tarafından kurşunlanan, Trabzonlu Teknik Direktör Şenol Güneş'i, özellikle Milli Takım Teknik Direktörü olduğu dönemde acımasızca eleştirip yerden yere vuran Hıncal Uluç'un bugün geldiği nokta çok öğreticidir.

80'li yaşlara yelken açan bu kalem ustasının, daha birkaç gün önce Trabzonspor ve Şenol Güneş - Ünal Karaman ikilisine yönelik övgüsü, yazarlığın ve kanat önderliğinin çelebilikle donandığında anlamlı olduğunu herkese göstermiştir. Bu sevimli ve huysuz ihtiyar, Trabzon camiasını zaman zaman oldukça acıtan eski yazılarına rağmen hâlâ sevilip sayılıyorsa, adalet duygusuna olan inancını her platformda korkmadan dile getirmesinden ve kimsenin kayığına binmeye tenezzül etmemesindendir.

Trabzonspor Yönetimi eğer şehre birini davet edecekse, Hıncal Uluç gibi yıllardır bu şehre şu veya bu nedenle gelmeyen ve neredeyse Trabzon'a küstüğü iddia edilen bu usta ama özgür ruhlu kalem olmalıydı. Aynı Hıncal Uluç'un devre arasında Trabzon takımı dokuz puan farkla liderken "Trabzon'u şampiyon yapmazlar" açıklamasına gülen kimi yöneticilerin, Hıncal Uluç'tan özür dilemelerinin en şık yolu da kendisini bir Şampiyonlar Ligi maçına davet etmektir.

Durum bu iken, Trabzonspor markasını idare edenlerden biri, başkanı ve en "etkin" yöneticisi Çete ve Şike soruşturması kapsamında cezaevinde olan takımın yöneticilerinden birini Trabzonspor'un Şampiyonlar Ligi maçına davet ediyor!? **Tuncay Bekiroğlu ya da başka biri, Trabzonspor adına bu şehre Şike ve Çete'den yargılanan bir takımın yöneticisini davet edemez!** Kendisi çok istiyorsa bu daveti şahsi olarak yapar ve Ali Koç ile istediği ilişkiyi kurar ya da geliştirir.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'İ... Trabzon olamazsın şampiyon'

Sedat Tunalı 24.09.2011

Sözümüz, Fenerbahçe'nin "kanaat" önderliği makamını işgal edenleredir.

Türkiye "Fitbol" Federasyonu'nun Fenerbahçe'ye özel uygulamalarından biri olarak hayatımıza soktuğu "kadınlara ve çocuklara özel" maç gecesinden hepimizin çıkarması gereken dersler vardır. Fitbol Federasyonu'nun statü devam ederken aldığı bu "ara kararın" hangi kaygılardan beslendiğini hepimiz biliyoruz ama biliyor olmamız bu garabeti kabul ettiğimiz anlamına gelmez, bu not böyle dursun.

Kanaat önderi kavramını biraz açalım da, kerameti kendinden menkul ya da TV programlarından kazanılan cukkalara bağlı aidiyetleri kastetmediğimiz anlaşılsın.

Benim için Fenerbahçe'nin kanaat önderi Lefter'dir, Can Bartu'dur.

Çete ve Şike soruşturması bitene kadar susma efendiliğini gösteren ama bu arada takımına ve camiasına sahip çıkmaktan geri durmayan kongre üyeleridir.

Takıma ve markaya sahip çıkmakla, kişilere sahip çıkmayı karıştırmayan ve sportif mücadelenin saha içinde kalabildiği ölçüde kıymetli olduğuna inanan eski tüfeklerdir.

Benim için kanaat önderleri;

Endüstriyel futbol kirliliğine karşın, mertçe mücadeleye ve emeğe saygı ilkesiyle markasına sahip çıkan FenerbahCHE özelinde, kalbinde sevgiden başka hiçbir şeye yer vermeyen tertemiz Fenerbahçelilerdir.

Dönelim asıl mevzuumuza.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şikesiz ligin lideri Trabzon golleri kime atıyor

Sedat Tunali 29.09.2011

Çok kolay soru, yanıtlıyorum: Futbolseverlerin karşılıksız sevgisini kendi ikbal gemilerinin yelkenlerine rüzgâr yapan oligarklara ve onun her alandaki beslemelerine!

Bu toprakların kokusunu taşıyan bir takım, dünyanın en büyük organizasyonunda ilk iki maç sonunda grubunda lider ve bu ülkenin medyası utanç verici bir görmezlik maskesine bürünmüş!?

Medyanın üç maymunu oynadığı Trabzonspor ve Şampiyonlar Ligi konusu yazılacak şey olmaktan çıktı, tek kelimeyle ifade edelim: AYIP!

Fenerbahçe'nin gücü, gücün Fenerbahçe'si

Trabzon camiası ile Fener camiası arasında İstanbul takımı lehine kıyaslanamayacak bir fark olduğu çete-şike soruşturması sürecinde lapin gibi açığa çıkmıştır.

Fenerbahçe'ye gönül veren milyonlarca kişi, örneği tarikatlarda ya da radikal siyasal örgütlerde görülen bir iştahla liderlerine sahip çıkmış ve liderleri aleyhine onca belgeye ve "gerçeğe" rağmen paganist bir ikon yaratarak kendi kutsallarını yüceltmeye devam etmişlerdir. Günlük hayatın eleştirisine katkı yapacak binlerce, milyonlarca cümle kurabilir ve bu sanal direnişin bir gün "gerçekle" çarpışarak tuz buz olacağını ifade edebilirsiniz, ama bunların hiç biri şu gerçeği değiştirmeye yetmeyecektir;

Fenerbahçe camiası haksız oldukları kanaati bunca güçlü bir durumda bile bu derece kemikleşerek liderlerine sahip çıkabiliyorsa, sosyolojik bir olgu olarak incelenme noktasına çoktan gelmişler demektir. Fenerbahçeli olmayan kitlelerin şimdilik yapacağı en akıllıca şey bu duruşa saygı göstermektir.

Bir küçük bakış da Trabzon'a gönderelim şimdi, değneğin diğer ucuna yani.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İlhan Cavcav varken Platini de kim oluyor

Sedat Tunalı 01.10.2011

Sporun ve özelde futbolun geleceğine dair kaygıların en büyük nedeni, herkesin bildiği gibi şike ve teşvik gerçeği ve bu kirliliğe karşı koymanın zorluğudur..

Avrupa futbolunun patronu Michael Platini, Avrupa Konseyi'nde yaptığı konuşmada, tüm ülkeleri bu pisliğe karşı etkin yasalar çıkarmaya davet ederek ciddi uyarılarda bulunmuş.

Bu işte bir yanlışlık olmalı. Etkin yasa çıkaran ülkeler arasında Türkiye'yi göstermeyen Platini belli ki yasanın çıkarılmış olmasını değil de uygulanmış halini bekliyor. Ama Platini büyük yanılgı içindedir ve belli olmuştur ki

futboldan da zerre anlamamaktadır.

Zira bizim ülkemizdeki futbol uleması, Kulüpler Birliği adı altında medreseleşip sorunun çözümü için dev bir adım atmış ve futbolun olmasa da futboldan nemalanan kulüp başkanlarının aydınlık geleceği için elini taşın altına koymuştur. Başta İlhan Cavcav olmak üzere, futbol cahili Platini'nin "gazına" gelmeyerek yeni yasayı "kitabına uydurmak için" gece gündüz çalışan, şike ve teşvik gibi basit konuların hayatımızı kirletmesine izin vermeyen herkesi, "düzenbazlığın tarihî tez kitabı" editörler kurulu adına fena halde alkışlıyorum ki, o kadar olur.

Hem Platini'ye şunu da soruyorum;

Siz gerçekten şike ve teşvikin ayıp olduğunu mu düşünüyorsunuz? Şaka mı bu?

Dünya ve Avrupa futbolunun "idare" işini bir yıllığına Kulüpler Birliği'ne emanet edin, ne şike ne de teşvik diye bir sorun kalır. Neyi paylaşamıyorsunuz anlamadık gitti, nedir yani, hiç!

Hakem hataları

Çete ve şike kaosunun içinde çalkalanan ve basiretsiz yönetimler yüzünden bu çalkalanmayı olduğunun en az iki katı şiddetiyle yaşayan Fenerbahçe taraftarlarına Allah sabır versin.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Türkiye'de futbolu mafya yönetiyor'

Sedat Tunalı 06.10.2011

Başlığa çıkan kişi, taşıdığı sıfatları ve onlarca eseriyle dünya ölçeğinde saygınlık kazanan bir akademisyen (bizdeki sahibinin sesi şike şavullarıyla karıştırmayın yani), bilimsel namus yanında, yaşadığı topluma ve hayata karşı da asgari bir namus kaygısı taşıyan, Oxford Üniversitesi'nde Sosyoloji doktoru, 2008 yılında yayımladığı *ŞİKE: ORGANİZE SUÇLAR VE FUTBOL* kitabı 15 dile çevrilen, onlarca belgeseli ve makalesiyle futbol dünyasındaki çirkinlikleri, çeteleşmeleri ve pislikleri deşifre eden kişi; SOSYOLOG VE ARAŞTIRMACI DECLAN HILL.

Ülkemiz nezdinde Kulüpler Birliği, Fitbol Federasyonu, Fenerbahçe yönetimi ve güdümündeki kitle ile şike esnafı dışında muhtemelen herkesin saygınlığını kazanacak bir geçmişin sahibi olan **HILL, "Türkiye'de futbolu tamamıyla mafyanın yönettiğini" söylemiş!**

Bak şimdi!

Biz Türkleri zaten dünyada kimse sevmiyor, hatta Müslüman olduğumuz için ekstra bir nefret bile var. Fenerbahçe Cumhuriyeti'ne yönelik aşırı kıskançlık da cabası. Şimdi gel de bu adamın dediklerine inan! Kesin Trabzonsporlu ya da en azından Galatasaraylıdır, biraz araştırılırsa ortaya çıkar. O da uymazsa mümtaz sipol basınımız biraz daha çabalar "bir şey" çıkarır zaten, olmadı uydurur, belki de bu adam zamanlı zamansız Gülen

biridir, olamaz mı yani? Hatta bunun kayınçosu Gama Hilbert Kadıköy Pazarı'ndan tezgâh istemiş ama Kadıköy Belediyesi vermemiş, Kadıköy nerede? Ee, daha ne olsun bundan âlâ delil mi olur!?

Hâsılı, çok ayıp etmiş, neresinden uydurmuş, kimler kandırmış bilmiyoruz ama Hill'i fena halde kandırmışlar.

Öyle Emniyet'in belgeleri, savcılığın suçun oluştuğuna dair kanaati, hâkimin delilleri gördükten sonra tutuklamaya karar vermesi filan hepsi oyunun parçası.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Suat Kılıç Anlama Kılavuzu!

Sedat Tunalı 09.10.2011

Bu ülkeye ne verdiği konusunda hâlâ kuşkularım bulunan, "Sizleri aç bıraktım ama babasız bırakmadım" retoriği ile 2. Dünya Savaşı sonrasının yalnızlaşmasına açıklama getiren merhum Cumhurbaşkanlarımızdan **İsmet İnönü**'den biz namuslu insanlara kalan en büyük hediye hiç kuşkusuz şu aforizmasıdır: **Bir memlekette** namuslular namussuzlar kadar cesur olmadıkça o memlekette kurtuluş yoktur!

Ruhuna efendi aramayan kişilerin namussuzlar kadar cesur olmaları, ahlak ve erdemden yana tavır koymaları için elbette bir başka kişinin referansına ihtiyaçları yoktur. Ama yaratılan suni "mağdur edebiyatı" ortamının başrolündeki kişi ve takımların, kendilerini konumlandırdıkları yerin İsmet Paşa'ya çok da uzak olmadığını, dolayısıyla o referanstan beslenen kişi ve grupların da asgari bir namus kaygısı taşımaları gerektiğini bir kez daha hatırlatalım. Durum ortadadır ve tablo henüz hiçbir yerinden umuda dair bir ışık sızdırmamaktadır.

Sayın Bakan'ın katıldığı birçok programda kendisini çok zorlayan sorularla muhatap olduğunu, çoğu zaman dilini ısırdığını biliyor, anlıyoruz. Kendisinin de en az MAA kadar şanssız bir dönemde sorumluluk aldığının da farkındayız. Ancak Sayın Bakan'ın MAA'nın düştüğü hatalardan ders alabilmek gibi bir şansı varken, bu şansını hiç kullanmadığını ve hatta MAA'yı takip ettiğini söylemek yanlış olamayacaktır.

Sayın Kılıç *NTV*'de katıldığı bir canlı yayında üzerine basa basa vurgulayarak, Trabzon, BJK ve G. Saray dahil 18 kulüp başkanının kendisine yasanın değiştirilmesi için başvurduğunu söylemesinin üzerinden üç-dört saat geçmeden başta Sadi Şener olmak üzere beş cepheden tam karşıtı açıklamalar geldi. Biri bizi gözetliyor mu ne?

Sayın Bakan önceki gün katıldığı bir başka tv programında da gençlerin sorularını yanıtlarken epey sıkıntı çekti. Fenerbahçe'ye yönelik "mağdur edildiler" mealindeki Bakan açıklamasının özellikle Trabzon cenahında yanlış anlaşıldığının altını çizmek gerekir. Kılıç'ın o değerlendirmedeki kaygısı, haklı olarak, hiçbir hesabın içinde olmayan Fenerbahçe gönüllülerinin rencide edilmemesiydi.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şehrimizin yüzüyle annemizin yüzü

Annesini kaybetti bir insan daha, siz bu yazıyı okurken aynı acıyı yaşayan binlercesi gibi...

Kimbilir kaç yüz gece kendi uykusunu bölüp acaba oğlumun üstü açılmış mı diye kontrol eden, kimbilir kaç bin gece uyuyan oğlunu hayran hayran seyreden, kimbilir kaç gece özgürlüğü elinden alınmış oğluna döktüğü incilerle yastığı nemlenmiş, kimbilir kaç bin gece oğlunun düşlerini kurmuş bir anne daha göçtü gitti dünyamızdan. Tüm anneler gibi onun mekânı da cennet olsun.

İnsan Recep Tayyip Erdoğan'ın, annesiyle kurduğu ve fotoğraflara yansıyan ve kelimelerle tarif edilmesi güç ana-oğul görüntüsü, aslında Türkiye'de birtakım çevrelerin anlamakta zorlandığı toplumsal dönüşümün de şifresini saklıyordu. O fotoğraflarda sevgiye, güzelliğe ve gerçek hayata dair her şeyin izini bulmak mümkündü, ama ne anne ne de oğul Erdoğan'ın yüzünde kibrin zerresi vardı ve bizler için en değerli armağan da buydu. Ne Tenzile Hanım bir başbakanın annesiydi, ne de oğul bir başbakandı, ikisi de sahici insanlardı, sahici bir anne sahici bir oğul. Siyasal görüş farklılıkları, dünya görüşlerindeki derin ayrılıklar vesaire gibi zahiri hayatı temsil eden tüm değerleri bir yana bırakarak, bu "sevginin katıksız hali" fotoğrafının herkese nasip olmasını en büyük dileğimizdir.

Ne demişti Nâzım Hikmet; "İki şey var ancak ölümle unutulur, anamızın yüzüyle şehrimizin yüzü."

Kardeşliğin, sevginin, adil paylaşımın ve barışın fotoğrafında kim yer alıyorsa selam olsun...

Başbakan da olmasa iş tamamdı!

Kulüpler Birliği unvanı altında ticari(!) faaliyetler yürütüyor duygusu veren oluşumun, 6222 sayılı yeni yasanın iğdişine yönelik kulis çalışmaları, medyanın ve kanaat önderi görünümlü eski kasa şahinlerin de desteğiyle belli bir kıvama gelmişti ki, önce Başbakan Yardımcısı Bülent Arınç ardından da Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın devlet adamlığı ciddiyeti duvarına çarpınca tüm planlar yerle yeksan oldu.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İslam Çupi'den Cavcav'a

Sedat Tunalı 15.10.2011

Yazıya değil spor medyasının, edebiyatımızın ustalarının bile erişmekte güçlük çekecekleri bir kalem ve yazı zirvesinden, merhum İslam Çupi'den bir alıntı ile başlayalım

"Tarihsel Gençlerbirliği'nin İlhan Cavcav'ın tek adamlık çarkında yıllar yılı sıkıntı ve mutlulukları ile dönenip durması, belki dünya var oldukça uzayda kurulmuş adaletçi ve birbirinden katiyen vazgeçmez bir yerçekiminin başkente düşmüş küçücük ve ibretli meteorudur." (İslam Çupi, *Futbolun Ölümü*, İletişim Yayınları s. 38)

Yazı 27 Ağustos 1991'de üstadın kaleminden *Milliyet* sayfalarına düşmüş. Kimbilir hangi duygular içinde, muhtemelen Cağaloğlu'nda Cemiyet'in lokalinde yudum yudum çileyle yazılmış bir yazıydı. **Çupi üstadımız**, bu yazıyı yazdıktan 10 yıl sonra **2001 şubatında spor yazarlığını giderilmesi olanaksız bir öksüzlüğe terk**

edip ölüme uçtu. Ama Çupi gibi bir hoşgörü adamına "yeter" mealindeki yazıya neden olan kişi ise maalesef hâlâ aynı kulübümüzün başkanı olarak futbolumuza yön vermeye devam ediyor.

Çupi Üstat öleli 10 yıldan fazla oldu, ve eskinin özlenen geleneklerinden biri olan *Bayram* gazetelerinde üstatla aynı sayfalara emek veren bir gazeteci adayı olarak, onun yazısının fikritakipçisi olmayı görev sayıyor ve Cavcav'a sesleniyorum. **Sayın Cavcav, yeter artık, o güzelim kulübün yakasını o renklerle sevgi bağı dışında bir ilişki kurmamış kişilere bırakın.** Sporda Şiddet Yasası'nın kulüp başkanlarına getirdiği yaptırımları değiştirmek ve kendi usullerinizin hâkimiyetinin devamı için verdiğiniz "ibretlik çırpınışlarınız", bu ülkenin başbakanı tarafından mahkûm edilmiştir.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Trabzonspor ve Nâzım Hikmet

Sedat Tunalı 22.10.2011

Şampiyonlar Ligi maçı için Moskova'ya giden Trabzonspor kafilesinin, Türkçemize değer katan büyük vatansever ve şair Nâzım Hikmet'in mezarını ziyaret etmesi, ülkemiz ve şehrimiz açısından üç puandan çok daha kıymetlidir. Kimler öncülük ettiyse avuçlarımız kızarana kadar alkışı hak etmiştir, selam olsun.

Bu ziyareti kültürel ve siyasal bir "saldırı" olarak gören kimi aklı evvellerin özellikle Necip Fazıl üstadın içine karıştırıldığı cümlelerle eleştiri yapma iştahları arkaik bir müze kalıntısından öteye geçemeyecektir. Su katılmamış bir şair olan Necip Fazıl Kısakürek toplumsal kültürümüz için hangi anlamları içeriyorsa, memleket ve evlat hasretiyle kavrularak ölen Nâzım Hikmet de aynı anlamları içerirler. Kaldı ki bu iki büyük şairin birbirlerine olan saygıları kendi kalemleriyle tarihe kaydını düşmüştür.

Nâzım, Sultanahmet Cezaevi'nde yattığı sırada kendisini ziyarete gelen Necip Fazıl, Nâzım'a şu tarihî cümleyi söyler:

Necip Fazıl Kısakürek: Nâzım'ım, benim rejimim olsa seni asardım. Fakat bu hiçlik rejiminde (milli şef dönemi) fikirsiz ve imansız insanların seni süründürmesinden müteessirim. Onun için ziyaretine geldim.

Nâzım Hikmet Ran: **Benim de rejimim olsa, ben de seni asardım. Sonra da darağacının başında ağlardım. Seni anlıyorum. Bil ki bu soylu tarafının daima takdircisi kalacağım.**

Tarihten bir başka dersle devam edelim.

Necip Fazıl, kendisiyle röportaj yapan bir aklı evvel muhabirin Nâzım'la ilgili atıp tutması üzerine o bildik doğal haliyle kendini tutamaz ve köpürür; "Yahu, sen ne diyorsun, ben sağcıymışım da, Nâzım solcuymuş da, biz birbirimizin düşmanıymışız da, yok daha neler neler, **ulan hıyar**, biz Nâzım ile bütün gün siyaset tartışır, akşam olunca da Beyoğlu'nda beraber kız tavlardık, ne diyorsun sen be.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Anılara sıkışmış bir şike hikâyesi

Sedat Tunalı 23.10.2011

Şimdilerde Bodrum'da hayatının son baharının keyfini süren Gazeteci **Bülent Akkurt**'un, **Yerinde Yeller Esen Bâb-ı Âli** kitabını elime aldığımda, birçok şeye tanıklık etmiş bir gazeteci büyüğümüzün kitaplaşan anıları marifetiyle basın tarihimizde bir gezinti yapmak istemiştim.

Akkurt'un akıcı üslûbuyla kimi zaman tebessüm kimi zaman hüzün, ama hep büyük bir ilgiyle okuduğum anılar kitabının 68. sayfasında "44 saniyenin ne önemi var" başlıklı bölümüne geldiğimde, usta gazeteciyi spor muhabirliği döneminde utandıran bir anısına gelmişiz meğer! Takımların isimlerini vermeyeceğim, çok merak eden kitabı edinip okuyabilir. Ama işin acısı şu olacak ki, okuyan hemen herkes takımlardan en az ikisini rahatça tahmin edecektir.

Yıl 1955. İstanbul Basketbol Şampiyonu biraz sonra oynanacak iki karşılaşma sonunda belli olacak. İlk maçta A takımı B takımını yenerek diğer maçın sonucunu bekliyor. Derken C takımı ile D takımının maçı başlıyor ve maç bitime 44 saniye kala bittiğinde C takımı 40-27 öndedir. Maç C takımının galibiyeti ile biterse –ki öyle biteceği çok açıktır–, o dönem uygulanan üçlü averaj sistemi gereği C takımı şampiyon olacaktır. Ama D takımı sahadan çekilince "hükmen" yenik sayılacağı için yönetmelik gereği üçlü averaj hesaplarının dışına atılacak ve averajı daha iyi olan A takımı ligin şampiyonu olacaktır.

D takımının idarecileri, hocalarının ve oyuncularının büyük itirazlarına rağmen takımlarını sahadan çekerler ve C takımının şampiyonluğunu engelleyerek kendi kulüp tarihlerine unutulmaz bir leke sürerler.

Dönemin spordaki en büyük otoritesi olan Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü derhal bir tahkikat açtırır ve karşılaşmayı izleyen gazetecilerin düşüncelerini sorar. Onlardan biri de bu kitabın yazarı olan Bülent Akkurt'tur.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Deprem Volkan Konak'ı ilgilendirmiyorsa, terör de beni

Sedat Tunalı 02.11.2011

Bir yazardan şöyle bir aforizma okumuştum, "Hiç kimse beni kendisinden nefret ettirecek kadar aşağılayamaz".

Bingöl'de çocukları için ölmeyi göze alan bir annenin kendini feda edişiyle bilançosu, maalesef "öte yandan"lı haber çukurlaşmasında kalan bir saldırı daha yaşadık; **elleri öpülesi o anneyle ve çocuklarla insanlık da öldü, bir kez daha**. Ve bu alçaklığı yapanlar, gerekçelerini bir halkın kurtuluş mücadelesine kolayladılar; içlerinde birazcık insanlık tortusu kalanlar bunu yaparken aynalardan uzak durmaya özen göstermiştir belki, daha fazlasını umut edecek gücümüz kalmadı.

İşte tam bu noktadayken, tv karşısında olağanlaşan ölümleri kanıksamadığımın kanıtı gözyaşlarımdan inciler dizerken acıya, o yazarın sözü geldi aklıma; "Hiç kimse beni kendisinden nefret ettirecek kadar aşağılayamaz". Evet, hiçbir alçakça saldırı biz kardeşliğin ve barışın militanlarını Kürt kardeşlerimizden nefret ettirecek kadar aşağılayamayacaktır. Ama gelip geçen zamandır hayat dediğimiz, siz şimdi bu satırları okurken kendi sonunuza birkaç saniye daha yaklaştınız, yazarken ben... Kürt siyasetinin önder kadroları, bu zincirinden boşalmış terörün yakın zamanda varlık sebeplerini sıfır noktasına taşıyacağını artık görmeliler.

25 yıldır tanıdığım Volkan Konak'ın, apışarası muhabirleri kanalıyla kamuya malolan "deprem beni ilgilendirmiyor" cümlesiyle bir gazete sayfasıyla yüzleştim ve tebessüm ettim. İçimden, "yine vermek istediği mesajın düzeyine uzak muhabir tayfasıyla polemiğe girmiştir" hınzırlamasıyla sadece güldüm. Konak'ın eleştirilecek pek çok yönü olabilir, fitili kısadır erken patlar misal, içten yanmalı motor gibi bazen de içine atar ve beklenmedik bir füze çıkar gönül rampasından, kişilere değil zihniyetlere hedefli. Herşey mümkün, ama Volkan Konak'ın, görece ve sahici olarak zor durumdaki değil insan, herhangi bir canlı türüne karşı alakasız kalacağını düşünmek bile insanlığın sonunu düşündürecek kadar moral bozucu olurdu. Volkan'ın kaç yoksul çocuğu okuttuğunu, daha çok kısa önce Kürt kökenli bir öğrencinin yurt sorununu çözmek için nasıl çırpındığını ve "Selo o kızı takip edelim, ailesi destek olmazsa ona da destek olalım" dediğini de aktaralım. Bu arada "olalım" kelimesindeki nezaketi ıskalayarak, benim de maddi yardımda bulunduğum yanılgısına kapılanları da şimdiden uyaralım da yanlış anlaşılmasın.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Türkiye'nin üstü kapatılan ilk resmî şikesi döneminde iktidar bilin bakalım kimdi

Sedat Tunalı 05.11.2011

Basın-İlan Kurumu'nun aylık yayın organı *Basın Hayatt*'nın ağustos sayısında Murat Kara imzasıyla yayımlanan bir araştırma haber sayesinde, **ülkemizde ilk "resmî" şikenin 1964 yılında yapıldığı**nı ve devlet arşivlerine düşen bu belgeli şike sürecinin düşmeler kalkmalar ve mahkemelerle dolu iki yıllık bir sürecin ardından gargaraya döndüğünü öğrendik.

Bu köşeyi takip edenler bu sayede benim "ilk resmî şike" yanılgımı da hatırlamış olacaklardır. Zira ben ilk "resmî" şikenin, şimdilerin Fenerbahçe TD'si Aykut Kocaman'ın başında olduğu İstanbulspor AŞ'li neredeyse tüm futbolcuların, –ki aralarında Selçuk Şahin'in de olduğunu hatırlatalım–, Fenerbahçe'den teşvik primi aldıklarına dair imzalı ikrarları olduğunu sanıyordum. Bakırköy Adliyesi koridorlarına düşen bu ilk şike davasının sonucunda ne oldu diye soranlarınız olabilir, kısaca söylersek ahlak ve onur gargara yaptı, teşvik verenler parsayı kaptı!

1964 yılına gidelim şimdi. İktidarda İsmet İnönü ve CHP vardır.

Fenerbahçe ile BJK sıkı bir şampiyonluk mücadelesi verirken, ligin altı da kaynamaktadır. Kasımpaşa ve Beyoğluspor'un ligden düşmesi kesinleşmiş, Karşıyaka lige tutunma çareleri aramaktadır ve son maçı evinde Kasımpaşa iledir. Maçı evsahibi takım 4-0 kazanır ve ligde kalır. Para sıkıntısı içinde debelenen Kasımpaşalı oyuncuların İzmir'den İstanbul'a uçakla dönmeleri zaten kafaları karıştırmışken, bu ahlaksız oyuna dâhil olmak istemeyen Kasımpaşalı oyuncu Ali Çobanoğlu'nun, kendisine de para teklifi yapıldığını ancak bunu kabul etmediğini açıklamasıyla ortalık karışır. Kasımpaşa yönetimi kendilerinden habersiz olarak şikeye bulaşan tüm oyuncularını ve İtalyan hoca Renato Vignoli'yi savcılığa şikâyet eder. Tüm futbolcular savcılık sorgusunda şikeyi itiraf edince de iş Futbol Federasyonu'nun vereceği karara kalır.

Şikeli maç 21 Mayıs 1964 günü oynanmıştır ve dönemin Futbol Federasyonu bu rezilliği gizlemek ve ötelemek gibi bildik bir küçülmenin içine düşmeden şikeden sadece iki ay sonra, 21 Temmuz 1964'te kararını veriri: **Karşıyaka'nın artık bir alt liqdedir!**

Sonra ne mi olur?

Şu olur:

Karşıyaka Kulübü bu karara itiraz eder, ortada paralar ve itiraflar olduğu halde iki yıllık bir yargılama sonrası mahkeme İzmir ekibini haklı bulur ve **1965-66 döneminde yeşil-kırmızılı İzmir ekibi mahkeme kararıyla lige alınır!** İktidar bu kez Süleyman Demirel AP'sindedir.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Colmandante 'che' Gustavo

Sedat Tunali 09.11.2011

Fenerbahçe güdümlü medyanın, Fenerbahçe'den çok daha fazla olarak kendi tecimsel kaygıları nedeniyle sarılacivert ne varsa idealize etme ve ikon yaratma sevdasının, kimi zaman rahatsız edici olduğunu ve bu rahatsızlığın bizleri de müdahil olmaya zorladığını hatırlatarak başlayalım.

Bir İstanbul "sipor ceridesi", Fenerbahçe kaptanı **Alex De Souza** ile ilgili bir yıkama yağlama haberini, "**Comandante Aalex**" başlığı ile süslemiş. Comandante kavramının yaşadığımız dünyada **Ernesto Che Guevera**'yı işaret ettiğini ilgili herkes bilir. Bu yönüyle namustan, emekten ve halktan yana hayatını ortaya koyan Guavera'nın, değil Fenerbahçe Kaptanı ile, Peyami Safa'nın ünlü karakteri Cingöz Recai ile eşlenmesi bile bizi mutlu eder.

Ama bu ülkede Ernesto Che'nin tribünler tarafından eşleştirildiği ilk isim bizim bildiğimize göre Trabzonspor'un Arjantinli oyuncusu ve aynı zamanda da Che'nin Rosario'dan "hemşehrisi", **Gustavo Colman** olmuştur. Benim bu konudaki sayısız yazımın yanında, çeşitli taraftar sitelerinde açılan başlıklara göz atılarak bu durum kolayca tesbit edilebilir. Fenerbahçe'nin barıştan, emekten ve haktan yana taraftar topluluğu olarak bildiğimiz "FenerbahCHE"lilerin bu İstanbul ceridesinde editör olarak çalıştıklarına dair bir bilgi de henüz elimize ulaşmadı! Kaldı ki böyle de olsa **bu ligin Comandantesi, COLMANDANTE CHE GUSTAVO'dur** ve bu sazan avcısı gazeteci duruşunun bu güzelliği de lekelemelerine izin verilmemelidir.

Burak Yılmaz'ın sırtındaki yük

Trabzon takımının gollerini neredeyse tek başına atan ve bunu yaparken de kendi kişisel tarihi ile hesaplaşma içine giren **Burak Yılmaz**'ı artık çok zorlu günler bekliyor. İstanbul yerel medyasının yere göğe koyamadığı Burak Yılmaz, ilk ulusal başarısızlıkta yerden yere vurulacak kişi olmaya hazır olmalıdır.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ahmet Özhan ne demek istedi

Sedat Tunali 12.11.2011

Ahmet Özhan'ı orta yaş ve üstü kuşaktan bilmeyen çok azdır, gençlere de biz kısa bir hatırlatma yapalım.

Kendisi Türk Sanat Müziği icracısıdır, Asıl adı Ahmet Katıgöz'dür ve 1950 Şanlıurfa doğumludur. Kendi meşrebince başarıyla Türk Sanat Müziği ve popüler Türk Müziği şarkıcılığı yaparken, bir yandan da aktörlüğe adım atmayı ihmal etmemiştir. 1982 yılında *TRT* için çekilen *Hacı Arif Bey* dizisi ile büyük sükse yapan sanatçı, bu tarihten sonra tasavvuf müziği "piyasasındaki" boşluğu da doldurur. Ahmet Özhan, 1998 yılında da Devlet Sanatçısı unvanı almıştır. Çok çeşitli ödülleri, çok çeşitli coğrafyalarda konserleri, albümleri, filmleri, dizileri, Kültür Bakanlığı projeleri vesaire vesaire gibi sayılamayacak kadar çok karpuzu bir şapka altında toplamayı başaran Ahmet Özhan yazımıza neden konu oldu derseniz, şundan:

Bizim vergilerimizle ayakta duran devlet örgütünün kendisi adına sanat ürettiği iddiasıyla "devlet sanatçısı" şerefiyle paye verdiği Ahmet Özhan, kısa bir süre önce katıldığı bir tv programında şike ve çete soruşturması paralelinde kendisine uzatılan soru biçimindeki pasa gelişine vurmuş ve topu ahlak ve edep kalesinin doksanına takmıştır.

Çok merak edenler "gugul emminin" yardımıyla, değil devlet sanatçısına, herhangi bir külhanbeyine bile yakışmayacak bu çukurlaşmayı bire bir izleyebilir ve mide ağrısı çekebilir.

Benim kabul etmekte zorlandığım da Ahmet Özhan nam beyefendinin bu kadar bayağılaşması değil, hatta Devlet Sanatçılığı kavramının ucuzlaması da değil, alın size bir hatta daha; hatta yıllardır "ekmeğini yediği" muhafazakârlık şapkasını yerle bir etmesi bile değil..

Beni rahatsız eden şudur ki; size kendi adına "sanatçılık" payesi veren devletin polisi, savcısı, hâkimi, mahkemesi; aylar süren bir çalışma ile bir soruşturma yürütüyor, ama siz tek bir soruda tüm bilinçaltını tezgâha yerleştirip, çarşamba pazarı akşamının elde kalmış marullarına toptan fiyat çeken pazarcıdan bile çok daha sarih bir "esnaflık" örneğiyle kendinizi ele veriyorsunuz.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şenol Güneş'i hâlâ anlayamayanlara

Sedat Tunal: 16.11.2011

Şimdi en kolay iş Guus Hiddink'i yerden yere vurmak. Günlük hayatın penceresinden bakınca birçok haklı gerekçe de bulunabilir elbette, ayrıntıya lüzum yok, son mağlubiyet fazlasıyla kifayet eder.

Edirne'den ya da arzusuna göre Cilvegözü'nden ötede piyasa değeri konusunda sıkıntı yaşamayacak belki tek isim olan Hollandalının, Türk Futbolunun ana motivasyon kaynağı olan "ceddin deden neslin baban"dan bîhaber bir Batılı olması kaçınılmaz sonun da nedeniydi aslında. TT Arena'da maç öncesi tribünler Türk Kültürü'nün gereği olan her şeyi yaparak, (10. Yıl Marşı iki kez, ceddimiz dedemiz vb.) görevlerini layıkıyla yerine getirmiş ve yeni bir mucize için zemini hazırlamıştı. Hesabı iyi yapılmayan sanırım "mucize" kavramın yanlış değerlendirilmesi oldu. Zira Türk Milli Takımı mucize hakkını Hırvatlara karşı daha birkaç yıl önce

kullanmış ve bizler işte o gün kendi gerçeğimizle yüzleşme şansını kaçırmıştık. Hırvatistan dışında kim çıksa bir mucize şansı mümkündü, şanssızlık işte...

Hiddink'i tek forvet oynatıyor diye eleştirenlerden biri de benim, Arda Turan'ın haddi olmayan eleştiri gazeteci olarak benim görevimdir. Ama diğer yandan bakınca da Guus'a yüklenmeyi de ahlaki bulmadığımı itiraf etmeliyim. Batı rasyonalizminden geçen Batılı kafa, siz Hiddink diye okuyun, her işlerinde olduğu gibi spor işinde de, gaz üretimi ile değil, akılcılıkla sarmalanmış reel durumdan hareket eder.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Milli Takım'a neden Tolunay Kafkas olmalıydı?

Sedat Tunal: 19.11.2011

İçinizde "Tolunay Kafkas'ın menajeri oldu herhal" diye düşünenleriniz de oldu biliyorum, ama kendisini ahir ömrümde sadece bir kez canlı olarak gördüm, o da ayaküstüydü ve herhangi bir "ilişki" için yeterli bir süre alamadık hayattan.

Futbol oynadığı dönemlerde badi badi yürüyüşü, oyun zekâsı ve bir adımda bir dönümlük alan parsellemesi gibi özellikleriyle öne çıkan Tolunay Kafkas'ın en büyük özelliği hiç şüphesiz mesleğine ve meslektaşlarına saygısıydı.

Futbolculuk deneyiminin ardından antrenörlüğü seçen Tolunay Kafkas'ın bu "geçiş" dönemi, Türk alışkanlığının ezberi olan "birilerinin adamı" olarak değil de, bilimsel bir metodoloji ile yaşandı. Deneyim denen sihirli anahtarın bilinen her çeşidinden koleksiyon yapma merakı bu genç teknik direktör adayını kısa sürede Süper Lig rekabetinin de icine cekti.

Gaziantepspor deneyimini geçen sezon başarıyla bu sezon ise daha sezon başında bitirmesinin nedeni, pozitif futbol tercihinin her zaman başarılı sonuçlar için garanti olamayacağı acı gerçeğinin kendini dayatması denebilir. Bu coğrafyaların pek de alışık olmadığı bir şekilde, kendini başarısız bularak istifa ısrarını başarıyla hayata geçiren Kafkas'ın, "görevdeki meslektaşım başarısız olsa da onun yerine ben geçsem" ikliminde ayrık otu gibi durduğunu söylemeye gerek yok.

Tolunay Kafkas'ı, diğer "yerli" adaylardan ve haliyle Abdullah Avcı'dan bir adım daha öne çıkaran özelliklerinden biri de, gerektiğinde elini masaya vurma iradesi ve kişisel ikbal için "geçici karakter zafiyetini" göze alan oportünizm batağına tenezzül göstermemesidir. Adı geçen diğer isimleri tek tek incelerseniz, "konjonktüre göre hesabi nasıl olunur"un kitabını yazdıklarını kolayca fark edebilirsiniz. Misal orta hakem takımınızı sahada doğrarken ve maçı sizden alıp "büyük" rakibe verirken bunu görmezden gelebilirsiniz...

Günleri sayılı olan TFF'nin verdiği çok acele kararda Spor Bakanı'nın ne kadar etkisi oldu bilemiyoruz ama hiçbir konuda dik duramayan TFF'nin, dimdik adam Tolunay Kafkas'a sorumluluk ve yetki vermesi de zaten büyük sürpriz olurdu.

Göreve gelen Abdullah Avcı'nın harcanma ihtimalinin başarılı olma ihtimalinden fazla olduğunu, futbolumuzun tek tesellisinin Avcı'sız ve seyircisiz İBB'nin Süper Lig'den düşme ihtimali olduğunu da ekleyelim.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arsiv bağlantısı)

61 nerede başlar nerede biter

Sedat Tunalı 23.11.2011

Gerçekte sosyal hiçbir anlamı olmayan iki rakamın uyumlu birlikteliğinden, kentsel bir marka yaratmanın kimselere bir zararı yok. Hatta bu rakamların uyumunu aidiyet duygusunun sembolü haline dönüştürmenin, hayatın her alanında duyguların ifadesi için her fırsatta kullanılmasının da kimseyi rahatsız ettiğini de söyleyemeyiz.

Yazının girişindeki havanın zeki beyinlerde beklenti içine soktuğu yere gelelim şimdi ve "ama" diyelim.

Ama, ilgili ilgisiz her yerde 61 vurgusu yapmanın, artık bu kentsel ifade biçimine sempati ile bakan herkesi irrite etmeye başladığını, bunun son derece olağan bir ara durak olduğunu ve kentin kanaat önderlerinin bu zemin kaymasına dikkat çekmesinin zamanı geldiğini belirtip, beni de "bozan" örnek üzerinde birkaç kelam etmek istiyorum.

Trabzonspor'un da içinde olduğu kimsesiz çocuklara yönelik bir proje kapsamında, işin medyatik boyutu da düşünülerek **kimsesiz bir çocuğumuzun Vanlı depremzedeler için 61 TL'lik harçlığını bağışladığı** öne çıkarılmış. **Hepimiz biliyoruz ki, sevgili çocuğumuzun biriktirdiği para 61 TL filan değildir, bu zorlama bir tesadüftür ve hiç de hoş etki yaratmamıştır.** Kimse kalkıp da "yok yahu valla billa 61 lira çıktı" demesin, ağzımla gülmem buna!

Hiç tanımadığı insanlara zor günlerinde yardım etme duygusu başlı başına bir insanlık zirvesidir ve tek başına bu duygu o çocuğa saygı duymamıza yeter de artar. Böylesi insani bir durumda bile kentsel bir ikonu öne çıkarma iradesi her yanından sakalet akan damdaki kemancıyı hatırlatıyor. O kadar da değil!

Aykut Kocaman'ın kimyası

Benim meslek hayatımdaki en yanlış ama hiç pişmanlık duymadığım hamlelerimden birinin tetikçisi olan işadamı Korkmaz Yiğit, meşhur skandallarımızdan biri sonrası Alaattin Çakıcı tarafından telefonla tehdit edildiğinde "kimyam bozuldu" ifadesini kullanmış ve bu itirafı bir deyime dönüşmüştü.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Memleket Meselesi'nden: Böyle başa böyle yasa!

Sedat Tunalı 26.11.2011

A Haber'de yayınlanan "Memleket Meselesi" adlı programda **Erdoğan Aktaş**'ın sorularını yanıtlayan bir hukuk profesörü, 6222 sayılı Sporda Şiddeti Önleme Yasası'nda yapılan değişikliklere ilişkin öyle şeyler söyledi ki,

muhatapları açısından ne yenilir yutulur ne de yanından geçilir cinstendi. Muhatap dediklerimiz de Taksim-Sarıyer Dolmuşları Oda Başkanı ya da Meşe Palamutu Islah Eksperi değil, Spordan Sorumlu Bakan ve TBMM'de grubu bulunan dört partiydi. Ayrıntılara girmeden, *A Haber* sitesinden ilgili programı izleyebileceğinizi de hatırlatalım.

Türkiye'nin kadim eğitim kurumu İstanbul Üniversitesi'nin Hukuk Fakültesi Dekanı **Prof. Dr. Adem Sözüer**'in sürece ilişkin tesbitlerini bakanlık, siyasi partiler ve ilgili kurum ve kuruluşlar ne kadar dikkate alır bilmiyorum ama, biz namuslu ve mertçe mücadeleden başka beklentisi olmayan sporseverler için hukuk profesörünün her cümlesi, acı acı tebessüm haznemizi biraz daha azalttı.

Sayın Sözüer'in ilk tesbiti Spordan Sorumlu Bakan **Suat Kılıç**'a dairdi. Profesöre göre, sürecin başından beri kamuoyuna "indirim" sürecinden uzak durduğuna dair fotoğraf vermeye özen gösteren **Sayın Bakan'ın "izni olmadan" hiçbir parti ya da grup bu indirim taslağını TBMM'ye getiremez**di! Yani Spor Bakanı kamuoyuna başka görüntü vermiştir, baskı gruplarına başka... Son cümleyi bir gazeteci gibi okursak; **Spor Bakanı kamuoyunu aldatmıştır!** Ben demiyrum hukuğun kitabını yazan profesör adam diy!

Sayın Dekan'ın *A Haber* ekranlarındaki ibretlik tesbitlerinden biri de **Kulüpler Birliği**'ne yönelik hak teslimiydi. Kulüpler Birliği'nin bu çabalarıyla, kulüp yöneticilerinin şike yapma özgürlüğünü yeniden elde ettiklerini ve 6222 sayılı yasayı hazırlayanlara karşı büyük bir zafer kazandıklarını, dolayısıyla yapılması gereken tek şeyin **şike yapma hakkını kazanan Kulüpler Birliği'ni kutlamak** olduğunu söyledi.

Profesör **Adem Sözüer**'in "Şikeye Teşvik Yasası" olarak adlandırdığı ve Cumhurbaşkanı'nca onaylanmasının ardından yürürlüğe girmesi beklenen yasanın, yasalaşma hızına dair. Hocamızın cümleleriyle; **"Yangından mal kaçırır gibi yasa değiştirdiler"**.

"Öğretmenler Günü" için Öğretmen Şenol Güneş'e teşekkür

İstanbul'a kar yağmadan Türkiye'ye kış gelmediğini, ülkenin "gerçek" iktidarlarına karşı başınızı dik tutma iradeniz kadar da ötekileştirileceğinizi bilmeli ve mücadelenizi bu olumsuzlukları hesaplayarak yapmalısınız.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şike avukatlarından Köşk'e teşvik primi mi gitmiş! Bu ne rahatlık

Sedat Tunali 30.11.2011

6222 sayılı Sporda Şiddeti Önleme Yasası'nın sulandırılarak yöneticilerin "hareket alanını" epeyce bir rahatlatmayı amaçlayan ve tarihte görülmemiş biçimde, hukuki süreç devam ederken TBMM'de grubu bulunan dört partinin ortak utancıyla TBMM'de kabul edilen değişiklik önerisi sonrası hukuk açısından skandal gelişmeler yaşandı.

Yasa daha TBMM'de onaylanır onaylanmaz başta görsel ve internet medyası olmak üzere külli bir

medya ve hukuk garabetine tanık olduk.

Zira medyamıza ve aracısı oldukları hukuka göre sabah yasa TBMM'den çıktığına göre akşam da sanıklar serbest kalacaklardı. Yanlış okumadınız evet, sabah yasa çıkıyor akşam da cezaevleri boşalıyor. İstanbul medyası ve bir kısım avukat böyle istiyordu!!

Bir hukuk devletinde hukuki sürecin nasıl işlediğini sokaktaki insan bilmeyebilir, gerçi birazcık okumuş yazmış herkes bilir süreci, ama hadi sokaktaki insana torpil geçelim.

Be kardeşler;

Topluma yön verme iddiasında ve tarihsel olarak da bu roldeki medyanın ve onun mensuplarının hukuki süreci bilmemelerinin bir özrü olabilir mi? Bir gazeteci nasıl olur da herhangi bir yasanın *Resmî Gazete'* de yayımlanmadan yürürlüğe girmeyeceğini bilemez? Bunu bilmiyorsa nasıl gazeteciyim diye ortalıkta gezinir? Bu nasıl bir cehalettir, bu nasıl bir odunluktur!?

Ya avukatı oldukları 6222 sanıkları için tahliye talebinde bulunan avukatlar???

Bu avukatların, ki umarım içlerinde Sayın Ali Rıza Dizdar yoktur yoksa fena olur, evet bu avukatların ilgili savcılığa tahliye için yazılı başvurularını yaparken hangi eğitimin hakkını verdiklerini, okudukları okulların, onları eğiten hocaların yeterlilik belgelerinin hangi ticaret odalarında kaşelendiklerini siz de merak etmiyor musunuz?

Bu nasıl bir hukukçuluktur ki, ekmek yediği sektörün, bir anlamda namusu olan işleyişin nasıl olduğundan zerre haberleri yok ya da ortada dönen başka şeyler var.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hacivat-Karagöz, Kavuklu-Pişekâr ya da Fener ile TFF

Sedat Tunalı 03.12.2011

Şike-Çete Soruşturması sürecinde üzerine düşen hiçbir şeyi yapmayan, işgüzarlık kavramına konu başlığı kıvamında yaptığı her işi de yüzüne gözüne bulaştıran Türkiye'nin futbol federasyonu ile; doğru ve yanlışlarıyla kendisiyle yüzleşmeden, markanın kıymetini kişilere angaje etmekten çekinmeyen kriz yönetimiyle öne çıkan Fenerbahçe arasındaki "savaş", giderek hukuk boyutundan çıkıp neredeyse bir orta oyununa döndü ve meselenin özü unutulmaya başlandı.

Sevgiliye toz konduramayan delikanlı ya da genç kız kıvamındaki taraftarlık algısını anlamak mümkün, bu pencereden bakınca takımlarıyla gönül bağı dışında bağı olmayan saf Fenerbahçeli kardeşlerimizin sıkıntısını da anlıyoruz, hatta kanaat önderi sıfatıyla ortalarda gezinen kimi "çakma" aydınların maskelerinin düşmesini de kızgınlıkla değil tebessümle izlediğimizi söyleyebiliriz.

Anlamakta zorlandığımız şu:

Konuyu, TFF bizi sattı, Cornu yalan söyledi gündemine kilitleyip, tutuklamalara neden olabilecek düzeydeki delillerle tesbiti yapılan "şike" gerçeğinin üstünü kapatarak hedeflenen nedir?

Kişisel olarak ben de basiretsiz TFF yönetiminin ve onun başkanının, gereğini yapacak irade ve cesaretten yoksun olmalarının bedelini önce Fenerbahçe'ye sonra da Türk futboluna ödettirdiklerine inanıyorum. Fenerbahçe'ye tarihin en "ağır" yenilgisini bu basiret fukarası yönetim yaşattı desem kaç kişi itiraz eder bilmiyorum, bildiğim TFF'nin kanserli parmağı kesmeyerek virüsün tüm vücuda yayılmasına sebep olduğudur. Bu pencereden bakınca F.B'nin tepkileri sonuna kadar haklıdır.

Ve fakat, uğradıkları haksızlığa karşı etkin lobilerini kullanarak **yeni yasayı değiştirebilecek bir "iradeyi" hükümete "rağmen" TBMM'den geçirten gücün, "kendisiyle de yüzleşmesi gerek"** gerçeğinin kendini er geç dayatacağını görmesi gerekmez mi? Evet bu ülkede şikeyi sadece Fenerbahçe yapmadı, ama bu, yaşanan süreci ve acı gerçeği değiştirmeye yetmez; **Fenerbahçe kendisiyle yüzleşmek zorundadır**.

Krizin yönetimine yönelik bu yönetim felsefesi ile "en acı gerçeği" en fazla bir süre daha öteleyebilir ve tertemiz bir sayfanın açılışını ertelemiş olabilirsiniz. Kavuklu-Pişekâr halleri devam edecekse korkarım ki bu sürecin tek kazananı mizah sektörümüz olacaktır.

TFF Başkanı MAA: Biz amatör çalışıyoruz

Bu günlerde Asgari Ücret Tesbit Komisyonu emekçilerin aylık 800 mü 900 mü kazanması gerektiği üzerinde sıkı pazarlıklara başladı. TFF Başkanı MAA ise son basın toplantısında, üzerlerine gelinmesinden şikâyet ederken "Biz amatörce çalışıyoruz" dedi. Amatörce, yani beş kuruş para almadan, yani Kızılay Genel Başkanı gibi...

Sorum şu:

TFF Yönetim Kurulu Başkan ve Üyeleri "gerçekten" amatörce ve hiç bir ücret almadan mı çalışmaktadırlar?

TFF YK içinde ücret alan var mıdır, varsa kimlerdir ve ayda kaç para almaktadırlar?

Federasyon bu sorunun yanıtını verene dek bu soruyu sormaya devam edeceğiz...

Ercan Güven!

Ercan Güven'i gazetecilik mesleğimizin örnek alınası kalemlerinden biri olarak her zaman dikkatle okudum. Elbette katılmadığımız görüşleri de oldu ama aslolan kalemin namusuna güvenmek olduğundan ne sevgimiz ne de saygımız eksildi.

Ancak 1 aralık tarihli yazısında, UEFA müfettişi Cornu için "Dansöz" tanımlaması yapmasını, kendisinden öğrendiklerimizin reddiyesi gibi okuduk. Zira, yazıdan anlaşıldığı gibi Ercan Güven bu "tesbitini" yapar ve

yazarken Cornu ile görüşmek gibi bir gazetecilik gereğini yerine getirmeye gerek görmemiş. Biz kendisinden böyle öğrenmemiştik!

Abdülkadir Yücelman'ı özlemek

Şike sürecinde özlemi duyulan gazeteci büyüğümüz Abdülkadir Yücelman'ı sonsuzluğa uğurlayalı iki yıl olmuş. Sadece iki kez telefonla konuştuğum, ama bu iki konuşmamızda bile o babacan ses tonu ile genç bir muhabire yol gösteren âkil adam duruşuyla gönlümde iz bırakmıştı. Özellikle spor gazeteciliğinin yerlerde süründüğü bu dönemde keşke yaşıyor olsaydın **Abdülkadir Yücelman. Ortalık o kadar boş ki... O koca yüreğini sevgi ve saygı ile selamlıyorum.**

Kat mülkiyeti ve "Memleket Meselesi"

AHaber'de "Memleket Meselesi" programına katılan İstanbul Çevre ve Şehircilik İl Müdürü Mehmet Emin Birpınar, evsahipleri açısından çok önemli bir şey söyledi. Yeni hazırlanan Kat Mülkiyeti Kanunu'na göre, bir yapının yıkılması vb. gibi bir karar için artık oybirliği şartı değil, salt çoğunluk şartı aranacak.

Diyelim siteniz 500 daire ve müteahhit ya da devlet size bir teklifle geliyor. 251 dairenin "olur" demesi yetecek.

Yani, bir yönüyle deprem riski altındaki şehirler "zamandan" kazanırken, adliye koridorlarına da yeni komşu kavgaları taşınabilecek. Ancak, İstanbul gibi risk altındaki bir şehrin, küçük riskleri tolere edeceğine de kuşku yok, zira başka çaresi de yok zaten!

Umar ve dileriz ki Sayın Bakan Erdoğan Bayraktar ve ekibi bu süreci adalet ve vicdan terazisini eksik etmeden yönetirler.

Şenol Güneş ve Egemen "meselesi"

Saygıdeğer ve sevgili Şenol Güneş, BJK-Trabzon maçının son dakikasında kendisini "artistik" bir şekilde yere "uçurtan" Egemen Korkmaz'a yönelik bir cümle kurdu ve "artistik" bir benzetme yaptı.

Güneş'in bu benzetmeyi yaparkenki yüz ifadesinin "hergele hakemi yedi" tebessümüyle donmuş olması elbette hafifletici bir sebepti, ancak yine de doğru bulmadık, hocaya yakıştır-a-madık. BJK'nin haklı olarak Burak Yılmaz'ı kastederek verdiği cevap, Aykut Kocaman tarzı söylemlerin Güneş'e hiç yakışmadığının da belgesi oldu.

O değil de **Q7 ne gol attı be! Futbolu bir disiplin sarmalına hapsedip sokağın yaratıcılığını öteleyenlere** attı o golü **Q7**, helal olsun.

Son sözümüz de Egemen Korkmaz'a olsun.

Sevgili Egemen BJK tribünlerindeki "genç fidanların" azımsanmayacak bir bölümü seni örnek alıyor, –ki mücadelenle bunu hak ettiğine de inanıyoruz–, örnek alınan bir oyuncu olarak kalmalısın, ucuz işleri senin gibi

emek-yoğun işçilere yakıştıramayız.

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aziz Yıldırım ve Fenerbahçe iktidarı!

Sedat Tunal: 14.12.2011

Sayın Aziz Yıldırım'ın siyasete ilgisi var mı, varsa ne kadar bilmiyorum ama, son şike-çete soruşturması bize şunu göstermiştir ki, bu ülkedeki en büyük sivil toplum kuruluşu Fenerbahçe'dir ve AKP'yi yakın gelecekte en büyük tehdit edecek gücün rengi de sarı-laciverttir.

Ortak söyleme göre ülkedeki 25 milyon kişi Fenerbahçeli. Buna itirazı olan yoktur sanırım. Bu 25 milyonun da en az 15 milyonunun seçmen, ek olarak yurtdışında yaşayan bir milyondan fazla Fenerbahçelinin de katılımıyla **16 milyon "kemik" oy**u olduğuna göre, Fenerbahçe'nin iktidar olmak için ne CHP ne de MHP'ye angaje olmaya ihtiyacı vardır. Daha bitmedi.

Mevcut iktidar son seçimim yüzde 50 galibi olduğuna göre, yüzde 50 de "gezen oy" vardır. 16 milyon kemik oya, AKP iktidarına muhalif olan yüzde 50'den de en az yüzde 15'lik katılım olacağına göreeee, hesabı toparlıyorum...

2011 Haziran rakamlarıyla

Toplam seçmen sayısı 50 milyon 189 bin.

AKP: 21.466.356

CHP: 11.147.736

MHP: 5.575.993

BDP: 2.826.031

Rakamlar ortada. AKP'nin oyunda Fenerbahçelilerin hatırı sayılır bir payı olduğuna kuşku yok, aynı şekilde her partinin oylarında Fenerbahçe'nin taraftarlık oranına yakın ölçüde payının olduğunu da düşündüğümüzde...

Kaba bir hesapla Fenerbahçe Partisi'nin 16 milyon kemik oy + AKP'ye muhalif olan yüzde 50'nin de yaklaşık yüzde 25'inin oyu (beş milyon civarı), toplamda 21-22 milyon oyla iktidar olacağı ortaya çıkmıyor mu?

Fenerbahçe'nin sivil gücüne eklemlenerek siyaset üretmeye çalışan çapsız kerametsiz siyasetçiler ne kadar başarılı olacak hep birlikte göreceğiz.

Markalarına ve başkanlarına tarihte eşi görülmemiş bir sadakatle bağlı kalan ve bu tarifi zor sevgiyi hiçbir ucuz öngörüye kurban etmeyeceğine dair enfes tablolar yaratan Fenerbahçe'nin bu noktadan sonra inisiyatifi eline alması gerekmez mi?

Bu tarihsel adımın olmazsa olmazı Sayın Aziz Yıldırım'ın liderliğidir. İçine düştüğü onca sıkıntıya ve markayı temsil etme açısından sınıfta kalan birçok yöneticiye rağmen Yıldırım'ın liderliğinin adalet terazisiyle taçlanacağına inanıyorum.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hey sporsever! Büyük oyunun farkında mısın? Hepimizi kandırıyorlar!

Sedat Tunal: 17.12.2011

Eski milli sporcu ve Voleybol Federasyonu başkanlarından ve *Sportsnet*'in kurucusu Ahmet Gülüm, Genç Müsiadcıların Cevahir Kongre Merkezi'ndeki çok başarılı bir organizasyonunda; dünya futbol pazarının, bazı katma değerler hariç olmak üzere 500 milyar dolar civarında olduğunu söyledi. Ve bu paraya illegal bahisler dâhil değilmiş üstelik, hayal gücünüzün tüm kapılarını açın ve gözlerinizi kapayarak birkaç saniye düşünün!

Türkiye'nin yıllık bütçesini komplekse sokan **bu rakamların, en kolay yok edecekleri kavramlar ahlak, namus, sadakat ve vefa olacaktır.** Şu yaşadığımız kapitalist egemen dünyanın açık ara bir numaralı belirleyeni paradır, yani iktidarın öte adı... Hey sen vapurda yandaki kişinin gazetesine eğilen mor çizgili gömlekli, sanırım sen de farklı düşünmüyorsundur! Sağa sola bakma sen, sen, yemezler!

Her toplumsal yapı kendi dünyasının hâkimi olmak ve payına düşen rakamları büyütmek gibi kutsal bir motivasyonla, kıbleye dönüşen paraya tapınmaya ve ikonlar yaratarak iktidarlarını pekiştirmeye çalışıyor, işin kötüsü bunu da kolayca başarıyorlar.

Fenerbahçe'li kardeşlerimiz ne kadar kullanılıyorsa, Trabzonsporlular da, BJK'lılar da, G. Saray'lılar da, Bursa'lılar da, Zonguldak'lılar da, İzmir'liler de, Çorum'lular da en az o kadar kullanılıyor ve hiçbir repliğinde kokusu bile duyulmayan saf sporsever kimliği acımasızca menfaate ve paraya dönüştürülüyor.

Kulüpler Birliği'ni, yasaya ışık hızıyla müdahale eden TBMM'yi, söylediklerini yutan siyasi kimlikleri ve mağdur olmalarına rağmen sessizliğe gömülen kulüp başkanlarını "anlayabilmemiz" için, **Büyük Oyun**'un farkına varmak gerekir.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fenerbahçe sol ile sağı nasıl birleştirdi!

Sedat Tunalı 21.12.2011

Merhum Profesör **İdris Küçükömer**'in *Düzenin Yabancılaşması* adlı eserinde "Türkiye'de sol sağdır, sağ ise sol" tesbitini okuyalı ve beni benden alalı neredeyse 20 yıl olmuş.

Geldiğim noktada sol diye gözümüze gözümüze sokulan legal örgütlerin neredeyse tamamının geçmişten besleniyor olması ironiden trajedi kıvamına geçiş yapsa da, son şike-çete sürecinde "solcu" diye bildiğimiz nice

figürün içindeki faşisti dışa vurduğuna tanıklık ettik. (Sol vicdandır sol herkes için adalettir üst başlığımızı hiç unutmadan...)

Fenerbahçe dışındaki her konuda aklına ve duygularına inandığınız profesöründen iş hayatında mucizelere imza koyan başarılı işadamlarına, ülkenin en etkin gazetesinde köşe yazıları yazan kanaat önderlerine kadar; "değer" kavramının karşısında isimlerini bir şekilde düşürmüş yüzlerce, binlerce "etkin" isim, konu Fenerbahçe olunca "başkalaşım" geçiriyor.

Fenerbahçe-Trabzon maçına dair gazete yazılarını okuyan herkes görecektir ki, tapelere "ailenin hakemi" olarak kayıt düşen Cüneyt Çakır nam hakemin, Trabzon'u katledişine dair tek bir vicdanı kırıntısı bulamayacaklardır.

Hiçbir konuda anlaşamayan ve sabah akşam birbirlerine "sallayıp duran, atıp-tutan", *Sözcü*'den *Bugün*'e, *Yeniçağ*'dan *Milliyet*'e, *Hürriyet*'ten *Cumhuriyet*'e dek tüm gazeteler, Trabzonspor'un hakem marifetiyle katli konusunda devekuşu olma yarışına girmişlerdir, utanılasıdır, ama daha kötüsü rutin bir duruştur. Misalen, televizyonlarda yıllardır spor programı yapıp sunan ama Tavşan Atlet kavramından bîhaber bir spor kültürüyle topluma yön veren Faik Çetiner'in 18 aralık FB-Trabzon maçını yorumlayan yazısını okuyun. Cin olmadan takım çarpan Cino ile ilgili tek satır bulamazsınız, acı tebessümünüze bile yazık. Çetiner, yazısını okuduğum için "rastgele" bir örneklemedir, siz de başka bir örneği okuyun, "fark göremiyorum ya sen!".

İdris Küçükömer bizi affetsin. Türkiye'de sağ sol, sol da sağ değildir olamaz, böyle olabilmeleri için bir ideolojilerinin olması gerekir. Ama son şike-çete-Fenerbahçe süreci bize şunu öğretti ki, vicdanı olmayanların ideolojisi olamaz ve vicdansızların buluşma noktası da bellidir.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Spor Bakanı yol yapıyor!

Sedat Tunalı 24.12.2011

Şike-Çete sürecinin ne dediği bir türlü anlaşılamayan yetkililer listesinin 1 numarası olan Spor Bakanı Suat Kılıç sonunda ağzındaki baklayı çıkarmış: "Kişilerin sakıncalı eylemler içerisinde yer alırken diğer taraftan 100-150 yıllık köklü kulüpler onların yaptıklarının faturasını ödemekle karşı karşıya. Şahsi suçlar ve eylemler sebebiyle bu kulüpleri cezalandırmak doğru değil. Bu benim şahsi fikrim."

Benim şahsi fikrim de insanların gerçek düşüncelerini oy hesabına saklamamalarıdır, misalen aslında Feriköy'e gönül verdiysem Fatih'e gittiğimde Vefa'lıyım dememelidir.

Neresinden tutsanız elinizde kalır..

Bu bakan değil miydi daha birkaç gün önce "Yargıya intikal etmiş konular hakkında konuşmak doğru değil" diyen!? Ne oldu da düşünsel evreninde tornistan yaşandı? Biraz hukuk okumuş herkes, kurumları temsil eden şahısların eylemleriyle kurumlarını da bağladığını bilir, hukukçu kökenli Bakanımız mı bilmeyecek bu gerçeği? Bildiğini varsayıyorsak bu dönüşün nedenleri nelerdir?

Spor Bakanı vaaz verir gibi konuşmalar yaparak kafa karıştırmak yerine, çıksın meydana ve açık açık "Ben Spor Bakanı olarak Fenerbahçe'nin düşmesine karşıyım" desin. En azından dürüst davranmış olur. Kapalı kapılar ardında başka medyanın önünde başka konuşa konuşa gelinen nokta budur. Devlet Fenerbahçe'nin Lig'den

düşmesini istemiyor. Bunca belgeye ve tapelere rağmen şu kirli ligde oynamak kaç Fenerbahçeliyi mutlu edecek bilmiyorum, bu kirliliğin tek nedeninin Fenerbahçe olmadığını da biliyoruz, ama yeter yahu, kusma noktasına geldik.

Sayın Bakana soruyorum:

Konuşmanızın bir yerinde "100-150 yıllık köklü kulüpler fatura ödemek durumunda kalıyor" demişsiniz.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ormanda Fantom Türkiye'de FB 10 kaplan gücündedir!

Sedat Tunalı 28.12.2011

Çocukluğumuzun en özel karakterlerinden biri hiç kuşkusuz ülkemizde *Kızılmaske* adıyla yayımlanan çizgi romanın esas oğlanı "Fantom"du. Ayna grubumuz kadar olmasa da yüzünü saklamakta oldukça mahir olan Fantom'un en büyük efsanesi de ormanda 10 kaplan gücünde olmasıydı. Hâsılı ormanın kralı Fantom'du, ama krallığın sürmesi için ormandan çıkmamak gerekiyordu.

Çete-Şike soruşturması sürecinde gördük ki **Türkiye'nin kralı da Fenerbahçe'dir ve 107 yıllık kulübümüz TBMM'de 10 kaplan gücündedir! Gördük, yaşadık.**

Ve fakat Fantom'un çıkmazına benzer bir çıkmaz da Fenerbahçe'nin başındaydı. Türkiye'de 10 kaplan gücüne erişen asırlık kulüp, sınırları aşar aşmaz tüm etki ve gücünü kaybediyor ve kabul edilmesi çok zor olsa da gerçekle yüzleşmek için gün sayıyordu. Evet, maalesef kulüp yasa ve ahlak dışı işlere bulaştırılmış ve bedel ödeme ânı kendini dayatmıştı.

Fenerbahçe ile gönül köprüsü dışında zerre beklentisi olmayan milyonların, belgeler ve kayıtlar gün ışığına çıktıkça fotoğrafı daha iyi okuduğunu ve asırlık çınarı kişisel ikbal gemilerinin omurgasına malzeme yapmak isteyenleri daha iyi tanıdığını söylemek mümkün, umarım yani...

Herkes biliyor ki bu ligin Fenerbahçesiz tadı yoktur, hiçbir galibiyet Fener galibiyeti kadar haz vermez ve hiçbir mağlubiyet de Fener mağlubiyeti kadar hüzne bulamaz, hiç kimseyi hem. Lakin bu acı ve sevincin yaşanabilmesi için de genel geçer şart; rakibinizin de sizinle eşit koşullarda mücadele ettiğine ve dışarıdan kirli ellerin saha içine müdahale etmediğine olan inancınızdır. Bu inanç sarsılmış ve bedel ödenmeden de asla düzelmeyecektir. Hem Fenerbahçe hem de diğer takımlar için olmazsa olmaz koşul, şikeye bulaşan herkesin yasaların öngördüğü şekilde bedel ödemeleri ve tertemiz bir sayfayla sahaya geri dönmeleridir. Sahiplerinin sesi gibi şakıyanları elbette önemsemiyoruz, ama sağduyulu Fenerbahçeli kardeşlerimiz bizi anlamak zorunda.

1 ocak Taksim; "artık temizfutbolistiyoruz" yürüyüşü

Fenerbahçelilerin de çok az ilgi gösterdiği ve Emniyet kayıtlarına göre 3.100 kişinin katıldığı son Fenerbahçe Mitingi'nde edilen küfürleri yazmaya terbiyem izin vermiyor. Kürsüye çıkan ve Fenerbahçeli olduğu iddiasındaki kişileri sorgulamak da haddimiz değil, ama bazılarına acı acı gülme hakkımızı kullandığımızı eklemeden geçemeyeceğim. Elbette ki platformdan babaları Tamer Yelkovan'a seslenen masum yüreklerin acısını hissettik, ama medyanın toplanan kitleyi "az göstermemek" için objektiflere attırdıkları taklaları ve sayfa sekreterlerinin fotoğraf seçerkenki kıvranışlarını hissetmemek elde değil.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir basiretsiz portresi olarak TFF Başkanı Mehmet Ali Aydınlar

Sedat Tunalı 31.12.2011

Geçen hafta içinde Twitter'dan bir bilgi paylaştım. İçerik şuydu; TFF Başkanı Mehmet Ali Aydınlar, sahibi olduğu Acıbadem Hastaneleri'nin Bakırköy Şubesi'nde tüm gözlerden uzak gizli bir toplantı düzenledi. Bu gizli toplantının diğer iki konuğu Fenerbahçe'nin ağır topları Ali Koç ve Nihat Özdemir'di ve bu bilgiyi kamuoyuyla paylaşmama rağmen mütareke basınından farkı kalmayan İstanbul yerel basını bu haberin takibini yapmadı. Öyle ya, "bizimkiler soruna bir çare arıyorken habercilik namusunun sırası mıydı?"

Elbette ki bir federasyon başkanının herhangi bir sorunu çözmek için çeşitli girişimleri olabilir. Lakin bunu konunun muhatapları ile hırsızlama gizli toplantılar düzenleyerek yaparsanız üzerinizdeki kuşkuları büyütür ve "yahu aslında iyi bir adam" ortak paydasının da bir alıklık türü olarak psikolojinin konu başlıklarından birine dönüştürür ve şu sonuca varırsınız; M.A. Aydınlar 3 Temmuz'un başından bugüne sadece tek bir maddeye odaklanmıştır: Nasıl yaparız da Fenerbahçe'yi bu süreçten en az zararla çıkarırız!

Ancak yaptığı her konuşmayla kaosu biraz daha derinleştirmekten başka bir role geçiş yapamayan MAA, kurtardığını düşündüğü Fenerbahçe'yi dünyanın gözünde küçük düşürürken, içte çeşitli bahanelerle "diri" tutulan Fenerbahçeli taraftar tepkisi de bahanelerin tükenmesi ve utandıran tapelerin ortalığa saçılmasıyla zayıflamaya başladı.

Hem İsa'yı hem Musa'yı idare edebileceğini düşünen MAA zekâsının Fenerbahçe'yi getirdiği nokta bir uçurumun kenarıdır artık. Camianın âkil adamlarının sessizliğini de yanlış yorumlayan bu zekânın son hamlesi de neresinden bakılsa zavallılık, basiretsizlik, korkaklık... Son hamlenin gizli Bakırköy buluşmasından hemen sonra açıklanmasının ne anlama geldiğini kavrayamayanlara daha fazla izahta bulunmaya da gerek görmüyorum, beyhudedir...

Elindeki yetkileri kullanmaktan aciz bir otoritenin "ben bu işi beceremedim gelin beni kurtarın" zavallılığının en büyük zararı Fenerbahçe'ye vereceğini biz söyleyince ciddiye almayanlar olabilir, ne de olsa "karşının taksisiyiz", ama hayatın kaçınılmazı bir gün iadesiz taahhütsüz bir yüzleşme için kapınızı çalacak ve bunu söyleyenin kim olduğunun da bir önemi kalmayacaktır.

TFF Genel Kurulu'nun herhangi bir talimatnameyi, dolayısıyla 58. Madde'yi değiştirme yetkisi yok. Ancak burada amaçlanan; varoluşlarını efendilerine satacakları birkaç futbolcu ve kendi şehirlerini piyonlaştırma üzerine inşa eden Anadolu kulüplerinin "efendimiz velinimetimiz Fenerbahçe haşmetmeaplarını düşürmeyüüüünn" küçülüşüne sığınmaktır. Yani MAA ve ekibi, kullanmaya cesaret edemedikleri yetkilerini her aczin yaptığı gibi devretmeye ve kaçmaya hazırlanmaktadır, eh beklenen de budur zaten.

Fenerbahçe Taraftarlar Birliği'nin "Hukuksal ve sportif yargılamanın devam ettiği böyle bir süreçte 58. Madde'nin değişmesi herkesten çok Fenerbahçe'ye zarar verecektir. Kuralın değiştirilmesi Fenerbahçe'yi doğrudan suçlu konumuna sokacak ve süreç sonunda kulübümüz aklansa da, karar her türlü şaibe altında kalacaktır. Fenerbahçe taraftarı düşmekten korkmamaktadır. Fenerbahçe taraftarı onursuzluktan, lekeli olarak bu ligde bulunmaktan korkmaktadır. Şampiyonlar Ligi'nden ihraç edildiğimiz dönemde "eğer kirliysek ligde de oynamak istemiyoruz" diyen Fenerbahçeliler kural değişikliğiyle ligde kalmayı vicdanlarına kabul ettiremeyeceklerdir" açıklaması umut vericidir.

Fenerbahçe taraftarı ve elbette diğer takım taraftarları şunu akıllarından hiç çıkarmamalıdır;

Gönül verdiğimiz takımları "kurtaracak" olanlar milyar dolarlık servetlere sahip MAA ve onun gibiler değil, iki gün çalışmasa aç kalabilecek olmasına rağmen sofradaki ekmeği azaltmayı göze alarak hafta sonu takımıyla sahaya çıkan beklentisiz vefakârlardır.

Trabzonsporluların mitingi

Daha önce Taksim'de yapılacağı açıklanan "temiz futbol istiyoruz" ana temalı tepki yürüyüşü, valiliğin müdahalesiyle İstinye'deki TFF binası önüne alındı. Son katliam sonrası alınan bu yer değiştirme kararı aslında isabetli bir değişimin nedeni olmuştur. Tepkilerin hedefi TFF ise, yeri de İstinye'dir. Daha önce Cem Papila skandalına 30 bin kişilik yürüyüşle demokratik tepki veren Trabzonsporluların, 1 ocak günü başta İstanbul, Ankara ve Trabzon olmak üzere pek çok noktada yine demokratik tepki örneği olacaklarına kuşkumuz yok.

Yeri gelmişken, Cem Papila vakasının da yakın tarihlerdeki "utandıran" diğer vakalarla birlikte yeniden gündeme gelmesi, temizlik harekâtının olmazsa olmazlarından biri olarak bekliyor.

35 gencecik insanı öldürdük...

Ne kadar kolay yazarken, söylerken, ne kadar... Haber merkezlerine ulaşan görüntülerin çoğunun yayınlanmadığını, yayınlanamayacağını sizler de tahmin etmişsinizdir, ölen canlar değil, hayat, inanın...

Üç kuruş para kazanmak için "kaçağa düşen" 35 gencecik can, "yanlış istihbarat" sığınmacılığıyla kendi ülkesinin uçaklarınca bombalanmış ve feci şekilde yakılarak öldürülmüşlerdir. Okurken neler hissediyorsunuz bilmiyorum ama yazarken ellerim titriyor.. Bir anne iki çocuğunun cesedi başında donakalmış, gözleri yaşlı bir baba çaresizliğin, sahipsizliğin gözyaşlarını avuçlarında biriktiriyor, çömelmiş... sahi nasıl geçiyor yılbaşı hazırlıklarınız!

"Onlar da kaçakçılık yapmasaydı" düzeyine inmiş iklim içinizde kutuplarken, ABD emperyalizminin kucağına oturan Kürt-Türk-Arap çıkışsızlığının, çıkış için başka kucaklara sığınan Acem iştahının çıkmazında kaldığını görmek zorundayız artık. Bölgenin gerçeği şudur; ABD türlü pisliğin ardından askerini çekti ve Türkiye'yi vekil tayin etti, Almanya-Fransa Avrupa'sı da İran'la oynuyor. Bölgede kardeşliği inşa etmekten başka çaremiz yok, emperyalizm kandan beslenir...

Hiperaktif çocuklara ilaç vermeyin!

Erdoğan Aktaş'la Memleket Meselesi'nde hiperaktif çocukların ilaçla tedavisi konuşuldu. Kim ne kadar takip edebildi bilmiyorum, ama bir baba olarak hiperaktif olduğu söylenen (ne demekse, benim çocukluğumun mahallesi külliyen hiperaktifti, gün aşırı incir ağacından düşer, haftada ortalama birimiz kolunu kırar, başımızı yarar, mezarlık düzünden dereye yuvarlanırdık. Mezarlık düzü dedik diye düz anlamayın, Trabzon da iki düz yer var biri Avni Aker diğeri havalimanı) çocuklarınıza asla ilaç ver-me-yinnn.

İstanbul'un taksi sorunu ve taksici yalanları

Trafik kaosu İstanbul taksi esnafını da yaratıcı yalanlara sevk ediyor.

Misal öğlen üzeri Eminönü Ticaret Odası'nın önünde taksi bekliyorsunuz, Taksim'e çıkacaksınız. Taksim'i duyan sürücülerin yalanı şu; "Abi tam şoför değişim saati, Eyüp'e gidiyorsan gel"

Ya da Zincirlikuyu'dan Kadıköy'e gideceksiniz, köşede bekleyen taksi esnafının yalanı şu; "Abi OGS kartım yok"

OGS kartları olduğunu biliyoruz, ama esnaf odası 34 THV 55 ve 34 THZ 23 plakalı taksi şoförlerine yine de "Neden OGS'niz yok" diye sorabilir.

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Şecaat arz ederken sirkatin söyler merd-i Kıpti' ya da Aykut Kocaman!

Sedat Tunalı 07.01.2012

Bazı görüşlere göre "kenefsel" nedenlerden dolayı puan kaybettikleri Ordu maçı sonrası gazetecilerin karşısına çıkan F.B.T.D'si Aykut Kocaman, transferlerle ilgili bir soruya direk "Trabzon" diyerek başlayınca herkes birbirine bakmış, ama tecrübeli hoca hemen toparlanarak asıl konuya geçiş yapmış. Ama asıl acısı da ondan sonra gelmiş: "Güç dengeleri değişti ince ince doğranıyoruz."

Bu itirafın, "biz güçlüyken de hakemler rakiplerimizi doğruyordu" (örnek Cem Papila'nın İnönü ve Saracoğlu infazları) anlamına geldiğini geri zekâlılar bile anlar, ben bile anladım anlayın işte!

Buraya bir fıkra gider şimdi. Edirne'de Roman mahallesinde kahvehanede oturan biri, arkadaşını çarşıya giderken görünce sorar:

- Nereye gidiyorsun be yaw?
- Çarşıya giderim, bayram geliyor çocuklara bişeler alacam be!

- Yakalanmazsan bana da 43 numara bir çift ayakkabı alasın!

Freud'un "dil sürçmelerinin bir anlamı vardır ve çoğu zaman bilinçaltımızı ele verirler" tezinden yola çıkarak Kocaman'ın bilinçaltının deşifre olduğunu söylemek mümkün.

Maalesef Aykut Hoca'daki Trabzon saplantısı ve bir kesim üstündeki "düzgün adam" duruşu giderek patolojik bir vakaya dönüşüyor. Haddimiz olmayarak kendisini psikolojik destek almaya davet ediyoruz. Bu gidiş gidiş değil...

"Mehmet Ali Aydınlar Cavcav'ın piyonudur"

Bu tesbit, AHABER'de yayınlanan "90'A" programında konuşan Hıncal Uluç'a ait. Türk futbolunun düştüğü ya da düşürüldüğü durumun tartışıldığı programda görüşlerini açıklayan Uluç, sistemin kokuştuğunu ve İlhan Cavcav özelindeki yönetici tipinin kendi egemenliklerini sürdürebilme pahasına değişime direndiklerini, mealen, ifade ettikten sonra da "Mehmet Ali Aydınlar Cavcav'ın piyonudur" dedi.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Özkan Sümer ve etik sorunu!

Sedat Tunalı 11.01.2012

Trabzonspor tarihinin en önemli figürlerinden ve o muhteşem kadronun "şampiyon teknik direktör" sıfatı "kazandırdığı" iki isimden biri olan **Sayın Özkan Sümer döndü dolaştı en sonunda en iyi yapabileceği işi buldu**. Düşünceleri yazıya dökme yeteneğini nasıl bilmesek de konuşma yeteneğinin hakkını vermemiz gerek. Sonuçta *Hürriyet* gibi gazetelerde yaşlılar telefonda söyler genç muhabirler de yazıya döker, en fazla bu olur.

Son şike çete sürecindeki *Hürriyet* duruşunu sonraya bırakalım konuşalım ve işe önce etik pencereden bakalım.

Benim bildiğim bütün Trabzonspor başkanları Özkan Sümer'in şerrinden ve gücünden korktukları için olsa gerek kendisini istemeseler de işine son vermeye cesaret edememişlerdir, buna haliyle mevcut başkan Sayın Şener de dâhildir.

Yıllardır altyapı koordinatörü olarak Trabzon koşullarında "rüya gibi" kıvamında maaş alan "Sümer ve ekibinin A takıma kaç oyuncu verdiği" sorusu, bir zavallı yanıtsızlık fotoğrafı olarak nanik çekmekte ve o sahipsiz şehrimin kıt kaynakları sorumsuzca heba edilmektedir. Neymiş, Özkan Sümer aleyhimizde çalışmasın!!

Sayın Sümer'le ilgili eleştirilerimizi Maçka Sümer Tesisleri hatırına daha da hızlanmış bir güdüyle göğüslemeye çalışan kimi yerel medya mensupları ve sevenleri vakit daha fazla geçmeden ellerini vicdanlarına koymayı denesinler.

Bu nasıl bir altyapıdır ki 10-15 yıldır numunelik de olsa tek bir oyuncu üretememiş ve bu nasıl bir yönetsel iradedir ki özeleştirisini yaparak istifa etmeyi aklının uç kesimlerine yaklaştırmamaktadır

Kim ne karışır değil mi?

Trabzonspor sizlerin baba mirasınız sizler de mirasyedilersiniz değil mi?

Bizler kim oluyoruz da sizi eleştirmeye cüret ediyor, sizlerden hesap soruyoruz, değil mi?

Üstelik beyaz Trabzonlu da değiliz, üstelik hiç kimseye diyet borcumuz da hiç kimseden zerre beklentimiz de yok.

Öyle ya, Trabzon'un sahibi sizlersiniz ve ölene kadar bu şehir sizleri beslemeye mecburdur değil mi!

Trabzon yerel basınının etkin isimlerinden biri 2011 ağustosunda, yetiştirdiği futbolcular Trabzon'dan Mekke'ye yol olan Sümer'in maliyetini şöyle yazmış: "Fakat başlarındaki futbol ağası Bay Sümer'in maaşı on beş bin dolar, artı sekreteri, artı özel şoförü, artı harçlıkları, aylık geliri veya kulübe kazığı yaklaşık kırk bin TL.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Var bu düzen mutlaka sona ermek!

Sedat Tunalı 14.01.2012

Trabzonspor ve Türk futbolunun duayen isimlerinden ve "yetiştirmediği" oyuncularıyla nam yapmış ismi Özkan Sümer'e yönelik eleştirimi ciddiye alan da oldu, tiye alan da, ipine takmayan da...

Bazı 'safkan' TS'liler "abi yannışun olmasun sadece masraflarını alıyor" naifliği ile gülümsetseler de cemalimizi, acı azalmıyor, acı dinmiyor, gerçek değişmiyor:

Trabzonspor bir elit ocağın velinimetidir, biz şabalaklar da onların uşakları!

Öyle ya onlar olmasalar Trabzon diye bir şey mi olurdu?

Var mı öyle hem şoför mahalli hem 25 kuruş!

Ya bu sömürü düzeni sona erecek ya da var bu düzen mutlak sona ermek!

Başbakan ve Başbuğ

Ya biz orta zekâlıların anlamakta zorlandığı bir güçler savaşı var ya da uzaylılar geldi geliyor..!

Bu ülkede statükonun tarihin çöp sepetiyle ebedi vuslatı için en büyük şans olan Başbakan Sayın Recep Tayyip Erdoğan'ın ameliyatı sonrası sağlığına kavuşmasına sevinmeyen haindir zavallıdır, kendi payıma elbet.

Ancak Uludere faciası sonrası orduyu koruma refleksi maalesef sağduyusunun ve devrimci kişiliğinin önüne geçmiş ve Başbakan'a yönelik güven ve sevgi haznemiz zafiyete uğramıştır.

Başta devlet bürokrasisi ve ordu olmak üzere, geri kalmış, devrim ve değişime direnen kokuşmuş düzeni simgeleyen "statüko" kavramının en çok zararını gören kişilerden biri de Sayın Başbakan'dı, malum. Feleğin çemberinden geçişin ne menem bir şey olduğunu yaşayarak öğrenen bir liderin, Uludere faciasında bulunduğu

nokta en başta kendi kişisel tarihine, sonra da dünyanın tüm mazlumlarına haksızlıktır.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

TFF halkı 'kandırmaya' devam ediyor

Sedat Tunalı 18.01.2012

Her aldığı ve alamadığı kararları ile tartışılan Türk Futbol Federasyonu, onun başkanı ve yönetim kurulu üyelerinin önceki gün (16 ocak) toplantısından da beklendiği gibi minik farelerden biri daha çıktı. Bir aslan miyaw dedi minik fare kükredi, yanisiJ

TFF'nin bu yapısından Türk futbolunu düze çıkaracak bir hamle beklemekle; manda-eşek çiftleşmesinden panda beklemek arasında bir fark kalmadığını *Wikipedia* ya da *Ana Britannica*'da okuyunca mı inanacaksınız bilmiyorum ama, TFF'nin duruşunu zekâmıza hakaret olarak gördüğümüzü herkes bilmeli. Pandaları ben de çok severim, yanlış anlaşılmasın.

TFF Yönetim Kurulu ve Başkanı şunu unutmamalıdır: Yaptığınız herşeyin farkındayız ve çok güvendiğiniz belli olan toplam zekânız sizleri ne mahkeme sürecinden ne de toplumsal vicdanın şaşmaz yargısından kurtaracaktır. Tek muhatabınızın kulüp yöneticileri olduğunu zannediyorsanız fena bir yanılgı içindesiniz. Tabii bu düşüncemiz TFF sonrası toplumsal hayatın bir parçası olarak kalma düşünceniz varsa geçerlidir. Köyünüze çekilip hayatı öyle tüketmek gibi bir planınız varsa ona bir şey diyemeyiz.

G. Saray ihtarname çekiyor Trabzon sineye!

Şampiyonluk mücadelesinin dışında kalma avantajıyla hiçbir kirli pazarlığın tarafı olmama gibi bir start çıkış avantajı yakalayan Galatasaray, TFF'nin akıl almaz manevralarına ve basiretsizliğine karşı temiz futbol umudunun güçlü sesi olmaya devam ediyor. Şike-Çete'nin bir numaralı mağduru Trabzonspor ise sağduyunun sesi olma bahanesiyle temiz futbol talebine gereken desteği inatla vermiyor ya da veremiyor.

Galatasaray'ın TFF'nin keçiboynuzu toplantısından önce ihtarname çekerek, olası bir ceza durumunda TFF'yi sorumlu tutacağını beyan etmesi oldukça öğretici ve yol gösterici bir hamle olarak kaydını düştü.

Galatasaray dışında başkaca bir takım, demek ki, UEFA ya da FIFA'dan böylesi bir ceza geleceğine inanmıyor!? Ya da şöyle diyelim, Trabzon, Fenerbahçe ve BJK başta olmak üzere diğer takımlar ligde derece yapamayacağını düşünüyorlar!

Soru şudur:

Trabzon yönetimi bir "teneke" karşılığı tüm iddialarından vazgeçip temsilcisi olmakla övündüğü tüm sportif ve ahlaki değerlerin orta malı yapılmasına sessiz kalarak olan biten rezillikleri sineye mi çekecek?

Eğer böyle bir ihtimal var ise, Trabzonspor üyeliğimi askıya alacağımı söylemek bile yoruyor.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'TürKürtErmeni hepimiz kardeşiz'

Sedat Tunali 21.01.2012

Atv muhabiriyim, 1993 ya da 94 . Yine Ermeni tartışmaları gündemde, 24 Nisan öncesi suni gerilim dönemlerinden biri olabilir. Atv İstihbarat Şefimiz Tayfun Hopalı ya da Kemal Gülmüş aradı, cep telleri yeni çıkmış, her çaldığında utana-sıkıla açıyor ve bu ayrıcalığın tarif edilmesi güç hazzını da tanık olanların sahnesinde yaşıyoruz.

"Selo, Kadıköy Çarşı içinde şu adrese git, orada Ermeni gazeteci Hrant Dink var, onunla şu mesele üzerine bir röportaj yap" dedi, karşıdaki ses.

Haymanalı Deli Memo ya da Yanık Kurtuluş'tu kameraman, gittik. Postaneden yukarı dik çıkan sokak olmalı, Muvakkithane Sokağı (namaz saatlerini ayarlayan, hesaplayan kişi imiş muvakkit), köşede Surp Takavor Ermeni Kilisesi, zannederim onun kiracısı olan küçük bir dükkâna girdik, elektrik esnafı gibi bir şey.

Kendimizi tanıttık, zaten kamera ile girdiğimizi için gazeteci olduğumuzu anlamıştı, Atv logosunu görünce de rahatladı, konuyu da anladı zaten. Çok zekice ve sevgi dolu bakan bir adamdı karşımızdaki

"Şudur, budur" dedik, "Olur geçin oturun" dedi. Bize hiç ne içeceğimizi sormadan o sırada boş çay bardaklarını almaya gelen çaycıya "Halim (?) aynı demlikten üç çay daha getirir misin" dedi.

"Çok güzel çay yapar" dedi, "musluk suyu kullanmaz, içince anlarsınız, ama başka bir şey isterseniz de söyleriz yani."

Hayata baktığımız pencere sevgi ve hoşgörü filmiyle kaplandığı için, Hrant'ın Ermeni olmasının bir önemi yoktu benim için, bilakis Efendinin Hacı Seyfi Kınalı'nın hep sevgiyle andığı asker arkadaşı Hamporson Hanımyan (Hacı Seyfi babamdır, arkadaşını andığı isim de bu, çok aradım selamını iletmek için, bulamadım, hatırladıkça içimde burgu burgu dolaşır bu yenilgi) sebebiyle ekstra sevgim bile vardı Ermenilere.

<u>Yazının devamını okumak için tıklayın.</u>

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İstanbul Yerel Sipol Medyası

Sedat Tunalı 25.01.2012

Kendini tüm ülkeye "ulusal basın" diye yutturan ve yıllardır süregelen bu avantaj ile İstanbul'un çıkarına olan her şeyi ülke çıkarı gibi sunma çakallığının master tezini yazanJ İstanbul Yerel Basını, bile isteye merkezî iktidarları da etkileyerek yerel basının gelişimine engel olmuş ve Türkiye'ye özgü bir medya garabetini Ulusal Basın olarak önümüze koymuştur. Yersen!

Misal, bu basına göre İstanbul'a kar yağmadan Türkiye'ye kış gelmez;

Misal, bu basına göre halk plajlara hücum edince vatandaş denize giremez!

Misal, bu basına göre İstanbul takımı Anadolu takımının şeftalisini yarar!

Misal, bu basına göre Anadolu takımı İstanbul takımını "yenmez", İstanbul takımı kaybeder.

Misal, bu basına göre bir teknik direktör bir İstanbul takımından "skip ayrılır".

Düzeysizliğin doktorasını yüzlerce kez verip onlarca profesör yetiştiren İstanbul Sipol Medyası'nın son ürünlerinden biri de Burak Yılmaz'la ilgiliydi.

Olay Karabük'te geçiyor, konu da Burak Yılmaz'ın yüzünde patlayan kartopu.

Görüntüyü hepimiz izledik, yani spor ahlakına uygun olmadığını düşündüğüm her hareketinden sonra Burak Yılmaz'ı eleştiren ben de izledim haliyle.

Bir İstanbul gazetesi "kapkara haykıran puntolarla" olmasa da, ufacık ve utandıran puntolarla vermiş haberi, başlık da "Sniperla mı vuruldun Burak".

Yani başlığı atan eleman diyor ki, haddini bil Burak, Trabzon gibi bir taşra takımında 22 gol atmana engel olamadık ama, gördüğün gibi en utanmaz şekilde haber yapabiliyoruz!

Yani başlığı atan eleman diyor ki, yıllar önce Otto Bariç Trabzon'da sırtına isabet eden fındık büyüklüğündeki bir taş sonrası yerlerde performans sergilerken "Sniperla mı vuruldun Bariç" lafını unutmadık, biz de çocuğu böyle koyarız ey Trabzonsporlular!

Aynı eleman şunu da biliyor ama işine gelmiyordur, efendileri okşamaz yoksa başını!

O feryat figan Otto Bariç rapor almak için hastaneye götürülmek istendiğinde şiddetle karşı çıkmış ve Trabzon'da herhangi bir sağlık sorunu olmadığına dair imzalı kâğıt vererek uçağa binmiş ve sahtekârlığını kendi imzasıyla belgelemiştir.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Herkes temiz tek suçlu TFF'

Sedat Tunalı 28.01.2012

İnsan tarafına dair inancımızı herşeye rağmen kaybetmediğimiz Sayın Mehmet Ali Aydınlar, komedi dans üçlüsüne eleman seçme oratoryosu kapanış konuşmasında başlığa çıkan tesbiti yaparak, içine düştüğü düş kırıklığı magmasını dillendirmiş ve cümleyi şöyle bitirmiş; "tarih gerçekleri yazacaktır".

TFF uygulamalarına yönelik eleştirilerim üzerine beni savcılığa şikayet eden Sayın MAA'ın, 3 temmuz sonrası süreçte çok fazla sayıda aldatıldığını, kandırıldığını, suiistimal edildiğini herkes gibi ben de tahmin ediyorum. Yüzümüze başka arkamızdan başka konuşuyorlar derken kimleri kastettiğini de, keza.

Ancak MAA'ya bir hatırlatmada bulunmak istiyorum; tarihin bir gün gerçekleri yazabilmesi için gerçeğin tanıklarının bildikleri ve yaşadıkları herşeyi tarih amcanın kara kapaklısına anlatması ya da bir şekilde yazması gerekir. Bunu siz yapmayacaksanız kim yapacak? Sizi basiretsiz olmakla eleştiren yazarları mahkemeye vermek yerine, sizi toplum nezdinde basiretsiz kılan figürleri teşhir ederseniz hem kendinize hem de topluma yararınız olur.

Sayın MAA'ya bir de tavsiye; omurgalı, cesur ve kimsenin kayığına binmeyen yazarlardan değil, omurgasız dostlarınızdan! korkun!.

Şenol Güneş ne demek istiyor?

"Neyin yanlış olduğu önemli, kimin yaptığı değil" derken hedef kitlenin paganist bir putlama histerisinden mutlama çıkaran Fenerbahçe camiası olduğunu düşünüyorum. Ki bu cümlenin son hedefi Aziz Yıldırım'dır. Zira Şenol Güneş'in bu konuda "paylaşmadığı" fikirlerini de biliyorum

TFF Başkanı MAA'nın "Güneş'in sözlerine yüzde yüz katılıyorum" ifadesi ve Galatasaray Başkanı Ünal Aysal'ın Güneş'i ilk kutlayan kişi olması oldukça dikkate değerdi ve sonuçları olmasını beklemeyi de makul buluyorum.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Meğer Kulüpler Birliği'ni Özkan Sümer kurmamış mı

Sedat Tunalı 01.02.2012

Meğer Kulüpler Birliği'ni Özkan Sümer kurmamış mı Toplumsal hiçbir olayı şahsileştirmeyecek bir gazetecilik felsefesi ile hem Trabzonspor hem de maaş aldığı kulübün kavgalı olduğu *Hürriyet* gazetesinden nemalanmaktan çekinmeyen Sayın Özkan Sümer'e ve Trabzonspor Yönetim Kurulu'na etik adına aynı soruyu sormaya devam edeceğiz, ediyoruz...

Sayın Sümer; yıllardır aylık maliyetinizin 30-40 bin liralarda gezindiği yoksul şehrinizin sırtından inmeyi düşünüyor musunuz? Maaş aldığınız kurumun en yetkili iki isminin alenen kavgalı olduğu bir kurumdan maaş alabilmeyi nasıl açıklıyorsunuz? Yoksa böyle bir derdiniz yok mu?

Gün itibarıyla kamuoyu nezdinde "menfaat birliği" ortak algısı bulunan Kulüpler Birliği'nin kurulmasında etkin rol aldığınızı öğrenmiş olduk. Sustuk...

Sayın Trabzonspor Yönetim Kurulu Başkanı ve üyeleri;

Başkan'ınız ve Teknik Direktör'ünüzün isim vererek eleştirdiği ve şike-çete sürecinde Trabzon aleyhindeki uydurma haberlerin merkez üssü olan *Hürriyet* gazetesinde para karşılığı yazı yazan maaşlı elemanınız hakkında herhangi bir tasarrufunuz ya da açıklamanız olmayacak mı?

Altyapı Koordinatörü olarak onyıllardır Trabzonspor takımında görev yapan ilgili kişinin son 20 yılda yetiştirdiği altyapı oyuncularının listesini yayınlar mısınız, tabii varsa...

Trabzonspor yönetiminin bu sorun yaşanırken, TFF'yi şike-çete sürecinde yetkilerini kullanmamakla suçlamasının hiçbir mantığı yoktur. Adama gülerler...

Bu konuyla ilgili bir sözümüz de Trabzon yerel basınına;

Hiçbir inandırıcılığınız kalmıyor bilesiniz! Trabzon'da haberler kişi ve kurumların kabına göre mi değer kazanır ya da kaybeder? Başta Hasan Kurt olmak üzere konuyu "dert" eden abilere ise baki selam olsun

Herhangi bir kavrayış sorununa karşı soruyu yineliyorum;

TFF Yönetim Kurulu'nda sizin açıklamanızın aksine çuvalla para karşılığı çalışan üyeleriniz var mıdır? Varsa kimlerdir?

Van'daki ölümlerin sorumluları kim?

Üzerinden dört aya yakın bir zaman geçmesine rağmen hâlâ yaraları sarılamayan Van ve Erciş depremzedelerinin ağır kış koşullarına karşı verdiği mücadelede, başta çocuklar ve yaşlılar olmak üzere acı kayıplar yaşanmaya; çaresiz insanların sahipsizliği yürek burkmaya devam ediyor.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Galatasaray gerçekten temiz futboldan yana mı

Sedat Tunalı 04.02.2012

Yurtdışına sık çıkanlar bilir, özellikle kendini ifade sorunu yaşayan geri kalmış ülkelerde Türkiye dendiğinde ilk duyduklarınız Galatasaray, Hakan Şükür ve Hasan Şaş gibi kavramlar ve isimler olur. Bunun nedenini sadece Galatasaray'ın UEFA şampiyonluğu ile açıklayamayız. Belki en büyük neden, ezilenlerin ezenlere karşı en büyük zaferlerinden birinin de adı olmuştur Galatasaray.

Bu sorumluluğun ağırlığını hisseden kaç Galatasaraylı kaldı bilmiyorum, ama şunu biliyorum; öncelikle Galatasaraylılar olmak üzere bu sorumlulukta hepimizin payı vardır ve o sıfata layık olmak gibi de bir zorunluluğumuz...

Bu giriş neden diye soranlar olmuştur, ya da başlığı görünce zaten anlayanlar da.

Şike-çete sürecinin en bayağı söylemlerinden biri de, "yaw şikeye bulaşmayan mı var allasen, hepimiz kirliyiz işte"li Kadıköy kaynaklı yol türküsü oldu.

Evet, bu ülkede geçmişte herkes bir şekilde bu çukura düşmüş olabilir. Ancak bu kirli geçmişin ortak sahipleri olarak yanıtını vermemiz gereken bir de can alıcı soru var; geçmişte olduğu gibi gelecekte de kirli mi kalalım?

Fenerbahçelilerin kahır ekseriyeti ve Fenerbahçesizlerin de hatırı sayılır bir kısmı, Galatasaray'ın geçen sezon hiçbir iddiasının olmaması nedeniyle bu kirliliğe bulaşmadığını iddia ediyor ve bunu kabullenemiyorlar. Geçmişinizde 8-0'lık bir deplasman galibiyetiyle ulaşılmış bir şampiyonluk ve benzeri kamburlar taşıyor olmanız, güncel kirliliklerden uzak olmanızla temizlenmiş bir beyaz sayfa açmaya yetmez elbet. Fenerbahçe Başkanı Nihat Özdemir'in "üçünüz bir biz etmez, biz olmasak bir hiçsiniz, biz batarsak bu gemi batar" (yani biz büyüğüz şike de yaparız çete de kurarız mı demek istiyor onu da tam çözemedim) şantajlarının asıl sebebi de budur, BJK Başkanı Yıldırım Demirören'in elleri öpülesi Süleyman Seba'dan alıntı "şerefli ikincilikler" alakasızlığının sebebi de.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MAA: Futbolumuzun önü çok karanlık. Futbolsever: Madalya da ister misiniz?

Sedat Tunal: 11.02.2012

Bu sütunlarda çıkan bir yazıda TFF Başkanı sayın Aydınlar'ı basiretsiz diye eleştirmiş ve Türk futbolunu karanlığa ittiğini söylemiştik.

Sayın MAA bu yüzden beni savcılığa şikayet ederek cezalandırılmamı talep etti. Olabilir. Hakkıdır, herkes neler neler istiyor!

Da, dün gece M. Ali Birand'a anlattıklarından sonra karın kaslarımdaki aşırı gerilmenin hesabını kimden soralım?

MAA ben ne yazdıysam üçe katladı, itiraflarıyla... Namus haysiyet ve adalet duygusuna sahip herkesin gördüklerini yazmıştım kendisi de teyit etti eksik olmasın

Tek hedefinin FB başkanlığı olduğunu itiraf eden bir "fanatiğin" Türk futbolunu kurtarmasını bekleyen aklı evvellerden biri olmadığım için teselliden payıma ne düşecek merak içindeyim, ama sanırım demokrasimiz kadar bir şey düşer.

MAA'nın kriz stratejisi neydi?

İtiraflarından da anlaşılacağı üzere MAA krizin başından beri bütün stratejisini "Nasıl olur da bir gün başkanı olmayı hayal ettiğim Fenerbahçe'yi bu pisliğin içinden en az zararla çekip alabilirim" üzerine kurdu.

Yani anlaşılacağı üzere, maalesef, Türk futbolunu yönetmek için görev verilen MAA, 3 Temmuz sonrası tüm varlığını Fenerbahçe'ye "armağan etmiş" ve yine itiraf ettiği üzere Türk futbolunu "sonunda hiç ışık görünmeyen bir karanlığın" eşiğinde bırakarak kaçmıştır.

Bu kaçışın gerekçelerini sıralarken de başka itiraflarda bulundu MAA. Teatral komedinin izleyici sıralarında ağzı açık oturan biz faniler bugün şunu anlıyoruz ki, TFF Başkanımız Türk futbolunu kurtaracak iradeyi göstermekten aciz olduğu için değil, çekişme ve rekabet içinde olduğu Nihat Özdemir ve Ali Koç gibi yöneticilerle "dans edemediği" için bırakıp kaçmayı seçmiş, o arada asıl görevi olan Türk futbolunu yönetme görevini de bir an için unutmuştur!

MAA Kısmet Erkiner'i yanlış anlamış!

Kabul edelim ki MAA tipik spor kulübü yöneticilerinden biri değil.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MAA yeniden aday mi

Sedat Tunalı 15.02.2012

Aday olmasına yasal bir engel yoksa tabi ki MAA da yeniden aday olabilir. Kendisi hakkında sıkça dile getirilen, "sabah başka konuşuyor akşam başka" eleştirilerini ciddiye almasına gerek yok, zira toplumların olgulara alışma dönemleri vardır ve Türk toplumu da MAA'ya alıştı artık, rahatça yeniden aday olabilir! Kendisine tavsiyem, hiçbir koşulda aşamayacağına inandığım Fenerbahçe muhalefetini kırmak için Rıdvan Dilmen ve Aykut Kocaman'ı da yardımcıları olarak seçerse tadından yenmez!

Kendisini daha da değerli kılan, bu iştahlı mücadelesini anlatırken Fenerbahçe olağanüstü genel kurulunu bilgilendirir gibi konuşmasıydı. Eh adam biraz da haklı elbet, lakin Aziz Yıldırım'a "rağmen" Fenerbahçe başkanlığının bir rüya olduğunu anlaması için hâlâ vakti vardır, umarım.

Tutarsızlıklar kralı şunu da unutmamalı ki, Trabzon'un Şampiyonlar Ligi'ne alınmaması için UEFA nezdinde çalışmalar yapması unutulmayacak bir hizmet olmuştur, tarih duygusu olmayan saf aklın kayıt defteridir, kaydediyor.

Yok, bu yazıda Aykut Kocaman'ın üçlü buluşmayı önce "külliyen, darasız yalan" diyerek inkârı ve ardından gerçek açığa çıktığında düştüğü durumu ya da "çakma" teknik direktörlerin üzücü hallerini, Karabük'ün rakiplere kararttığı iç saha bükünü, efendisine kul olan kulları, "satma" üzerine kurulu bir işletim felsefesinin Antep modeliyle hızla iflasa sürüklenişini okumayacaksınız.

Şike davası ve Aziz Yıldırım gerçeği

Tabiatım gereği birilerinin adamı olamıyorum, olsaydım zaten şu yaşımda olmadık sorunlarla uğraşmazdım, samur kürklerim, Lada ciplerim olurdu.

Haliyle Aziz Yıldırım'a karşı da en küçük önyargısı olan biri değilim. Ancak itiraf etmeliyim ki Yıldırım özelinde zirve yapan "kibir" duygusuna fena halde takığım ve kibir kimin üzerindeyse alıcılarım da ona yönelir!

Bu toplumsal ve kişisel algıya rağmen Aziz Yıldırım'la bir "hayır işi için" buluştuğumuz üçlü görüşmede kendisinden en küçük bir negatif enerji almadım, iyilikten tana "tavır" koyması da kaymağı olmuştu, bunu da paylaşalım.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Arama konferansı (1): Aziz Yıldırım başkan olsa ne olur

Sedat Tunalı 22.02.2012

Biliyorum çoğunuz için ironik bir başlık oldu ve sevenler tebessüm etti, sevmeyenler salladı.

Sakin, sakin... Bi durun hele!..

Herkesin kabul edeceği bir gerçeklikle başlayalım; Aziz Yıldırım Türk futbolunun neredeyse son yirmi yılına hâkim. Hangi ayak oyunlarının hangi merkezlerden kurgulandığını, hakemlerin ve etkin kurulların nasıl etki altına alınabileceğini, siyasilerin esen rüzgârlara göre nasıl yapraklaştıklarını, tribün esnaflarının yönetimleri nasıl etki altına aldıklarını, menajerlerin kulüplerin asalak kadrolarını nasıl kapattıklarını, maçların nasıl "döndürüldüğünü", medyanın kulüp ve şahıs çıkarları için nasıl kullanılabileceğini en iyi bilen ve zaman zaman da uygulama sahasına taşıyan biri oldu. İtirazı olan yazıyı burada bıraksın. Biz temiz futbol tutkunları devam ediyoruz.

Şike iddianamesine yansıyan Aziz Yıldırım tape'lerinin ciddi olduğunu Sayın Yıldırım'ın şu sıralarda hâkim karşısına çıkmış olmasından anlıyoruz. Bu işlerin şakası bile olmaz, malum. Fenerbahçe camiası, başkanlarının bu "alengirli" işlere, rakipleri tarafından mecbur bırakıldığı için itildiğini ve asıl amacın da Fenerbahçe'nin ele geçirilmesi olduğunu söyleyegeldiler ve hâlâ gidiyorlar! Kendi içlerinde tutarlı bir düşünce de olabilir, ancak kendi dışlarında bir hayat da var, belki ıskalanan da bu.

Fenerbahçe'nin, Denizli ve Trabzon dramatik finalleriyle dip yapan özgüvenini tekrar kazandırmak için sözler veren Sayın Aziz Yıldırım'ın, bu sözlerin altında kalmamak için kendisiyle de çeliştiğine ve olmadık işlere izini düşürdüğüne inanıyorum. Yargı süreci sonunda mahkeme kararını verecek ve halk deyimiyle "şeriatın kestiği parmak acımayacaktır", ve fakat her durumda kaybeden Türk Futbolu olacaktır.

Sayın Yıldırım'ın mahkeme sürecinde eteğindeki tüm taşları dökmesini ve ne biliyorsa anlatmasını dilemekten fazlası gelmiyor elimizden. Türk futbolundaki tüm "gündemden" haberdar olan Yıldırım, Türk futbolunun temizlenmesi için tek umudun kendisi olduğunu fark ettiği an, çok şey değişecek ve gerçek bir arınma başlayabilecektir.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Trabzon neden elendi

Sedat Tunalı 25.02.2012

Çok kolay sordum biliyorum, yine de söyleyelim. Trabzon elendi **çünkü rakip PSV takımı tepeden tırnağa Trabzon'dan bir gömlek iyi bir takımdı**. İyiler her zaman kazanır klişesine bir selam gönderip turu hak eden kırmızı beyazlı iyileri de kutlayalım.

Bu başarısızlıkta yönetimi ya da teknik kadroyu suçlamanın anlamsız olduğunu, Şike- Çete süreciyle karanlığa itilen Türk futbolunun, yaşanmamış saymayı çok istediğimiz bu sezonuyla ilgili tüm eleştirilerinin değersizleştiğini de söylemeliyiz.

Esasen, Şike- Çete kurbanı bir transfer politikasıyla elleri kolları bağlanan ve çok kısa sürede "ne bulursa alan" Trabzonspor yönetiminin, TFF ve suçları sabitlenirse şikecileri dava etmesi en doğal hakkı ve hatta görevi olacaktır

Ancak tüm bunlar, belli bir menajer elinden çıkmış hissi veren Trabzon defansı hakkında şu tesbiti yapmamıza da engel olmamalı;

Mevcut Trabzon defansını, Bank Asya'ya çıkma mücadelesi veren 1461 Trabzon takımının defansına koysanız Fethiye ya da Kızılcahamam'dan da dört yeme ihtimali vardır, yok mudur?

Braga engelini aşarak Türk futboluna onur katan Beşiktaş'ın, iki iyi gün rastlantısıyla Atletico'yu da bakkala göndereceğine inanıyorum. Fernandez'in "iyi" olduğu bir turu kaybetmek kazanmaktan zordur. Çoğunluğun aksine Almeida'nın da üst düzey bir santrfor olduğuna inananlardanız ve Boğa'yı uysallaştıracak olan da o olacaktır, tek Fernandez otomatik pilota alsın!

TRT amigo kanalı mı?

Halkın vergileriyle.. geyiğine girmeyeceğim, herhangi bir yayıncının sahip olması gereken asgari bir sorumluluktan ve ahlaktan söz edeceğim sadece

Şike- Çete süreci hepimizin malumu. Fenerbahçe cephesinden bakınca toplu bir linç, Fenerbahçesiz cepheden bakınca basit bir dolandırıcılık davası tüm gündemi meşgul etmeye devam ediyor. Yargı süreci devam ediyor, klavyeyi bu konu üzerinde tepiştirmeyi de doğru bulmuyorum.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mehmet Yıldız'a teşviki kim yapmış ola!

Sedat Tunalı 29.02.2012

Şu sıralarda Karabükspor'u ligde tutmak için demir-çelik diyarına omuz veren, futbolseverlerin çok güçlü fiziği ve pehlivanlara özgü gücüyle bildiği; Şike-Çete soruşturmasına da adı karışan ve bu süreci üç ayrı takımda sürdüren **Mehmet Yıldız**, **Mecnun Otyakmaz**'ın mahkeme ifadesine göre, kendisine **"Başkan, Trabzonsporlular bana bir milyon lira şike teklifinde bulundu, ama ben reddettim"** türünde bir şey söylemiş ve teklifi vereni açıklayamayacağını da eklemiş.

"Bakın ne kadar da ahlaklı ve ilkeli bir insan" diyeniniz olmuştur. Ve fakat, **Trabzon cephesinden Başkan'dan** en basit figürlere kadar herkes kesinlikle böyle bir şey olmadığını, varsa belgesiyle ortaya konmasını istiyorlar.

Sonunda ne oluyor; bir çamur atılıyor ve üzerinizde izi kalıyor!

Fenerbahçeliliği herkesin malumu Otyakmaz'ın başkanlığını yaptığı Sivasspor'un oyuncusu **Mehmet Yıldız kimdir diyenlere de küçük bir hatırlatma yapalım**;

Kendisi, altı-yedi yıl önce oynanan ve Trabzonspor'un 1-0 galibiyetiyle uzatma dakikalarına giren maçta, sahaya atlayan bir zekâ özürlü taraftarı tekme tokat döven sporculardan biridir. O maçı idare eden çapsız düdük Bülent Demirlek'in tüm katkılarına rağmen Trabzon'dan puan çıkaramayacağını anlayan bir zihniyetin,

bir geri zekâlı provokatör sayesinde hükmen haramileşen puanların ve sürecin tetikleyicisidir Mehmet Yıldız.

Ve şimdi çıkıyor ve tüm Trabzon camiasını lekeleyen bir beyanatta bulunuyor. İhtimal ki, Trabzonsporluları da tıpkı 90+3'te ellerine geçirdikleri üç puan gibi, harami olan her şeyi sindirebilecek bir ahlaki yapıya sahip sanıyor olabilir, futbolda olur böyle şeyler küçülüşünün gölgesine de sığınabilir.

Trabzonspor markasının, bu çirkin beyanata ilişkin gereken cevabı verecek çapta bir yönetim kurulu ya da üyesi olmayabilir.

Ama Trabzonspor'un sahibi onu yönetenler değil, ona kalbini veren, onda kendi haysiyetini ve karakterini bulanlardır.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir futbol takımına gönül vermek (!)

Sedat Tunalı 03.03.2012

Üniversite yıllarımın bildik simalarından biriydi Cengiz Çandar. Devrimcilerle Filistin'de kamplarda eğitim görmüş olmasının bizlerde açtığı bir kredisi vardı, ancak çok kısa sürede bu kredisini tüketmiş, derin bir hayal kırıklığı yaratmıştı.

Ayrıntıya girip boğmaya niyetim yok. Büyük usta Nâzım Hikmet gibi "putları yıkıyoruz" da diyemeyiz, ama çelişkileri afişe etmek gibi mesleki bir sorumluluğumuz da var.

Sıradan bir insan olarak elbette ki C.Ç'nin de bir futbol takımına gönül vermek, ona geçmişi, bugünü ve misyonuyla hiç de örtüşmeyen anlamlar yüklemek, hatta bunu yaparken çok geniş kesimlerin dudaklarında tebessüm çiçekleri açtıran örneklemeler yapmak, 30 yıllık Zülfü Livaneli bestesini/şarkısını tribün bestesi sanmak, hatta daha fazlası, hayatı boyunca çocuklarımıza anlatabileceğimiz güzellikteki hiçbir dönüşüme imza koymayan takımına devrimci anlamlar yüklemek de hakkıdır.

Ve fakat...

Madımak katliamının kurbanlarına yönelik "hastalıklı" yazılardan yıllar sonra, özür dileme ihtiyacı duyduğunda "Kimin provokasyonda payı ne olursa olsun 37 kişinin canını alan böylesi bir kundakçılık olayında siyasi denklem kurmayı değil vicdanın sesini dinlemeliydim" diyor.

Madımak trajedisine hâlâ "katliam" diyemeyen, ancak bir insanlık tesellisi olarak payımıza 18 yıl sonra olsa da özrü bahşeden C.Ç. aslında, Şike-Çete sürecinde de izleyeceği yolun ipuçlarını veriyordu. Demek ki C.Ç'nin esiri olduğu fanatizmi ve duygularının yerini vicdanın alması için asgari 18 yıl gerekiyor.

Ancak aynı C.Ç'nin, 1 Mart Tezkeresi'nin reddi sonrası duyduğu derin öfke ve acı acı gülümseten boyutlara ulaşan ABD yandaşlığı için özür dileyip dilemeyeceğini henüz bilmiyoruz.

Bakın Şike-Çete davası hakkında neler söylemiş, birkaç cümlesini paylaşalım.

"Makyavelizm'in en kestirme tarifi, amaç araçları meşru kılar diye ve bu genellikle etik dışı davranışlar için

kullanılan bir terimdir.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Göztepe taraftarının adalet arayışı!

Sedat Tunalı 07.03.2012

Futbolun en çok yakıştığı ama futbola dair en büyük yanlışların yapıldığı Güzel İzmir'imizin dünyaca ünlü rekabetinin iki tarafı Göztepe ve Karşıyaka 29 Ocak 2012'de İzmir Atatürk Stadı'nda karşı karşıya gelir ve maçı Karşıyaka 1-0 kazanır. Buraya kadar olanlar futbol içinde olan şeylerdir ve Göztepe taraftarı payına düşen hüznü içine atıp evinin yolunu tutacaktır artık.

Ancak süreç normal işlemez ve 50 kişilik fanatik bir Göztepe taraftar grubu polise meşaleler ve koltuk fırlatır. Ve iddialara göre bu noktadan sonra da "polisin intikamı" başlar. Olay çıkaran 50 kişiyi cezalandırması gereken polis, cezayı tüm tribünlere keser ve aralarında çoluk çocuk genç yaşlı ve kadınların olduğu 3000 kişiyi yedi saate yakın tribünlerde beklettikten sonra, iddialar o ki, çevik kuvvet koridorundan hakaret küfür ve dayak eşliğinde geçirir.

Kolluk kuvvetlerinin görev bilinciyle değil de intikam alma güdüsüyle hareket ettiğini iddia eden Göztepeche taraftar grubu, haklarını yasal platformlarda aramaya ve sorumluların cezalandırılması için çalışmaya devam edeceklerini belirtiyor.

6222 sayılı yasanın uygulamada buna benzer pek çok şikâyetin nedeni olacağının ipuçlarını taşıyan bu vakıanın yasal sürecini sizlerle paylaşmaya devam edeceğiz.

Stoach'un golü!

Bazı gollere şapka çıkarılır ya hani, Fenerbahçe'nin Alex-Stoach ürünü golüne şapka çıkarmak yetmez, fanilaya kadar çıkarasım geldi. Ligimizin en değerli birkaç oyuncusundan biri olan Slovak bücürün futbol becerisini alkışlamak için futbolsever olmak yeter.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Biri bizi kandırıyor Şener mi, Öztürk mü, Yıldırım mı bilmem!

Sedat Tunalı 10.03.2012

Şike-çete sürecindeki savruluşlarının payandası olarak, "Trabzon'un şampiyonluk kupasını istiyorum" üzerine kuran TS yönetimi ve sevgili Sadri Şener'in bu tavrı bile, Trabzonsporluların ruhundan habersiz olduğunu

anlamaya yeter de artar. Aslında Sayın Şener kendisi de "kupanın ruhu bizde, tenekesine ihtiyacımız" yok mealindeki açıklamasıyla camianın hissiyatını dile getirmişti, ama sonra ne olduysa aynı Şener o tenekenin peşine takıldı!

TFF seçimindeki ani dönüşün nedeni olarak ortaya konan "kupamızı verecekler" ninnisi kimi ne kadar uyutur bilmiyorum ama, sürecin başından beri dik bir duruş sergileyen G. Saray yöneticisi Sayın Adnan Öztürk son demecinde "kupanın verilmeyeceğini Sayın Şener de biliyor" dedi, yetmedi tecrübeli bir spor yazarı köşesinin altına "EN SON YALAN NEDİR: ŞAMPİYONLUK KUPASI TRABZON'A VERİLECEK" başlığını koymuş.

Başlar kumda...

Adnan Öztürk TFF başkanlığına yakışır!

Şike-çete sürecinin başından beri dik duran iki isimden biri oldu. Diğeri malum Aziz Yıldırım'dı.

Kendisini hiç tanımam, etmem. Hakkında yazılanlardan edindiğim bilgi kırıntıları ve kendi ağzından duyduklarım dışında ekstra verilere de sahip değilim.

Ama işte her insan yaşadıklarından bir şeyler biriktirir, bizim gibi iti- kopuğu, ünlüsü- ünsüzü, belediye başkanı- siyasetçisi, orospusu- travestisi türünden toplumun her kesimiyle iletişim içinde olan bir meslekten ve üstelik de polis-adliye muhabirliği geçmişinden gelenler için insanları "tanımak" biraz daha kolay olabiliyor.

Şikenin asıl mağduru olarak öne çıkan Trabzonspor yönetiminin, sürecin başından beri masaya yumruğu vuracak iradeyi gösterememesinin sebebini hiç anlayamadım. Son TFF seçim manevrasından sonra anlama çabalarıma da son verdim zaten. Demek ki benim algı, kavrayış ve sentez bağlantılarımda bir sorun var dedim ve kenara çekildim.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Algıdan olguya, şikenin seyir defteri'

Sedat Tunalı 17.03.2012

Şike- Çete sürecini dilimizin ve aklımızın yettiğince paylaşmaya, duruşumuzun, hamurumuzun ve kaygımızın ahlak ve temiz futbol özlemiyle yoğrulduğunu anlatmaya çalıştık. Çok başarılı olmadığımız ortada, madde manayı köşeye sıkıştırmış vurdukça vuruyor. Elbet biliyoruz son tahlilde ahlakın ve insanlığın galebe çalacağını, lakin gönül susmaya razı gelmiyor.

Bir tweet arkadaşımın süreci net olarak anlatan bir yazısı düştü önüme, bir solukta okudum ve kendisinden izin alarak *Taraf* okurlarının da yazıdan haberdar olmasını istedim. İşte Tarih Adam nam tweet'taşımın o güzel yazısı.

Türk futbol tarihinin ilk günlerinden beri, futbolun yönetildiği masa başlarına tünemiş bazı kiralık ve karanlık kişiler, tezgâhlarında kurmuş oldukları derin planlarını hayata geçirmek için çok yoğun ve kapsamlı şekilde

çalışıyorlar.

Genel amaçları zalimle, mazlumun yerlerini değiştirmek olan bu suç makinelerinin, taktikleri, "bir lafı kırk kere söylersek gerçek olur" teranesini kullanarak toplum bilincini bulandırmaktır.

Bu karanlık güçler, şikenin birinci ve sonraki dönemlerinde bazı **"algı"**lar yaratıp sonrasında o algıları **"olgu"**lara dönüştürerek toplumu ve hukuku yanıltma gayreti içerisindedirler.

Şikenin sürecinin birinci dönemi 3 Temmuz 2011 öncesi, yani şike suçlarının işlendiği dönemdir. Adı geçen karanlık kişiler bu dönem için ağırlıklı bir biçimde **"her birinin özel amaçları olan"** şu algılar üzerinde durmaktadırlar.

1- "Trabzonspor'a destek olup, Fenerbahçe'nin önünü kesmeye çalışan 17 kulübün aleni ittifakı" algısı.

Özel amaç: Diğer kulüplerin, şikeye karşı mücadelelerini "Fenerbahçe düşmanlığı yapmak" havasına sokup Trabzonspor'u bu davada yalnız bırakmaktır.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çarşı AVM mi oldu

Sedat Tunalı 24.03.2012

İlkeli ve toplumsal dayanakları olan muhalefet geleneği yoksul ülkemizin, gönlün umut arayan gökyüzüne fırlatılmış işaret fişeği gibiydi **Çarşı Grubu**.

Hani, emeğin, emekçilerin takımı olan, hani şerefiyle oynayıp hakkıyla kazananların, hani Fenerbahçe-Galatasaray rekabetine kurgulanmış futbolumuza "çeşni" olma rolünü reddedip onuruyla ayakta kalanların takımı, hani aşkın , hani sevdanın, hani rakibe gönül vermiş olsa da güzel insanlar için besteler üretenlerin, hani Kazım Koyunculara, Grup Yorumlara, omurgalı olan her şeye gönül düşürenlerin takımı, Beşiktaş'ın takımı, Beşiktaş'ın kendisi olan takımdan ve taraftarından söz edeceğim.

Beşiktaşlı olsun olmasın toplumun her kesiminden sempati topladılar, saygısını kazandılar, örnek oldular. Elbette su kaçıran çatlaklar da oldu ama büyük fotoğrafın içinde kayboldular.

Çarşı isyandı, Çarşı direnişti, Çarşı onuruyla var olan rakibe de sevgi- saygıydı, Çarşı haksız yere atılan rakip oyuncu için hakeme protestoydu, Çarşı endüstrileşen futbolun çirkinliklerine karşı toprak sahaydı, Çarşı 1 Mayıs'tı, Çarşı 29 Ekim'di, yeşildi, doğaydı Çarşı, babası dağda vurulan çocuk, çocukları önünde teröre kurban giden anneydi Çarşı. Hrant'tı, Mustafa Kemal'di, Mehmet Akif'ti, Nâzım'dı...

Her şey, taraftar grubu görünümlü bir düş bahçesi gibiydi yani. Sokaklarda özlemi duyulan insanca sesin tribünlerden yükselen türküsüydü Çarşı.

Sonra 3 Temmuz şokuyla karşılaştı Türkiye. Herkes gibi Çarşı da şaşkındı, herkes gibi onlar da ne olduğunu tam olarak anlayamamış ve kendilerine özgü refleksi gösterememişlerdi. Bir iki cılız çıkış olsa da, Çarşı kavramının içini dolduracak gibi değildi bu çıkışlar.

Yaratılan beklenti o kadar büyüktü ki, Çarşı sessiz kaldıkça büyüdü, büyüdü, büyüdü.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İrrasyonel özgüvenin trajedisi!

Sedat Tunalı 28.03.2012

Fenerbahçe fanatizminin algı-olgu-sentez korelasyonunu zaafa uğrattığı "ünlü" isimlerden biri de deneyimli bir gazeteci olmasına rağmen herhangi bir ceridede ortak geçmiş biriktiremediğimiz gazeteci yazar **Ergun Babahan**. Haliyle kişisel olarak nasıl bir insan olduğuna dair herhangi bir fikrim yok, ama kaleminden çıkan yazılar nedeniyle pek çok civcivi acil servise yetiştirdiğim oldu.

Kimi yazarlar, koşullara göre iddialı cümleler kurmaya bayılırlar. Bu da bir varoluş yöntemi, kendileri bilir. Ama bazı cümleler var ki insanın aklına durup dururken Namık Kemal'i düşürür; "Fenerbahçe'yi düşürmeye kimsenin gücü yetmez."

Sayın Babahan gazetesinin 22 mart nüshasında da, Trabzonspor yönetiminin, basketbolda GS'nin düşmeme mücadelesindeki en büyük rakibi Antalya BŞB'ye, Necati transferi karşılığı! bilerek yenildiği iddiasıyla sarı-kırmızılılara ateş püskürdüğünü dile getirerek "Trabzonspor'a günaydın" demiş.

Her ortalama zekâ Babahan'ın Trabzonspor ya da G. Saray için "hayırlı" rüya görmeyeceğini bilir, burada amaç bir taşla iki kuş vurarak, kendisinin aslında ne kadar zeki bir yazar olduğuna dair bilinçaltına istiap haddini aşmış balon desteği yapmak.

"Geçen sene de Fenerbahçe şampiyon olmasın diye futbolda Trabzonspor'a yattıklarını Başkan Aziz Yıldırım mahkemede açıkladı" demiş bir de, tipik bir oportünizm.

Sayın Aziz Yıldırım'ın iddiasının arkasına saklanmak hiç mertçe değil. Eğer siz de böyle olduğuna inanıyorsanız, –ki sürecin başından beri her yazı bunun ispatıdır–, kalkar kendi düşünceniz olarak bunu yazar ve Yıldırım'a da destek verirsiniz. Ama ne olur ne olmaz, ceza meza gelir, yanarsa Aziz Bey yansın siz hacıyatmaz kalmaya devam edin, öyle mi!

İkincisi Trabzonspor'un basketbol takımı yok.

<u>Yazının devamını okumak için tıklayın.</u>

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Başbakanı kim yanıltıyor

Sedat Tunalı 31.03.2012

Spor yazarı **Ahmet Çakır**, Erdal Hoş'un da katıldığı bir canlı yayında, "Başbakan'ın sekiz takım düşerse lig biter, dolayısıyla UEFA ne yaparsa yapsın düşme olmamalı" mealindeki açıklamasına atfen, "Ben hâlâ Başbakan'ın

böyle bir açıklama yapmadım demesini bekliyorum, zira bu korkunç bir durum ve sanırım Başbakan bu konuda doğru bilgilendirilmedi" dedi.

Ben de Sayın Çakır'ın umudunu taşıyorum. Bence de birileri Başbakan'ı fena halde yanıltıyor, kandırıyor. Sayın Başbakan yoğun gündemi içinde bu konuyu gereğince değerlendirememiş ve çok güvendiği danışmanları tarafından aldatılmış olabilir. Biz Başbakan'ın adalet duygusunun her duygusundan baskın olduğuna inanıyor ve mazlum insanlardan söz ederken döktüğü gözyaşlarının, tıpkı merhum validesi Tenzile Hanım'a döktükleri gibi kalpten gelen gözyaşları olduğuna inanıyoruz. Sayın Başbakan'a bu konuda bilgi veren danışmanları, yardımcıları ve ilgili kişilerin "durum değerlendirmesini" renkli gözlüklerin ardından yapmadan, ülke menfaatlerini ve siyasi geleceklerini de hesap ederek değerlendirmelerini öneririz.

Sayın Başbakan'ın İngiltere örneği de çok alakasız olmuş. İngilizler cezayı "holiganizm" nedeniyle aldılar ve o yıllarda İngiliz taraftarların gittikleri her yerde pisliğe bulaşmaları gibi bir gelenekleri vardı. Bu anlamda **Thatcher**'ın verdiği karar tüm Avrupa'yı rahatlatmış ve İngilizlerin önemli bir kısmı tarafından da alkışlanmıştı. Yani Thatcher'ın yaptığı "pisliği" örtmek değil, çözme iradesiydi. Nitekim o tarihten sonra İngiliz holiganizminin "terbiye sınırları içine" çekildiği de ortak kabule dönüşmüştür.

Kaldı ki, dünyanın bir numaralı ligi ve futbolun anavatanı olan İngiltere bu tür dışa kapanmaları tolere edebilir, zira orada 4.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbolda yeni dönem ve Fırat Aydınus örneği

Sedat Tunalı 04.04.2012

Doğuda yaşayan hemen her ailenin bir şekilde sahabelerle akrabalık kurduğunu biliyoruz. Benim doğup büyüdüğüm topraklarda, yani yalancı cennet Doğu Karadeniz sahilinde böyle bir gelenek yok, haliyle bir peygamber neslinden gelmiyoruz, hatalarımız da en az sevaplarımız kadar yoğun. Anlayan anladı.

Trabzonsporlu bir bayan taraftarımız, son yazımızdaki dürüstlük ve erkeklik vurgusundan rahatsız olduğunu yazmış, tekrar okudum yazıyı, evet son cümledeki erkeklik vurgusu, "erkekçe duruş" tavrının sadece erkeklere özgü olduğu anlamı çıkarmaya yetmiş. Vurguyu "delikanlılık" üzerine yapsaydık daha kolayca anlaşılabilecekti meramımız. Zira önceki birçok yazımızda "erkekliğin" apış arasına kondurulmuş bir çubuğun marifeti olamayacağını da söylemişiz. Yine de ne "delikanlılık" TS'lilere mahsus bir durumdur, ne de adamlık. Adam Fenerli de olsa adamdır, adam olmayan da TS'li de olsa adam değildir. Gelelim maça ve Aydınus'a...

Önce Aykut Kocaman'ı kutlayalım, bir yerimiz eksilmez. Emre'yi Trabzon'a götürmeyerek çok klas bir hamle ile başladığı maçı, kendisi açısından bir kazanca dönüştürerek ayrıldı Trabzon'dan. Eğer Şampiyonlar Ligi'nde Trabzon'un "belalısı" olan o direkler bu kez FB'nin belalısı olmasa üç puanla dönebilecekleri bir performans sergilediler. Kaleci Volkan'ın klasikleşmiş hareketleri dışında hiçbir fevri hareket yapmayan iki takım oyuncularını da kutlayalım ve Fırat Aydınus'a geçelim.

Maç devam ederken Aydınus'un yan hakemin bayrağına rağmen golü vermesine dair bir tweet attım ve haliyle tepki aldım. Sonrasında hakemler de pozisyon hakkında ikiye bölündü, kimi penaltı dedi kimi değil dedi. Ben "iyi niyetli" bir insan olarak Fırat Aydınus'un öyle gördüğüne ve çağdaş bir yorum yaptığına inandım.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kapıcı çocuğu Rıza

Sedat Tunalı 08.04.2012

Şair Ece Ayhan'ı sevgiyle anıp, dizeleriyle başlayalım.

Devlet ve tabiatın ortak ve yanlış sorusu şuydu;

– Maveraünnehir nereye dökülür?

En arka sırada bir parmağın tek ve doğru karşılığı

- Solgun bir halk çocukları ayaklanmasının kalbine!dir

Futbol iklimimizin toprağında çiçek gibi açan çok az değerden biridir Rıza Çalımbay. Kimsenin, takımında görmek için can attığı bir futbolcu olmadı belki, ama herkesin sofrasında olmak isteyeceği bir insan oldu hep. Kaldırımlarında insan eti satılan futbol ve antrenör piyasasında hep işiyle ayakta kalmaya çalıştı, çalışıyor.

Sonra bir gün Fenerbahçe tribünlerinde güya ironi tarihine not düşecek bir pankartla, yoksul geçmişini yüze vurmak gibi aşağılık bir insanlık halinin öznesi yapıldı. FB kahır ekseriyetinin bu konuda benimle aynı düşündüğünü biliyorum, ama işte o pankart da Şükrü Saracoğlu'nda açılmış ve tarihe kaydını öyle düşmüştü. Başta Fenerbahçeliler olmak üzere hepimiz unutmak istedik o pankartı.

Birkaç gün önce de **bir G. Saray yöneticisi aynı yarayı kaşıdı**. Neresine üzüleceğimizi şaşırdık. **Kapıcı çocuğu olmayı bir aşağılanma gerekçesi olarak gören anlayış, buna aracılık eden zavallılardan çok daha düşündürücü olmalı.** Ve maalesef biliyoruz ki, ülkenin neredeyse yarısının kafası bu konuda net değildir. Bir **Rıfat Ilgaz** eserinde, okulda ayakkabı boyacılığı yaptığı anlaşılmasın diye parmaklarını saklayan çocuğun utancı ve Rıfat Ilgaz'ın sevgi dolu kalbinin kalplerimize yansıyan cümleleri vardır. Yoksul ailesine katkı olsun diye sabah ayakkabı boyacılığı yapıp öğleden sonra okula giden ilkokul öğrencisi neyse, bizim için her kapıcı çocuğu gibi Rıza Çalımbay da odur. **Taraf** gazetesinin konuyla ilgili olarak geride kalan perşembe günkü nüshasında çıkan yazıda, Trabzon taraftarının konuyu gündeme getirdiği dillendirilmiş ve yanlış anlaşılabilecek bir durum oluşmuş.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Spor ahlakı ve Muslera'nın penaltısı

Sedat Tunalı 11.04.2012

Çocukluğumuzun *Tarkan* filmlerinin ya da *Kara Murat* örneği çizgi romanlarımızın en temel mesajlarından biri, belki de birincisi, "Türkler aman diyene vurmaz evlat" vurgusuydu. Yani, delikanlı adam düşene vurmaz!

Özellikle Özal Türkiye'si sonrası gemisini kurtaran kaptan ahlakı tüm yolcuları kaptanlaştırınca, değil düşene vurmamak; çelme, kumpas, iftira ve ihanet kültürümüzü doktora seviyesine taşıyıp, hayatımızı kurtlar sofrasına dönüştürdük. Tarkan'ın Kurt'u sonunda beklediği direktifi almış ve bir başka boyutta "katıl kurt" olmuştu, tabii insan yağmasına...

Muslera'nın o penaltıyı atması tartışılıyor malum. Ben bu sempatik Latin evladının kalbinde kötülük olmadığına eminim, genç bir çocuk ve spor ahlakının ve bize özgü kültürün kodlarını bilmiyor olabilir. Ama ona o penaltıyı attıran zihniyet kendini ele vermiştir.

Soru şudur:

Maç 0-0 olsaydı Muslera'ya o penaltıyı attıran zihniyet topun başına yine onu gönderecek miydi? Yanıtı hepimiz biliyoruz, zaten bu durum yaşandı ve penaltıyı takımın penaltıcısı Selçuk İnan kullandı. Spor ahlakı dediğimiz şey, rakip oyuncu sakatlandığında topu taca atmakla kazanılabilen bir şey olsaydı sahalarımızda ahlaktan geçilmezdi. Maalesef durumumuz ortada oysa, ahlaksızlığın mastırını yapıyoruz.

Muslera'ya o penaltıyı attıran zihniyetin, en azından mahalle kahvesindeki okey masası düzeyinde bir spor ahlakına sahip olması gerekir. Bu ayıp hepimize yeter.

Burak Yılmaz ve Gustavo Colman

Burak Yılmaz konusundaki görüşlerimi beni tanıyan herkes bilir. Oyunculuk yeteneklerini hiç tartışmadım ve konuya hep spor ahlakı ve Trabzonspor'un emeğe saygı ilkelerinden baktım. Ve aylardır Burak konusunda tek cümle kurmadım.

Ancak son maçlarda zirve yapan Burak bencilliğinin, golcü bencilliğini çok çok aştığını ve takıma büyük zararlar verdiğini herkes görmeye ve yazmaya başladı.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fenerbahçe'nin CAS davası ne oldu

Sedat Tunalı 14.04.2012

Kendi keyfiyetleridir, elbette ki hem açılmış bir davadan vazgeçebilirler hem yeni davalar açabilirler hem de uzlaşma noktaları yaratıp süreci istedikleri gibi yönetebilirler. Açılan, kapatılan ya da uzlaşılan davalarla ilgili milyon avroları bulan mahkeme harcamaları ve avukatlık ücretlerinin hesabı sorulacaksa, bunu da Fenerbahçe Genel Kurulu sorar! Buraya kadar kimsenin itirazı olacağını sanmam.

Ve fakat, takımlarıyla karşılıksız bir aşk ilişkisi dışında hiçbir menfaat ilişkisi kurmayan milyonlarca FB'liyi kandırmaya, yönlendirmeye ve gerçeğin saklanması için kullanmaya kimsenin hakkı olmamalıdır. CAS'ta açılan davayı "namus meselesi" düzeyine taşıyanlar için dramatik olması kaçınılmaz bir izah kendini dayatmıştır. Bir davayı önce "namus meselesi" yapıp sonra da meseleyi unutturan ruh halinin yanıtlarını nerede aramamız gerekiyor, biri bize söylesin? (Davanın geri çekilmediği açıklanırsa onu da yazarız elbet.)

Spor Hukuku Enstitüsü'nün Galatasaray kongre üyesi kurucularından ve mevcut başkanı **Kısmet Erkiner**'in yardımcılarından biri Fenerbahçeli **Şekip Mosturoğlu**, genel sekreteri Beşiktaşlı **Emin Özkurt**. Eminim ki içlerinde Trabzonsporlu hukukçular da vardır. Yani bir ticari işletme mantığı ile kurulduğunu herkes gibi ben de düşünebilirim ve son süreç bu öngörüyü ziyadesiyle desteklemektedir.

Senaryo dersi aldık okulda, garabet düzeyini aşmayan senaryolar da yazdım hatta, ama son senaryomu **Enstitü** adının itibarı ile gerçek statüleri olan **"Dernek"**i kullanmayan **"Spor Hukuku Enstitüsü"** üzerinden kurgulayalım.

Aslında "Spor Hukuku" diye bir hukuk dalının olamayacağını ve Enstitü'nün de "şekil olsun" diye ve "gelgel" için kurulmuş olabileceğini dile getiren birçok tecrübeli hukukçu, Fenerbahçe'nin yapması gereken tek şeyin süreci gerçekçi bir bakışla değerlendirmek ve iddianame süreci sonrasında da savunmasını yapmak olduğunu sıkça dillendirdiler.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Tutam men de diyem ona (EB) Müselman'

Sedat Tunalı 18.04.2012

Emre B. nam futbolcu kişisinin psikolojik desteğe muhtaç olduğunu söylemeyen yok, ama son vakası kendi sonunun da başlangıcı oldu. Bir futbol oyuncusu olarak birçok meziyetin sahibi olan EB, sahibi olamadığı birçok insani meziyet nedeniyle "iyi insanlar" nezdinde zerre saygı görmedi ve hiç sevilmedi. EB'nin TS'nin siyahî oyuncusu **Zokora**'ya yönelik ırkçı saldırısının, maalesef, kimseyi şaşırtmadığını da herkes kendi çevresinde yaşayarak gördü. Daha önce İngiltere'den şimdiki takım arkadaşı **Yobo**'ya yönelik ırkçı saldırısı nedeniyle apar topar kaçan EB, soluğu eller üstünde tutulduğu çakma beyazlar ülkesi Türkiye'de almıştı.

Saha içinde hakem taifesinin, saha dışında ise İstanbul Medyası'nın ve yöneticilerinin sahip çıktığı **EB, umar ve dileriz ki daha fazla çevre kirliliğine neden olmadan sahneden çekilir**.

Şike ve çeteyi normalleştiren sistem, EB'yi neden dışlasın derseniz, çok şükür ve iyi ki Türkiye dışında da bir dünya ve insanlık vicdanı var, deriz. EB bu sistemin ürünüdür ve bu çok yüzlü oportünistler düzeni zay olmadıkça yeni EB'ler de türeyecektir, haliyle.

Irkçı saldırının hedefi Zokora'nın yerinde olsam, insanlığın düştüğü hale üzülsem de saldırıyı yapan EB'ye bir bakar sonra da "hade ordan çapsız muhteris" der geçerdim.

Sevgili Zokora şunu bilmeli ki, hayatını "her ne olursa olsun kazanmak" duygusuna esir eden "çakallarımız" dâhil, bu güzelim Anadolu topraklarında insanları renginden dolayı aşağılamak kimsenin aklının köşesinden geçmez. Maalesef EB gibiler her yerde var. Şair Nefi'nin dizeleriyle, sen de ona Müslüman de!

"Bana kafir demiş müftü efendi/ Tutam men de diyem ona müselman/ Vardıkta yarın ruz-i cezaya/ İkimiz de çıkarız onda yalan" Nefi diyince Neyzen'e selam etmeden olmaz;

"Kime sordumsa seni doğru cevap vermediler/ Kimi hırsız kimi alçak kimi deyyus dediler/ Künyeni almak için partiye ettim telefon/ Bizdeki kayda göre o şimdi mebus dediler"

Ahmet Özhan ve Kutlu Doğum Haftası

Son yılların modası Kutlu Doğum Haftası oldu.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şike-çete ve Hayri Kozanoğlu!

Sedat Tunalı 21.04.2012

Şimdinin ÖDP Genel Başkanı; şu hayatın en düzgün ve bütünüyle güvenilebilecek insanlarından biri, kalbi yoksullardan ve adaletten yana atan, okul yıllarımızda ve sonrasında "bir devrimci nasıl olur da oligarşi takımlarından birine gönül verir" sorularımın güleç siması **Alper Taş'a rağmen, ÖDP'nin neden siyasetin etkin bir figürü haline gelemediğini düşünür dururdum**. Buldum!! Ben buldum, ben buldum!!

ÖDP'ye Alper Taş'tan önce genel başkanlık yapan iki isimden biri **Ufuk Uras** diğeri de **Hayri Kozanoğlu**'ydu.

Birincisi şimdilerde siyaset yapmaya devam ediyor, ama yolu ÖDP'den ayrılalı çok oldu.

Hayri Kozanoğlu olanının şimdilerde ne yaptığına dair çok bilgim yok, muhtemelen öğretim üyeliği yoluyla ekmeğini çıkarmaya devam ediyordur.

Kendisi ÖDP'ye genel başkan seçildiğinde, yanlış hatırlıyor da olabilirim, peşinen özür dilerim, (neyleyim ki ilham perim pek cılız) çalıştığım kurum adına bir röportaj yapmış ve şu duyguya kapılmıştım; ÖDP'nin gerçekten bir hedefi var mı?

Haliyle unutulmuş bir figür olarak milyonlarcası gibi benim hafıza bahçemin de kurumuş bir otuna dönüşmüştü. Sonra ne oldu dersiniz şimdi?

Şu oldu:

Şike-çete sürecinde yargılanması devam eden Sayın Aziz Yıldırım'a yönelik bir bildiri düştü önüme, adı da pek havalıydı, okuduk haliyle:

"Diplomalarımızın fazlalığına kimse bakmasın, bizim de sevinç ve hüzün pusulamız Fener'e ayarlı, yüreğimiz sarı-lacivert çubukluyla bezeli" diye başlayıp, Kemalettin Tuğcu'yu haset manyağı yapan cümlelerden sonra "Eski günlerdeki gibi, düşman çatlatmak için bir kez daha: Ya Ya Ya Şa Şa

Fenerbahçe Çok Yaşa!" diye biten bir metin okuduk. Altında da aralarında **purof de re Hayri Kozanoğlu**'nun da bulunduğu 19 akademisyenin imzası.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İyiler mi kazanır, silahı olanlar mı

Sedat Tunalı 25.04.2012

Bir köşe yazarı olarak okumaktan büyük keyif aldığım **Halil Berktay**'ın; **Barcelona- Real Madrid** maçına dair (tırnak içinde) **"Kötüler kazandı"** başlıklı kısa yorum yazısı beni de erken 23 Nisan coşkusuna ortak etti.

"Mütevazı ciddiyetiyle" Guardiola ve "meşum gangster havalı" Mourinho tesbitiyle yoruma her şeyi açıklamaya yetecek bir benzetmeyle giren Berktay için Barcelona; çalışılmışlığın, emek verilmişliğin ve en duru haliyle duruluğun ve saflığın sembolü ve kendisi de haliyle bordo-mavililerin yanında duruyor. Tüm oyun planını rakibin en etkili silahlarını fizik güç ile durdurmak üzerine kurgulamış Real Madrid'i de mahkûm ediyor; "heyhat, tarih gibi futbol da illa iyilerden yana değil".

Saygıdeğer Berktay'ın Barcelona sevgisinin salt futbolun içinde kalınarak tarif edilebileceğine inanmıyorum. Türk futbolunun tek "devrimci" takımı Trabzon adına da Berktay aklının, birikiminin ve kaleminin birkaç cümle kurması hoş bir hayal olarak kalmasın istiyorum.

Türkiye özelinde "iyilerin" neredeyse hiç kazanamadığı gerçeği, silahı olanların hemen her gün yüzümüze çarptıkları bir utanç belgesi olarak tarihe ciltler dolusu notlar bırakırken, **Halil Berktay ve dahi Roni Margulies gibi "adam"ların da sürece katkı yapmaları gerekmiyor mu?**

Trabzonspor yazmaya ara!

Bazen cümlelerin içinde saklı kalır utancımız, bazen en çok sevmek isterken en yalnız kalırız. Bazen size bir söz verilir, sonra o söz utanmazca unutulur. Sonra bir söz daha verilir, markayı saha sonuçlarıyla ve üç beş utanılası doların hatırına değil de insanca ve devrimci bir "duruş" ve "tavırla" yüceltmek için heyecan duyarsınız, markanın bir numaralı temsilcisi size onay verir; hatta rakip takımla konuşur onları da bu onura ortak etmeye çağırırsınız, her şey konuşulur, sonra maça çıkıldığında ve ilk düdük çaldığında yer yarılsa da içine girsem utancı düşer payınıza.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Etik Kurul ve çorbadaki sinek

Sedat Tunalı 28.04.2012

Güne **Ahmet Altan**'ın **"Beyaz tavus kuşu"** baharıyla başlayıp, sonra şike-çete konusuyla ilgili yazı yazmanın nasıl can sıkıcı olduğunu yaşamayan bilemez. Ve fakat temiz futbol özlemini ve savaşımını 3 Temmuz 2011'den

en az 10 yıl öncesinden beri sürdüren birinin, salonun orta yerinde duran bu pisliğe kayıtsız kalmasını da kimse bekleyemez. Bu adalet mücadelesi ben ve benim gibiler için vicdani bir zorunluluktur ve geri dönüşü yoktur.

ETİK KURUL'u oluşturan beş hukukçu hakkında aylar önce ne düşünüyorduysam bugün de benzer şeyleri düşünüyorum. Ve bana göre her şeye rağmen şu kirli iklimimizde örnek alınacak bir duruş sergilemiş ve iradelerini korumuşlardır.

İkinci rapordaki TS'ye yönelik "eklenti"nin Trabzon camiasını rahatsız etmesi normaldir ve bunun tek nedeni de şike-çete sanığı FB kongre üyesi ve Fenerbahçeliliği herkesin malumu Sivas Başkanı **Mecnun Odyakmaz**'ın kendi oyuncusu tarafından kısmen yalanlanan ifadesi olmuştur.

Odyakmaz, oyuncusu **Mehmet Yıldız**'ın kendisine **"Trabzon'dan bize şu kadar lira teşvik girişimi var bilginiz olsun"** dediğini mahkemede ifade etmiş, arkasından M.Y. böyle bir duyum aldığını ama rakam telaffuz etmediğini, bunu söyleyen kişiyi de söylemeyeceğini açıklamıştı. **Odyakmaz'ın "kaygılarını", Yıldız'ın "sıkıntılarını" anlayabiliyoruz.**

Anlayamadığımız şu oldu:

MY'nin açıklamaları sonrası zan altında kalan TS yöneticileri bu oyuncu hakkında savcılığa bir suç duyurusunda neden bulunmamıştır? TS yönetimi MY'nin açıklamasına inanıyorsa bu ismi açıklamak zorundaydı. Yok, bunun bir iftira olduğunu düşünüyorsa da dava açmalıydı. Bu iki adımı da atmadan süreci izleyen TS'nin, şimdi bu iddiaların ETİK KURUL raporuna girmesinden rahatsız olmaya hakkı yoktur.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Etik Kurulu ne yaptı

Sedat Tunalı 02.05.2012

Bir önceki yazımızda, adalet beklentisindeki geniş kesimlerin "ısmarlama rapor hazırlayacaklar" eleştirilerine rağmen, ulaştığım kurul üyelerinden birinin de açıklamalarıyla, Etik Kurulu'nun "düzgün adamlardan" oluştuğunu yazdım ve bunun için epey de eleştiri aldım.

TFF Başkanı YD'nin önceki günkü açıklamaları sonrası kopan "bu ne be, oha!" şeklinde özetlenebilecek ağır eleştirilerden, Etik Kurulu'nu savunma cesareti gösteren belki tek Fenerbahçesiz yazar olarak payıma düşeni fazlasıyla aldım, haliyle...

"Ama Etik Kurulu'ndaki arkadaşın söyledikleriyle YD'nin söyledikleri arasında dağlar kadar fark var, yine biri bizi kekliyor, dur bakalım çıkar kokusu" benzeri cümleler kurdum, araya epeyce kem küm serpiştirerek.

Açıklamaların ilk etkisi geçtikten sonra akşama doğru Etik Kurulu Başkanı'na dayandırılan bir iddia dillendirildi. Bu iddiaya göre Etik Kurulu Başkanı Oğuz Atalay TFF Başkanı YD'nin "yalan" söylediğini ve rapordaki bazı gerçekleri sakladığını, raporun 24 saat içinde TFF sitesinde yayınlanmaması halinde kendileri tarafından açıklanacağını ifade etmişti. Siz bu satırları okurken TFF sitesinde ETİK KURULU raporunun "el değmemiş, orijinal" hâli yayınlanmış olabilir.

Maalesef toplumsal çürümüşlüğümüz öyle noktalara ulaşmış ki, daha raporu tartışamadan TFF Başkanı ile Etik Kurulu Başkanı arasındaki "etik" tartışmalarına saplandık? Bu nasıl bir yapıdır ki, kendi Etik Kurulu ile dakikasında karşı karşıya gelebiliyor ve akla zarar bir tartışma ile hepimizi zihnen kirletebiliyorlar?

Çok belli olmuştur ki, TFF Etik Kurulu'na tüm şike-çete sürecinin üzerini "örtebileceği" bir rapor ısmarlamış ancak Kurul'daki beş üye raporu yazarken her şeye rağmen kariyerli hukuk adamı olduklarını da hatırlayarak gördüklerini de kaleme almışlar.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Onu (A. Kocaman) konuşturan ve destekleyenler çok önemli'

Sedat Tunalı 05.05.2012

Başlıktaki cümle, geçen hafta sonu kendi sahasında GS'ye farklı mağlup olduktan sonra FB medyasının ve camiasının her GS mağlubiyeti sonrası olduğu gibi geleneksel olarak "hatır şikesi" imasında bulunduğu Trabzon'un hocasına ait. **Şenol Güneş**'e yani.

Şike imasının Güneş'i rahatsız ettiği fikrinde değilim, zira çok yakından tanıdığım Güneş ve Güneş gibiler önce lafa bakarlar, sonra da söyleyene, sonrası malum.

Şenol Güneş'in, aralarında karat sorunu yaşanan A. Kocaman'a yönelik eleştirisini de, her şeye rağmen, bir küçümseme ya da kurgulanmışlığa gönderme olduğunu düşünmüyorum. Ne Şenol Güneş böyle bir ucuz yola girer ne de ben.

Şenol Güneş'in başlığa çıkan tesbitinde eleştiri, camiasının ve kanaat önderi dediğimiz kimi figürlerin A. Kocaman'ı kendi karakteriyle de ayrı uçlara savuran temelsiz özgüven pompalamasıdır.

Örnekleyelim;

Cengiz Çandar gibi siyasi analizlerine kıymet verilen bir ismin konu FB olduğunda tüm adalet duygusunu bir yana bırakıp Makyavelizm'i FB gemisinin sancak direğine çeken ve ona hayran hayran bakarken selam duruşu, Kocaman'ı da süreci doğru okumaktan alıkoymakta ve onu hiç yakıştıramadığımız ucuzluklara yöneltmektedir.

"Beşiktaş iyi mücadele etti, dilerim diğer takımlar da eder" ucuzluğunun son limanı, TT Arena'daki golsüzlük olacaktır. AK'nin bu zorlu süreç sonunda geriye dönüp kendisini yeniden değerlendireceğine ve özeleştirisini yapacağına hâlâ samimiyetle inanıyorum. Yerinde olsam ŞG'nin samimiyetine inanır ve hiçbir komplekse kapılmadan "nerede hata yaptım" faslına geçerdim. Saha sonuçları unutulur, hatta insanlar bazen hatırlamak istemeyecekleri hatalar da yapabilirler, sonuçta hiçbirimiz peygamber ışığı taşımıyoruz.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Tahkim Kurulu Başkanı Zokora' o tekmeyi kime attı

Sedat Tunali 10.05.2012 "Yollar yürümekle aşınmaz" diyenlere; "Bana sağcılar adam öldürtüyor dedirtemezsiniz" fosillerine; "Kürt diye bir şey yoktur, kart-kurt" faşistlerine; "6-7 Eylül olayları kendiliğinden olmuştur" diyenlere; "Varlık Vergisi herkese konulmuştur" zekâlılara; "Asmayalım de besleyelim mi " katillerine; "Benim memurum işini bilir" virüslerine; "1 Mayıs 77 katliamının tek sorumlusu derin devlettir" bar müdavimlerine; "Ermeniler de rahat durmadılar" zavallılarına; "Anayasayı bir kez delmekten bir şey çıkmaz" diyenlere; "411 oy kaosa kalktı" diyen medyatik tetikçilere; "Deniz Feneri sanıkları masumdur" diyenlere; "Türk futbolu temizdir" diyenlere; "Odunu bile aday göstersem seçilir" diyenlere; "Bizim çaylarda radyasyon yok" angutlarına; "Ananı da al da git", "Uludere münferit bir olaydır" diyenlere; "Emre Belözoğlu iyi çocuktur", "45 günlük çocuğum üzerine yemin ediyorum yapmadım" diyenlere; "Biz ayrı bir cumhuriyetiz" şabalaklarına; "Türkiye'de şike yoktur", "Türkiye'de ayrımcılık yoktur" diyenlere; "Türkiye'de futbol ve yöneticileri namuslu adamlardır" diyenlere; "Para ahlaktan önemlidir" diyenlere; "Şike sahaya yansımadı" diyenlere; "CHP camileri ahır yaptı" diyenlere; "CHP çağdaş bir partidir" diyenlere; "İnce ince işliyoruz" diyenlere;

"Şike cemaat operasyonudur, biz hırsız filan değiliz şike de yapmadık valla billa" devekuşlarına;

"Aziz Yıldırım şike yapmadı, hiçbir şeyden de haberi yok zavallının" diyenlere;

"Ahmet Altan cemaatten para alıyor, şerefsizim sağlam yerden duydum" kopillerine;

"Yıldırım Demirören özgür iradesi ile davranıyor" diyen yeşil başlı gobel ördeklerine;

"TAHKİM ve PFDK korkusuz hukukçulardan oluşur" alıklarına;

"Ama o atmosferde atsaydım maç bitmezdi" güç tapınıcılarına.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İki vasat dükkânı kapattı

Sedat Tunalı 12.05.2012

Beşiktaş, geçmiş yönetimden kalan enkazın son maçına çıktı. Avrupa'daki futbol hayatını bitirmiş ama geçmişleriyle yaşamaya devam eden Hugo Almeida, Simao Sabrosa, Quaresma'lı Beşiktaş'ın zaten Fernandes'siz bir kadroyla maç kazanması imkansızdı. Fernandes neden oynatılmadı bilmiyoruz.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Behzat Ç. göreve!

Sedat Tunalı 16.05.2012

Gerçekmiş gibi duran hayalî kişi ve kurumların sporumuza bulaşan pislikleri değil temizlemek, kendilerinin de bir şekilde bu pisliğin parçaları olduğuna hep birlikte tanıklık ediyoruz.

Kendi kulübünü her açıdan uçurumun kenarına getirip apar topar TFF başkanlığına voltalayan ve yurtdışında hakkında ceza kovuşturması yapılan bir muhterem zattan "çare" bekleyenlere uygun nahiyenizle gülmüyorsanız, kendinize gülebilirsiniz

Kendi taraftarına üç yıl önceki dramatik bir final sonrası "üç yıl üst üste şampiyonluk sözü" verdikten ve sonrasında da "şampiyonlukların sahada kazanılmadığını öğrendim" açıklamasıyla kendini ifşa eden bir başkana sadece öfke duyarak ya da biat ederek futbolumuzu temizleyeceğini zannedenlere uygun bir parmağınızla çıkış yapabilirsiniz

"Bizim paramızı versinler de gerisi bizi ilgilendirmez" çukuruna düşmüş yöneticiler idaresindeki Anadolu kulüplerinden, mevcut sisteme ve ulu bilge Dandoldenyus'a (Lig Tv diye de bilinir) isyan etmelerini bekleyecek kadar alık ve kimlik zafiyetinin bir şekilde aşılıp onur ve haysiyetin öne çıkacağına hâlâ inanabiliyorsanız, yukarıya çevirin yüzü; hah işte o gördüğünüz kahkahaların sahibi kargalar sizi de aralarına bekliyorlar

Sayfalar dolusu yazılabilecek pislik kümülüslerine sahibiz, öbek öbek gettolar kurabilir ve bu çok yüzlülükle pisliklerimizle barış içinde Makyavel Makyavel gül gibi geçinir gideriz. Lakin her bünyenin dayanabileceği bir

koku sınırı var ve benim bünye en ufak kokulara bile ânında tepki veriyor. Bu yüzden de çare aramaya devam ediyorum, yoksa boğulacağım! Bu oyunu Necip Fazıl'ın "lağıma düşseler lağımı kokuturlar" dediği canlılara mı bırakacağız?

Bunca pislikten öyle kolay kurtulamayacağımız için, ara çözüm olarak Başkomiser Behzat Ç'nin olaya el koymasını öneriyorum.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Etik Kurulu Başkanı Kuran'a el basar mı

Sedat Tunal: 19.05.2012

Çağdaş hukuk kuralları kişilere epey bir salınım olanağı verdiği için meslek yemini etmiş pek çok sorumlu kişinin, zaman zaman inanmadıkları konular için de, kâh yarım ağız kâh tam porsiyon yalan söylediklerine tanık olabiliyoruz. Misal Etik Kurulu Başkanı'nın halleri.

"Kuran'a el basar mı" diye sorunca CHP'nin laik ve çağdaş muhalefetinin gazabını üzerime çekmeyi göze aldığımı bilmem fark eden oldu mu? O derece özveriliyim ki, o derece yani!

Kendisi iki rapor arasındaki farkın hiçbir ahlaklı insan tarafından içe sindirilemeyen nedenini açıklarken "bir sürü yeni dosya ve yeni sanık ifadeleri geldi" limanına attı kendini.

Heyhat!

Etik Kurulu Başkanı Sayın **Oğuz Atalay** bir önceki EK'nın da üyesidir. Atalay, FB'liği herkesçe bilinen ve önceki kuruldan yeni kurula "geçebilen" tek kişi olmuştur.

Aklın ve vicdanın kabul edemeyeceği hukuk-yorum komedilerine imza koymanın karşılığının ne olduğu sorusu elbette bir gün cevabını bulacaktır.

EK Başkanı Atalay, tarladaki işçileri kendi aklına izah edebilirken, anlaşılan bazı yabancı işçilerin FB'li yöneticiler tarafından "kaçak yabancı işçi" statüsünde çalıştırıldığı sonucuna da ulaşmış. Tape'leri ve belgeleri okuyabilen altı yedi yaşındaki bir çocuk aklı bile ortada dönen dolaplara vâkıf olabilirken, Atalay ve arkadaşlarının "hukuki bağ kurulamadı" açıklamaları olsa olsa, yeni bir dans türünün eskiz çalışmaları olabilir.

Velev ki hepimiz kör ve sersemiz ve sanıklar, tarlalarda Kahe ve Emenike adlı yabancı işçilerle tarlaları sürmek üzere anlaştı. Acaba EK Başkanı bu işçilerin sigorta dökümlerini ve SGK'ya bildirimlerinin yapılıp yapılmadığını da sorma gereği duydu mu? Öyle ya, kaçak işçi çalıştırmak yasalara aykırı!

Aynı kurulun iki ayrı raporu arasındaki utandıran farkı izah ederken "ama elimize yepisyeni belgeler geldi, tanık ifadelerini de aldık, o bakımdan bazı şeyler şey etti" açıklamaları da ileride kabak gibi ortaya çıkacak YALANLARDIR!

Toplumu alenen salak yerine koyanlar da en az bizim kadar biliyorlar ki, hem sanık ifadeleri, hem tape'ler hem de ek belgeler, ilk dosyanın içinde de vardı.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Neşe Düzel'in röportajı

Sedat Tunalı 23.05.2012

Devlet olanakları ölçüsünde doğduğunuz andan itibaren size yatırım yapıyor, okutuyor, bebekken aşınızı yaptırıyor, iyi-kötü sosyal güvencenizi sağlıyor, şanslı ve başarılıysanız üniversite imkânı tanıyor ve çok az sayıda yurttaşına da akademik kariyerin tepe noktası olan "doçentlik" onurunu veriyor.

Bu noktadan sonra bu unvana sahip çıkmak artık kişinin sorumluluğundadır. Kişi kendisine emek veren ailesi ve öğretmenleri başta olmak üzere, topluma olan borcunu, toplum ve hayat için yeni şeyler üreterek varoluşunu anlamlı kılma savaşımına giriyor.

Sözü Spor Sosyologu **Doç. Dr. Ahmet Talimciler'e** getirmek için çok mu yordum sizleri bilmiyorum ama, ülkemizdeki her şey gibi akademisyen kavramının içinin de boşaltıldığına inandığım için "ahlaki" bir giriş yapma ihtiyacı duydum.

Hiçbirimiz bulunduğumuz yerlere fabrikalardan sipariş edilmedik, enimiz-boyumuz ya da huyumuz-suyumuz bir günde, bir ayda oluşmadı. Hepimizin özelde bu ülkeye genelde de tüm insanlığa karşı sorumlulukları var ve bu sorumluluk duygusu önüne gelen kâğıdı imzalamaya, oğlana ayakkabı almaya ya da seçim zamanı oy vermeye benzemeyecek kadar evrensel bir sorumluluktur. Bu duyguyu taşımayan adamın yüzü kızarmadan elektrik ya da telefon kullanmaya hakkı olamaz. (Hayır, sorun **Edison** ya da **Bell** değil.)

Ben gazetecilik yaparak topluma yararlı olmaya çabalarken, misal **Dr. Ahmet Talimciler** de spora teşne olan şiddeti, bahis çeteleri ve şikeyi sosyolojik açıdan yorumlayarak katkı yapmaya çalışıyor. **Neşe Düzel**'e röportajı için teşekkür edip birkaç satırbaşını öne çıkaralım şimdi;

Doç. Dr Ahmet Talimciler: Dört büyük yok iki büyük var!

Hah işte Türkiye'de öğrenilmesi gereken ilk olgu budur.

<u>Yazının devamını okumak için tıklayın.</u>

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir renk olarak beyaz!

Sedat Tunalı 26.05.2012

İstanbul yerel medyasının necip temsilcilerinden birinde şöyle bir haber okudum;

"Gençlik ve Spor Bakanlığı spordaki şiddeti önlemek için radikal kararlar aldı!"

Essah mı? Havalar birkaç gün iyi gidince toprak çok güzel radikal karar yaptı, siz de ucuza getirdiniz? Halk mı bu kadar salak gösteriyor siz mi aşırı zekisiniz! Sayın Spor Bakanlığı; oğlum bak git!

Gelelim başlığa düşen Ak'a.

Uludere faciasıyla yüzleşene dek Şike-Çete davasının son tahlilde pisliklerden arınmanın önünü açacağına, Başbakan'ın ikircikli duruşlarının da "ağır Fenerbahçelilik" nedeniyle bir ölçüde anlaşılabileceğine inandırdım kendimi. Hâlâ umudumu yitirmiş değilim. İdam edilen gençlerin son mektuplarını okurken gözyaşlarına boğulan bir kalbin samimiyetine inanmak aldatılmışlıksa, bin kez daha...

Başbakan'ın Uludere sınavında fena halde yara aldığını ve bu süreçteki başbakan vicdanıyla kendisinde olduğuna inandığımız çelebi-delikanlı vicdanı arasında zerrece bağ kalmadığını düş kırıklığı içinde görüyoruz.

"Özür de diledik tazminatları da fazlasıyla ödedik" nobranlığında saklı kibrin efendisi değil de kölesi olmak nasıl bir şey bilseniz! Kucağına 50 lira kazanmak için kaçağa düşürdüğü yavrusunun cesedi verilen anne neye yansın? Oğlunu ölüme sürüklemiş olmanın ömürlük acısına mı, yoksulluğuna mı, yoksa başbakanının "alın işte parası" şekline bütünmüş kılıç yarasına mı? Kılıç yarası kapanmıyor.. Biliyoruz yükünüz ağır, türlü çeşitli hesaplarınız, biz fanilerin asla sahip olamadığı bilgileriniz ve belki çok da haklı çekinceleriniz var. Ama bir vicdanınız da var ve insanın en büyük mahkemesi kendi vicdanıdır. Uludere Şike-Çete'den çok daha derin insani bir yara ve hâlâ kanıyor.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Biz dostu da düşmanı da biliriz

Sedat Tunalı 30.05.2012

Yeni Şafak gazetesi yazarlarından **Hilal Kaplan**'ın geçen hafta Uludere konulu bir yazısı şu hadisle başladı; "Sizden evvelki toplumların helâk olmalarının başlıca sebebi, aralarında itibarlı bir kimse suç işlediği zaman ona dokunmamaları; zayıf ve kimsesiz biri suç işlediğinde onu cezalandırmaları olmuştur."

Hilal Kaplan'ın Uludere duyarlılığı elbet ve tabii ki insanlığın en önemli gündem maddelerinden biri ve ülkemiz için açık ara birincisi. Ancak kabul etmeliyiz ki Uludere yarası hâlâ kanıyor ve toplumsal vicdanımız hâlâ tatmin ol-a-muyorsa bunun nedeni de yine bizleriz.

Bu ülke 3 Temmuz 2011'den beri tarih ve insanlık önünde bir ahlak sınavı veriyor. Kişiler ve kurumlar, ancak felsefi olarak sıfıra yakın bir anlamı olan takım aidiyeti üzerinden kendi turnusollerini yarattılar. Gördük ve anladık ki, dilinden ahlakı ve "güzel oyun"u düşürmeyen etkili ve yetkililerimizin kahır ekseriyeti için ahlak, kurup işlettikleri soygun sisteminin romantik bir şarkısı olmaktan öteye geçememiş.

Misal; Kulüpler Birliği..

Kulüpler Birliği'nin öyle ilke, ahlak, haysiyet, fair play gibi öncelikleri yoktu, tek dertleri yayıncı kurumdan kendilerine aktarılacak cukkalardı. Bu cukkaların Gaziantepspor özelinde nerelerde nasıl kullanıldığı sorusunun yanıtı mahkeme salonlarında aranadursun, İstanbul dukalığına sadakat yarışının kimi karakterlerde yarattığı tahribatın şehirlerin kimliğini nasıl rezil ettiğinin örneklerini de yaşadık. Menfaat Birliği faslını burada kapatalım.

Misal; TFF'nin kendi hukukunu işletmek için oluşturduğu PFDK'nın Başkanı HALİT FAHRİ GÜLTEKİN.

Kendisinin FB fanatiği olduğunu yakın çevresinden bilmeyen yok.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sevgili okur, şike çete yordu bizi, bir mola!

Sedat Tunalı 02.06.2012

GECEYDİ!

Bilmem neden, bayram arifesinin heyecan dolu gecesi için köyümüze, Zavzaga'ya doğru Seyfettin amcamla, amcaların en güzellerinden biriyle koyulmuştuk yola. Her yere elleri dolu giden amcam, bayram abartısını da abartınca benim iki kolum da dolmuştu: Karpuz ve Araklı ekmeği..

Trabzon'dan Araklı'ya kadar kolay olmuştu gidişimiz, Karadere yukarı giden bir Pervane (köy) minibüsüne bindik. Çocukluğumun idolü "İllaz (İlyas Kınalı) dayi"m ve zamanın en afili arabası Anadol'u da ortalarda yoktu, Pervane minibüsüyle Kaşıkçı yoluna düşüşümüz bundan.

Burunlu kırmızı Ford'umuz (orijinal Alman), Karadere üzerindeki köprünün yanıbaşında durdu, gün geceye dönmüştü çoktan, bir mayıs akşamıydı, altımızda gürül gürül bir memleket türküsü akıyordu, amcamla ben ay ışığının gölgelediği iki silûet olarak köprüden geçiyorduk..

Köprüyü geçip "kale" dediğimiz patika yoldan vurduk köy yukarı. Amcam dünyanın en anlayışlı amcası, baba yarısı değil, fazlası... Hep eğlenceli şeyler anlatıyor, onlar kesmezse Trabzonspor'un rakiplerini nasıl şamarladığını, nasıl tezahürat yaptıklarını... Amcam, o küçük yüreğimle, tüm bu "iyi" şeyleri, ormandan korkmayayım diye anlattığını düşünebileceğimi bilmeden, virajları döne döne çıkıyoruz Kale'yi, her adımda o güzel adamı biraz daha severek...

Küçük bilmeceler soruyor yolda bana;

"İki dağ arasında bir bardi bağurur, nedur?"

"Bardi nedu emice?"

"Ula bardi nedur bilmiy misun?

Artık biliyordum bardinin ne olduğunu, çakalmış, bilmecenin cevabını da öğrendim; Gavara...

Geceydi.

Ama ne komar çiçeklerinin kokusu ne de ormanın içindeki o muhteşem senfoninin aşkla titrettiği yaprakların solosunu örtüyordu karanlık.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Siz Aziz Yıldırım olsanız

Sedat Tunalı 06.06.2012

Öğrencilik yıllarımızda birkaç haftalık gözaltılarımızı saymazsak ömrümüzün hiçbir döneminde dört duvara mahkûm olmadığımızı söyleyelim. Öğrencilik gözaltıları, açlık grevleri ve şekerli sularıyla olsa olsa faşizme direnişin romantik eğlenceleriydi o yaş bizler için, ne yediğimiz dayaklar iz bıraktı ruhumuzda, ne de acıdı bedenlerimiz. Kulağım sağır, sırtımda kronik birkaç ağrı ve sağ elimin içinde hiç geçmeyen bir bıçak yarasını saymazsak tabiiJ

Askerliğimi de, her Türk'ün asker doğduğunu bir an için unuttuğum bir döneme denk geldiği için bedelli olarak yaptım. Vanlı devrem Mahmut ve bu aralar *A Haber*'de "Deşifre" programını başarıyla sürdüren Mehmet Ali Önel şahitlerimdir! 28 günlük bedelli askerliğimin daha ikinci gününde firara teşebbüs ettim ve ayaklarımdan çekerek indirdiler beni, evet bildiniz o kışlayı çevreleyen yüksek duvardan! Antalya'nın 45 derece sıcağı askerî disiplin altında ve 33 yaşında çekilmiyordu çünkü. Buna rağmen 200 metreden G-3'le atış yarışmasında, uzun dönemler dâhil 600 kişi arasında nasıl birinci olduğumu da Mehmet Ali'ye sorarsınız!

Kişi başkalarını eleştirirken empati kurmayı ve "yerinde" olmanın ne demek olduğunu az çok tahmin etmeyi becermeli ve öyle yaşamalı.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çağlayan Adliyesi'nde neler oldu

Sedat Tunalı 09.06.2012

Futbolda şike ve çete davasının iki numaralı sanığı **Aziz Yıldırım**, mahkeme heyetine savunmasını verirken, "biz buradayız ama Trabzon burada değil. Biz bu mücadeleyi onlara karşı verdik ve onların ismi de iddianamede geçiyor, onlar neden burada yok" mealinde bir çıkış yapınca Trabzon cenahı da davete icabet ederek müdahil olma başvuru yaptı, malum...

Bunun üzerine **A. Yıldırım** ve **S. Şener** mahkeme huzurunda birbirlerine soru sorma şansı buldular. Davanın başından beri ana konudan uzaklaşmayı ve suni bir karşıt yaratarak davayı özünden uzaklaştırmayı hedefleyen F. Bahçe aklı işte burada çuvalladı.

Zira FB'nin avukatları Trabzon cephesinin sorması muhtemel hiçbir soruya hazırlanmamıştı ve sonuçta başta müvekkilleri olmak üzere tüm camiayı kendi yetersizliklerinin kurbanı ettiler.

Bunun nedeni de çok basitti.

Muhtemeldir ki milyonlarla ifade edilen vekâlet ücretleri alan **FB avukatları, savunmalarını** ve "saldırılarını" **sadece 400 sayfalık iddianame üzerinden hazırlamışlardı**. Oysa **Trabzon tarafı**, "gönüllü kıtaların" da desteğiyle, **neredeyse 52 bin sayfa olan bilgi, belge ve tape'lerin tümüne hâkim olmuştu**.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aziz Yıldırım 27-28 haziranda serbest!

Sedat Tunalı 13.06.2012

İddiam şudur ki, haziran ayının son haftasındaki duruşmada başta Aziz Yıldırım olmak üzere tutuklu tüm sanıklar, alacakları cezaya bakılmaksızın serbest bırakılacaklardır. Verilen cezalar tutuklu bulunulan süreleri iki üç kat fazla hükümlülük içerse de, sanık avukatlarının temyize başvuracakları neredeyse kesindir. Temyiz süresinin de en az bir yıl sürdüğünü kabul edecek olursak, mahkeme heyetinin temyiz sürecinde sanıkları serbest bırakması en akla yakın ihtimal olacaktır.

Medyanın illüzyon etkisini en çok yaşadığımız konu başlığımız, şike-çete süreci oldu. Medya, kendisine "biçilen" rolü, hayatın içindeki milyarlarca done, belge ve ifadenin içinden, yanılsamaya hizmet edecek olanları seçti ve halkın önüne koydu.

Âkil adam diye yutturulan çakma entelektüel ve akademisyenlerin akıl almaz destekleriyle paketlenen yalanlar, şike-çete gerçeği olarak kitlelere sunuldu. Elbet "masum değiliz hiçbirimiz", ama en salaklarımızın en çok kandırılanlar olduğu da çok açık.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İspanya- Almanya finali engellenebilir mi

Sedat Tunalı 16.06.2012

Keşke engellenebilse, ama maalesef mümkün görünmüyor. Eğer UEFA içinden bileri çıkıp "yabancı işçiler" eşliğinde "tarlaları sürmeye" niyet etmezse, "oğlum var ya, futbol her tür sürprize açık olduğu için seviliyor işte la" düzeyindeki klişenin hiçbir anlamı kalmayacak.

Futbol öyle her tür sürprize filan açık değil, yemeyelim birbirimizi. Bu turnuva 100 maç üzerinden de oynansa bir maç üzerinden de oynansa tarlalar sürülmeyecekse **finalin adı Almanya- İspanya olacak**tır. Mucize kotamızı da İspanya yerine İtalya olarak kullanırsak, kabatalım (b ile) dükkânı!

İspanya'nın akıllara zarar pas trafiği sadece sahada onlara karşı mücadele veren rakiplerinin değil, ekran başındaki milyar milyar insan evladının da başını döndürmeye başladı.

İspanyollar sanki, "ülen akademilerde öğretmeye çalıştığınız futbol buysa bunun son noktası da bu, ya kuralları yeniden gözden geçirin ya da biz maşak geçmeye devam edelim" modundalar. Hollanda patentli total futbol öğretisini inşa ettikleri Nirvanalarına taşıyan ve kendi kendine eğlenme noktasına varan İspanyollara birilerinin "dur" deme vakti gelmedi mi sizce de?

Avrupa Şampiyonası finallerinde rakiplerinin iki maçta İspanya karşısında skordan azade düştükleri durum, yanıtını arayan şu soruyu hepimizin önüne koymuyor mu; Bizler gerçekten, buna "futbolsever" İspanyollar da dâhil, evet biz futbolseverler gerçekten İspanya özelindeki mükemmel futbolu mu istiyoruz? Xavi ve İniesta'nın akıllara zarar "ani dönüşlerinin", ilaç sektörüyle bağlantısı olmadığını söyleyebilecek kaç kişi var? İnsanlık onuru İspanya'nın rakibi olunduğunda da risk altına girmiyor mu? Misal İrlandalı oyuncular AİHM'e başvursalar bu başvuru incelemeye değmez mi?

Futbolu kendi içindeki anarşist potansiyeli ve zıtların kakofonik ve alegorik çarpışması olarak gören ve sevenler için İspanya modeli en büyük tehlikedir.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Medya neden korkuyor

Sedat Tunalı 20.06.2012

Şike-Çete sürecinin "göreceli" son günlerini yaşıyoruz. Sanıkların alacakları/ almayacakları cezalar ay sonunda, UEFA'nın keseceği kesin cezalar ise birkaç gün içinde belli olacak.

Aziz Yıldırım ile biri ofisinde olmak üzere iki kez, karşı karşıya geldim. Kızılay adına yurt sathındaki 100'den fazla FB derneğinin kan bağışına destek vermesi konusunda Sayın Yıldırım'ın nasıl içten çalıştığına bire bir şahidim. Keza kulüp çalışanları da bu konuda çok istekli davrandılar ancak Kızılay bu potansiyeli değerlendiremedi, ki bu ayrı bir konu.

Aziz Yıldırım ya da diğer sanıklar da analarından kötü biri olarak doğmadı, ilk bakışta ben, siz, öteki ne kadar iyi ya da kötüyse onlar da o kadar iyi ya da kötüdür. Hatta bana göre AY çoklarından da iyi bir insandır.

Sonrasında ortaya çıkan ilişkiler, belgeler, ses ve görüntü kayıtlarının, adaleti sağlamakla görevli adli makamlar tarafından nasıl değerlendirileceğini bu ayın sonunda göreceğiz, bunun yorumu artık bize düşmez.

Ancak, özellikle kalbi temiz FB'li taraftarlardan gerçeği saklamak için olmadık taklalar atan bir "kısım" medyanın utanç veren yayın politikalarını hâlâ sürdürmeleri, ahlakın sınırları içinde açıklanabilir bir şey olmaktan da çıkalı çok oldu.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sedat Simavi 'Hürriyet'i bu mu

Sedat Tunalı 23.06.2012

"Medya neden korkuyor" başlıklı yazım çok tepki aldı, kırmızı kaplamalı özel tarifeli cep telefonuma acayip mesajlar, sitemler, zokalar, hâliyle...

Yazı İstanbul egemen medyasının, *Hürriyet* özelinde simgeleşen Trabzon ve Anadolu hazımsızlığına yönelik bir eleştiri ve belki ondan daha çok da, Trabzon ve Anadolu'nun İstanbul'dan estirilen bu "kolpa ulusal" medyaya karşı bir duruş geliştirememesinin eleştirisiydi.

Önce *Günebakış* gazetesinin her şeyi olan Sayın **Ali Öztürk** aradı. Oturmayı kalkmayı bilen, Türkçemize ve ülke gündemine hâkim dili ve algısıyla bizim de değer verdiğimiz Öztürk, gazetesinin tirajının yanlış yazıldığından bahisle üzüntüsünü belirtti. Basın İlan Kurumu'nun sayfasına baktım ve gördüm ki evet kaynağım bana eksik bilgi vermiş, bize de düzeltmek düşer; *Günebakı*ş gazetesinin günlük satış ortalaması 3000 (üç bin).

Bir eleştiri de, Hürriyet zihniyetiyle ilgiliydi.

Ben her sabah servise ya da vapura *Hürriyet* almadan binmeyecek kadar bu ülkenin farkındayım. *Hürriyet* Türkiye'nin 1. Sayfası'dır ve bunu bilmeyen kişiye gazeteci denmez. Mesleğe başladığım, gazetecilikten yediğim ilk ekmeğin sahibi *Hürriyet*'tir ve benim *Hürriyet*'e dair bir hakem eskisinin idare müdürlüğü anlayışı dışında zerre kötü anım olmamıştır.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aydın esnaf ve Trabzon Barosu! (1)

Sedat Tunalı 27.06.2012

Yakın zamana kadar çok yakın akrabalarımdan birinin de başkanlığını yaptığı **Trabzon Barosu'nun Şike-Çete sürecinde neler yapıp neleri yapmadığı**nı düşünen oldu mu aranızda?

Üniversite eğitimi alıp belli bir kariyer yapan kişilere genel olarak "aydın" deniyor. Bu pencereden bakınca Tokat Almus Hukuk Fakültesi ya da Sorbonne'dan mezun olmak arasında hukuki olarak bir fark bulunmuyor, her ikisi de "aydın".

Aydın olmanın sorumluluğu var ve bunların en başta geleni hiç kuşkusuz yaşanan sorunların "dert" edilmesi ve elin taşın altına konmasıdır. Avukat, doktor, yazar, politikacı, gazeteci vs. iseniz ve elinizi toplum adına taşın altına koymuyorsanız size aydın denemez, dense dense misal hukuk esnafı, gazeteci esnafı denir.

Şike-Çete süreci malumumuz! Toplum tüm katmanlarıyla bir ahlak ve cesaret sınavı verdi, veriyor. Dışarıdan bakınca aklı başında insan fotoğrafı veren birçok figürün, "renk aidiyeti" sözkonusu olduğunda nasıl çıplaklaşıp zavallılaştığına çokça tanıklık ettik. Fotoğraf, felsefi olarak sığınılmış bir oportünizm gibi dursa da, ahlaki olarak feci bir batak sözkonusu, kokuya burun dayanmaz!

Şike-Çete sürecinde sayılamayacak kadar çok çirkinlik yaşandı.

<u>Yazının devamını okumak için tıklayın.</u>

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şike-Çete süreci ve Trabzon Barosu! (2)

Sedat Tunalı 30.06.2012

Kerim Korcan'ın eşsiz eseri *Tatar Ramazan*'ın **Melih Gülgen** yönetmenliğinde beyaz perdeye aktarılan filminin en "can alıcı" sahnelerinden birinde, Tatar Ramazan herkesi haraca bağlayan çetenin reisi Abdurrahman Çavuş'u cezaevi avlusunda tek bir hamleyle öldürür ve parmaklıklar ardından kendisini izleyen cezaevi müdürü ve gardiyanlara seslenir; "Burada vurulacak tek bir adam vardı, onu da ben vurdum".

Trabzon Barosu'nun Tatar Ramazan kesilip, bu sürecin vurulacak tek adamına karşı racon kesmesini beklemek

elbette ki romantizmin alıklık evresi olur, nitekim Tatar Ramazan da cezaevinin madrabazını temizledi diye bir çıkar sağlamadı üstelik bir de ekstradan yedi yıl daha yedi!

Lakin, Abdurrahman Çavuş'a ses çıkar-a-mayanların, "bize kasabalı dedi" gerekçesiyle **Yavuz Saltık**'ı mahkemeye verip hukuk marifetiyle susturmaya çalışmalarını bir "kentsoylu" davranışı zannedenler fena hâlde yanılıyor. Aynı amaç uğrunda çalıştığı izlenimi veren iki taraf arasındaki bir sorun mahkemeye taşınıyorsa, bunun adı her iklimde komplekstir.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aziz Yıldırım'ın yüzü...

Sedat Tunalı 04.07.2012

Takvim gazetesi, şike-çete davası sanığı Aziz Yıldırım'ın cezaevine girmeden önceki son fotoğraflarından biriyle cezaevinden tahliye olurken çekilen fotoğrafını yan yana koymuş. Neresinden baksan düşündürücü...

Aziz Yıldırım'ın yüzüne yansıyan ifadenin imrenilecek bir yanı olmadığını hepimiz biliyoruz. Cezaevindeki düzenli yaşamın zahire yaptığı olumlu katkı da kolayca görülebiliyor. Ama Aziz Yıldırım gibi lider karakterdeki insanların bedenleri değil ruhları yara alır, Yıldırım'ın ruhundaki yaraları görmemek olası değil. Değil bir yıl bir gün bile özgürlüğünden mahrum edilmemiş insanların bu "durum"u anlamalarını beklemiyoruz. Aziz Yıldırım'ı "anlamak" isteyenlere belki bir nebze yardımı olabilecek bir **Nâzım Hikmet** şiirini hatırlatalım;

"**…**

Bu anda ne düşmek dalgalara / ne kavga ne hürriyet ne karım

Toprak, güneş ve ben / bahtiyarım"

Adli yargılama süreci bitti ve mahkeme şike ve çete suçunu sabit görerek sanıklara çeşitli cezalar verdi. Yargıtay safhası bitene dek hukuk son sözünü söylemiş sayılamasa da, çok ciddi bir sonuçla karşı karşıya olduğumuz, kaçışı olmayan bir gerçeklik olarak önümüzde duruyor.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ertuğrul Özkök niye küçük düştü

Sedat Tunalı 07.07.2012

Şundan;

Muhabirlikten gelmediğini unutarak, gerçekten bir gazeteci olduğu yanılsamasına haylice saplanıp; ikili bir ilişkinin referansıyla sızıverdiği bir kapıdan elde ettiği birkaç bilgi kırıntısını, o "özel" kapıya da saygısızlık ederek "herkesi atlattım" sanal başarı havuzuna şaşkın ördek misali tersten daldığı için...

Aziz Yıldırım, bu sanal dalışın bünyede yarattığı kulaç kulaç sevinci, başından itilerek dipte tutulduğu havuzun su kabarcıkları kümülüsünde nefes almaya çalışan bir zavallıya dönüştürdü, ansızın.

Değer miydi bu hallere düşmeye, al işte bir gün sonra da Şike savcısı Mehmet Berk'in "itiraflarını" yazıyorsunuz, herkes yalanlamanın ne zaman geleceğini düşünüyor. Tamam çakma gazetecilik bir yere kadar, ama en azından kendi içinde bir tutarlılık sağlayabilir insan. Savcı Berk yazılanları yalanlamazsa söyleyeceklerimiz var elbet, ama malum haberdeki imza birkaç gün beklemeyi zorunlu kılıyor...

"Cornu 5 milyona mı gitti!"

Sıfır tolerans ilkesiyle Dünya'ya caka satan UEFA ve FİFA'nın, Türkiye'de devletin bağımsız yargısınca "resmen" tescil edilen şikeye rağmen hala neden harekete geçmediği gerçekten merak konusu.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Rıdvan Dilmen ve spor ahlâkı

Sedat Tunal: 11.07.2012

Fenerbahçeli "sanal" arkadaşlarımdan biri, Rıdvan Dilmen'in Rize'de katılacağı "spor ve ahlak" (evet, spor ve ahlak!) paneline tepkiler üzerine katılmaktan vazgeçmesini TS'lilerin tehditlerine yorarak, "bu durumda Sedat bey siz de Kadıköy'e iznimiz olmadan gelemezsiniz" anlamına gelen şeyler yumurtladı.

Her gün Kadıköy'de olduğum için tehdit dolu cümlesini ciddiye almadım haliyle, ama medya denen yalan makinemizin "dolduruşa getirdiği" binlerce saf yürekli sporseverlerden biri olduğunu bildiğim için, gerçeği de izah ettim dilimin döndüğünce.

Rıdvan Dilmen'e kimse Trabzon ya da Rize'ye gelme demedi, diyemez. Ülkenin her tarafı herkese açıktır ve gerisinden kuşkusu-korkusu olmayan herkes başta Rize olmak üzere Şemdinli'den Muğla'ya, Edirne'den Van'a, Trabzon'a gönül rahatlığıyla gidebilir.

Rıdvan Dilmen bir Emre B. değil, her yönüyle sempati uyandıran, çapkınlığı vesair alışkanlıkları toplumca tolere edilen ve başta Trabzon, şike sürecine kadar futbol yorumlarına en çok kıymet verilen, haliyle de sevilen bir figür oldu.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

FİFA Başkanı rüşvet alır mı?

Sedat Tunalı 14.07.2012

Görüldüğü üzere alıyorlar! Ama rüşvet değil adı, İsviçre Yüksek Mahkemesi'nin ifadesine göre; "Yasadışı Para Transferi" FİFA'nın önemli isimlerinden David Larkin, 24 yıl FİFA Başkanlığı yapan Joao Havelange'ın, 1.5

milyonu delillendirilmiş olmak üzere 21 milyon avroyu zimmetine geçirdiğini, mevcut Başkan Sepp Blatter'in de bu para transferlerinden haberdar olabileceğini söylemiş, ve eklemiş; "Sepp Blatter de bu sorunun (rüşvet) bir parçasıdır"

İlahi adaletin nasıl tecelli ettiğine dair çok fazla kafa yorduğumu söyleyemem, ama bir şekilde kimsenin ahının kimsede kalmayacağına; iktidar edenlerin ve kanaat önderi görünümlü oportunist sırtlanların vicdanlarda derin yaralar açan adaletsizlikleri değil önlemek, önünü açmaları gibi toplumsal çukurlaşmaların mutlaka bir yerlerden geri döneceğine hep inandım.

Şike-çete sürecinde şikeye ve hırsızlamaya yasaların da yardımıyla "teşvik" desteği veren yasa yapıcılar, iktidar edenler ve sosyal hayatın "adil ve adam" bilinen düşkün maskelileri, saman altından su yürütme ilkesini sessiz sedasız hayata geçirmeye çalışır ve bu yolda bir grup marifetiyle "enternasyonal" bir destek de bulur iken, langırt diye bir haber düştü ajanslara! FİFA BAŞKANI HAVELANGE RÜŞVET ALMIŞ!

İnsan haliyle üzülüyor.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yataklı trenden metrobüse

Sedat Tunalı 18.07.2012

Meyhanenin duvarında asılı duran Atatürk posteri sürekli sağa-sola sallanıyor ve her seferinde ters istikamete doğru yarım bir hilal çiziyordu. Bu salınışlar yemekli-içkili vagonun ve çalışanlarının rutini, benim gibi treni sık kullanan kimi müşteriler dışındaki herkes için ise adrenalin salgı makinesi gibiydi. Çok sallıyordu TCDD, iyi ki de sallıyordu hoş, hayatın suni sorunlarını sallamasını bilmeyenlere yol gösteriyordu aslında, retoriğe kaçmadan...

17'yi 18'e bağlayan gecedeyim, yoldayım, sabahı hiç hoş başlamamıştı 17'nin. İşyerindeki ofis çalışanları, ofiste çalan dahili hatlardan birini belki 50 kez çaldığı hâlde açmamış ve sigortalarım atıp trafonun ana merkezini dağıtmış, bu dağınıklık ile Şulay ve Selgin kardeşlerime, hep saklamak istediğim o "lanet" yüzümü göstermiştim. Selgin safça teklemiş, Şulay ağlamaklı olmuş, ama neden açmıyorsunuz sorum, en azından retoriğe, muhtaç olmuştu. Mehtap "Şulay çok üzüldü" dedi sonra bir vesileyle, aradım Şulay'ı sonra başka bir vesileyle, sahi Vesile Bitecik ne yapıyordur şimdi?

Katalog ve dergi bastıracağımız kurum için, iki firmadan teklif aldık, fiyat farklarının Baykal- Erdoğan farkından fazla olmasına mı üzülmeli, Kızılay'ın sağmal inek olarak görülmesine mi bilemedim.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fenerbahçeliler neden seviniyor

Sedat Tunalı 21.07.2012

UEFA Ve FIFA'nın rüşvet ve benzeri aşağılanmışlıklara tenezzül etmeyeceğine ve her şeye rağmen ahlak ve adaletin galip geleceğine inanan milyonlarca insan, dün NYON'dan bu yönde bir açıklama çıkmayınca hâliyle düş kırıklığı yaşadı. Fenerbahçeli olduğu iddiasındaki milyonlarca kişi sevinç çığlıkları atarken, kişisel olarak da epey küfür yedik.

F.Bahçeli kardeşlerimiz, mealen, "gördünüz müüü, UEFA da şike yok dedüü" diye saldırınca, kaybedenin ahlak olduğunu anlatmaya çalıştık. Çok bi Fenerli ve medyada çalışan bir kardeşime, "Size çok çok yakın bir grubun UEFA ve FIFA üst yönetimine 30 milyon avro özel sponsor yardımı yaptığı, bu nedenle şikenin üstünün kapatıldığı söyleniyor" dediğimde verdiği cevap çok öğreticiydi; "Paramız var veriyoruz, siz fazlasını verin adalet yerini bulsun".

Bu cümleden sonra insanın aklı tutuluyor. "Peki Türk yargısının verdiği şike kararı var, o konuda da özel sponsorluk çalışmaları yapılıyor mu" dediğimde aldığım yanıtı tahmin edenler olmuştur; "Yargıtay işi de tamam, boşa ümitlenme". Örtki ölem..

UEFA ve FIFA'nın, kendi tarihlerinin en büyük ahlak sınavları verdiğini, Fenerbahçe dosyasını **"gereği"** gibi değerlendirmedikleri hâlde Dünya futbolunun hızla değer kaybedeceğini ve üst düzey yöneticilerin ömür boyu şike şaibesi altında yaşayacaklarını görmemek için insanın ya aklından zoru ya da Cengiz Çandar örneği kör fanatik olması gerekir.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Medya ahlakının şalterini kim indirdi

Sedat Tunalı 25.07.2012

Kimse indirmedi, o zaten onun normal hâli.

Osmanlıca yayınlanan gazetelerimizden bu yana, *Marko Paşa* gibi birkaç istisna hariç, tüm yayın organları varoluşlarını iktidar edenlere yaranma, yalanma, işaret ettikleri yöne doğru havlama ve saçı okşandığında paçalara sürtünme olarak kurguladığı için **Ahmet Altan** gibi bir modern çağ şövalyesinin "açığa düşmesi" normal. Hangi ahlak, hangi namus Sayın Altan, o dediklerinizi Türk medyası ne zaman yukarı kaldırdı ki, şimdi indirmiş olmalarına şaşırıyorsunuz? Dindarı-kindarı, solcusu-sağcısı, Türk'ü-Kürt'ü, liberali-muhafazakârı ile bu ülke medyasına yön verenlerin tek bir limanı olmuştur; Güce tapınmak ve devleti kutsamak!

Öyle olmasa 79 yaşındaki bir kadını hapse atabilen bir akıl tutulması yaşanır mıydı?

Öyle olmasa Uludere'de devlet eliyle gerçekleştirilen katlıama sessiz kalınabilir miydi?

Öyle olmasa "benim hırsızım benim şikecim iyidir" çukurlaşması TBMM çatısı altında "ortak karar" utancıyla tarihe kaydını düşebilir miydi?

Öyle olmasa CHP gibi "sol vicdanın" temsilcisi olma iddiasındaki bir parti oy uğruna vicdanları yerle yeksan eden kararlara imza koyabilir miydi?

Öyle olmasa AKP gibi tüm toplumu kucaklama iddiasındaki bir parti, toplumu kaderine terk edip, devletle halvet olmanın çarelerini arar mıydı?

Eski gazeteci "ağabeylerle" birlikte gittiğim Kızıltoprak Benzin İstasyonu'na yönelik bir operasyonda polis zannettiğim ağabeylerin istasyon görevlilerine şiddet uygulamaları, aslında Türk medyasının devletiyle nasıl da etle-tırnak olduğunun belgesi olarak belleğime kazınmıştı.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Zavallının mumu!

Sedat Tunalı 01.08.2012

Gazetecilik mesleğinin doğası gereği zaman zaman haber kaynaklarımızca aldatılmak, manipüle edilmek ya da ağızdan çıkan cümlelerin inkârı gibi durumlarla karşılaşma riskimiz hep var. Dostluğuna güvendiğiniz insanlarla ikili görüşmelerde teyp kaydını da ayıp saydığımızdan, artık ayıp sayılmayan kimi "lider" hâlleriyle kamuoyu nezdinde güven kaybına uğrayabiliyoruz.

Buna benzer bir "durum" nedeniyle, **Passat Medyası** olarak anılan ve **Paper** vesaire gibi yerlerde zengin sofralarında zangoçluk bedeli olarak elde ettiği dedikoduları haber diye yutturan gelenekten bir elemanla Twitter üzerinden sallamalarımız oldu. İkimizin de haber kaynağı aynı kişiydi ve daha birkaç gün önce ilgili kaynakla yüz yüze görüşmüş olmanın güveniyle, haberimi "açığa çıkaran" bu elemana, beni yalancı çıkardığını ama ortada bir yalancı varsa bunun kendisi olduğunu yazdım. O da bir şeyler yazdı elbet ve kendi dramatik finalini de "**Taraf yazarlarını halden seçiyor, salatalıklardan yazar yapmışlar"** diyerek yaptı. Mevlana'nın lafa ve adama bakan aforizması nedeniyle tebessüm ettim sadece.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Olimpos'u bilmeyen Spor Bakanı!

Sedat Tunalı 08.08.2012

Spor Bakanı Suat Kılıç, Londra'da yaptığı bir konuşmada, Olimpiyatların neden Türkiye'ye verilmesi gerektiğini anlatırken pot sınırlarını obüs topuyla dağıtan bir gafa imza koydu ve tek kurşunla tam üç kuşu uçamaz hâle getirdi. Bu masum kuşları şöylece sıralayabiliriz;

- 1) Türkiye'nin olimpiyat düşü,
- 2) Başbakan'ın Olimpiyat için verdiği büyük mücadele
- 3) Sayın Bakanın kendi kariyeri, eyvah ki eyvah...

Bir spor bakanı, en azından kendisini o göreve getiren liderine saygı adına, aylardır söyleyegeldiği "Olimpiyat" türküsünü biraz olsun merak edip, bu türkünün hangi koşullar altında hangi duygu ve zorluklarla yaşanıp yaşatıldığını öğrenmez mi? Bu nasıl bir özgüvendir ki, Atina eteklerindeki **Olimpiya**'yı üç saniyede **Antalya Çıralı**'ya taşıyıp, dünya medyasına pazarlama cüreti gösterebilmektedir. Sayın Bakan'ın iyi niyetinden şüphe etmiyoruz, lakin Yunan medyasına komedi malzemesi olmayı da hak etmiyoruz.

Ya da Londra'da dünya medyasıyla dalgasını geçti de biz lapinlere nanik mi çekiyor? Bu ihtimali de ciddiye almak gerek. Yok eğer bakanımız konuşmasında ısrarcı ise, bin bir bela ile uğraşan Sayın Başbakan bilmeli ki, Olimpiyata ruhunu veren Olimpiya'yı üç saniyede coğrafya atlatarak "milli bir unsur"a dönüştüren kişilerin spor bakanlığı yaptığı bir ülkeye değil Olimpiyat, o olimpiyatın yanmış meşalesini bile vermezler.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nakkaştepe'de raks!

Sedat Tunalı 15.08.2012

Gazla çalışan spor kültürümüze uyumlu Spor Bakanımız ve bir ironi olarak futbolumuzun "başına gelen" tüpgaz geçmişli TFF Başkanımızın da kabul ettiği üzere **Dünya Derbisi** olan **F.Bahçe- G.Saray** finalini izlemek için akredite olan yabancı gazetecilerle otururken (yalnızdım yani) bir mesaj aldım ve Erzurum derbisini bırakarak **Nakkaştepe**'ye yollandım. Yola çıktığımda **Kuyt** golü henüz atmıştı.

Adı geçen yerde, iddiaya göre **Yargıtay üyeleri, hâkimler-savcılar ve avukatlardan oluşan 30 kişilik bir grup yemekte buluşmuştu**. Trafik kurallarını ihlal ede ede Nakkaş'a vardığımda, kapıda bekletilen iki basın emekçisi, çıkması muhtemel elemanları bekliyordu. Ben yılların verdiği özgüvenle olsa gerek güvenliğin uyarılarına sert bakışlarla yanıt vererek içeri girdim, muhtemeldir ki beni de savcı filan zannettiler. Bomboştu salon. Zira, **"buluşmanın" twitter'a sızması** sonucu işyerinin telefonları kilitlenmiş ve iftar da dağılmıştı.

Otoparkta birkaç araç kalmıştı ve FB ve 06 plakalı iki aracın kaydını alıp mekândan ayrıldım.

Ertesi gün, Yargıtay üyesi tanıdıklarımdan Sayın **Burhan Karaloğlu**'nu arayarak, böyle bir duyum aldığımı bu konu hakkında bir bilgisi olup olmadığını sordum. Şanslı kulmuşum, Burhan Bey kendisinin de o yemekte olduğunu söyleyerek, "Hayırdır bir şey mi oldu" diye sordu. Anlattım ve iftarda yüz yüze konuşmak üzere sözlestik.

İftardayız. Burhan Bey durumu şöyle özetledi;

"Biz yakın zamana kadar Anadolu yakasında görev yapmış ancak daha sonra çeşitli başka görevlere atanmış hukukçu arkadaşlar olarak iftar vesilesiyle buluşmak istedik.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Trabzon HESaplaşması

Sedat Tunalı 18.08.2012

Devletin ve ülkenin tüm olanaklarını on yıllardır baba mirası gibi kullanıp, vergi afları ve örtülü ödeneklerle **"beslenen"** üç İstanbullunun; **"eşit şartlarda mücadele"** şövalyeliği göstermelerini elbette beklemiyorduk, zira biliyorduk ki ülkemizde sportif mücadele diye yutturulan şey aslında **"hazineden"** daha çok pay koparma

savaşıdır. Ve bu savaşın liderleri de, özellikle son yıllarda, mafyatik işadamları ya da mason localarının saygıdeğer üyeleridir.

Trabzon'un Hidroelektrik Santral (HES) işletme ruhsatı almasından sonra özellikle İstanbul Yerel Medyası'nca, anlamlarını unuttuklarını düşündüğümüz **"ilke ve ahlak"** odaklı bir kampanya başlatıldı.

Pabucumun aydınları

Patronlarının Türkiye'nin inci kıyılarındaki akıl almaz imar devşirmeleriyle "haznelerine" kattıkları arazilere sesini çıkar-a-mayan;

Üç hacimlilere ülkenin her yanında "tahsis" edilen ulufelere, statlara, arazilere, indiragandilere gık diyemeyen;

Kendi çıkarına olduğunu düşündüğünde hırsızlığı hak olarak görüp, sporun ruhunun oros..laşmasına sesini çıkar-a-mayan bir kısım kalem esnafı ağız birliği etmişçesine ve tek merkezden komutlandırılmışçasına **Trabzon'la HESaplaşma**ya giriştiler.

Ülkede ahlak ve namus orta malına dönüştürülürken kalemlerini ahlaksızların pisliğini temizleyen "kıvırtkan" vidanjörlere dönüştüren yazar taifesinin söylediği hiçbir şey gavaradan hallice olamaz.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Trabzon HESaplaşması (2)

Sedat Tunalı 22.08.2012

Geride kalan cumartesi yazımızda Hidroelektirk Santral Lisansı alan Trabzonspor AŞ'ye yönelik eleştirilerin kökeninde aslında hangi kaygıların olduğunu, amacın doğanın korunmasından çok, TS'nin ekonomik olarak güçlenmesiyle iyice çomak sokulacak baronlar ve dükalar düzeninin korunması olduğunu dile getirmiştik. Öyle ya, hedonizme adalı ve efendilerinin işaret ettiği yöne doğru havlamanın dışında bir geçmiş biriktiremeyenlerin, birdenbire doğasever kesilmesi başka nasıl açıklanabilir? Talimatlarına göre kalem oynattıkları efendilerinin birçok HES inşaatının yapımcısı olduğunu yüzlerine vurmaktan bile hicap duyduğumuz Passat ve Papermoon medyasını çanaklarıyla ve şikeleriyle baş başa bırakalım

Bu ülke tarihinin geçmişline biraz yolculuk edenler, bölge insanının doğayla barışık olduğunu, kendisini doğanın sahibi değil parçası olarak gördüğünü ve buldukları her avuç içine bir ağaç diktiklerini; doğal felaketler nedeniyle bölgeden koparak yurdun farklı yerlerine göç eden Karadenizlilerin de gittikleri çorak topraklarda yemyeşil köyler inşa ettiklerini bilirler

Ve fakat elbet, sevgi tek başına yetmez ayakta kalmaya.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Avni Aker'de maç

Sedat Tunalı 25.08.2012

Bir sağbekle bir sol beke; bir hücuma dönük orta saha ile gol atma becerisi olan bir santrfor ve iki stopere ihtiyacı olduğu neredeyse Kanuni Trabzon Salnamelerinde bile dile getirilen şehr-i Trabzon'un futbol takımı, bir galibiyetle bayrama dönüşmeye hazır milyonlarca hayatı bir kez daha düş kırıklığına uğrattı.

Para vererek mutlu olmanın binlerce yolu olduğu hâlde Trabzonsporluluğu seçmiş o milyonlar, sonuç ne olursa olsun hesaplara yatırılan milyonların rahatlığı içindeki iradenin vurdumduymazlığı, kibri, cehaleti ve bilmem ne hesaplarıyla bir kez daha başlar öne eğik, hayatın başka alanlarında teselliden pay aradılar. Aldatılmış ve aldatılmaya devam eden mağrurlar şehrim benim..

Metin Kurt artık yok...

Futbolumuzun yüz akı; mafyatik çakal yöneticiler ve onların dostlarınca hiç sevilmeyen, ama hayatını futbol emekçilerinin hakları için mücadeleye adayan **Metin Kurt** artık hayatta değil.

"Metin Kurt yalnızlığı"yla rock şarkılarına esin kaynağı olan Metin Kurt, zamansız gidişiyle sadece emeği yalnızlaştırmadı, "iyi" insanlar bir kayıp daha verdi, zamansız...

Rize'den karayemiş gelecekti...

Bir arkadaşımızın annesi vefat ettiği için Rize'ye düştü yolumuz hesapsız, annemden farkı yoktu annesinin, köyümüzden köyünün, karamişimizden karamişinin.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ş. Güneş, A. da Kocaman ama...

Sedat Tunalı 01.09.2012

Şike skandalı sonrası ve öncesi futbolumuzun ilke ve fırsatçılık başlığının iki ana figürü olan **Şenol Güneş** ve **Aykut Kocaman**, en değerli iki oyuncuları üzerinden yürüttükleri karakter savaşını kazanarak kendi kişisel tarihlerine birer altın sayfa, tek beklentisi galibiyet ve mutluluk olan saf taraftar hanesine de yine hüzün ve acı sayfaları eklediler. Her iki ismin de ortak özelliği bu işleri para karşılığı yapmaları, paranın ve renklerin gerçek sahiplerini de kendi kişisel egolarının kurbanı yapmalarıdır.

Ne Alex ne de Colman, ortada fol yok yumurta yokken taraftarın önüne atılacak, bir kalemde silinecek isimler değildi, lakin her ikisi de ego kurbanı olmuş ve faturaları da taraftarlar ödemiştir. Elbette ki kimi küçük sorunlar olmuştur olacaktır, ama bunları çözmek de liderlerin işidir. Uzak Doğu'nun iç ve medya ferahlatan açıklamaları ya da Makyavel'e rahmet okutan çakallıklar yerine bu iki oyuncu kazanılsaydı, iki Türk takımı daha istediği yerde olacaktı. Yemeyin milleti...

PFDK'nın acınası kararı!

Şike sürecini ve şike dosyalarını "güya" inceleyen Profesyonel Futbol Disiplin Kurulu'nun devlet sırrı gibi saklanan gerekçeli kararının bir kısmı *Taraf* ta yayımlandı.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

70'lik Trabzon!

Sedat Tunalı 05.09.2012

Fransız devrimini üç beş günde olmuş bitmiş bir halk ayaklanması; Marat, Danton ya da diğer eylemci liderlerini günümüzde yığın yığın bulunabilen menfaat çetelerinin bezirgânları zanneden algı ve bu algının merkez üssü olarak omuz üst bölgesinde bir kelle nahiyesine sahip olan herkes; şike ve emek hırsızlığını da basit bir adli vakıa olarak görüyor, göstermeye çalışıyor hatta kimi kiralıklar da bu utanç vesikası filmi unutturmak için kırk dereden evlere su servisi yapıyor

Oysa biz namustan yana olan, oysa biz insanlığın evrensel değerlerine ırk, dil, din ve mezhep gibi istismara açık konulardan çok daha fazla yakın olan insanlar için, şike ve benzeri hırsızlamalar bir ahlak sorunudur ve toplumsal çözülmeler bu kokuşmuşluğun üzerinde açan ayrılık çiçekleriyle sarar hayatımızı.

İşte bu tarihsel ve vicdani sorumluluk gereği, başta ahlakımızı "paraya ve iktidara" satanlar olmak üzere herkes bilmeli ki;

Temiz futbol, evrensel ahlak ve şikenin mahkûm edilmesi talebimizden asla vazgeçmeyecek, bu kirli oyunun bir parçası olarak servis edilen "güzellikleri konuşalım" tuzağına asla düşmeyeceğiz. Konuşulmaya değer güzellikleri hep birlikte yaratıp temsilcisi olduğunuz ahlakın sifonunu çekeceğimiz günler hiç de uzak değil.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Miroğlu ve 'hakikat'

Sedat Tunalı 08.09.2012

Bazen kişilere duyduğumuz sevgi hakikatin önüne geçer. Alabildiğine insani bir durumdur ve hiç kimsenin hiç kimseyi bu "hâl" nedeniyle tarumar etmeye hakkı olmamalı.

Orhan Miroğlu'nun *Taraf* a vedası üzerinden estirilen rüzgârın da bir yönüyle sevgi-hakikat çelişkisine yenik düştüğünü ama her dezenformasyon gibi bu konuda da kaybedenin "hakikat" olduğunu söylemek zorundayız

Düşüncelerini çok güzel bir dille ifade eden ve keyifle okutan **Miroğlu'nun, "yazım sansüre uğradı" iddiasının; vakti gelmiş bir ayrılığın bahanesi olmaktan başka bir anlamı olamaz**. Nitekim kendisinin de benzer bir ifadesi oldu.

Şike süreci boyunca birçok kişiyle davalı/davacı durumuna düştüğüm 100'den fazla makale yazdım ve tek bir satırına dokunulmadı. Belki bazı davaları kaybedeceğim ve bedelini de gazete ödeyecek gerçeği önümüzde dururken, *Taraf*'ı yazarına sansür uygulamakla suçlamanın tek anlamı vardır; hakikati perdelemek!

Lakin perdelerin açılmak gibi bir huyları var.

Sevgili ve muktedir bir ağabeyi korumak ya da bir vedayı kutsayan bahaneler üretmek için; bir başkasına bel altından vurmaya çalışmak karakter erozyonu ya da ifşasından başka ne anlama gelir? Star olsan kâr etmez!

Dün gece milli maç vardı

Ülkeyi ve sporu "idare" edenlerin adalet duygusunu paçavraya çevirmelerinin, öngörülemeyen sonuçlar doğurması da kaçınılmazdı İşte onlardan biri de milli heyecanın iğdiş edilmesi oldu.

Herhangi bir Anadolu takımında oynarken Milli Takım'ın yakınından geçirilmeyen bir oyuncu, bir oligarşi takımına transfer olduğu dakika milli formayı da giyiyorsa; o takıma milli takım değil dense dense "oligarşi bebeleri" denir. Hâliyle o bebelerin ve sahiplerinin "oyunları" zerre ilgi alanımızda olmuyor. **Şikeyi ve** ahlaksızlığı, güçlülerin imtiyazı olarak gören bir menfaat ailesinin kirli hesaplarına dahlolmayı, insanlığın alçalması olarak görürüm. İrkçi bir faşist kafanın kaptanı olduğu takım beni temsil edemez! Alsınlar kendi aralarında oynasınlar, sayıları da az değil, namusluların ne az iki katı fazlalar. Eh iddia açısından bir anlamı olabilir miydi derseniz, oranı hiç cazip değildi derim. Bu bebeler gruptan çıksın ben de Ahmet Altan yazıları yazacağım!

Şenol Güneş!

Lig'in en zayıf üç takımından dört puan çıkarıp, tarihinin en ballı kurası sonrası kendi bütçesinin onda biri bir takıma elenerek Lig'e dönen Trabzon'un teknik direktörü **Şenol Güneş**, sezon başındaki "kafa karıştıran" basın toplantısının ardından bir türlü "toparlayamadığı" durumu dün bir kez daha onarmaya çalıştı.

Kötü sonuçların sebebi benim dedi, başarısızlığı kabul etti, bazı oyuncuları ben almadım dedi, ve daha bir sürü şey söyledi.

Anladığımız şudur:

Hoca yorgun ve yeni bir filmin senaryosu yazılıyor.

Sözümüz de şu:

Şike-çete süreci "resmen" sona ermeden Ş. Güneş de S. Şener de hiçbir yere gidemezler!

Bu "pisliği" temizlemeden bırakıp gitmenin öte adı kaçmaktır.

Fikret Orman ne yapmak istiyor?

Yıldırım Demirören'in BJK'yı düşürdüğü bataktan çıkarma ve yapılan hataların hesabını sorma vaadiyle geldi.

Bağımsız denetim yaptırıp sonuçlarını açıklayacağım dedi. Aylar oldu denetimler biteli.

Sonra YD'nin, "ben Fikret'e söylerim hallederiz, siz ötekileri halledin" mealindeki kimi telefon kayıtları düştü medyaya. Nokta.

Sonra.. Sonrasına soğan doğrayalım bence. Gerçek BJK'lıların kaçı yiyor bu oyunu bilmem ama, namuslu insanlar her şeyin farkında.

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yıldırım D.- Abdullah A.

Sedat Tunalı 12.09.2012

Türk MİLLİ FUTBOL Takımının Hollanda ile deplasmanda oynadığı ve tarihin en kötü portakalının yine de farklı kazandığı futbol maçının yayını sırasında ekrana bir görüntü düştü. Bu görüntü halen TFF başkanlığını sürdüren, yargı kararı ve onca belgeye rağmen "Türkiye'de her şey güllük gülistanlık, şike felan da olmamış, mahkeme boşa konuşuyor, Trabzon boşa zırlıyor, gelin biz güzellikleri konuşalım" mealine gelen bir "durum" sitcom'u yaşatan **Yıldırım Demirören**'a aitti. Orda dursun.

Maçı göz ucuyla seyrettiğim ve o anda king oyunundaki son ikiyi yememek için pürdikkat iskambil olduğum için Hollanda rejisinin ne demek istediğini elbet anlamadım, ben Hollanda rejisi diyorum, siz bilinçaltı kayıt odası anlayın.

Neyse. Son ikiyi atlatıp tekrar ekrana baktığımda karşımda **Abdullah Avcı**'yı gördüm, ve bilinçaltımın bana ettiğini. YD'yi ekranda sadece bir kez gördüm. Ama Hollanda rejisi Abdullah Avcı nam Türk TD'yi en az 10 kez gösterdi.

"Gelin Güzellikleri Konuşalım" adlı devekuşu kabaresinde buluşan ve genellikle "Körlerle sağırlar birbirini ağırlar, ohh şike de yok zaten lan, şu passatlarda fena gidiyor ha", "halt cemahiriyesi" vatandaşı olan gazetecimsiciklerin yazmadığı, yazamayacağı bir korelasyon 1000'lik ampul gücünde şak diye patladı beynimde. Ee, ne de olsa gerçek, namuslu insanlar ülkesinde 1000 ampul gücündedir, koca fantom bu, boşa konuşmaz!

Evet, Türk Milli Takımı'nın ve Türkiye'nin fotoğrafı şudur:

Şike yaptığı için iki yöneticisi ceza alan bir takımın "tartışmalı" ve kaçarcasına giden lideri Türk Futbol Federasyonu'nun başkanı.

Yine bu başkanın yöneticilerinin ceza almasına neden olan şikeli maçın teknik direktörü de o ülke futbol takımının teknik direktörü?

Bu tablo sadece bir avuç insanı mı kusma noktasına getiriyor sahi?

Tamam, ahlaki değerleri bir yana bırakıp, Kâbe'nizi menfaat olarak belirlediniz ve elinizde kullanılabilecek utanma duygusu da kalmadı diyelim.

Lakin, zekamızla alay etmeyin bari, ayıptır! Milyonlarca futbolsever sizlerin aslında "ne" olduğunuzu gayet iyi görüyor ve sabırla futbolumuzun fetret devrinin bitmesini bekliyor. Siz, size ait dünyanın "Güzelliklerini" konuşmaya aranızda devam edin. Passat 260'ı görüyor mu misal, ya da Udinese minik buzağıyı sütten kesti mi?

Aykut K.

Aykut Kocaman, Şansal Büyüka'ya konuk oldu, araçla yoldaydım, dinledim epeyce.

Gayet güzel cümleler kuruyor, "adam haklı" dedirten tesbitler yapıyor.

Bir umuttu Aykut K., herkesler idam hevesiyle hokkaya batırırken kalemlerini, hep arkasında durmaya çalıştım, en FB'li kardeşlerle AK için çatıştım.

Sonra bir gün durup dururken "Trabzon'un penaltıları irdelensin" dedi.

Anladım ki başka bir gemiye binmiş AK.

Bir de, Şansal Büyüka'nın karşısında "2011'in şampiyonu da olduk" dedi.

16. Ağır Ceza Mahkemesi'nin kararına ve eldeki belgelere göre şike yaptığı kesinleşen bir yönetimin teknik direktörü olarak hâlâ "şampiyon olduk" diyen bir aklın, vicdanın ya da zekânın kimseden saygı beklemeye hakkı yoktur.

Aykut Kocaman ne kadar farkında bilmiyorum ama, "şikeyle" sevinçlerini çaldığı Trabzonsporlulardan ve futbol camiasından "özür" dilemediği müddetçe, şikeyi hak olarak gören bir güruh ve kör fanatikleri dışında kimseden saygı gör-e-meyecek. Ve çok içten söylüyorum, bindiği kayık onu sadece sefaletin limanına çıkarabilir ve çok yazık eder kendine.

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aziz Yıldırım ve konukları!

Sedat Tunalı 15.09.2012

Kabul edelim ki, A. Yıldırım bir "resim" olarak ekranlara çok yakışıyor. En son *NTV*'de konuk olarak aldığı üç gazeteciyle konuşurken de ekranı doldurduğunu ve üç misafirini karizma olarak ezdiğini söylemeliyiz. Misafirlerinin terbiye görmüş efendi çocuklar olması da kendisi için bir avantajdı elbette, ve fakat yine de bu kadar ezmese iyiydi!

AY'nin ekranda söyledikleri arasında "yeni" bir şey yoktu. Kadıköy Rıhtım'daki ayakkabı boyacılarının bile ezberlediği "konuşursam var ya, ortalık birbirine girer" tadı eşeğin semerine kıl kaçıracak kıvama geldi. Kendisinin altı yıl üç aylık hapis cezasıyla biten mahkeme sürecinde "konuşmadığı" ne kaldı çok merak ediyorum. Eğer bir insan bildiklerini özgürlüğüne korumak ya da ona kavuşmak için bile söylemiyorsa, o insanın başka hesapları vardır. AY'nin "delikanlılık namına" söylemediği şeyler olabilir. Lakin M. Ali Aydınlar'ın vefat eden "canının" taziyesine katılmasını bir iyilik gösterisi olarak sunan aklın ve vicdanın kendini yenileme vakti gelmiştir.

Sadri Şener'in "Ben FB'nin yerinde olsam *FB TV*'yi kapatırdım, *NTV* varken onlara gerek yok" sözünün teyidi de AY'den geldi. *Lig Tv* ve *NTV*'den başka kanal izlemediğini söyledi AY. Sonra da aklıma **Ernst Rauter**'in *Düzene Uygun Kafalar Nasıl Oluşturulur* kitabı geldi! Kılavuzu karga olanın gideceği yerde organik tarıma geçilir!

AY'nin, uluslararası maçlarda ülkemize gelen hakemlere alınan "hediyeler"le ilgili salvosu gecenin en güzel ânıydı. Gerçekten içinde saf bir taraf olduğuna inandığım AY, **"Ben göreve geldiğimde bu hediye işini kaldırdım, ondan sonra her maç yenilmeye başladık"** dedi. Gülmeyin, düşünün.

Şenes Erzik'i hangi işlerde kullandığını da söyledi AY. Rakip soyunma odalarına bile gönderiyormuş! Hayır, Aziz Y. böyle bir şey isteyebilir, de, sen nasıl bir figürsün ki hiç itiraz etmeden kendini "hakemlere" gösteriyorsun? Bunun ne anlama geldiğini biraz akıl biraz da ahlak sahibi herkes görüyor, ülkenin düşürüldüğü duruma bak!

Topuk Yaylası buluşması, bakanlarla görüşmeler vesair konulardaki AY rahatlığı da ilginçti. Dünyanın her tarafında yargılaması süren bir şahısla o ülkenin Adalet bakanının buluşması "skandaldır".

Aziz Y'nin anlamadığı ya da anlamaza yattığı şu:

Elbette ki sizin, bakanlardan sizi "kurtarmaları" için yardım istediğinizi söyleyemeyiz, hatta kişisel olarak karakterinizin bu tür işlere tenezzül etmeyeceğine inanıyorum. Ama verilen fotoğraf her tür spekülasyona, haklı olarak, zemin hazırlar. Adalet Bakanı Sadullah Ergin ve diğer bakanlara da bu "düğünün" toplum vicdanında kaydının düşüldüğünü hatırlatalım.

Topuk buluşmasının ev sahibi Trabzon Araklılı **İzzet Özgenç** ve yine Aydın Üniversitesi sahibi Trabzonlu **Mustafa Aydın**'a **"hayırlı işler ağabeyler"** diyelim de tam olsun. Aydın Üniversitesi adına fakülte açmak için Trabzon'da nabız yoklayan Aydın'a önerimiz, bu arayışına Düzce'de devam etmesidir.

"Tahkim'in kararı değişmez" yalanı

Bu yalanı en son İlker Yasin'den duydum. Ama "Tahkim Kurulu'nun kararları Anayasa gibidir, değişmez" diyenlere şunu hatırlatıyoruz:

Beş maç saha kapatma alan ve cezası Tahkim Kurulu'nca onanan Bursaspor'un cezasını kim kaldırdı? Moritanya mı?

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İşık Yurtçu

Sedat Tunalı 19.09.2012

Çok sigara içerdi Işık Abi, Can Yücel gibi, ya da edasını çok benzettiğim Humprey Bogart gibi misal.

Güneş gazetesinin şaşalı günlerinin bittiği dönemde tanıdım Işık Abi'yi. Gazetede grev vardı, ben de stajyer "tazelerden" biriydim. Artık rahmete kavuşmuş adam güzelleri **Tayfun Gündoğar** ve herkesle ânında aynı yaşa inme yeteneği olan **Değer Eraybar**'la birlikte yokluktan gazete çıkarmaya çalıştığımız günler. Yemek yok, para yok, birkaç bozuk daktilo, tarumar bir arşiv, vesaire...

Işık Abi gazetenin gece sorumlusuydu ama grevdeki işçilere destek için gündüzleri de çıkmazdı gazeteden. Bir tenekede yanan ateş, kış ayazı, ateş etrafında kahkahalar atan bir grup grevci ve ince belli bardaklarda içilen çaylar. Biz tıfılcanlara hep gülen gözlerle bakardı Işık Abi. Sakın sigara içmeyin derdi, okuldaki provokatörlere dikkat edin eğitim hayatınızı yakmayın derdi, (o aralar okullar canlanmıştı) **Mahir Çayan**'ı, **Marx**'ı, **Doktor**'u iyi anlayın, okurken insanları ideolojilerine göre değil namuslarına göre kategorize edin derdi.

Grev ateşinin gecenin bilmem kaçında ve ayazında kışın, Beyazıt Karakol Sokağı'nı aydınlattığı bir gece, ismini hatırlayamadığım Rizeli şişko bir grevci abimiz "ulan şimdi helva- ekmek ne giderdi" be dedi.

Gözlerimizde çakan ışıklar tüm Beyazıt'ı aydınlatmaya yeterdi. Parasızlıktan okuldaki öğlen yemeğini iki kez (açılış 11:30, kapanış 14:30) yiyerek günü kurtarma derdinde olduğumuz günler.Bu vesileyle İÜ Yemekhane sorumluları ve çalışanlarına milyon milyon teşekkür...

Tüm bakışlar Işık Abi'ye yöneldi.

Bacak bacak üstüne atmıştı Işık Abi, belleğimde donmuş kare, sigara ağzının sağ yanındaydı, elleri sağ bacağının üstünde kavuşmuştu. Çaresizlik denen şeyi görmüştüm, farkında bile değildim belki, Işık Abi elini sağ cebine uzattı ve belki de dolmuş parasını çıkardı cebinden, son parası olduğunu hepimiz biliyorduk.

"Üstümde bu kadar var çocuklar" dedi. Üstü de altı da birdi Işık Abi'nin, içi ve dışı gibi. Uzattı... Sigara paketi, alev tenekesinin yanında diklemesine duran tuğlanın üstündeydi, Uzun Maltepe'ydi, içinde bir iki tane kalmış bir çelimsiz. Helva aldık, ekmek bir de.

Sonra Işık Abi kalktı son sigarasını içip, biliyorum mutluydu son parasını ve sigarasını bizimle paylaşmaktan. Ama yine de zor olmalıydı Beyazıt'tan Taksim'e yürümek o şubat kışında.

Sevgi, ahlak ve tevazuydu Işık Abi. Geçen hafta öldü. Öldüğünde kimse yoktu yanında. Son sözlerinin neler olduğunu hiç birimiz bilemeyeceğiz.

Biz senin sevgiyle baktığın emekçi çocukları sömürülmeye devam ediyor Işık Abi. Yalılarda oturan gazeteciler var artık; artık sarraf titizliğinde aradığımız tek şey sende gördüğümüz ve sana çok yakışan onur.

Okul servislerine dikkat!

ATV'de Gökçen Kesgin imzalı bir haber.

Malum okul sezonu açıldı ve velilerin en büyük dertlerinden biri de okul servisleri. UKOME Müdürü **Mustafa Erol** velilerin mağdur edilmeyeceğini söylese de, ilköğretim servislerinde bulunması zorunlu olan hostes ücretleri tartışma konusu oldu bile. Çözümü bulmak M. Erol'un işi, bekliyoruz.

Kızılay kan hedefinden neden vazgeçti?

Bir önceki Kızılay Başkanı Başbakan'a "2012 sonunda kan sorunu bitecek" sözü vermişti.

Kızılay'a soruyoruz:

Sözünüzden ve hedefinizden vaz mı geçtiniz? Geçtinizse neden?

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şike'nin CHP'si!

Sedat Tunalı 22.09.2012

Sizleri bilmem ama, hem devleti de besleyen PKK faşizmi hem de şike-çete sürecinin Adalet hanımı vesikaya bağlaması futbol denen sihirli oyuna ilgimi dipdirdi. İstanbul 16. ACM'nin "ADALET YERİNİ BULSUN İSTERSE DÜNYA YIKILSIN" iradesi elbette ki bu karanlık günlerin gökyüzünü aydınlatan istisna fişeğidir, lakin tuz kokalı çok oldu artık iklim kokmaya başladı.

Bir dediği bir dediğinin yakınından bile geçmeyen, iktidarı eleştireyim derken kendi acullüğünün kitabını yazan CHP ve genel başkanı, mahkemece suçlu bulunan ve hukuki sürecinin bitmesi beklenen bir kişiyi neden alâyıvalâ ile ziyaret eder? Kimlere hangi mesaj kaygılarını taşır?

Kemal K, şike mağdurunu ve vicdanları yaralayan bu ziyaretiyle, orta-alt zekâlara hitap eden "Yargı Cemaat'in elinde, dolayısıyla bu da Cemaat'in FB'ye yönelik bir operasyonudur" fikrine verdiği desteği eyleme dökmüştür. Onca tape, belge ve olgu Cemaat tarafından bir bir planlanmış, tarlaların sürümünden ev almak için yapılan konuşmalara kadar her şey sırf FB'yi yıkmak için tezgâhlanmıştır! Vicdanları yaraladınız, yazık ettiniz. Kalbiniz temiz biliyorum, ama sizi şikenin kucağına atan irade sizin en büyük düşmanınız, iktidar edenlerin de en büyük şansıdır. Toplam aklı bu olan bir yapının muhalefetinden daha güzel ne olabilir? Şam'da Osmanlı bayrağı!

CHP Trabzon örgütü bu saatten sonra ya vicdan ve adaletin yanında yer alıp istifa edecek ya da şikeye açık destek veren CHP garabetine onay verecektir. Çok sevilen biri olduğunu bildiğim CHP İl Başkanı ve örgütü tarihî bir virajındadır; ya davasında yüzde yüz haklı Trabzonspor ya da şike bataklığı.

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Çankırı'nın valisi ve piyano!

Sedat Tunalı 26.09.2012

Beşikdüzülüymüş. Taksim meydanında kendisine yönelik "kınama" sonrası korumalarını bir hışımla yarıp protestoculara yönelirken en güçlü argümanı, mağdur ve haklı olduğuna inanan kitleyle kendini özdeşleştirmek oldu.

"Ben de Beşikdüzülüyüm!", Trabzonlu yani. Yani Aziz Y'yi onore etme yarışına giren Topuk Yaylası zarafetinin ev sahibi İzzet Özgenç ve Aydın Üniversitesi Sahibi Mustafa Aydın gibi.

Yani demek istiyor ki, mealen, "Yahu ben Aziz Y'ye şeref defterini imzalattım ama aslında ben de sizdenim, bizde yanlış olmaz".

Sayın Vali, size kimse Beşikdüzülü ya da Çemişkezekli değilsiniz demedi, diyemez, bunun bir anlamı da olmaz. Temiz futbol cephesinin tek derdi; hırsızlığın güçlüler tarafından istendiğinde kullanılabilecek bir yöntem olmadığını ve hak edilen bir şeyi güçlülerin iktidarına boyun eğmeden alma iradesinin Karadeniz sahillerinde hayatın anlamlarından biri olarak yaşayıp yaşatıldığını tüm dünyaya göstermektir.

Keşke valisi olduğu ilin şeref defterini mahkemece suçlu bulunan bir kişiye imzalatmaktan imtina etmeyen Beşikdüzülü biri değil de, kamu vicdanı ve mahkeme tarafından hırsızlığı tescil edilmiş herhangi birine değil şeref defteri imzalatmak, yolunu görse değiştirebilecek Bizanslı bir Satrap olsaydınız.

Beşikdüzülü olmanız neyi değiştirir bilmiyorum, bunu neden ifade ettiğinizi de...

Misal, Hrant Dink'i katleden Samast da Trabzonlu ve biz namuslu insanlar için bunun hiçbir anlamı yok ve keşke olmasaydı dediğimiz çok oldu. Samast'ın da Fenerbahçeli oluşunu sonra konuşuruz.

Valisi bulunduğunuz şehri, o şehre "ait" olmayan çakma değerler üzerinden değil, o şehrin "değerleri" üzerinden temsil etmenizi bekliyoruz. İstanbul takımı "tutmakla" kentli olamaz, olsa olsa çakma özenti olursunuz, ama kendiniz olarak dünyalı olma şansınız var.

Trabzonsporluluk coğrafi bir tanımlama değil, hayata karşı bir duruş, güçlüden yana değil adaletten yana militanca tavır ve felsefedir.

Öyle olmasaydı Trabzon'un kenar mahallesi Değirmendereli 20 delikanlının ve ağabeyleri Serkan Kılıç'ın takımı Bank Asya Ligi'nde lider durumdayken, valisi olduğu koskoca ilin futbol takımı 2. Lig'de tutunma mücadelesi vermezdi. Sayın Vali, ilinize yatırım yapın, başka şeylere değil!

Kocaman piyano çalabiliyor mu?

"Anneme reklamcı olduğumu söylemeyin o beni genelevde piyanist zannediyor."

Fransız reklamcı Jacques Séguéla'nın hayat hikâyesinin anlatıldığı bu kitabın tek cümlelik özeti şudur:

"Genelevde piyano çalmak bile reklamcılıktan daha ahlaklı bir iştir."

Fenerbahçe Teknik Direktörü Aykut Kocaman, Trabzon'dan bir puan aldıkları son maçın ardından bir soru üzerine, bir kez daha 2010-2011 şampiyonunun kendileri olduğunu iddia etti.

Kendisi anlama sıkıntısı çekiyor olabilir, biz insanlık adına son bir kez yineleyelim:

Sayın Kocaman;

Şike yargılaması yapan mahkeme, başkanınız ve yöneticilerinizin, rakip takımlarla, yöneticilerle ve futbolcularla "şike" yaptığını tesbit ederek hapis cezaları verdi. Ve bunları da yine başkanınız "Şike yaptımsa FB için yaptım" diyerek tescil etti.

Yani sizin hak ederek kazandığınızı gülünesi ve maalesef biraz da acınası bir ısrarla vurguladığınız başarı, aslında bir "şike öyküsüdür" ve tarihe öyle geçecektir.

Bunun ne anlama geldiğini aklı başından firar etmemiş ve tadımlık vicdan sahibi herkes anlıyor da, siz neden anlamıyorsunuz!?

Bence sizin piyano çalma vaktiniz gelmiş Sayın Kocaman. Kıymayın kendinize...

Fener tribünündeki "dişi çukurlaşma"

İki kadın (görünüşleri öyle), başlarında simsiyah maymun maskesi, ellerinde "negro" bisküvi.

İnsanlık ve Fenerbahçe hiç bu kadar aşağılanmamıştı...

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sahibinden satılık!

Sedat Tunalı 29.09.2012

Bilgin Gökberk yazdı; "Bravo Turgay'ın (Bask. Fed. Bşk.) pembe medyasına. Başbakan'ın 'başımın gözümün sadakası' diye verdiği o şampiyonluk primi'nden avanta'sını alanlara ve her sorduğumuzda pişkinlikle gık bile demeyen pembe çocuklara bravo. Ne uğruna bu kadar yanaşıyorsunuz. Gazetede bir köşe mi? Tv'de bir koltuk mu? Değer mi? Turgay maçlarını tv'lere satarken paketin içinde sizleri de satıyor.

Bu bile rahatsız etmiyor mu sizi? Yuh."

Sayın Gökberk'e bir meslektaşı olarak önerim, bu cümlelerine rağmen kılını bile kıpırdatmayan ve menfaat çeşmesine musluklanmayı her şeyin üstünde gören figürleri kendi hallerine bırakmasıdır.

Başbakanlık, bunca kokuya ve yazılana rağmen verdiği paranın hesabını sormuyorsa, sifonu çekip unutmaktan başka çare yoktur!

Acaba TBF maçları yazarlarıyla birlikte paket içinde satarken, TFF'nin "paketinde" yazar- yanaşmaların yanında ekstraları da var mıdır, ne dersiniz?

Temel'in karısı ölmüş ve o gece Temel'i başka bir kadınla iş üstünde yakalamışlar.

Temel: "Bakmayın öyle. Ben rahmetlinin acısından ne yaptığımı biliyor muyum."

Belli ki futbolumuzu, basketbolumuzu ve dahi sporumuzu yönetenler "rahmetlinin" acısından ne yaptıklarını bilmiyorlar. Biraz anlayışlı olalım ki, "endüstriyel" yağma sürebilsin.

Endüstriyel futbol ve Metin Diyadin

Kıyım sezonunun açılmasıyla birlikte ilk ürünlerini veren futbol iklimimiz, şimdiye kadar işinden başka derdi olmayan ve çalıştırdığı her takımla başarı yakalayan Metin Diyadin'i sistemin dışına itti.

Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu hedefi olmayan, (sanırım yani) Kasımpaşa'nın, adı süper kendi lavaş ligimizin ikincilik sırasında otururken teknik direktörünün işine neden son verdiği sorusu, futbolumuzun geleceği adına samimi kaygısı olanların yanıtını bulması gereken en önemli sorudur.

Endüstriyel futbolun teknik adamlardan tek beklentisinin saha içi başarısı olmadığını, maç öncesi ve maç sonraları, sansasyonel uygulamaları ve kadro tercihleriyle de popüler kültüre "malzeme" olmalarını, magazin sayfalarının manşetlerinde zaman zaman yer bulmalarını beklediğini söyleyebiliriz.

Toplumların ve dahi gençliğin siyasal bilinçten uzaklaştıkça daha da "yaklaştığı" lümpen kültürün kendini en kolay ve rahat ifade edebildiği alanın futbol olduğu sosyolojisine kimler itiraz edecek bilemem. Bildiğim, bu kültürün Metin Diyadin gibi kimsenin değil sadece "işinin" adamı mütevazı tipleri "rantabl" bulmadığı ve beklenen randımanın sağlanamadığı gerçeğidir.

Hepimiz biliyoruz ki, Kasımpaşa'yı ligde ikinci sıraya taşıyan teknik direktörün ismi Reyna gecelerinde de zaman zaman boy gösterip ünlü! gazetecilerle ünlü işkembecilerde çorba içenlerden biri olsaydı, dizilen methiyeler Revan Köşkü'ne uzanacak halı ihtiyacını karşılamaya yeterdi.

Metin Diyadin, sadece işine ve takımına odaklanan, ayak oyunlarına tenezzül etmeyen, oyuncuları tarafından hep sevilen, saha içine müdahale etmeye kalkıldığında pozisyon değil tavır alan teknik direktör örneği olarak "sisteme" uyum sağlayamıyor ve her seferinde dışlanıyorsa; FIFA harcama sıralamasında altıncı olmamıza rağmen başarı sıralamasında neden 40. olduğumuz sorusunu "endüstriyel bir pişkinlikle" sormaya devam edeceğiz demektir.

Yaşasın paranın gücü, yaşasın şike! Kahrolsun sistem ve adalet!

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Galatasaray ve Fener neden yenildi

Sedat Tunalı 02.10.2012

Çok basit; yediklerinden fazla atamadılar ve yenildiler.

Türk medyası ve onun takipçileri ve dahi beslemeleri;

Güce tapınmayı genetik bir kodlama ile karakterin zayi ilanına dönüştüren zihniyetle bu sorunun doğru yanıtını bulmanız zor.

Futbol basit bir oyundur, ama onu yorumlarken basitleşmeye izin vermeyecek kadar basit!

Fenerbahçe ya da Galatasaray'ın "neden kaybettikleri" sorusu üzerine kurulu sistem; Ordu ve Kasımpaşa'nın "nasıl kazandıkları" sorusunu öne çıkarmadığı sürece , Şarkılarını türkülerini Edirne'den öteye söyleyemeyecek, söylemeye kalktığında ise laf ağzına tıkanacaktır.

Ha, derseniz ki, "biz cukkaya, menajere, PFDK ve TAHKİM'e bakarız", hayırlı işler!

Fatih Terim ve İngiliz polisi!

Bekledim kim yazar diye, birkaç cılız kelam dışında bir şey göremedim, yazıldı da görmediysem peşinen özür!

Malum G. Saray kafilesi Şampiyonlar Ligi maçı için gittiği İngiltere'de bir grup sarı-kırmız sevdalı tarafından karşılandı ve meşaleler de yakıldı karşılamada.

İngiliz polisi de meşale yakmanın yasak olduğunu söyleyerek birkaç taraftarı gözaltına aldı.

Aldı da ne oldu;

Hemen Türk mantalitesini ortaya koyduk, imparatorumuz karizmasını ortaya koyarak taraftarları İngiliz polisinin elinden almaya kalktı, olmadı, bazı idareciler en sevimli yüz ifadeleriyle aynı şeyi denediler, o da yemedi. İmparatorumuz, marka değerimiz ve yöneticimiz el ele, eller bitişik, yerleşik sisteme teslim oldular ve polis taraftarları sorguya götürdü.

Batı da bir sistem vardı, ve sistem kişilere göre değil kendi mantığına göre işliyordu, maalesef..

Medyanız sizi istediği kadar şişirebilir, ne gam! Daha bir ay önce "dövlet" büyüklerimizin olimpiyatlar esnasında düştükleri durum da unutulmadı henüz, üstelik.

Mikrofonlar Cem Karaca'da; "Mega star ultra star, Edirne'den öte kim star"

Haddini bilmek "olmanın" ilk adımı, bilelim, olalım!

Alex'e veda!

Aykut K. şöyle Aziz Y. böyle yaptılar'a giren çok olacaktır. Ben bir futbolsever olarak Alex'i canlı canlı izleme şansımı kaybettiğim için üzülüyorum. Sebebi ne olursa olsun sonuç değişmeyecek; o güzel futbol sanatçısı bizi terk etti! Bize Mustafa Sarp ile Barış Özbek bile fazla.

Neşet Ertaş'ın ardından!

Ece Ayhan üstadın, yani değeri bilinmemişler ülkesinin en kıymetli şairlerinden birinin tarihî sorusunu hatırlayalım önce;

Devletin ve tabiatın ortak ve yanlış sorusu şuydu:

Maveraünnehir nereye dökülür?

En arka sırada bir parmağın tek ve doğru karşılığı:

Solgun bir halk çocukları ayaklanmasının kalbine!'dir.

Neşet Ertaş sevgilinin, toplumun "goynündeki" yerini tarif etmek kimsenin bir başına becerebileceği bir şey değildi, cenaze törenindeki mahşer ve masumiyetin mirasından pay kapma telaşı hepimize bir şeyler anlattı, umarım. Duygu Vandallığını mahkûm etme sevdasına başka bir Vandallığın öznesi olmak istemediğim içindir ki, üstadın cenazesindeki fotoğrafın, bu ülkenin yağmurunda ıslanıp güneşinde kuruyan insanları olarak hepimize sorumluluklar yüklediğini söylemek istiyorum.

Neşet Ertaş, kardeşliğin, özgürlüğün, paylaşımın, aşkın ve hüznün ozanıydı. Tüm bu değerlerin kendi mecralarınca akıp buluştuğu bir insanlık havuzuydu Neşet Ertaş, ve bu iyilik çeşmesinden kana kana, doya doya, acıya güle içelim diye pınar pınar aktı gönüllerimize. Kardeşliğe inanan her kim ise, bu iyilik çeşmesine su taşısın.

Ece Ayhan söylesin son sözümüzü de:

"Her çocuğun kalbinde kendinden daha büyük bir çocuk vardır"

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Cizvit ruhu' ve Alex

Sedat Tunalı 06.10.2012

"koyun gibisin kardeşim, gocuklu celep kaldırınca sopasını sürüye katılıverirsin hemen ve âdeta mağrur, koşarsın salhaneye."

Usta'nın **"Akrep gibisin kardeşim"** isimli bu şiiri, güce tapan kitleleri anlatır, ve bizim payımıza da bu tapınmayı **"sevgi"** ve **"zaten herkes bize düşman"** maskelemesiyle rasyonalize eden aklı sorgulamak kalır.

Alex'in, neredeyse "**ahlak dışı**" futbol rekabetine rağmen her kesim tarafından sevgi ve saygı görmesinin nedenleri sosyolojik bir araştırma konusudur.

Alex'in saha içi ve dışında örnek bir yaşam sürdüğü, işini yaparken de kimseye karşı kırıcı olmadığı konusunda bir ortak payda var. Yüzünde hep rahatlatan, huzur veren bir ifade.

Roma kilisesine bağlı bir "tarikat" olarak dünya sahnesine çıkan Cizvitler, özellikle yoksul ve başarılı çocuklara eğitim desteği vermesi ve Katolik mezhebine bağlılığıyla ünlüydü.

Cizvit papazları, yaşadıkları her alanda **"örnek insan"** olmaya adeta mecburdular. Ve varlık nedenleri de dünyanın her tarafına dağılarak Hıristiyanlığı yaymaktı.

Oyununa ve duruşuna sevgi ve saygıyla baktığım **Alex**'in vakarını korumasını da, ancak bu **"Cizvit ruhu"**na bağlayabiliyorum. Alex'in yaşadıkları ve O'na yaşatılanlar, sıradan bir insanın taşıyabileceğinden çok daha ağır.

Alex'i üç dakikada **"harcayanlara"** da bir sorumuz var:

Hadi Alex'in karizması altında ezildiniz, anladık. Peki, bu adamın bu ülke çocuklarıyla hemhal olmuş, İstanbul'dan bir hafta ayrı kalınca annesine babasına **"baba , anne, hadi evimize (İstanbul) dönelim"** diye ağlayan çocuklarına kestiğiniz cezanın farkında mısınız

İstanbul 16. ACM'nin ceza yağdırdığı **Şike davasının Yargıtay safhası**, **5. Ceza Dairesi**'nde görülecek. Genel görüşe göre bu dosya 9. Daire'ye gelecekti, ancak **"bir kaynak"** bize bu davanın **5. Daire**'ye verileceğini söylemiş ve bunu paylaşmıştık.

5. Daire'nin başında özellikle cinsel taciz ve rüşvet suçlarında uzmanlaşmış ve son seçimlerde Yargıtay başkanlığına aday olarak en fazla ikinci oyu almayı başarmış **Ahmet Ceylani Tuğrul** bulunuyor. Öyle ki Tuğrul seçimde hükümetin gösterdiği adayın iki katından fazla oy almayı başarmış.

Tuğrul, yargı çevrelerinde toplumun her kesimiyle iyi ilişkiler kurması ve çok geniş tabanlı sosyal ilişkileriyle biliniyor. Halen yurtdışında kaçak olarak bulunan "Kadıköylü" Bedrettin Dalan'ın "elini öpecek" kadar hürmetkâr olan Tuğrul Fenerbahçe tutkusuyla da tanınıyor.

Emekli bir Yarqıtay üyesi ağabeyimiz, işleyişi şöyle anlattı:

- 1- Başkan, dosyayı inceler ve kendi mütalaasına göre bir ekip kurar.
- 2- Şike davasında verilen cezalar 10 yıldan az olduğu için Yargıtay aşamasında duruşmalı oturum olmaz ama yerel mahkemenin kararını "şu şu nedenlerden dolayı mahkûmiyet kararı yanlıştır" diyerek esastan bozabilir ve bu bozma kararı da aslında yerel mahkemeye "sen bu insanları beraat ettir" mesajını verir. Yani teoride böyle bir şey mümkündür.
- 3- Ancak böyle bir karar sonrası yerel mahkeme kendi kararında ısrarlı olabilir ve yeniden yapılan yargılamada ilk duruşmada sanık lehine yorumladığı kimi hükümleri de ortadan kaldırarak cezaları arttırarak hüküm verebilir.
- 4- Yerel mahkemenin kararında direnmesi sonucunda dosya yeniden aynı ceza dairesine gelir. Ceza dairesi ya mahkeme kararını onar ya da bozar.
- 5- Bozma durumunda dosya bu kez Yargıtay Ceza Genel Kurulu'na gelir ve nihai karar burada verilir. Şimdilik ahval budur...

Kimse kusura bakmasın ama serisi:

Sabah gazetesi (Turkuvaz grubu) ve Taraf gazetesi olmasa Şike, yapanın yanına kâr kalmıştı!

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İstanbul Karması'nı (Milli Takım!) Abdullah Avcı mı seçiyor

Sedat Tunalı 10.10.2012

Herhangi bir teknik adamın, kendi ayağına kurşun sıkacağına inanmam, Abdullah Avcı da buna dâhil.

AA'nın Milli Takım'ın başına hangi başarılarıyla "getirildiği" sorusu orta yerde duruyor, kimseyi tatmin eden bir yanıt verilmedi henüz, görünen o ki verilecek gibi de değil.

"Bu soruyu sorması gereken medyadır" diyenleriniz oldu biliyorum, ve fakat şike gerçeğini ve futbolumuzun orta yerinde kıvrıla kıvrıla yükselen pisliği, görmemeyi bırakın, unutturmaya çalışan medyadan bu tür beklenti içine girenlerin akıl sağlıklarına dikkat etmelerinde yarar var.

Genel bir formsuzluk içinde olsa da Trabzon'dan Milli Takım'a oyuncu alınmamasını anlarım. Ne de olsa Milli Takım'ın kaptanı Trabzonspor'un "ırkçılık" suçlamasıyla insanlığa şikâyet ettiği Emre B, "çocuğun moralini bozmaya gerek yok" denmiştir.

Tamam, Türk futbolunun cerahatlerini boşaltmakla görevli Trabzon'a yönelik kompleksi anladık, ben de yerlerinde olsam tezgâhı her seferinde tekmeyle darmaduman edenlere karşı bir öfke duyardım. Nihayetinde, İstanbul dukalığı için Trabzon'un anlamı, hile ve güç üzerine kurulu tezgâhlarını her seferinde Osmanlı tokadı kıvamında yerle yeksan eden Tatar Ramazan'dır, anlarız.

Ve fakat:

Bu ligin tek namağlup takımından, bu ülkenin şampiyon takımlarından biri olan Bursa'dan, Kayseri'den, Başkent'ten, Kasımpaşa'dan vesaire tek bir oyuncu alınmaz mı?

Açıkladığınız kadrodaki her isimden maç kurtaracak performans mı bekliyorsunuz? Böyle olmadığı ortak kabul iken, neden Anadolu takımlarına büyük moral verecek birkaç ismi çağırmıyorsunuz? Yoksa aranıza "Anadolu" istemiyor musunuz?

Yurtdışından onlarca oyuncu çağrıldı, çağrılıyor. Kedi olalı fare nedir bir fikir sahibi olmayanları ısrarla çağırırken, daha son maçında harika bir gole daha imza atan **Gökdeniz Karadeniz'i** misal, **neden çağırmıyorsunuz?** Yoksa bir milli takım kampı sırasında tartıştığı kaptanınız Emre B'ye gereken cevabı verdiği, biat etmediği ve salataya salata dediği için mi?

Bulut Menajerlik'ten yedi, Anadolu'dan "sıfır" Oyuncu!

Sayın Avcı;

Milli Takım "kadronuz" içinden biri ya da birilerinin herhangi bir menajerlik şirketinde ortaklığı olduğuna dair bir bilginiz var mıdır?

Kadroya çağırdığınız yedi oyuncunun (**Arda T, Emre B, Hakan B, Bekir İ, Cenk G, Aydın Y.** ve **Gökhan G.**) aynı menajere (**Ahmet Bulut**) bağlı olduğunu biliyor muydunuz?

Sözkonusu menajerin şike sürecinde adı sıkça "anılan" Ahmet Bulut olduğundan haberdar mısınız?

Abdullah Avcı bu soruların yanıtını verdiğinde bu köşede yayımlanır.

Milli Takım'a oyuncu vermek isteyen takımlara da bir önerimiz olsun:

Oyuncunuzu Ahmet Bulut ve "ortaklarına" emanet edin, gerisine karışmayın.

Hayır, oynaması ya da başarılı olması gerekmiyor, baksanıza kendi takımlarının "kadrolu" yedekleri bile Milli Takım'da!

Son soru:

Bu takımın "Milli Takım" olduğuna kaç kişi inanıyor?

Ve bir itiraf:

Futbolumuzu batağa saplayıp ortaliği pis kokudan geçilmez hâle getirenler;

Sizin milli takımınız beni temsil edemez ve attığınız her gol ahlakın ve insanlığın ortak değerler kalesinde açılmış bir gediktir. Eksik olun!

Recep Bolat

Recep Bolat muhabir arkadaşımdı, sırtından vuruldu, bir haince... Hayatı boyunca dimdik kaldı Recep, hiç eğilmeden çekti gitti aramızdan.

Tavlayı ben öğretmiştim Recep'e. Zarı kötüydü, Anadoluhisarı Göksu Kahvesi'nde hâlâ duyulur mu sesin Recebim!.. Mekânı cennet olsun.

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gerçekten temiz futbol isteyen var mı

Sedat Tunalı 13.10.2012

Şike-çete sürecinde yaşananlar, toplumları ayakta tutan şeylerin arasında "adalet" kavramının da olduğuna dair kuşkular yarattı, yaratmaya da devam ediyor.

Bu süreç tüm ülkeye şunu gösterdi;

Güçlüler ve iktidar edenler açısından adaletten önce gelen pek çok başka kaygı var. Evet, maddi ve manevi rant izin verdiği ölçüde adalet de bir kenar süsü olarak kullanılabilir!

Hukukun iktidarların fahişesi olmadığına dair umudunu korumak isteyenler, muhtelif kentlerde "**Temiz Futbol İstiyoruz**" diye eylem yapıyorlar. İstanbul Taksim'de her cumartesi saat 15:00'te toplanan bir avuç insan, ki tek suçları Trabzonsporlu olmaları sanırım, temiz futbol gibi bir derdi olan herkesi kendilerine destek olmaya; şikeçete batağına batmış futbolumuzu çetelerin ve çapsız zekâ özürlülerin elinden kurtarmaya çağırıyor.

Bu çağrı renklere değil vicdanlara yönelik bir çağrı. Temiz futbol ne Trabzon ne de Robbie Fowler'a "özel kılınmış" bir hak, futbolu gelir değil keyif kapısı olarak gören herkesin ortak paydası değil midir?

İstanbul'da başlayan bu eylemlerin bir ayağı da Trabzon'da yapıldı geçen hafta. Sağdan say 15 kişi, soldan say 17 kişi katıldı, biri de daha bebek sayılacak Yiğit torunum üstelik. Trabzon'da kurulacak umumi tuvaletin kubur taşının çapına bile müdahil olan Trabzon ekâbiri, neredesiniz?

Ne o?

Yoksa eyleme destek verirseniz ağababalarınız kızar diye mi korktunuz? Merak etmeyin, ağababalarınız bile sizden daha omurgalıdır. Sorun, sizlerin insana keder veren ilkesiz, şehre ihanet eden zavallılığınız ve menfaat üzerine kurgulu karaktersizliğinizdir.

Trabzon ve Trabzonspor'u, "çeşmenin başında uygun bir yere atlamak için" kullanılan bir araç olarak görüp bir de şehir hakkında ahkam kesen asalaklar var olduğu sürece ne Trabzon ne de Türk futbolu ve sporu lağım kokusundan kurtulabilir.

Şike-çete sürecinde kime ne mesajlar verdiği belli olmayan "uslu çocuklar" buluşması gibi kepazelikler dışında hiçbir yere izini düşürmeyen, ulusal basını geçtim yerel medyaya bile ahlaktan ve adaletten yana tek bir demeç vermeyen "kanaat önderleri" tarihin çöp sepetine atılmadığı sürece ne Trabzon dan köy olur ne de Türkiye'den kasaba.

Trabzon'u bu olan memleketin Türkiye'si de bu kadar olur. Trabzon'a ihanet eden o menfaat çetesi ve onların hınk deyicisi medyası ile değil büyük davalara, kenefe bile gidilmez.

Tepeden tırnağa sefalet...

Sadri Şener zekâsı konu Alex olunca çok "ironik" bir tesbit yaptığını zannedip üstüne bir de keyif sigarası içebilir. Lakin ağzınızdan çıkacak her söz sizi esir alır, güya ironiyle vurduğunuz Adnan Öztürk çıkar ve sizi gediğinize sokar! Bu nasıl bir liderliktir ki, şike sürecinde dürüst ve cesur kalabilmiş bir iki adamdan birini karşısına alıyor?

Hey Trabzon! Temiz Futbol eyleminde binlerle buluşamıyorsan, sorun ne Aziz Y., ne Yıldırım D. ne de Platini'dedir. Sorun Sadri'de, Şenol'da, Faruk'ta, sendedir. İçine sindirebildiğin her ne ise bir süre sonra sen de osundur!

Türkiye'de spor yazarı neden yok

Şundan;

Spor yazarı diye gözümüze sokulanların yüzde doksanı gazeteci bile değil, mesleğe eş dost sokuşturması. Eşle dostla gelen de eşçi dostçu leşçi olur, abisi nasıl kurarsa zilini o da öyle çalar!

Gerçekten mesleğin içinden gelen spor yazarları da, markaya ve renge angaje olarak kendilerine pranga vuruyor. Böyle olunca da tanrıya değil de başka şeylere kulluk ediliyor.

Bu ülkede "gerçek" bir spor yazarı olsaydı, Anadolu futbol gelişmedikçe ve Anadolu kulüplerine başkanlık edenler İstanbul'a biat ettikçe bir arpa boyu yol alamayacağımızı dile getiren yazılar yazarlardı. Yazamazlar ama, sistem İstanbul'a kurgulu ve Passat ana bayii İstanbul'da konuşlu.

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

60 bin dolar! Yiyin efendiler yiyin!

Sedat Tunali 17.10.2012

Zengin babanın şımarık oğluna ve başarıyı para üzerine kurgulamış maneviyat esnafı "dindar" spor yönetimine göre, herkes para delisidir ve başarıya gidecek en kısa yol, sporcuları paraya boğmaktır! Değildir a iki gözüm, değildir!

Neresinden tutsanız elinizde kalacak bir oryantalizm çukuru.

Her sözüne "Sakarya" ve "Uhud" ile başlayıp, günü Uzakdoğu gecelerinde ve Batı şehvetiyle bitirenlerin idaresindeki sporumuz ve özelde futbolumuzun bir arpa boyu yol gidebilmesinin imkânı yoktur, hatta stabil bile kalamaz, hep geriye gider, doğa yasası...

Hani Türkler maneviyatı güçlü bir milletti? Hani paradan büyük değerler vardı?

Türk futbolcusunu ve sporcusunu, sporun ve evrensel rekabetin fair play ruhu içinde kalarak motive edemiyor ve çare olarak bu yoksul halktan "söğüşlenmiş" paraya sarılıyorsanız, bilin ki çürümüş ve kokmaktasınız.

Kimin parasını kime dağıttıkları sorusu tabiatın ortak sorusu olsun, lakin TFF'nin başındaki şahsın kendine ait olmayan paraları turşu ticaretinde batırmak gibi bir geçmişi de var iken, bir de kalkıp futbol gibi liyakat ve sportif ruha sadakate en çok ihtiyaç duyulan bir sahanın sorumlusu yapılması, ironi bile değildir. Herkes layıklarınca yönetilir, yönetiliyor.

Lakin Galileo dünya dönüyor dediğinde ona şiddetle karşı çıkıp idam etmeye kalkanların trajedisine tüm insanlık yüzyıllardır gülüyor. Şimdiki tüm medyayı ve sosyal alanı kuşatan vasati 40 çöplük tekel kibriti kıvamı düşüklüğün sonu da farklı olmayacaktır.

İnsanlara baskı ve şiddet uygulayıp, para musluğuna sahip olmanın verdiği balonsu kibirle zorla "dünya dönmüyor" dedirtebilirsiniz, lakin dünya dönüyor hanımlar beyler. Umar ve dileriz ki, tez zamanda sporun ve masum halkın yakasından düşersiniz.

10 milyon insanın yoksulluk sınırında yaşadığı ve asgari ücretin sıradan bir ev kirasına yetmediği bir iklimde, asgari ücretin 150 katı bir parayı sadece 90 dakikalık ve kendinizden zayıf olduğu kabul edilen bir rakibin kalesinde bırakılacak bir topla kazanmaktan utanmayacak futbolcu topluluğu ve onların "ağabeyleri" ile herhangi bir yere gitmekten utanç duyarım...

Lafa gelince onur manyağı olanlar, bir eleştiri cümlesine karşı dirsek sıvazlayıp taktik tahtasını tekmeleyenler;

Onurunuz ve gururunuz nerede başlar sizin ve nerede biter!

Nalıncı keseri esnafları...

Orduspor

Ligin tek namağlup takımısınız. İşine saygılı bir teknik direktörünüz ve "işi bilen" bir yönetiminiz var.

Ama ülkeyi temsil eden takımı seçenler, sizden tek bir kişiyi bile o takıma layık görmüyorlar. Milli Takım'ı İstanbul Karması kıvamına taşıyan zihniyetin, milli takım kavramını sadece sahadaki 11 kişi ile sınırladıkları,

kazanılacak puan ve paraların; Ordu örneği dukalığın tozunu atan takımlara ülke futbolunun geleceği adına moral katkıda bulunmaktan daha önemli olduğunu düşünüyorlar.

Ordu'nun bu "ötekileştirmeye" karşı sessiz kalmasının yorumunu da kamuoyuna bırakalım.

"Yıldırım Bey beni istiyor"

Milli Takım TD'si AA, olası bir başarısızlık sonrası istifa edecek misiniz minvalindeki bir soruya şöyle cevap verdi:

"TFF Başkanımız benimle uzun yıllar birlikte çalışmak istediğini söyledi."

E olsun!

Yıldırım Bey'in para sorunu yok, Şereflikoçhisarspor'u satın alsın, AA'yı da başına getirsin. Türk futbolu daha fazlasına tahammül edemez, zira...

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gölgemiz bile duruşumuza bağlı...

Sedat Tunalı 24.10.2012

Ve köprü yıkılsa da kalıyor kıyı...

Bursa Atatürk Stadı'na Aziz Y. felsefesinin gölgesi düştü; yamuktu, yumuktu ve fazlasıyla onur kırıcıydı. Büyük camiaların acıları da büyük olur elbette, ama kimi acılar vardır ruhu kanatır durur, hep unutmak istersiniz, bir an unut-a-madan, ve bir bakarsınız ki, ömür denen tanrısal armağan günden geceye dönmüş de utancın sonu gelmemiş.

İşte bu yüzden F.Bahçe camiası "Bursa Kapalı Cezaevine Hoş Geldiniz Emek Hırsızları" pankartını doğru okumak ve renklerle gönül köprüsü dışında "ilişki" kuran her kim ya da kimler varsa içinden söküp atmak zorundadır. Bunu sadece, gönül verip anlamlar yükledikleri markalarını korumak için değil, FB'siz bir rekabetin ve ligin, tuzsuz yemekten farkı kalmadığını bilen tüm sporseverler için yapmalılar.

Elbette rekabetin yakıcı ruhu, kimi pusulaları ve kantarın topuzunu sıkça bozdu...

Elbette Türkiye'de geçmişte kalan tüm pisliklerin tek sorumlusu FB'ymiş infazı vicdanlarda yaralar açtı..

Elbette FB de, bu iklim ne kadar kirliyse ancak o kadar kirliydi..

Elbette Fenerbahçe'yi idare edenler de, diğer "rant" kulüpleri ne kadar "iyi niyetliyse" o kadar "iyi niyetliydiler" Yöntem farkı varsa da, yoğurt- yiyiş farkıydı. Sistemin tüm günahlarını bir takıma yükleyerek sporumuzu ve futbolumuzu temizleyemeyiz, milyon kere kabul!

Lakin Kartallı Kazım'ı anlatırken ne diyordu Nâzım Hikmet;

"...

Kâatlar kan içindeydi.

Fakat kan kapatmıyor yazıyı..."

Cemaat, yargısız infaz, medya linçi, içerideki hainler vesaire vesaire, bir an hepsine kabul diyelim.

Bir sevgiliyi, üstelik yaralanmış, paralanmış, yağmalanmış bir sevgiliyi, gönüldeki yeriyle değil de çıkarlara sermaye edilmiş hâliyle kabul edebilmek elbette kolay değil, ve elbet her yenik ruhun teselliden nasibi olmalı.

Ve fakat,

Kâatlar kan içinde, ve kan kapatmıyor yazıyı.

Ve belgelerdeki o "yazılar" birileri tarafından uydurulmadı, yazılmadı, sipariş edilmediler. Hepsi "Yaptımsa FB için yaptım"la ifade edildiler.

F. Bahçe karşılıksız bir sevda ise, sevginize sahip çıkmanın yolu bellidir. Rekabetin yakıcı ruhunun aklınızı esir almasına, sağduyunuzu orta malına dönüştürmesine izin vermeyin.

FB'siz bir rekabet, tuzsuz yemek, mezesiz rakı, çocuksuz aile, çaysız simittir, eksik coşku, kahkahasız hüzündür.

Etmeyin, FB'yi sermayeden ve sermayeleşmekten kurtarın. *Atv*'nin ve yeni sezonun en güzel dizisi *Karadayı*'da, babasını kurtarmak isteyen esas oğlan bir dosyaya ulaşmak için Adliye bekçisi ile buluşur ve Fenerbahçe'nin maçını aynı heyecanla izlerler ya hani, hani hepimiz bir emekçinin gözüyle severiz ya o an o takımı, ve üstelik Karadayı Trabzonlu bir babanın çocuğudur bir de..

İşte, o bekçinin ve o oğlun sevdiği Fenerbahçe'dir ihtiyacımız olan, bahisçilerin, çetelerinki değil.

Gölgeniz bile duruşunuza mahkûm

İyi mi sahi bayramlar?

Eğer her gün hayvan haklarından bahsedip bulduğu her fırsatta da kuzu pirzola yiyen hayvanseverlerden değilseniz, bir kurban kesip yoksullara dağıtmanızdan daha güzel ne olabilir? İlle de Müslüman olmanız da gerekmiyor, yoksul çocukların sofralarında çiçekler açtırmanın nesi kötü?

Sayın Tekin Küçükali'nin başlattığı Kurbanda Kızılay Modeli'nin medya ayağını yönetmiş ve tek kuruş paralı ilan vermeden 40 bin hisselik taleple karşılaşmıştık. Kızılay bu yıl nedense paralı ilanlara da başladı. Umar ve sanırız ki Kızılay bu yıl 100 bin hisse kurban bağışı alacak ve yıl boyunca yoksul evlere dayanışmayı ve sevgiyi taşıyacaktır.

İyilik bayramlarda değil aslında, içimizde bir yerlerde saklı. Bayram o iyiliğin dışa çıkarılmasıdır. Herkese iyi bayramlar, sevgili **Süleyman Seba** ve **Sadri Şener**'e de geçmiş olsun.

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şike çetesinin seyir defteri

Sedat Tunali 31.10.2012

TFF ve şike çetesinin;

Yani başta "bir kısım medya" olmak üzere şişirilmiş lig pastasından şöyle veya böyle nemalanan ve bunu yaparken de ahlak ve namus gibi futbolumuzda alıcısı olmayan değerleri ham hum şaraloplayan güruhun son yumurtası şu:

"Yaw tamam, Trabzon'un hakkı yenmiş de olabilir ama, onlar da saha dışıyla uğraşmayı bıraksınlar da biraz saha içine dönsünler, bak takım kötü gidiyor, gelin futbol konuşalım, yazık yaw Trabzon'a da."

Cümle kötü oldu farkındayım, e ilham verenleri bir düşünün, isimlerini yazmaktan iğrendiğim figürleri bir getirin gözünüzün önüne, siz anladınız onları, cümledeki düzey yine de fazla değil mi?

"Atamayla" gelen TFF şikeyi de kendi gibi gelen ETİK ve TAHKİM kurulları marifetiyle halının altına süpürdükten sonra, ikinci hamle olarak da , "artıkın futbol konuşalım yaw " geyiğini devreye soktu.

Halıyı ters dubleks kıvamına ulaştıran pislik yığınları ortada durur ve UEFA ve FIFA, TFF'nin tercüme oyunları ile geciktirilen "acı kararıyla" şikeli futbolumuzun cerahatini her an patlatabilecek iken, hâlâ güzel oyundan bahsedebilen midelerin sindirim sistemleri nasıl işliyor sorusunun yanıtını tıbba bırakalım. Ve fakat, bunca pisliğe rağmen hala "güzel oyun " diye sıcak sıcak yumurtalar çıkarabilenlerin göğüs ve kafa hanelerinde hiç mi ahlaki kaygıları yoktur, bu kişilerin çocukluklarında onlara "güzel ahlaktan" söz eden öğretmenleri, köy camilerinde yaz aylarında kursa gittikleri camilerde "adam olmanın şartı vicdandır, adalettir" diyen köy camisi hocaları, "kimsenin hakkını yeme oğlum" diyen anneleri, ablaları, ağabeyleri, arkadaşları hiç mi olmamış? Yok, olmuşsa bu rezilliği nasıl tolere edebiliyorlar, yine geldik sindirim sitemine, yok böyle olmayacak. Aklın ve vicdanın sınırları içinde kalınarak bu pisliği "anlamanın" imkânı yok!

Dünya değerler araştırması!

Rengin Soysal'ın makalesinden okuduğuma göre İskandinav ülkelerinde insanların birbirlerine güven oranı yüzde 80. Türkiye'de bu oran, sıkı durun yüzde 10.

Şikeyi ve Makyavelizm'i, iktidar edenlerin ve para sahiplerinin "doğal hakkı" olarak görenlerin ülkesinde insanlar birbirine bu kadar güveniyor işte. Emeği geçenleri hep birlikte tarihin çöp sepetine havale ediyoruz.

Spor yazarlığında kalite ve Arda Alan

İsimleri malum birkaç kişi dışında "ipe sapa gelir" spor yazarı olmadığı herkesin ortak kabulü. İsimlerini biliyorsunuz, ama en "düzgünü" bile patronunun pruvası hangi yöneyse o tarafa çeviriyor kalemini, hem kendilerine yazık ediyorlar hem iklimlerine. Değmez, hayat bir "kötüye" kul olmaya değmeyecek kadar kelebek a güzel insanlar!

Taraf ta **Arda Alan** diye bir delikanlı futbol yazıları yazıyor. Galiba Zeki Demirkubuz twitiydi; "Ülkede sportif alandaki tüm figürleri toplasanız bir Şenol Güneş etmez" mealinde. Geliştiriyorum:

Ülkedeki tüm futbol yazarlarının derinlik ve analiz toplamı bir Arda Alan etmez. İnanmayan açsın bir Arda yazısı okusun. Ne de olsa genetiğinde devlet faşizmine direnen onurlu bir babanın kodları saklı. Aman Arda, kimselere benzeme, ruhunun efendisi olarak kalmaya devam et.

Ahmet Kaya 55 yaşında!

Medya linçiyle aramızdan alınan **Ahmet Kaya** yaşasaydı 55. yaşını kutlayacaktı. **Haliç'te bir vapuru vurdular...** O'nu bizden alan hayat bize layık olduklarımızı, Serdar'ı, Ceyda'yı, Özkök'ü bıraktı, payımıza düşen çukur yani...

Trabzon'da var bir Divan!

Taşkın vardı ortaokul arkadaşım. Tarih hocamız sordu:

"Taşkın, Divan nedir oğlum?"

Taşkın, hergele, Arafilboy çocuğu, bildiği şeyler başka, önce benim gözlerime baktı, yemedi, hoca keskin cevap bekliyor.

"Padişahın oturduğu yere divan denir hocam."

"Otur yerine rezil."

Trabzon'da da epey büyük bir divan var, ihtiyar heyeti topluca oturuyor. Hayırlı işler...

Yazıya Müzik

Ahmet Kaya: Cinayet Saati

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Özkan Sümer'i duyan oldu mu

Sedat Tunalı 07.11.2012

Laf demokratları ve Hz. Ömer yağmacıları şike ve şikecileri kutsarken, ve dahi hırsızlık mağduru Trabzon kendi hainleriyle yüzleşirken, bu ülke futbolunun simge isimlerinden biri olan Özkan Sümer, her namuslu insanın yüreğinde yara açması gereken bir cümle kurdu; kendisine yakışan da günlük işlerden elini ayağını çekip camiaya değer katmaktır.

Ey insanlık bakın Özkan Sümer ne diyor, vicdanınızla okuyun lütfen.

"Trabzonspor, büyük bir soyguna maruz kaldı. Sevincimiz çalındı. Övüncümüz çalındı. Emeğimiz çalındı. Onurumuz, prestijimiz, kazancımız, her şeyimiz çalındı. Geleceğimiz çalındı. Bu sadece bir kupa meselesi değil. O sevinci, övüncü, onuru bize yaşatmadılar."

Bu feryadı duymuyorsanız ne Hz. Ömer'in nezdinde zerre kıymetiniz vardır ne de sevdiklerinizin; aslında yoksunuz, sadece varmış gibi davranıyorsunuz.

Aziz Y. ve F. Bahçe rantı!

Aziz Yıldırım üzerinden medya dâhil herkesin "ekmek" yediği muhakkak. Ekmek yemek derken Passat medyasından söz etmiyorum, onlar ufak işlere bakmazlar, daha derinden ve mutfaktan üflerler.

Kabul etmeliyiz ki Aziz Y. ve F. Bahçe ismi yazılanı okutuyor, "Fenerbahçe Türkiye'dir" sloganının doğrulayan bir sosyolojik vaka olarak, her Türk gibi dedikoduya bayılan FB'liler kendileriyle ilgili ne bulsa okuyacak bir iştiha ile herkese ucuzundan rütbe dağıtıyorlar.

Zorunlu askerlik uygulamasını doğru bulmayan, hadi dürüst olalım, kendi de askere olabildiğince geç gitmek için bir üniversiteye master programı açılabilmesi ve bu sayede master kaydı yaparak askerlikten yırtmak için olmadık "yasal" yollar deneyen biri olarak, askerden kaçmak için başka yollara sapan birini eleştirmeyi de ahlaki bulmuyorum.

Ama ahlaki olmayan başka bir şey daha var;

Hem Mustafa Kemal, vatan millet sakarya esnaflığına soyunup hem de askerden kaçmak için sahte belge çukuruna düşmek.

Şikeci CHP kitle partisi mi?

Laz'ın biri ABD'deki zencilere yönelik ırkçılığa kendince çözüm bulmuş ve otobüslerde ön sıralarda beyazların oturma faşizmine karşı uygulama aşamasında şöyle buyurmuş ya hani:

"İnsanlar arasında ayrım yapmak çok ayıp bişedur, herkes eşittur, siyah- beyaz yoktur, hepimuz yeşiluz. Lütfen açık yeşiller öne koyu yeşiller arkaya otursun."

Ben size fıkra anlattım sanıyorsunuz, oysa anlattığım CHP'nin adalet kavramıydı. CHP ve onun sempatik lideri K.K., siyasi nedenlerden dolayı açık yeşillerden yana tavır koymuş, koyu yeşiller de hiçbir şey olmamış gibi bu CHP'nin temsilcilerini evinde kabul etmiş ve şehrin onurunu yaralamıştır.

Çağlayan Adliyesi'nde oy avcılığı yapan çapsız sazanlara sözümüz şudur:

O şehrin ve o takımın zekâsı, sizin yemsiz oltayla avladığınız zekâ değildir, bilesiniz.

Başlıktaki soruya gelirsek.

Evet, CHP kitle partisidir, ama kitle açık yeşil olacak!

Bir cümle de "Tabii AKP'ye bişe diyemiysunuz CHP'ye yükleniysunuz" diyen algıya.

İki yanlıştan bir doğru çıkarmaya çalışmakla olsanız olsanız Cem Yılmaz'a malzeme olursunuz!

Spor yalakalığı!

Eskiden spor yazarlığı diye bir meslek vardı. Kalem sahipleri kalemlerini ve vicdanlarını sporun ve memleketin hizmetine verir, kişi ve kurumlar üzerinden küçük hesaplara saplanıp mesleğin onurunu yere düşürmezlerdi.

Endüstriyel futbol adı verilen masumiyet itlafı sonrası, özellikle amca, dayı, halaoğlu, kayınço, eski sipolcu, cemaatyen, "yüksek dil atma yeteneği" ve "benim yüksek yerlerde tanıdıklarım var" kontenjanlarından mesleğe "sızan" ilkesiz çakallar sürüsüyle tanıştık.

Hırsıza dair dişe dokunur tek eleştirel cümlesi olmayan sözümona "usta" sipol yazarlarının, ülkenin en büyük gazetelerinden hırsızlara yönelik güzellemeleri insanı iğrendiren noktalara taşıyor.

Behey akraba kontenjanı kalemşorlar;

Hırsıza güzelleme yapanlar da en az hırsızlar kadar aşağılık ve onursuzdur, duydunuz mu?

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şenol Güneş TFF başkanı olsun!

Sedat Tunalı 14.11.2012

Şike cenderesindeki ahlak zafiyetli Türk futbolunun medya ve siyasetçiler üzerinden "ısmarlama" bir barışa kavuşamayacağını artık kör cahiller bile anladı sanırım. **Yıldırım Demirören** ve ekibinin böyle zor bir işi başarabileceği öngörüsünün, deniz feneri derneğinin hiçbir şaibeye bulaşmamış bir yardım derneği olduğu öngörüsü kadar kıymeti olabilirdi; hâliyle teke zortlatması kaçınılmazdı, teke de paso zortluyor, siz medya cilasına aldanmayın, burun dayanmaz!

Şenol Güneş'in teknik adamlığına değil ama, **"adam"**lığına dair onlarca saygı yazısı yazdım ve bu yazıların geri dönüşleri kahır ekseriyette olumlu oldu. Güneş, hiçbir renk farkı olmaksızın Türk insanının gönlünde açan "adamlık" çiçeği oldu. Bursalısından Fenerlisine; BJK'lısından Rizelisine; Diyarbakırlısından Adanalısına, Ankaralısına, Muşlusuna herkesin sevgisini saygısını kazandı. Bu bir yanda dursun...

Aynı Şenol Güneş, yetiştiği ve anlam kazandığı Trabzonspor dışında Milli Takım hocalığı da yaptı. Ve malum tarihin en büyük başarısına da imza koydu. Ve Ulusoy Federasyonu'nca da hayatının en büyük haksızlığına uğratıldı, üstelik haksızlığa isyanını "para için" küçültülmesi de yaşayarak. Buruk bir ayrılıktı anlayacağınız..

Sonra Şike sürecine girdi Türkiye. Ve "**paraya karşı emeğin mücadelesini veriyoruz**" diyen Şenol Güneş'in Trabzon'unun, tam da Güneş'in dediği gibi şikeye karşı savaş verdiği ve bu savaşı kaybettiği mahkeme kararıyla onaylandı.

Bir de "kaos"u dayanılır seviyede tutabilmek için "işret ve atamayla" gelen bir TFF'miz oldu. Ne yasa tanıdılar, ne tüzük ne de ahlak. Her şeyi daha da karmakarışlık hâle getirmekten ve adaleti yüksek kaldırım sermayesine dönüştürmekten başka bir icraatları olmadı, belki misyonları buydu onu da bilemeyiz.

Lakin geldiğimiz nokta şudur:

Türk futbolu dışarıdan bakınca şikeciler ligi, içeriden bakınca güçlülerin her şeye hakkı olduğu ve gerekirse şike de yapabileceğinin TBMM ve TFF eliyle tescil edildiği bir dukalar düzeni.

Hepimizi bu itibarsızlık zirvesinden indirecek bir iradeye ihtiyacımız var. Ve bu irade hem siyasetten bağımsız olmak zorunda hem de küçük insanların küçük hesaplarından...

Trabzon camiası ne der bilmiyorum ama şunu biliyorum:

Türk futbolunu bu utanç batağından çekip çıkaracak olan Şenol Güneş liderliğidir.

Türk futbolunun Şenol Güneş'e Trabzonspor'dan çok ama çok daha fazla ihtiyacı var.

Zira hiçbir yapı bunca ağır lağım kokusuna dayanamaz;

Zira hiçbir yapı bunca adaletsizliğe rağmen ayakta duramaz;

Zira hiçbir yapı bunca yalanı "futbol" diye kitlelere yedirmeyi daim kılamaz.

Türk futboluna Güneş doğsun artık!

Yani yoksa bu gidişle "zulmede zulmede zulmetmeye elde ahali kalmayacak!"

"O iş başka ticaret başka"

TS Başkanı Sadri Şener'in, en azından ahlaki yönden şike mahkûmu Aziz Y.'den farkı olduğunu düşünenler; derin bir nefes alın ve bir kez daha düşünün. Şike yargılaması ve temiz futbol mücadelesini ticaretten bile önemsiz gören bir temsilciniz var!

TS Başkanı için Şike mücadelesi esnaflığın çağdaş bir yorumuymuş meğer!

Temiz futbol karşıtı yayıncılığın merkez üssünden üç otomobil fazla almak için ilkesizleşmekle, şampiyonluk sözü verdiği taraftarlarına küçük düşmemek için ahlak dışı yollara sapan Aziz Y. arasında ahlaki olarak zerre fark yoktur.

O iş başka ticaret başka değil Sayın Şener; her işin başı ahlak!

Fatih Terim'in tepkisi!

Mersin'deki gazetecilik heveslisi hergelenin yarattığı krizde Fatih Terim'in tepkisi sonuna kadar haklı. Ama biz kendisinden "şeklen" Pascal N. ve Emre B.'yi hatırlatmasını beklemezdik!

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Onu çekme bunu çek' medyası ve Caner ve Aykut K.!

Sedat Tunalı 21.11.2012

Gazetelerde ve tv'lerde F.Bahçe "adına" kalem oynatan gazeteci, gazetecimsi, yorumcu ve yorumcucukları şöyle bir gözünüzün önüne getirin. Getirdiniz mi? Tamam.

Şimdi de şu sorunun yanıtını arayın:

Şike sürecinde "sarih" belgelere rağmen FB'yi ve Aziz Y.'yi korumak için alfabeyi kendinden soğutan cümleler kuran, olmadık taklalarla taklacı güvercinleri komplekse sokan bu anlı şanlı kalem ve söz erbabı (!), **Fatih Terim**'in "**onu çekme bunu çek**" aforizmasına karşı neden tek kelime etmedi?

FB ile "gönül" bağı dışında ilişkisi olmayan kardeşler, bunun yanıtını bulmadan büyük fotoğrafı göremeyeceksiniz. Sizi bizi hepimizi kandırıyorlar. Utandıran ahlaksız suskunluğu hep birlikte mahkûm etmezsek bu çirkin oyunun alık piyonları olarak kalacak, üst yapıda gerçekten de bir rekabet varmış gibi devekuşu ordusunun dekodercanları olarak bu pislikte boğulacağız.

Caner E. belli ki bir hakem hatasının kurbanı oldu. Hakemin de kötü niyetli olmadığını, zira kötü niyetli bir hakemin bunu hiç belli etmeden "doğramacılık" yöntemiyle yapabileceğini örnekleriyle biliyoruz. Caner'in masum olduğunu iddia ederken gerçekten masum olan tek varlıklarımız olan evladını kullanmasını da şiddetle kınayarak konuyu bağlayalım.

Sevgili FB'li kardeşler:

İşte Fatih Terim'in "onu çekme bunu çek"ine sesini çıkarmayıp, Caner'in kırmızı kartına yaygarayı koparan yazarlar var ya, işte onlara iyi bakın. Dertleri ne sizsiniz ne de diğerleri. Tek hedefleri sistemden paylarına düşen pastayı büyütmek ve sistemin içinde kalmaktır. Sistemin içinde kalmak istiyorsanız da, imparatora dokunamazsınız..

Bir insanlık hâli olarak tolere edilebileceğine inandığım "onu çekme bunu çek" vukuatı, Fatih Terim'in açıklamasına muhtaçtır. Terim bir saygısızlıkla karşılaşmış ve buna "sorunlu bir üslupla" cevap vermiştir. FT topluma bir özür borçludur, hepsi bu...

Bir cümle de Aykut K.'ya; Sayın K., yarattığınız bataklığı Fırat A. üzerinden temizleme zekâsı gülünesi...

Türkiye Şıra-Boza Federasyonu!

Eleştirisi bir yana da, Yıldırım'ından Ufuk'una; Cengiz'inden Timur'una Tahkim'inden Etik'ine hepsi eğlenceli figürler ve trajikomik bir vodvilli yüz kızartan bir ciddiyetle sahnelemeye devam ediyorlar. Vodviller genellikle mutlu sonla biterler, ve fakat bizim oyun biraz farklı gelişiyor, bir mutluluk olacaksa da kahkaha seslerinin Metris civarlarından yükselmesini bekliyoruz.

Şıra-Boza Federasyonu'nun sahnelediği vodvilin geçen haftaki bölümünde "şike süreci bitti, bitti gitti la!" adı verilen "ağır güldürü" sahnelendi.

Şıracı sahneye çıkarak "artıkın şike süreci bitti, öyle bir güllük gülistanlık olduk ki duy da inanma!!" dedi.

Şıracının ardından bozacı medya sahne aldı. "Yaw tamam belki ufak tefek bişeler olmuştur, ama artık kabak tadı verdi, güzel oyuna şey edelim, oynayalım yani. Trabzon'un hâli de çok üzücü, bak işte şike şike dediniz puanlarınız uçtu gitti, nasıl üzülüyos siz biliyonus mu. Bir de 'yok biz kupa değil haysiyet ve adalet mücadelesi veriyoruz' demiyonuz mu? Sahi adaleti duymuştuk da haysiyet neydi ya."

Ey Atama TFF'si! Ve onun kirli işbirlikçisi medya:

Adalet yerini siz de layığınızı bulana dek Temiz Futbol mücadelesi bitmeyecek , herkes toplum ve mahkeme önünde hesabını verecek.

ATV'nin Karadayısı ve Çetin Tekindor!

Kenan İmirzalıoğlu'nın çok yakışlıklı olduğunu düşünenler beni görmediler sanırım. Hadi beni görenlerin kafası karıştı diyelim, ama Tuncer Köseoğlu'nu "canlı" görmeden kimse peşin hüküm vermesin Lakin *Karadayı* dizisinde, ki son yılların en güzel dizisi, "F.Bahçeli kunduracı" Çetin Tekindor'un performansını kaçıranlar, yazık ediyorsunuz kendinize.

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Temiz futbol ve şike kardeşliği

Sedat Tunalı 29.11.2012

Erk sahipleri ve menfaat çeteleri tarafından dünya spor tarihinin en büyük haksızlıklarından birine uğratılmış Trabzonsporluların "Temiz Futbol" mücadelesini; "len bir kupa için amma ağladınız beaa" düzeyine indiren özel eğitime muhtaç zekâya ve o zekâya gazete ve reyting satmaya koşullanmış aşağılık yayın esnaflarına değil sözümüz.

Sözümüz bir parça vicdan, bir tutam namus ve vücut ve ruh nahiyelerinde empati zerreciği taşıyan tüm insanlaradır.

Ey insanlık;

Trabzonsporluların mücadelesi asla ve kata bir kupa mücadelesi değildir. O kirli kupa zamanı gelip Trabzon'a gönderildiğinde ya denize atılacak ya da şehrin göbeğinde inşa edilecek şike müzesinde teşhir edilecektir, o

Zalime karşı mazlumun, Kibre karşı tevazuun, Ahlaksızlığa karşı erdemin; Soygun ve talana karşı adaletin; Toplumsal yapının damarlarına kadar işlemiş çıkar ittifakına karşı onurun, ahlakın ve cesaretin savaşıdır. Trabzonsporlular bu ahlaksız siyaset ve çete ittifakına karşı sonuna kadar direnecek ve haklı savaşını mutlaka kazanacaktır. Yüzbinlerce çocuğun gururunu, sevincini ve onurunu siyasetin kirli desteğiyle talan edenler, yarattıkları lağım bataklığında elbet boğulacak ve yüksek kaldırım sermayesine dönüşen ahlak, yeşil sahalardan cennet yurdumuza boy salacaktır. Kaç kişiyiz bilmiyoruz, bildiğimiz şu: Bu ülkede en az "ser ehli" kadar cesur binlerce namuslu insan var. Ve biliriz ki namuslu ve cesur insanlar haklı oldukları yolda değil geri adım atmak, durmayı bile ayıp sayarlar. O şer ittifakını yıkacak ve bu ülke futbolunun yurtdışında "rezil" edilmesine seyirci kalmayacağız. Allah kimseyi, şahsi ya da grup menfaati için haksızlık karşısında susan dilsiz şeytan durumuna düşürmesin. Haklıyız, kazanacağız. Hamsi ile balinanın hikâyesi Vira adlı "Hür ve hesapsız" Trabzonsporlular grubunun Avrupa ayağınca UEFA Genel Merkezi önünde yapılan şike protestosuna katılımcı sayısını az bulanlara şunu hatırlatalım: Galileo "Dünya dönüyor" dediğinde tek başınaydı, ama dönüyor işte!

Unutmayalım ki, duvarı delen suyun şiddeti değil sürekliliğidir. Dün habbecik bugün damla, çağlamaya çok kalmadı, inadına, hâlâ...

Balina denizlerin ve hayatın en büyük memelisi, denizde o ne derse o! Oysa hamsi öyle mi? Balinanın yanında fark edilmeyecek kadar küçük bir balık. Ama zeki, ama inatçı, ama adil, balinanın hiç olmadığı kadar.

"Şike yoktur varsa da sahaya yansımamıştır" diyenlere Galileo üstadı da yanımıza alıp hep birlikte uygun

İşte bu hamsi Balina'yı nasıl yok eder bilir misiniz?

müze o lekeyi içine kabul etmez.

Trabzonsporluların mücadelesi;

Şöyle:

nahiyelerimizle güleceğiz.

Binlerce hamsi zaman zaman hava almak için su yüzüne çıkmak zorunda kalan balinanın üzerine kütle hâlinde yüklenir ve balina o kütleyi aşıp da su üstüne çıkamadığı için boğularak can verir.

İşte Nyon'daki, Bursa, Trabzon, Samsun, Rize, İstanbul'daki o hamsiler, o balinanın üstüne çullanacak ve nefes alamayan balina kendi pisliği içinde infilak ederek yok olacak.

İşte "o gün" Türk futbolunda temiz bir sayfa açılacak.

Trabzon kültüründeki ".ok atma" geleneği!

İti hotu Trabzonlu, Trabzonsuz diye ayırmadığım ve sırf "bizden" diye çakalı, haini kayırmadığım için beni "şunun adamı, bunun elemanı" gibi asla sığmayacağım kaplara sokmaya çalışan zavallılar türedikçe türemiş.

Net; hoştunuz!

Yazıya şiir

Necip Fazıl "**Bizim Şarkımız**" http://www.youtube.com/watch?v=8SlPQRIH5e4

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Merhaba şike, pardon, Fenerbahçe'

Sedat Tunalı 05.12.2012

Başlık, Kayseri-FB maçında, Kayseri tribünlerine asılan onlarca pankarttan biri, ama hiç kuşku yok ki FB tarihini yazanlar ve bu tarihi okuyanlar açısından binlerce pankarttan daha acıtıcı.

Kayseri taraftarı adına bir organizasyon düzenlenmiş ve "Kayseri'de başka takım taraftarı istemiyoruz" temalı bir yürüyüş organize edilmiş. Basınımızın amiral ve manipülasyon gemisi olarak adlandırılan gazetedeki habere göre "olayların şifresi 61" imiş, yani Trabzon, yani her taşın altından çıkangiller, yani Hrant'ı, yani Santoro'yu öldürenler. "Bir şehir nasıl acımasızca ötekileştirilir"in kumanda merkezi ve yalakaları. Bilmedikleri şu: Trabzon ve havalisi kültürü, Osmanlı'dan da önce ta Miletoslulardan beri göze göz diyenlerin ülkesi, değil üç beş haspanın iftiralarına, padişahlara boyun eğmemişler diyarı, hâliyle yine göze göz diyecekler, haklı oldukları davayı yine kazanacaklardır.

Bu manipülasyon gemisi gazetenin haberinde, FB'li futbolcu H.A. Kaldırım'ın, "taşlama olayını TS'liler yaptı" dediğini okuduk. Bu haber doğruysa Kayseri Emniyeti failleri yakalayarak adalete teslim etmelidir. Yok, haber yalansa, TS yönetimi Kaldırım'ı derhal adliye önüne sevk etmelidir.

H.A. Kaldırım ve kendisine bala konan sinek iştahıyla sarılan hâkim ve yalaka medyanın iddialarının aksine, organizasyonun sahibi olduğunu ifade eden KS taraftarı ve *kayserifan.org* sitesinin yetkilisi Mustafa Yalçıntaş şu açıklamayı yapmış:

"Olayların tek sorumlusu KS taraftarıdır 2 sebebi var.

- 1) Kupa maçımızdan kalan olayların husumeti...
- 2) Maçtan önce 5 bin kişilik 'Şehrimizde başka takım taraftarı istemiyoruz' yürüyüşü yaptık, organizasyon otel önünde tamamlandı.

Bu esnada otelin parkındaki F.Bahçe otobüsü taşlanmaya başlandı. Aramızda hiç bir TS'li yoktu. FB otobüsüne TS yazısı otelin otoparkında yazıldı, otobüs boş iken taşlandı, hiç bir FB'li de yaralanmadı. Maçta asmak istediğimiz 'merhaba şike, pardon, F.Bahçe' pankartımız bizim yönetim tarafından engellendiği için öfkelendik. Hazırladığımız pankartların haberini alan yönetimimiz bunları toplattı. Maçta sarı-kırmızı hiç bir pankart gördünüz mü? Dün gece TV'leri izlerken TS adına üzüldük. Bu olayları biz yaptık, kimse bunu farklı noktalara çekmesin."

Bu açıklamanın medyada ne kadar yer bulacağını bilmiyoruz. Zira, İstanbul diktasının ve alık okurların pek hoşlanmadığı pek çok doğru gibi bu haberin de pek "ederi" olmayacaktır. Onlara varsa "aslan Fenelbahçe", yoksa "kaka Trabzon" türü besin değeri düşük porsiyonlar gerekiyor.

"Bir taşla Trabzon'dan şampiyonluğu aldım" utancından övünme payı, "şike yaptımsa Fenerbahçe için yaptım" itirafından aforizma üretip üstelik bunu bir de sindirip içselleştiren bir kültürün, Kayseri'de boş bir otobüsün camının taşla kırılmasına neden bu kadar feveran ettiğini anlamak zor. Büyük fotoğrafa "ahlak, akıl ve empati" ile bakabilenler, 105 yıllık bir markanın, onu "kullanmak" isteyenler eliyle rezil edilme sürecinin sürdüğünü görüyor. Bursa ve Kayseri'deki pankartları, FB ve onu temsil edenlerin adalete "teslim" olmasına ve Trabzon'dan özür dilenene dek yenileri izleyecektir. Adaleti tesis ile mükellef olan erk sahipleri, boyutu her geçen gün artan bu "sancı"nın ne kadar farkında bilmiyoruz, bildiğimiz şu; adalet tecelli edene dek sancı sürecek. Ey erk sahipleri, çığ büyüyor!

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ambulansın peşindeki zihinsel engelliler ülkesi

Sedat Tunalı 12.12.2012

Geçen hafta *Taraf*'ta Gençlik Spor eski Genel Müdürü **Mehmet Atalay**'ın röportajı yayımlandı. Galatasaraylı Selçuk'un özel hayatından ya da Fenerbahçeli Stoch'un Aykut K. tarafından nasıl da hizaya getirildiğinden bahsedilmediği için kimsenin umurunda olmadı bu röportaj. Oysa eski Genel Müdür, görevi sırasında hazırladıkları **Kulüpler Yasası hayata geçirilmeden ne şiddetin ne de şikenin önlenebileceğini** söylüyor, Başbakan'ın doğru bilgilendirilmesi hâlinde de yasanın birkaç günde çıkabileceğini ifade ediyordu.

Röportajın mürekkebi kurumadan, endüstrileşme ve cukkalanmayla eş zamanlı olarak kulüp yönetimlerince payandalaştırılan futbol takımı taraftarlığının, rezilliğin zirvesine en az onları yönetenler kadar kolayca nasıl da bayrak diktiklerine tanık olduk. Taraftarların da artık neredeyse şike organizasyonlarına başlamasına ramak kaldığını hissetmenin doyumsuz nirvanasına ulaştık. Utanç duymak için de asgari bir ahlakın gerekliliğine

inanan biri olarak, Türk futbolunun ve sporunun üç hacimlisinden ikisinin adına bir kez daha kara çalan bu taraftar güruhlarının, zannedilenin aksine onları besleyen yönetimlerine ve medyalarına sonuna kadar layık olduğuna inanıyorum.

İçinde çaresizlik ve acı taşıyan ve bu feryadı siren seslerine yansıtarak umuda giden yolu kısaltmaya çalışan ambulansın açtığı yola "dalmak" için birbirini yiyen insanların yaşadığı bir ülke yaşadığımız. O ambulans çaresizliğinden menfaat yaratma çabasındakilerden oluşuyoruz. AK Parti'yi iktidara taşıyan da o güruh, CHP Genel Başkanı'nı şikeciliği mahkemece tescilli **Aziz Yıldırım**'a onur ziyaretine gönderen de. Her gün çaresiz iki kadını şiddete ya da töreye kurban veren de bu toplum, insanları ırk, dil, din vs. gibi vandal nedenlerle ötekileştiren, toplum dışına atan da.

O ambulansın peşine takılmayı ayıp sayan, bu aşağılık insanlık hâlinden uzak duran bir kitle daha var.

Onlar şikenin para sahiplerinin en doğal hakkı olmasına isyan ediyor, şikecilerin lehine TBMM eliyle bir gecede değiştirilen yasaları ahlakın hafızasına kaydediyor, bazı değerler uğruna bir kişi kalınsa bile ayak diremenin insanlığın geleceğine yakılan bir umut ışığı olduğunu biliyor, ihaneti Beykoz'daki on çeşmenin diğer dokuz musluğu kadar normalleştiren hâkim medya ve iktidar erkinin fotoğrafını tarihin utanç albümüne ekliyor.

Ama o albüme en iğrenç fotoğraf o **engelliler maçı** sırasında eklendi. **Olimpiyat oyunlarına talip olan bir ülkenin bu başvuruyu yapabilmesi için Paralimpik Olimpiyat Komitesi'nin "olur" verme şartı bulunuyor.** Yavuz Kocaömer nam koca yürekli engelli dostu ağabeyimiz kusura bakmasın, ama **hiçbir güç bu rezillikten sonra bu "olur"u ver-e-mez**. Olimpiyatları Türkiye'ye vereceklerinden değil, öyle bir teselli düşürmeyin payımıza, **bu insanlık çukurundan sonra herhalde Türkiye de biraz hicap duyar ve bu boyunu ve karatını aşan girişimden vazgeçer**.

Tescilli şikecisine ceza vermekten aciz bir ülkenin, engelli maçında birbirine girmesinin de şaşırtıcı bir yanı yok aslında. Önce Avrupa Futbol Şampiyonası hayalini bitirdi elin oğlu, şimdi de Olimpiyat'a geçmiş olsun.

Ambulansın peşinde "fayda" kuyruğuna giren insanların, şikenin hak sayıldığı sözüm ona hukuk devletinin, engelliler maçında zihinsel engelli güruhların ortalığı savaş alanına çevirdiği zavallılar kütlesinin dünyada yeri yoktur, olamaz, iyi ki de yoktur...

Bu ülkenin önce sevinçleri, gururları ve onurları çalınmış Trabzonsporlu çocuklara bir özür borcu vardır, sonra da insanlığa. Hırsızın kibrin zirvesine kurulmuş utanmazlığı, ve bu rezilliği erkin zırhı ile korumaya almış iklimlerin güneşi bir gün ilelebet kapanacak, Hz. Ömer'in adaletini Makyavel hırsızlaması ile hediye paketine dönüştürdüğünü zanneden aklın ve vicdanın payına utançtan fazlası düşmeyecektir.

Bir kez olsun yüksek sesle "Arkadaş şike davasında Trabzonspor katledilmiş ve mağdur edilmiştir" diyemeyen hiç kimse de, sağda solda ben şöyle adilim, ben böyle doğrudan yanayım demesin, ayna diye bir şey var.

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şikeci TFF tüyü de diksin!

Futbolumuzun bütün günahını F.Bahçe'ye yıkmak nasıl işin kolayına kaçmaksa, ırkçı faşist kafaların tüm faturasını Emre B.'nin önüne koymak da aynı şey olur. F.Bahçe'nin tek doğru aforizmasının "Fenerbahçe Türkiye'dir" olduğuna tüm kalbiyle inanan biriyim. Hâliyle hem şike gibi aşağılık yöntemlerin hem de faşist kafaların tüm toplumda karşılık bulduğunu yaşayarak görüyoruz. O ambulansın peşinde takılanlar sadece FB'liler değil.

Ancak Zokora'ya yönelik ırkçı saldırısı sabit olan Emre B.'nin, F.Bahçe kongre üyesi bir savcı tarafından "aklanma" çabası, en az bu saldırı kadar sorgulanmaya muhtaç bir "adli" duruştu. Adaleti savunmak adına yıllarca okul sıralarında ve adliye koridorlarında ömür tüketen bir kanun adamının, konu FB olunca nasıl da körleşip mesleki melekelerini sorgulanır hâle getirdiğine tanık olduk.

Konu hakkında bilirkişi raporu isteyen TFF Tahkim Kurulu'nun, saldırıyı sabit gören ilk uzman raporunu "uygun bulmayarak" ve hiçbir gerekçe göstermeden ikinci bir bilirkişi siparişiyle "durumu kurtaracak" rapor telaşı, adaletin penceresinden bakınca o raporu ısmarlayan, veren ve yorumlayan tüm kişilerin mesleki ve vicdanı değerlerini dibe indirmiştir. Ne için, daha önce de ırkçılık tartışmalarıyla gündeme gelen bir oyuncu için? Değer mi?

Soru şu:

Emre B., Abdullah A. Milli Takımı'nın kaptanı, malum. Ve Emre B. artık ırkçılıktan sanık!

AA'nın yerinde olsam EB'yi yine çağırır ve kaptan olarak sahaya sürerim.

Tribün esnaflığının, şikenin ve güçlünün zayıfı ezdiği düzenin hâkim olduğu Türk futbolunun kaptanlığı da EB'ye düşer!

Bir eksiğimiz kaldı o da tüyümüz. Dik TFF!

Yargıtay 5. Ceza Dairesi!

Kimsenin kimseyi taraftarlık aidiyeti üzerinden ne mesleki ne de ahlaki açıdan itham etmeye hakkı var!

16. ACM'nin ceza yağdırdığı şike davasının son karar mercii olan Yargıtay 5. Ceza Dairesi'nin FB kongre üyesi başkanı Ahmet Ceylani Tuğrul'u da bu açıdan kimse itham edemez.

Ve fakat, yine aynı camianın üyesi olan kimi "yetişmiş ve saygın" insanlar öyle kararlara imza koydular ki, insanın kafası karışıyor.

"Aziz Y.'nin sağlık durumu çok ciddi, hatta her an ölebilir" mealindeki kararda FB'li ve Hipokrat yemin etmiş bir doktorun imzası vardı. Allah uzun ömür versin Aziz Y. turp gibi...

Emre B. hakkındaki ırkçılık davasına "kovuşturmaya gerek yok" kararı veren bir başka FB kongre üyesi savcı, itiraz üzerine aynı davanın açılmasına ve Emre B.'nin sanık sandalyesine oturtulmasına tanık oldu.

5. Daire Başkanı Sayın Ahmet Ceylani Tuğrul'un bu zincire ekleneceğini söylemek en azından vicdani değil. Lakin ortadaki örnekler, sıradan vatandaşların kafasında soru işaretleri uyandırmaya yetiyor da artıyor! Hangi karar verilirse verilsin tartışılacak ve Tuğrul yıpranacaktır.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Onu çekme bunu çek' ve Meireles'in tükürüğü

Sedat Tunalı 26.12.2012

Futbolumuzdaki kirliliği yazmaktan dilimizde biten tüylerin sadakasıyla hâtıra ormanı kurulur, ve fakat her seferinde rezilliğin daha iyisi üretildiği için nefes almaya fırsatımız olmuyor

Konumuz F. Bahçeli Meireles'in tükürüğü!

İtirafla başlayalım, ben de Meireles'in tükürdüğüne inanıyordum, ta ki tükürme iddiasına kanıt olarak servis edilen görüntülerin ters açısı çıkana dek. Ters açıdan bakıldığında Meireles'in çok öfkeli bir dil kullandığı ve kurduğu öfke dolu cümlelerin finalini de, adeta diklenen bir hindi gibi, o baş ve ağız hareketiyle yaptığını görüyoruz. Ama hepsi bu kadar, o hareketin bir tükürükle bitirilmediği çok net olarak görülebiliyor. Bir parantez açılabilir, o da o öfke dolu cümle çıkarken insanın o yorgunlukla ağzından çok az da olsa bir sıvı çıkabilir, lakin buna tükürük demek için insanın Makyavelist bir vicdana ihtiyacı olacaktır. Tükürmek bir eylemdir, konuşma sırasında ağızdan çıkan sıvı ise başka bir eylemin sonucu. Şükür biz o tip ucuzluklara düşmedik, düşmeyiz. Meireles tükürmemiştir, tükürdü diyenin ya vicdanında ya da gözlerinde bir sorun vardır.

Denebilir ki, ülkemize gelen yabancı futbolcular hemen şımarıyor ve düzene uyum sağlıyorlar.

Kabul! Ama hakemi kandırmak ve emek hırsızlığı için olmadık taklalar atan böyük yıldızlarımız var malum, onlar bu yeteneklerini yabancılardan almadılar, itiraz eden varsa bir adım aşağı!

Denebilir ki, Meireles hakeme küfretmedi diyelim, ya o yuvarlama hareketi ne olacak? Bunun bu ülkede ne anlama geldiğini herkes bilir!

Kabul! Zaten bu hareketin cezası neyse Portekizli oyuncuya da verilmesin diyen yok, bunlara F. Bahçe'nin şike mahkûmu yöneticileri de dahil!

Yalnız ortada şöyle bir durum var.

Vicdanından başka mahkemesi olmayan, temiz futboldan başka hesabı olmayan bir kalem sahibi olarak şu sorunun yanıtını arıyorum:

Bir basın toplantısı sırasında toplantı odasına "sızan" bir sevimli hergeleye yönelik haklı tepkisini "onu çekme bunu çek" finaliyle sinemaskop bir noktaya taşıyan Fatih Terim'e herhangi bir "işlem" yap-a-mayan TFF ve oligarşi medyası, Meireles'e ceza konusunda neden bu kadar iştahlıdır?

Beni yaşadığım iklimden ve spor yazarı kılıklı passatyan medya esnafından soğutan işte bu iştahtır.

Şikeden hüküm yiyen Fenerbahçeli yöneticiler ve ırkçı sanık Emre B. hakkında en sert eleştirileri yaparken nasıl tek mahkemem aklın süzgecinden geçirilmiş vicdan ise, Meireles konusunda da aynı akıl ve vicdanla

yazıyorum.

Bu ülkede yüzüne tükürülecek çok kişi ve kurum sayılabilir, üstelik bu kurum ve kişiler Portekizlinin çok da uzağında değiller. Ahlakın akşam pazarlarına sığınmış kaldırım serçesine dönüştüğü bir ülke bizimki.

Renkleriyle gönül ilişkisi dışında bir bağı olmayan hesapsız taraftarlar ve en başta F.Bahçeliler; bu ülkede hiçbir başka hesaba ve gizli gündeme saplanmadan, sırf temiz futbol ve mertçe rekabet için hep birlikte göze göz, güzele güzel deme cesaretini göstermezsek, endüstriyel futbolun olmazsa olmazı alık yığınlardan öte bir anlamımız olmayacak!

Futbol tarihimizin en büyük haksızlığına uğratılan ve sevinci, övüncü, gururu çalınan Trabzon camiasının, Meireles'in dövmeleri için faşizan açıklamalar yapan Sadri Şener'e yönelik tepkisini, FB'liler de "şike yaptımsa F.B için yaptım" diyen yöneticilerine göster-e-medikçe bu iklimde ne sevincin hazzı tam olarak yaşanabilecektir ne de kaybedişin hüznü... Ve son tahlilde bu yolun sonu "muhteşem kaybedenler" çukuru olacaktır.

ATV ve Çetin Tekindor

Karadayı dizisinin senaristlerinden ve *ATV* yönetiminden bir ricamız var. Lütfen Çetin Tekindor ve Rıza Kocaoğlu'nu layıklarınca görelim!

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kanunî'nin değil Makyavel'in torunlarıyız!

Sedat Tunalı 02.01.2013

Muhteşem Yüzyıl dizisi üzerinden Başbakan imzalı suni gündemimiz,"ceddin deden neslin baban" hamasetini de manşetlere taşıdı. Kanunî dönemini anlatan tv dizisinin, gerçek hayattan kopuk ve genç nesillere yanıltıcı mesajlar verdiğini söyledi Başbakan. "Başbakan herhangi bir şey söylese de biz de onaylasak" diye bekleyen okur-yazar esnaf da Başbakan'ı bile hayrette bırakacak bir performans daha koydu. Sonunda ne oldu derseniz, dizi oyuncuları namaza başladı, rahatladık. Aslında olan şuydu, gündemi ben belirlerim diyen Başbakan kimselere hissettirmeden işini yapmaya devam etti.

İşte bu tartışmaların göbeğindeyken **Fenerbahçe**'nin **Portekizli** oyuncusu **Raul Meireles** vukuatı patladı. Malum maçı izleyen endüstriyel tavuklardan biri de ben olduğum için hakemin RM'e gösterdiği kırmızı kartı haklı bulup Portekizlinin hakemin yüzüne tükürdüğüne şahadet eden ve hatta twitter yoluyla "giydirenlerden"dim.

Türk medyası RM'in hakemin yüzüne tükürdüğüne emindi; FB'yi idare edenlerin sportmenliğin tecavüz sanıkları olduğuna "alıştırılmış" bir fani olarak tabii ben de. Hakem de raporuna aynen böyle yazdı ve 11 maçlık ceza patladı.

Sonra Portekizlinin "yapmadım" çırpınışlarına tanık olduk. *NTV* nin ardından FB'nin menfaatlerini en çok koruyup-gözeten kanal olan *FB TV* de canlı olarak izledim Portekizliyi. Ve içime "acaba" sorusu düştü. Adam

çok samimiydi ve ben Portekizce ya da İngilizceyi değilse de, vücut diline hâkimdim.

Ceyhun Kuruoğlu nam görüntülü sistemler kompetanı arkadaşımın da yardımıyla **RM'in "tükürdüğü" pozisyonu kare kare izledik**. Gözleri ile aklı ve vicdanı arasında herhangi bir "hesap" olmayan biri olarak gördüm ki, **RM hakemin yüzüne tükürmemişti**. "Tükürmekten beter etti" diyenler olabilir, lakin görüntüler ortadaydı ve bir önceki yazıda genişçe anlattığım gibi **Portekizli tükürme eylemini yapmıyordu**.

Sen misin "RM" diyen!

Kendilerini bir Cumhuriyet şike mahkûmu, başkanlarını **Ernesto Che**, kendi dışlarında kalan herkesi de **"la oğlum var ya herkes bizi kıskanıyor, biz bize yeteriz"** fıkrası zanneden Fenerbahçelilerden sağlıklı bir tesbit ya da teşekkür beklemedim elbette.

"Amaaan rakibim yara almış işte ne güzel, en önemli oyuncularından biri ligi kapattı, biz de rahat rahat şampiyon oluruz" fırsatçısı G.Saray esnafını da artık kanıksadık.

Hatta, henüz BJK'daki çöküşü TFF'ye tam olarak yansıtamayan ama başaracağına inandığımız başkanlarından kurtulmanın sevinci, borç batağının kederi ve kaderiyle hemhal olan **Beşiktaş**'ı da anladık diyelim.

Peki, futbol tarihinin en büyük haksızlığına uğrayan ve emek hırsızlığının mahkemece tesciliyle de haklılığı ilan edilen **Trabzon** camiası bu infaz korosuna nasıl katılır?

Çalınan ve er geç, Mevlevi esnafı **Ahmet Özhan**'ın deyimiyle "seve seve" sahibine gidecek olan şampiyonluk kupası haricinde, İstanbul dukalığı ve onun hizmetkârları tarafından 50 yıldır katledilen bir şehrin mensupları nasıl olur da bir haksızlığa destek verebilir?

Yoksa rakibin zarar görsün de nasıl görürse görsün mü?

Yoksa düşene bir tekme de sen mi vuracaksın?

Yoksa varlık sebebin olan mertçe mücadele ve sportif ahlakı sen de mi terk ettin?

Yoksa Trabzon da mı ruhunu sattı şeytana?

Hepimiz biliyoruz ki, sözkonusu futbolcu G.Saray'lı biri olsaydı aynı vodvil sahnelenecek ve kerli ferli spor yazarları başta olmak üzere, eli kalem tutan herkes yine kendi ipliklerini pazara çıkaracaktı.

Bizler hamasette Kanunî, gerçek hayatta ise Makyavel'in torunlarıyız.

Hani Büyük İskender kendisine çok benzeyen bir adama ironiyle sorar;

"Bana çok benziyorsunuz, acaba babam sizin köyden hiç geçti mi?"

Adam;

"Hayır geçmedi, ama benim babam zaman zaman saraya uğrardı."

Kanunî bir süre Trabzon ve Edirne'de kaldı ya hani, o ara Makyavel uzunca bir süre İstanbul'da kalmış olmasın?

Tarihçileri göreve çağırıyorum, zira bu utanmaz "nesep" Kanunî'den sorulamaz!

Adam sırasına koyulmanın ilk şartı; herkes için adalet!

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Biri Spor Bakanı'nı uyarsın! 'Bişe oldi mi ganki?'

Sedat Tunalı 09.01.2013

Yok, sandığınız gibi değil. Bu kez hükümet, yayıncı kuruluş, adalet duygusunu pazara çıkarmış kimi kurullar ve vicdanını cüzdanına tıkıştırmış medya esnafı marifetiyle unutturulmaya çalışılan şike rezilliği üzerine değil yazımız, bu başka

Önce bize ilham veren yazısı için eski TFF başkanlarından Sayın Kemal Ulusu'ya teşekkür edelim.

Konu şu: Malum haziran ayının 20'si ile 30'u arasında Türkiye'nin ev sahipliğinde üç kıtadan 24 ülkenin katılımıyla **17. Akdeniz Oyunları** organize edilecek. 32 branşıyla mini bir olimpiyat havası taşıyan oyunların merkezi de Mersin olacak. Maskotumuz da bir Karetta!

Aynı ay içinde Türkiye bir başka dev organizasyonun, **Dünya 20 Yaş Altı Futbol Şampiyonası**'nın ev sahibi olacak. Maskotumuz da belli; Kanki!

24 ülkenin katılımıyla Trabzon, Antalya, Gaziantep, Bursa, Rize, Kayseri ve İstanbul'da gerçekleştirilecek şampiyona ne zaman başlıyor biliyor musunuz? Akdeniz Oyunları'ndan bir gün sonra; aslına bakarsanız aynı gün!

Bu ne perhiz bu nasıl lahana İsmail Abi. Benim dedem var ya diye başlama şimdi İsmail Abi, senin spor yönetimin var mı önce onu söyle hacı! (Dengeniz bozulursa *Leyla Mecnun* dizisindeki İsmail Abi'ye yapışın, benim qibi..)

Şaka değil. Türkiye futboluna yön veren akıl!, Akdeniz Oyunları gibi dev bir organizasyonu "unutup", aynı tarihe dünyanın sayılı futbol organizasyonlarından birini "yerleştirmede" bir sakınca görmemiş. Bu kendi ayağına sıkmakla da açıklanabilecek bir düzey değil, hatta belki bu bir düzey bile değil!

Spor Bakanlığı Akdeniz Oyunları'nı "layıkıyla" yaşayıp yaşatabilmek için 40 bin takla atar, genel müdür üstüne genel müdür öğütmeyi göze alabilecek bir hassasiyet gösterirken, TFF'nin alay edercesine aynı tarihe bu şampiyonayı koymasına fıkra olsa gülünmez.

Hoca Nasreddin'in torunlarından biri bindiği dalı kırmaya uğraşırken Karetta'yı, boğuk Kanki'yi madara ediyorsa, o ülkede develere soru sormak yasaklanmalıdır! Allah Allah yahu, komünizm lazımsa onu da biz getiririz, sana ne oluyor Kanki!

Sayın Bakan! Eleştirdiğimiz çok yönünüz oldu, şike rezilliği ortada kaldıkça da bu eleştiriler sürecektir. Lakin, Akdeniz Oyunları konusundaki hassasiyetinizi yakından bildiğim için büyük bir haksızlığa uğradığınızı düşünüyorum. Bu yazıyı TFF'den hazzetmeyen bir adamın fırsatçılığı olarak görmeniz de olası, bu durumda da size uygun TFF aklının işbaşında olduğunu kabul etmek gibi nur topu kıvamında bir paradoksunuz olacak. Sayın Bakan, bence videoyu izleyin ve **"kabatun ha uni"**. (http://www.youtube.com/watch?v=hNaSTxVJnvg)

"Tesis" futbolcularıyla bu kadar!

Birgün'de **Eray Özer** nam arkadaşımızın köşesinde Güney Vietnam'daki bir köy takımının çaresizlik bahçesinde filizlenen başarı öyküsünü okudum. Ellerine sağlık. O yazıda **Johan Cruyff**'un bazı tesbitleri de var, sokakta yetişen bir futbolcu eskisi olarak bana da bir şeyler düştü, paylaşalım.

Cruyff'a göre yetenek süper çimlerde değil sokakta gelişir. Zira "tesis"te sadece karşındaki rakibi düşünürsün. Ne topun denize ya da uçuruma düşme ne de sahada koşarken ayağınızın bir tümseğe takılıp düşmeniz ihtimali vardır. Ezkaza bir camı kırsanız ne topunuzu keserler ne de cam parası için babanızın kapısını çalan olur.

Oysa sokakta oynayan biriyseniz, algılarınız tüm bu saydığımız etkenlere karşı açık olmak zorunda. Bir sahamız vardı Trabzon'da, sahanın kenarına fazla yanaştığınızda ya siz gafulluğa (yabani diken yığını) dalardınız ya da top dereye inerdi. Topu almak neyse de, siz oradan çoğu zaman kirpican olarak çıkardınız. O dikenleri yiyen bir çocuğun, çalım atarken ya da koşarken neleri hesaplaması gerektiğini siz hesaplayın.

Futbol ölüyor. Futbolu öldüren sadece şike ve bahis çeteleri değil. Konformizm endüstriyi bir noktaya kadar taşıyacak, ancak konfeksiyon ürünü futbolcularıyla cazibesini kaybedecektir.

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Faşizmin şike hürriyeti!

Sedat Tunalı 16.01.2013

Şike denen ahlaksızlığın ve düşüklüğün, koca bir camia ve kerli ferli "sözde" adamlar tarafından nasıl bu kadar edepsiz ve hayâsızca sahiplenilebildiğine aklın sınırları içinde kalarak yanıt bulamadığım için işi iyice deliliğe vurdum!

Kısa bir faşizm tarifi yapalım şimdi. "Faşizm, bir ülke ya da bölgenin egemenlerinin, iliğine kadar sömürdüğü tabakalardan bir kısmını kendini korumak için örgütlemesidir."

Bu tanımlamayla yola çıkıldığında Fenerbahçe'yi "sevk ve idare" eden aklın, şike gibi bir düşüklüğü ham hum şaralop naifliğinde içselleştirirken, bir de, haksızlığa isyan edenleri, yani Trabzonsporluları, "yaw parayı da siz aldınız daha ne istiyorsunuz" mallığıyla ötekileştirmeleri çok da garip gelmiyor aslında.

Zira faşist kafanın ahlak ve haysiyet tanımı kendi kişisel, ırksal ya da zümresel daireleriyle sınırlandığından, ötekileştirdiği aklın ve zihniyetin de tıpkı kendisi gibi leş kargası cinsinden gagalama esnafı olduğunu zanneder. Heyhat! İnsanlığın evrensel değerler şemsiyesinin faşistler için olmasa da insanlık için bir anlamı var ve bu anlam bahçesinde menfaatin değil ahlakın çiçekleri açar.

Faşist kafa şikeyi hak olarak görüp geri kalan ne varsa ötekileştirmede bir sakınca görmezken, dünyayı ve insanlığı bir bütün olarak düşleyen sosyalist kafada bu düşkünlük hâlinin yeri yoktur. Sosyalist hiçbir canlıyı ötekileştiremediği için faşist yöntemlere karşı eli ayağı bağlanır. Ama işte o noktada da direniş başlar.

Fenerbahçe'yi "sürükleyen" faşizm ve o faşizmin medya sosyal alandaki oportünist ayakları şunu hesap edememiş olabilirler:

Kabul edin ya da etmeyin, paşa gönlünüz bilir, ama Trabzon başka şehirlere benzemez! Trabzon ardında 4000 yıllık bir "şehir" geleneği yaşatıyorsa, nedeni tarih boyunca şike türü aşağılık yöntemlere ölümüne direnmesi ve haysiyetin yanında dimdik durma iradesindendir. O iradedir ki, İstanbul İngiliz işgali altında "namus ve haysiyet" zafiyeti yaşarken 511 "sivil" evladını kendiliğinden İstanbul'u savunmak için ölüme göndermiştir, Ali Kemal memleketi daha iyi pazarlayabilsin diye değil ama!

Şike esnafı ve medyadaki yalakaları şu gerçekle ne kadar erken yüzleşirse, ülkemiz o kadar erken "arınma" sürecine girecektir:

Trabzonsporlular haklı oldukları bir davada asla geri adım atmadılar, atmazlar. Hodri meydan! Bakalım şike mi yamanmış haysiyet mi!

Bakın Şair **Adnan Yücel** sesleniyor:

"Bitmedi daha sürüyor ve sürecek o kavga belki yenik belki yorgun belki yaralı bitmedi daha sürüyor ve sürecek o kavga yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek!"

Son cümlemizi de **Oğuz Atay** üstadımız **Tutunamayanlar**'dan söylesin

"Ben, sadece namuslu olmakla övünen kişiyi adamdan saymıyorum. Toplumu iyiye, güzele götürmek için kendi gibi namuslu insanlarla birlikte bir çaba harcamamışsa, çevresindeki uygunsuz gidişe başkaldırmamışsa, o kişi namussuzdur benim için."

Ünal Karaman'ın dönüşü

Cemil Meriç'in *"izmler idrake giydirilmiş deli gömlekleridir"* sözünün sizdeki karşılığı nedir bilemem. Ancak bizlere "ülkücü faşist" olarak tanıtılan ve bıyıkları, vücut dili ve törenleri ile de bu "tanıtıma" ferdi destek veren **Ünal Karaman** ne zaman gündeme gelse Cemil Meriç'in bu aforizmasını düşer aklıma.

Volkan Konak'ın "hiç öyle anlatıldığı gibi ırkçı filan değil, adam gibi adam" referansıyla tanıdığım Ünal Karaman, etrafımdaki birçok "demokrat, sosyalist ya da komünist" arkadaşımda göremediğim kadar hoşgörülü, yardımsever ve birleştirici bir insan portresi çizdi. Trabzon'dan ayrılış öyküsü malum, işler kötü gidince tekrar geri çağrılması ve hiç lafı ikiletmeden yine "tayfa" yazılması da karakteri hakkında yeteri kadar ipucu veriyor. Artık **Şenol Güneş**'in bir an önce "Ferguson" şapkasını takarak Türkiye için de yeni bir modeli hayata geçirmesinde sıra.

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Trabzon küme düşer mi

Sedat Tunali 23.01.2013

Türk futboluna yön veren "kafa" için paradan daha kutsal ve ulvi bir değer olmadığı için "ederi" olan hiçbir takımı ligden düşürmezler. Şike suçu sabit Fenerbahçe'nin hesapsız gönüldeşlerinin kendi markalarına nasıl ağır bir leke sürüldüğünü hâlâ fark edemeyip yel değirmenleriyle savaş ısrarı bir yana, parayı ve cukkalanmayı başta ahlak olmak üzere her tür evrensel değerin önüne koyan bu iklimde ne şikeci düşürülür ne de sportif olarak hak eden "bazı" takımlar.

Türk futbolunun tabii senatörleri F. Bahçe, G. Saray ve BJK ile, pastanın yüzde 5'inin sahibi Trabzon'u ligden düşürmezler, rahat olun... Bizdeki lig felan değil, sonunda hep Almanların kazandığı bir tiyatro oyunudur.

Kemal Ahmet'ten Metin Kaçan'a İstanbul linç medyası

İki Kemal Ahmet var medya tarihimizde, bilgiler kimi zaman karışsa da, bizi ilgilendiren bir Nâzım Hikmet şiiriyle büyük trajedisinden haberdar olduğumuz "muharrir" Kemal Ahmet.

Nâzım Hikmet'in "kimi insanlar vardır ki onları hatırladıkça yaşamaklığımdan utanırım" dediği ve ardından enfes bir şiir yazdığı Kemal Ahmet..

"Çulsuz Adam" dı Kemal Ahmet, yoksuldan yana tavır koyduğu, öyküler yazdığı için hapse girmiş, işsiz kalmıştı Kemal Ahmet, bir Karadeniz şehrinden bileğinde altın künye ile çıkıp gelmişti Bâb-ı Âli'ye, idealistti, ve cesur, ve yürekli, ve duygusal ve çokça gururlu. Parasız kaldığı bir kış gecesinin sabahında, bir gazete matbaasında gazete kâğıtlarını yorganlamış, bir çaresizliğe teslim olmuş bedenini buldular...

"kafası yüzde yüz uygun muydu kafama bilmiyorum, ama o benim soyumdandı. etiyle, kanıyla değil, belki de heyecanıyla değil, batırıp parmaklarını kanayan yarasına beyninin ışığını sattığı için bir ekmek parasına. fakat ne yazık ki, o, namludan kopan bir kurşun gibi haykırıp, karanlık acıların camını kırıp güneşi dolu dizgin gözlerine dolduramadı! gün geldi, ağrıdan ayakta duramadı. ve işte o zaman çocuğunu boğan aç bir ana gibi, bir çözülmez çemberin kıvranarak içinde,

boğdu kendi elleriyle yüreğini bir rakı kadehinde. tutunmak istedi, kaçtılar; çalıştı, kırbaçladılar; susadı, kendi kanını içti o! parça parça insan kafası satılan, kaldırımlarında aç yatılan bir caddeden mukaddes bir ıstırap şarkısı gibi gelip geçti o!.."

Ve **Metin Kaçan**, o da Kayserili bir berberin çocuğu olarak düştü İstanbul kaldırımlarına, yoksulluğun hayat bilindiği sokaklarda büyüttü düşlerini, ve bu ülkenin "alt"ına dair en afili cümleleri kurdu, söylenmemişleri ve belki bir daha söylenemeyecek olanları fısıldadı insan ruhuna.

Sonra hâlâ "belgelenememiş" bir suçlama ile linç edildi, bu kez linçin failleri isim isim belliydi, Bâb-ı Âli artık külli değil ferdi infazlar dönemine evrilmişti. Bir kenar mahalle çocuğunun pırıl pırıl zekâsı, sihirli kalemi ve yaşadığı dünyayı gözlem ve anlatım yeteneği Payitahtı rahatsız etmişti belli ki. Ertuğrul Ö. yönetimindeki linçin amiral gemisi o "karanlık" olayın ardına sığınarak Metin'i 11 yıl önce öldürdü.

Nâzım'a öykünüp "Tutunmak istedi, kaçtılar" demek, biz geride kalanların payına bir teselli düşürmek istiyorum, nafile. Metin tutunmak istemedi, bu iğrenç kaldırımları ona layık olanlara bırakıp gitti.

Kemal Ahmet, Ahmet Kaya ve Metin Kaçan'ları yaşarken öldürüp, bizleri linç esnafına mahkûm ettin ey hayat!...

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sahi ırkçı sanığı ile barış filmi kimin fikri

Sedat Tunali 30.01.2013

Her cümlemi Fenerbahçe düşmanlığı olarak okuyan orta-alt zekâ, zekâsı gelişkin olmasına rağmen orta-dip vicdan ve iflah olmaz kompleks taşıyan güruhu bir yana bırakıp, kardeşliği ve sportmenliği "normalleştirmiş" okurlara bir kez daha hatırlatalım.

Düşmanlık tanımı zaten komik, ama **F.Bahçe'yi epey bir zamandır "idare eden" zihniyete ve bu zihniyetle ham hum şaralop uyum içinde yaşayıp içine sindiren herkese karşıyız**. Bu karşıtlığın rengi de yok, ırkı, dili, dini de. **Meireles**'in dövmelerine laf eden **Sadri Şener**'in de karşısındayız, mafyavari **Sinan Engin**'in de, oyuncularını "meta" olarak gören **Cavcav** felsefesinin de. Kabul edelim ki bu ülkenin birinci gündem maddesi her zaman F.Bahçe olmuştur ve son dönemde özellikle 3 Temmuz sonrası F.B.'nin şike ile özdeşlemesinin nedeni de herhalde ne ben ne de sizlersiniz!

Emre B.'nin kronolojik çirkeflik listesini çıkarmaya kalksak spor müdürümüz Begüm'ün "limiti aştınız" uyarısı gelir, kısaca "İsviçre, basın tribününe sıvama, Sadri Şener'i tehdit, Zokora'ya Negro" deyip geçelim, onurlu insanlara utanç için bunların herhangi biri yeter.

İşte sporcunun bu tipine yönelik eleştirimizi, F.B. hazımsızlığı olarak gören zekâya bir hatırlatma ile devam edelim...

Aynı filmde oynayan **Trabzonlu Dünya Motokros Şampiyonu Sofuoğlu iyi bir F.Bahçelidir** ve başta ben olmak üzere herkesten de saygı görmektedir, neden acaba bir düşün ey fani! Kenan Sofuoğlu gibi pırlantaların yanında mısınız, ırkçı saldırıların yanında mı? **Meireles'in tükürmediğine dair ilk köşe yazısını yazarken de aynı ahlakın çeşmesini yudumluyorduk Emre B.'nin faşist saldırısını mahkûm ederken de.**

Velev ki, ırkçılık sanığı Emre B. yaptıklarından pişman olup nedamet getirmiş olsun, eyvallah, bu durumda sportif iradenin tasarrufu bir anlam kazanabilir. Ama biliyor ve görüyoruz ki Emre B.'nin böyle bir yönelişi de yok!

Bu durumda Emre B. örneğindeki gibi bir ırkçılık sanığını "barış" filminde oynatan iradenin amacı ne olabilir?

Bu "kafa", ya Emre B ile aynı fikirlere sahip ya da Emre B.'nin zaafa uğrayan kariyerini onarmak gibi bir misyonu üstlenmiş, Suat Kılıç'ın bakanlığı da bu projeye destek vermiştir.

Hedef kitle gençlik olduğuna göre Spor Bakanlığımız Emre B. üzerinden gençliğe şu mesajı vermektedir:

Vur, kır, söv, aşağıla, küfret ve tükür ey gençlik!

Filmin tek eksiği **Adolf Hitler**, nasıl oldu da unuttular!..

TRT kafası ve Trabzon hazımsızlığı

Samimiyetlerine ve vicdanlarına güvendiğim birçok arkadaşım, "yahu bu kadar Trabzon odaklı yazma, üslubunu kaybediyorsun" diyor. Tam arkadaşları haklı bulacağım, yeni bir Trabzon kompleksi olayı...

TRT-3'ün yayınladığı **Konya- 1461 Trabzon** maçını yorumlayan **Hayri Ülgen**, "**Oynayan Konyaspor, golü atan maalesef 1461 Trabzon**" şeklinde sımsıcak bir yumurta bıraktı orta yere, maalesef yumurtası.

TRT'nin Trabzon'a nasıl "kör fanatizmle" baktığını, "Şike şike 2-0" başlığıyla zaten biliyorduk, iki Ahmetlerin zihniyeti maalesef aklı ve vicdanı körleştirip köleleştirdiği için çok da şaşırmadık. Ama işte bize düşen de bu zavallı zihniyeti teşhir etmektir. Galileo "Dünya dönüyor" dediğinde aptal aptal gülen güruh neyse, "Türkiye'de şike yoktur ve F.Bahçe şike yapmamış ve Trabzon'un kupasını hırsızlamamıştır" diyen güruh, tarihin aynı çöp sepetine mahkûmdur. Galileo nasıl dipdiri yaşıyorsa, Trabzon da yaşayacaktır, çünkü haklıdır

Şair Şükrü Erbaş ne demiş:

"canı cehenneme başkasının yangınıyla evini ısıtıp yemeğini pişirenin"

Şenol Güneş

Şenol Güneş Trabzon şehrinin Beckenbauer'i olmak zorundadır ve son çirkinliklerden sonra bu süreç başlamıştır.

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Futbolun cerahati patladı

Sedat Tunalı 06.02.2013

Bu haftaki köşeyi, **G. Saray-BJK** maçında açılan iğrenç ötesi bir pankarta ayırmıştık aslında. Güya, rakip Beşiktaş'ın çapsız ellerce düşürüldüğü çıkmazdan kurtulmak için başlattığı "feda" süreci **"Para komidinin üstünde"** yazılı bir paçavra ile sarakaya alınıyordu. Elbette ki o bez parçasını sıvayıp o tribüne sokan birkaç Zihni Sinir firarisi " ileri zekâlı geri" üzerinden tüm Galatasaray tribünleri hedef alınamaz, ama işte o pankartın lekesi İdmanocağı'nın değil Galatasaray'ın tarihine düşüldü. O kopilleri bulup gerekeni yapmadıkları sürece G. Saray yönetimi de o pankartın sahibi olarak kaydını düşecektir, ayıp bile değil, çok daha düşük bir insanlık hâlidir önlerindeki. Ki, hiç tanımadığı bir bedenin altına yatarak ekmek parasını çıkaran bir "fahişe", o pankartı hazırlayan kopilden milyon kere yakındır bize.

Bu konuya girmişken, **Fenerbahçe** tribünlerinden geçmiş bir utancın temizlenmesine yönelik çabayı da alkışlamayı unutmayalım. Sivasspor Teknik Direktörü **Rıza Çalımbay**'ın kapıcılık yapan babasına ait insanlık utancı "kapıcı" göndermeli pankartı kimse hatırlamak istemiyor, kapıcı babanın sağlığına kavuşması F. Bahçe tribünleri gibi bizim de dileğimiz, sebep olanlara teşekkür ederiz. Umar ve dileriz ki FB tribünleri, ülkenin en büyük markasına şike lekesi çalanları da layık oldukları yere gönderirler, yoksa bu ülkeye bahar gelmeyecek..

Bursa taraftarına da bir cümle:

Dört yılı paylaştığınız **Ertuğrul Sağlam**'ı bir gün içinde unutabilme becerisini nasıl kazandınız? Sadece şampiyon olunarak büyük olunmuyor.

Her şey olunur ama rezil asla!

Ülkemizdeki şike skandalını yargı kararına rağmen unutturmaya, yok saymaya ve normalleştirmeye çalışan güruh, bakalım dünya ölçeğindeki bunca cerahati nerelere sokacak! Henüz şok hâli devam ediyor, cerahat saçıldıkça "adam" bellenen nice cüdamlar düşecek orta yere, şimdilik sadece bekliyoruz.

Başta iktidar erki ve siyasiler olmak üzere, siyasal varoluşlarını apolitik kitleler üzerindeki ucuz siyasi hamleler üzerine kuranları bir noktaya kadar anlamak mümkün. Sonuçta bu dünyanın insanları evliyalar tekkesinden ya da Aristo okulundan gelmediler, hepsinin bir hesabi var, ve her hesapçının da taktikleri.

Lakin, topluma kanaat önderi diye sunulan kimi isimlerin şike karşısındaki tavırları, ahlakın turnusolünün bile nasıl değişken olabildiğinin vesikalıkları olarak beyinlere kazındı.

Türkiye'de her şey olunur rezil asla! Oportünizmi kariyerlerinin anayasası olarak benimseyen sosyal esnafın nedamet getirip aynayla yüzleşeceklerine dair bir beklentim yok. Toplumu ve cahil halk yığınlarını ipe sapa gelmez, üretilmiş sloganlarla yemleyen zekânın kime hizmet ve himmet ettiğini, bu hizmet ve himmetin ne tür karşılıkları olduğunu bir gün herkes öğrenecek.

Bir de, her gün beş vakit yaradana boyun eğip teslim olan Müslümanlar var, haftada bir Cuma'ya gidenleri var, bir de hiç namaz kılmasa da Müslüman'ım diyenleri. Sanki Hz. Ömer bu dünyadan hiç geçmemiş gibi, sanki "Haksızlık karşısında susan dilsiz şeytandır" hiç söylenmemiş gibi, namaz kılıp dualar ediyorlar, suya yazı yazar gibi...

» Yazıya Müzik: Deep Purple/ Soldier Fortune

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şenol 'Beckenbauer'in vaktidir

Sedat Tunalı 14.02.2013

Saha sonuçlarını yedi yaşımdan beri önemserim. Efendinin Hacı Seyfi'nin omuzlarında "Trabzon Şehir Stadı"na girdiğim ilk günden beri aynı heyecanla.

Şehrimin kazanmayı sıradanlaştırdığı bir kuşağın içinden geldim, oligarşi takımlarını fark atmadan yendiğimizde sanki berabere kalmış gibi üzülen, diğer Anadolu takımlarına ise "gereğinden" fazla gol atıldığında belli belirsiz üzülen bir kuşaktan.

Sonra büyüdük.. Ve büyüdükçe anladık ki, şehrimizin takımı sadece sahanın içindekileri değil, şampiyonluk denen o nazlı gelini "kapatmaya" koşullanmış alt beyni hasarlı etkili ve yetkili koca bir güruhu hep birlikte ahlakın çöp sepetinde buluşturuyordu. Elbet daha da sevdik şehrimizi ve O'nu temsil eden o ruhu

Bunları neden anlattın diyenleriniz oldu, Ahmet Abi hiç kaçırma gözlerini yakalandın, bak dinle:

Saha sonuçları önemlidir, ama Trabzon gibi "misyon" takımlarının dönem dönem saha sonuçlarından çok daha önemli sorumlulukları vardır. İşte nicedir o dönemlerden birinin içinden geçiliyor.

3 Temmuz'da başlayan ahlak ve adalet mücadelesi, hem şehir hem ülke hem de futbol penceresinden zerre geri adım atılmayacak kadar tarihsel bir anlam taşıyor.

İşte Trabzon şehrini tarih karşısında bu derece kıymetli bir varoluşa neredeyse "mahkûm" kılan yakın geçmişinin inşasında en büyük rollerden birini oynayan **Şenol Güneş**'ti. Kaleci eldiveni gibi "pahalı" bir yatırım yapamadığı için, maden işçilerinin gönderdiği eldivenlerle maçlara çıkan ŞG, aşağılık kompleksine yenik düşmüş gülünç eleştiriler karşısında bile vakarını kaybetmeyen; ne olursa olsun kardeşlik duygusundan vazgeçmeyen, "ne olursa olsun değil, hak edilmiş olsun" şiarlı kazanımların Güneş'i.

Kalemimden Güneş'i anlatan, sevgi ve saygı odaklı çok cümleler döküldü satırlarıma, bundan sonra da dökülecek. Ama futbola ve şehrimize o kadar aşkla bağlıydık ki, böylesi bir insan zirvesine de eleştiriler yöneltmekten çekinmedik. Eleştirilerimiz bakidir, sevgi ve saygımız gibi, bu yazıda çok yeri yok ama kısa bir özet istiyor yazı.

Şudur:

ŞG, çok sevgili ve kıymetli yönetmen , "Beşiktaşlı" **Zeki Demirkubuz**'un harika bir tesbitle **"Tüm futbol figürlerimizi toplasanız bir Şenol Güneş etmez"** aforizmasıyla da fotoğrafladığı gibi, insan kalibresi olarak ortamın çok üzerindedir.

Öyle olduğu için de, "penaltılar irdelensin" çukuru, "gerekirse sezon sonu konuşurum" oportünizmi ve her türden çakallıktan uzak kalmış ve "teknik direktörlük" denen yamyam düzeninin dışında kalmıştır. Anasının ak sütü gibi kazandığı 2010-2011 sezonu şampiyonluğu, Türk futbolundaki cerahatin yargı eliyle de boşaltıldığı bir final olmuştur. Tarih, atama kurulların cerahati yiyerek yok etme valsini tebessümle izliyor

İşte Güneş açısından bir final olan 2011 sezonu şampiyonluğu, maalesef uzatmalı zoraki bir aşka dönüştü ve nihayet kısa süre önce bu fasıl da sona erdi. Şehir için her zaman bir alternatif olarak gördüğüm **Tolunay Kafkas'ın** nezakette yoksun gelişi iç acıtsa da, şimdilik bu faslı uzatmanın hiçbir faydası yok.

Şenol Beckenbauer süreci

Franz Beckenbauer'i bilmeyen yoktur, bilmiyorsanız da öğrenin. **Bayern Münih**'in efsane kaptanı ve sonra da başkanı oldu.

Şenol Güneş şehir ve takım için en az Münih'in Beckenbauer'i kadar önemli ve kıymetlidir.

Derin Trabzon dediğimiz Kunduracılar "esnafı" ve İstanbul Yerel Medyası ile koruyacağı "seviyeli" ilişki gibi iki temel sorunu olan sevgili ŞG, bu sorunları da aşmış bir Trabzonspor başkanı olarak tarihe altı çizilmiş yeni bir ilke ve başarı cümlesi olarak kazınacaktır.

Şenol Beckenbauer süreci başlamıştır...

Bir cümle de **Tolunay Kafkas**'a edelim.

Sayın Kafkas size her alanda o kadar güvendim ki, en yakın arkadaşlarımdan birine Tolunay diye hitap etmekten keyif aldım hep.

Lakin geliş biçiminizle kamuya yansıttığınız karakter arasında derin bir uçurum oluştu ve bu hâl izah ve onarıma muhtaç.

Şair Abdürrahim Karakoç'un bir dörtlüğüyle bitirelim, malum iktidar edenlerin çok sevdiği bir şairdir.

"Ölürsen de hak yedirme, hak yeme; Aka kara, karaya da ak deme. Adaletten ayrılırsa mahkeme, Bir hâkime bir de kanuna tükür"

sedattunalim@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)